6450

¶ Roberti VVhitintoni L. Secunda grammaticæ pars de ſyllabarũ quantitate, accẽtu. & variſ metrorũ generibus. nuprime recẽſita, limatius polita, adiectis cõpluſculis, & nõnullis Calcographorum elimatis erratis.

¶ De ſyllaba/ꝛ eius quãtitate. ¶ De prima. media. ꝛ vltima ſyllabis cognoſcẽdis/cũ cõmento ꝛ interptamẽto interliniari.
¶ De accentu ſm Diomedẽ grãmaticũ.
¶ De accentu apud recentiores magis obſeruato. ¶ De impedimẽtis accẽtus. ¶ De accẽtu grecarũ dictionũ in ꝛ/ꝛ abuſione multorũ. ¶ Nebriſſenſis de accẽtu grecarũ ꝛ hebraicarũ dictionũ cõtra Alexandrũ. ¶ De arte punctuandi.
¶ De cõmate. colo. periodo. ꝛ parentheſi. ¶ De metro et eius accidentibus. ¶ De pedibus metrorũ ſimplicibus. duplicibus ꝛ heteroplicibus. ¶ De ceſura. ordine. menſura.
¶ De poſitione. figura. ꝛ appellatione metri.
¶ De carmine heroico hexametro. De varia eiuſdẽ poſitione
¶ De vitio carminis heroici. ¶ De decoro carminis heroici.
¶ De elegiaco pentametro. ¶ De vitijs et decoro eiuſdem.
¶ De licentia poetica. ¶ De licentia innouandarũ ſyllabarũ. dictionũ. ꝛ orationũ. ¶ De cõmutatione vocabulorũ p oẽs partes. ¶ De oligine metrorũ quo vſus eſt Horatius lyricus. ¶ De nolbus metrorũ et eorũ inuẽtoribus. ¶ De hymnis quib⁹ vtit eccleſia ꝛ eorũ cõpoſitione ꝛ ſcanſione. ¶ De comedia ꝛ tragedia. ¶ De poetis comicſ. ¶ De comedie ꝛ tragedie differẽtia
¶ De metris quibus comici et tragici ſcripſerunt.
¶ De modulatione comediarũ Terentij.

29 A. p. 96. WH. p. 174 166.

Robertus VV. L. Candido Lecto. Sal.

SAtis admirari nequeo/quidnam animi habent nōnulli nunc temporis grammatice professores: q̄ syllabarū quātitates/quo (nescio) abducti fastidio discipulis legere contemnāt. Quū etenim grāmatica recte scribēdi recteq; loquēdi sit scientia: res prima ⁊ necessario amplectēda videtur grāmatico: vel solutā/vel pedestrē oratione lecturo. vt accentum (hoc est recte pulcreq; pronunciandi peritiam) calleat. Cōperies q̄ plurimos (apud nostrates presertim) adolescētulos: q̄ Terentianas comedias/horatianas historias/Tullianā officia/Virgilianam poesim: probe interpretari norint. At si queras cuiusq; syllabe quantitatem: desipiro vultu herent cogitabūdi/tanq̄ incognitū et inauditum obstupescētes. audies etiā q̄plures presbyteros (q̄ absurdius est) sacras (quas frequentat ecclesia) odas: insulsissime legere/legēdo claudicare/claudicādo barbare ⁊ inepte pronūciare. At vnde id fit: nisi q̄ illi asini bipedes (iure sic eos appellitem) numerosam orationē a soluta non discernant. Culpa ne eorū dicā: an potius suorū preceptorūq; ordine prepostero/consentaneum et efficacem discipulorū eruiendorū puerūt modū: tanq̄ extructores inertes q̄ fundamentū edificii a tecto facere nitūtur. Legūt aliis Ciceronis officia q̄ moralis philosophie argutiis scaturiūt. Aliis vero euāgelia ⁊ Pauli epistolas/quib⁹ profunda theologie abyssus reconditur: ambitiosi ⁊ audaces interpretātur: primusq; prima grāmatices rudimēta intelligāt. Expergiscimini igitur vos grāmatice professores/lethco flumine sopiti: atq; nō minus vestro pudori/q̄ discipulorū vtilitati mature cōsulite. Syllabarū quātitates vnde ad accentū cōmodius queuntur discipulis aperire: neq; ad accentū solum/verūetiā ad oia carminū genera erit aditus. Ne tam facile reiciatis illud q̄ tam noue q̄ veteris legis scriptissimi ⁊ eruditissimi viri obuiis (vt aiūt) cōplectabātur vlnis. Nonne carminū studiosi fuerūt sancti et eruditi viri? Quid Hieremias in vtero sanctificatus: nū quid trenorū libri eo carmine scripsit? quo gne poematis (Hieronymo teste) apud grecos vsus ōr Simonides. Quid Job iustissimus: q̄ magnā partem calamitatum heroico carmine decurrit. Audi q̄d iubet psalmographus p̄m cor dñi electus. In hymnis cōfitemini illi. Nouē legis (rite si scruteris) innumeres carmine qui delectati sunt Ambrosiū. Hieronymum. Augustinū. vt manifestant sua opera cū multis aliis. ⁊ q̄ poemata ediderūt sanctissima: vt Prudentium. Prosperum. Joannem Damascenū. Cosmum Hierosolymitanū. cum ceteris. vnde habemus sacros (quos ecclesia frequentat) hymnos: nisi ab iis suprāmemoratis. Quid de summis philosophis censes: Nōne Plato ille diuin⁹ (diuo Augustino teste) poemata edidit et tragedias: Quid Empedocles: nonne philosoph⁹ et poeta fuit: tragedias ⁊ Xerxes trāsitū carmine scripsit/alios taceo. Quod si ita tibi placeas: vt religiosiorem/sanctiorem/⁊ sapientiorē te iis superioribus iudices poemata et oia carminū genera reicias: vt (si possis) explodas. Sin eos bene ⁊ beate censuisse cogites: cū iis poemata et carmina (saltem probata) euolias/ames/colas. At tandem nobis obiicies forte q̄ iusto curiosior hac in re tibi videar. quid ad hanc rem attulimus. Respondeo. Id quod tui torporis ⁊ fastidii causas (forsan) excutiet. Quoscā de hac re scripsisse cōperio: alios tamē iusto succinctius/alios aūt q̄ plenius scripserunt/nūc supuacanee/nūc cymeriis (vt aiūt) tenebris obscurius. Nūc ita ambigue. vt ignores. quo vultus teneas mutantē prothea nodo. Quare iis incōmodis te et alios (modo placeat industria) leuare studui. Pedestri oratione hoc de syllabarum quantitate opusculum edidimus: eo q̄ soluta oratio pleriq; oneriosior comprobatur q̄ vt puerorū ingeniola memoriter facile cōplectantur. Habet eni in se carmen. nescio quid latentis energie: vt et facilius adipiscatur (expertus loqr) et tenacius/duratiusq; inhereat. Eo fit (vt mea fert opinio) q̄ carmē certo pedū nūero ⁊ debita tpis mensura cōplexū eo artatur ita: at facilius et delectabilius collectum/memoria recōdi possit. Soluta vero oratio latioris q̄ habenis/quasi in liberiori cāpo vagis diffluit discursibus: nec in angusto memorie repositorio tam cōmode: et tam facile contrahi et reduci queat. Post eno exactis his iam lucubrationib⁹: nō deerunt pe⁹ frictę frontis obtrectatores: es superciliosi/q̄ has (vt alias) tentabūt. Poetica fanna adunco suspēdere naso. Sentient tamen (si bilem mouēt) qui fenū (vt bos)

habēt in comu: plustratis aliorū opusculis ḡdam fortuitu minus vsitata aucupabi tur: accusantes hoc opusculū minus perfectū fore. Et illud Hieronymiānū respōsum sibi habeant velim. Nulla unquit tam sctā/tū iusta/⁊ diu prouisa est cōstitutio: que in futurū plurimos nō patiatur defectus/⁊ q̄ aliqñ correctione nō egeat. Dicū igit nō arrogās cū Augustino diuo. Nō me pigebit: siquidē erro dicere. quisquis ergo hec audit vel legit: vbi pariter certus est/pergat mecū. vbi errorē suū cognoscit redeat ad me. vbi mecū/reuocet me. Sicq; (liuore seclusō) vnanimes cū charitatis zelo curramus p̄ brauio. Et si qd in hoc opusculo congerendo/laudis ⁊ meriti p̄meruerimur illi detur qui vbi vult spirat/⁊ diuisiones gratiarum dilargitur/cui sit honor ⁊ gloria. Amen.

¶De syllabarū quantitate.

¶Secūda pars grāmatice (vt sentit tā Sulpitius q̄ Sipontinus) est syllaba. Et vt alij quidā sentiūt p̄fectā q̄ latine accētus dī. Sed qm̄ accētus (nisi prius p̄specta syllabarū quātitate) cognosci neq̄t: igit syllabarū quantitatē pius pstringere libet. Et qm̄ ois q̄ a ratione suscipit de aliq̄ re institutio (vt de officijs p̄mo cēsuit Cicero) debet a diffinitione phicisci: vt intelligatur/qd sit id de q̄ disputetur. Idcirco p̄mo quid syllaba sit diffinire haud dissentaneū visum est.

¶Diffinitio syllabæ.

Syllaba dicatur, quę vnā aut plures tenet in se
Litterulas halitu/atq; tono/plata sub vno.
Quā spectant tēpus/nūerus sic litterularum/
Spiritus/accentus: testatur vt ille Perottus.

¶Syllaba est vox ſalis/vnā vt plures ipsas p̄tinēs/sub vno spiritu ⁊ vno accētu indiffēter plata. ¶Syllabe accidūt. iiij. Tps. nūer⁹ ſarū. spiritus. ⁊ accentus.

¶Diffinitio temporis.

Est tempus per quod metitur syllaba quæuis.
Syllaba quæ breuis est vnius dicitur esse
Temporis. & fertur tibi syllaba longa duorum.
Quæ breuis aut longa est/cōmunis dicitur esse.

¶Tēpus est p qđ cuiuslibet syllabe mēsura cognoscit ⁊ quātitas. Tēpora sūt tria. Breue. longū. ⁊ cōmune. Omnis syllaba brevis vnius est tpis. longa vero duorū est tēporū. que aūt brevis indifferenter aut longa est/dicitur cōmunis.

¶De numero literarum.

Ad sex litterulas constabit syllaba ab vna.
Testes a simul ab sic abs crux trās simul & stirps.

¶Nūerus literarū accidit syllabe. Nā syllaba ab vna ad sex literas cōstare potest vt a. ab. abs. crux. trans. et stirps.

¶Nūerus siue diuisio literarū.

Bina & viginti sunt nunc elementa latinis.
Quinæ vocales, a, e, i, o, simul u, sūnt.
Y ypsilon at greca est & mutuo sumpta latinis.
Græcis dūtaxat scribendis vocibus apta.
Præter vocales est cōsona littera quæuis.
Semiq; vocales sunt hæc. l. m. n. r. s. x. z.
Mutæ sunt nouem, b. c, d, f. g, k, p, q, t,

L,m,n,r,ſimul s,liquidas dic quinq; fuiſſe.
Quorũ dũtaxat nunc hęc/l.r.obtinet vſus.
H aſpirandi nota fit ſed littera nulla.

¶Et quoniam in literas(vnde ſyllaba cõſtatur)incidimus priuſq; viterius progrediamur earundẽ diuiſionẽ et poteſtatem dilucidare operepretiũ viſum eſt. Litere aũt apud latinos ſunt due ɔ viginti.A.b.c.d.e.f.g.i.k.l.m.n.o.p q.r.ſ.t.v.x.y.z.Quarũ q̃q; ſunt vocales.a.e.i.o.ɔ u.y vero vocalis greca eſt.ɔ in grecis ſcribitur dictionibus.vt Tityus.Ceteras oẽs preter vocales conſonantes dicimus/quarũ nouem ſunt mute.b.c.d.f.g.k.p.q.t.Semiuocales ſunt ſeptẽ.l.m.n.r.s.x.z.Ex iſs due ſunt liquide l.ɔr. Apud priſcos tamẽ fuerũt q̃q; l.m.n.r et ſ.

I ſimul v cum ſit vocali iuncta ſequenti
Vel ſibi principio vocis ſit conſona ſimplex.
Simplicis in medio vocis ſed quando locatur
Inter vocales i fertur conſona duplex.
Talis & in quinto per cęſuram genitiui
Vel recti remanet/pronomen ei tamen aufer.
Cõpoſiti in medio ſimplex i conſona habetur.

¶I et v quando in principio dictionis aliis vocalib⁹ vel ſibiipſis cõnectũtur vnam conficientes ſyllabã ſimplices ſunt cõſonantes:vt Iuno.vates.vinũ.vult.iis.idem. Qñ aũt i/in medio ſimplicis dictionis inter duas vocales poſita cũ vocali ſequenti cõnectitur eſt duplex conſonans:vt Troia.aio.meto.eius.cuius. Eadem etiã remanet in caſibus deductis per ceſurã genitiui vel nominatiui.vocali ſequẽte de iſa.vt Pompeius pompei.Caius Cai.Excipitur ei/dtũs pronois in quo vocalis eſt. in dictionibus vero cõpoſitis eſt ſimplex conſonans:vt in reiicio.

X duplex/ſic zita quod eſt ſimplex aliquãdo.

¶X et ɔ dicũtur duplices conſonantes,q; duarũ conſonantiũ vim habẽt et p duab⁹ ponũtur.ɔ aũt p c et ſ ponitur.vt in axis qõ idem ſonat qõ acſis/ɔ aũt pro duplici ſi: vt in greciɔo/qõ idem ferme ſonat qõ greciſſo.

¶De ſpiritu.

Spiritus eſt duplex.alter leuis/alter & aſper.

Spiritus ſunt duo.alter leuis/q̃ leui ɔ molli ſono enũciatur:vt qui in vocali definit. vt da.mo.pro.pre.ɔc̃.Alter eſt aſper:qui aſpero ſono enũciatur.vt q̃ in duplici conſonante definit.vt crux.ſtirps.frons.

¶De prima ſyllaba cognoſcenda.

Principio vocis quæ conſtat ſyllaba prima eſt
Octo modis quanta eſt iſtis quę noſcitur apte.
Vocali præeunte aliam/ſic & poſitura/
Compoſitura/diphthongo/ſic prępoſitura/
Deriuato/exemplo/præcepto quoq; certo.

¶Prima ſyllaba ea dr/q̃ in principio dictionis plurũ ſyllabarũ ponit.cuius quãtitas octo modis cognoſcitur.vocali ante vocalẽ.poſitione.cõpoſitione.deriuatione.diphthongo.prepõne.exemplo.et regula.

¶De vocali ante vocalem.

Vocalem breuies/alia comitante latinis,
Græcis interdũ longa;interdũ breuiatur.

Ei longabis quintæ quando immediate
I præit: at breuis (vt fidei) si consona præsit.
Fio cum ductis produc: r/e/ni comitetur.
Eha produces aha dius. varia ohe.

¶ Uocalis ante vocalem in latinis dictionibus semper corripitur. vt d... grecis aliqñ producitur. vt zoilus/ Troilus/ Troas. Aliqñ breuiatur. vt iamb⁹/hyades/ Jacchus. Producitur etiã in ei ẽnte declinationis: quãdo i/immediate p̃cedit ei. vt in diei/ speciei. qñ si cõsonans p̃sit/ et corripitur. vt in fidei/ rei/ spei. producitur in fio et eius ductis: vt fiebam fiam: nisi quũ r sequitur e/ nunc eni corripitur. vt in fierem/ fieri. producitur etiam in eha. dius. aha. Uariatur ohe. Persius. Uurticulis quibus et dicas cute perditus ohe. Marti. Ohe iam satis est ohe libelle. phale. est.

Arbitrio breuis aut longus genitiuus in ius,
Alterius breuies. sed produc semper alius.

¶ In ijs genitiuis q̃ in ius exeunt/ vocalis prior indifferens est. Uirg. Illius immẽse ruperunt horrea messes. Idem alibi. Quis cladem illius noctem ḍs funera fãdo. Idẽ alibi. Unius ob noxam et furias Aiacis Oilei. In prosa tamẽ producũtur semper. Alterius tantum corripitur. Et alius in gtõ semper producitur.

¶ De græcis dictionibus quæ vocalem ante vocalem breuiant & quæ producunt/ cões tã primis q̃ medijs syllabis regulas subiecimus.

¶ De vocali ante vocalem in græcis & barbaris, quibus latini vtuntur.

Super a breuiãt, super e, aut i, barbara græca.

¶ A in barbaris et grecis dictionib⁹ corripitur ante a. vt Phraares viri ppriũ, Nausicaa Alcinoi filia. Marci. Si mihi Nausicae patrios concederet hortos. Corripitur etiã a ante e. vt Bello canis propriũ. Ouidi. in meta. Et cursu fortis Bello. Est etiã Harpye nomẽ in eodem li. Exterruit ales Bello. Phaeton Phebi et Clymene filius. Ouiḋ. ij. meta. Danae Persei mater. Hora. li. car. Inclusam Danaen turris ahenea. Pasiphae Minois vxor. Properti⁹ li. ij. Uobiscũ Europe nec proba Pasiphae. Aedon auis est luscinia. Uirgi. Quodq; leues calami qñ suauis cãtat Aedon. Corripit etiã a ante i. vt Naim vibs. in Sedulio. Cayster cũ y greco. Nam in ijs libris vbicũq; dico i/ corripi vel produci. intelligẽ de y greco q̃ de i/ latino. Sais nomẽ Minerue et cuiusdã vrbis. Properti⁹ li. ij. Mercurioq; Sais fertur Beroidos vndis.

Phraares.
Nausicaa.
Bello.
Phaeton.
Danae.
Pasiphae.
Aedon.
Naim.
Cayster.
Sais.

¶ Exceptio.

			ppũ viri.		
	nomẽ angeli		l. Jacob.	ppũ viri.	ppũ ãgeli
the ayer.	ppriũ viri.	vt Michael.	Israel.	Natanael.	Raphael.

Sed produc aer. Laertes/ cuncta & in ael.

¶ taygeta vel te.	mulieris nomẽ.	regio.	mulieris nomen.	
Taygetus. ta & te.	Lais	vel Achaia	Thais,	
	nymphe			
a Thracia.	nomen.	regio.	vt pictai. aulai. gri vetusti,	

Thraicius Nais Panchaia, clausa & in ai,

Aer. ¶ Excipiuntur a priori regula nouꝫ que producuntur. Aer. Lu. li. j. Aer et longi volunt Titana labores. Lucre. li. iiij. pſyneresim ptulit dicẽs. Expirãt aerẽ panaces absynthia terra. hũc mitatur Sidonius et alij. ¶ Aertes. te. Ulyſſis pater. Ouiꝫ.

Aertes. ¶ Fmuta i ael rij. meta. Nã mihi Aertes pater eſt. ¶ Excipiuntur cũcta finita in ael vt Michael. Raphael. Iſrael. Nathanael. Uale. Flaccus li. vj. argonauticoꝝ. Hic et adorat fragranti crine Michael. Dicit Nebriſſenſis oia in ael produci ppter Flacci authoritatẽ. q̃ ante tpa Hieronymi floruit inter illuſtres. Sedulius li. iij. Quia non dormitat in eternum. qui regit Iſrael. neq; protinus dormiet vnq̃. Prudẽtius in pſycomachia. Reſpectãs victor hi antẽ/Iſ. ael rabiem. Arator ſemper vt: k ſynereſi. vt Iſrael dicta tenet. que in ſcãſione ſonat. Iſrel dicta tenet. rariſſime i miteris. Iuuencus etiãſic in hoc ſpondaico. Tum primũ cuſto pcurrit Nathanael. Idem. Iſraelitarũ cumulate gloria gentis. Sidonius quoq; in euchariſtico. Rapiẽs quũ tympana ſiecus Iſrael appenſi pcõcua gurgitis iret. Per hec deceptus eſt Philelphus i. ix. ſeptime dicẽs. Petricius Michael Romane gloria Sene. Et deſyderius Eraſmus (teſte Niniuita) in his ſapphicis. Porro tu primas tibi vendicato Carminis partes Michael beate. Proximis prime Raphael canere. Sic plures nõ parue doctrine viri/q̃ minime reſpuiſſent authoritatẽ. egantiſſimi Ualerij Flacci ſi animaduertiſſent. ¶ Taygetus cũ y. mõtis nomẽ. Luc. iij. Scitidiq; inculta iuuẽtus Taygeti. Dicitur et Taygete. tes. ꝛ Taygeta/te. Agenoris filia ꝛ vna Pleiadum. Ouiꝫ. iiij. faſto. Maian et Electran et Taygetenq; Ioui. ¶ Lais/idis. mulieris proprij. Properi⁹. Nõ ita cõplebãt ephyree Laidos edes. Producit etiam Laius viri proprij. ꝛ Laicus. ¶ Achaia regio grecie. vñ Achaicus ꝛ achais. idis. ꝛ acheus. ꝛ achiuus. Paris ad Helenã. Ah quoties dices & pauper achais noſtra eſt. ¶ Thais mulieris proprij. Marci. li. iij. Thaida quintus amat. ¶ Thraicius a Thracia. Boetius li. iij. Ode. xij. Uates Thraici⁹ gemẽs. Uerſus eſt glyconic⁹ trimeter. ¶ Nais idis. nomẽ fluuij. etiã nymphe: q̃ etiã Naias dr. Uirg. Tibi candida Nais. ¶ Panchaia regio Arabie. Uirgi. li. ij. geor. Totaq; thuriferis Panchaia pinguis arenis. ¶ Producuntur etiam antiqui genitiui in ai/ſiue latini/ſiue greci. vt animai. aulai. pictai.

Taygetus

Lais.

Achaia.

Thais.

Thraicius.

Nais.

Panchaia.

Gti ꝛ dti in ai.

Baal. **Iſta Baal Cain variata leges & Habraam.**

¶ Baal variatur. qi priorem producit Prudẽtius. Et Sedulius. Tunc coluere Baal: nũc elegere Barabbã. Baal proprium idole. i. deus muſcarũ. ¶ Cain proprium. Uariatur apud Chriſtianos Habraam. Arator li. ij. Deus inquit Habraam. fiuis eſt Hexametri. Prudentius corripuit.

¶ A ante o & u.

Barbaricis græcis longa a ſuper o. ſuper uq̃.

¶ Barbara et greca producũt a ante o et u. vt Aon. Laocoon. Amithaon. Machaon. Chaon. Dedymaon. Imaon. Parthaon. Lycaon. Laomedon. Teſtimonia vulgo occurrunt. A ante u. vt Nicolaus: cõtra multos ineptulos. Nã venit a Laos. i. populus. vt iſta Wenclaus. Protheſilaus. Archelaus. ẽtuis Husguin⁹ corripuit Eſau Capharnaum.

Laocoon.
Lycaon.
Laomedon.
Nicolaus.
Wenclaus.
Eſau.
Capharnaum

¶ Exceptio.

canis nomen. tumenis amatus a
apud Ouid. proprij viri. cõfuſio rerũ. Sappho poetide.

Aglaodos breuies. Gabaonq; Chaoſq; Phaonq;

hippodamie pater. ppriũ viri. ppriũ viri. viri proprij.

Oenomaus Danaus Talauſq; Laodocus/adde

cui⁹ ſcõa cor. in cpſa. Erus ad Leandrũ.
pictoris nomen. .i. pmã ſyllabã. mulieris nomẽ. .ſ. ſcõam.

Aglaophon, producſed Laodocen breuiabis.

Eſt Pharaon proprium. regio ſed Aonia curta.

¶ Pharaon variatur. Arator li. ii. Nec tã ſua iura Phaaron Egyptusq; tenet. Idē. Quem vinxerat ante Phaaron. Claud. ad Jacobū. Mergat volucres ſeu Pharaonis equi. ¶ Aoni a .p. Hammonia gallie regione corripitur. Petrarcha li. ṗmo eplarū. Proxima puluereo ſtrepit oñis Aonia campo. At Aonia ab Aon Aonis ⁊ Aonides producũtur. Ouid. Separat aonios acteis Phocis ab aruis.

Pharaon.

Aonia.

¶ E ante a.

E Super a ſimul u/producũt barbara græca.

¶ Barbara et greca producunt e ante a. vt Andreas. Eneas. Calliopea. Delopea. Penclopea. Cytherea. ⁊ alia q̃ grece per ei diphthongon ſcribũtur aut per ita/quam in elongam plerũq; vertimus. Virgilius. Orphi Calliopea lino formoſus Apollo.

Annotatio de ei diphthongo ⁊ ita in grecis dictionibus.

Ae diphthongus & œ ſuper a produc ſimul uq;.

¶ Ae diphthongus ⁊ oe ante a ſemp producuntur. Aeacus. Aſtraea. Paean. Caea. Phaear. Scaear. Alpheſiboea propriũ mulieris. Similiter producũtur ſuper u. vt Alcaeus. Alphaeus. Matthaeus. propria virorũ. ¶ Oe. vt Meliboeus propriũ viri Cocus gigas.

Aeroe ſuper a

¶ Exceptio. E ante a, e, i, o, u, breue.

E ſuper a græco breuies quarto/quod ab eus fit.

Interdũq; lego longũ. at raro atq; licenter.

E breuis obliquis ſuper i, ſimul o. ſuper uq;.

¶ Actũs in ea ab eus. e corripit. Ouidius. Theſea deuoui/qui te dimittere nollet. Interdũ producitur: ſed raro/⁊ licẽter. Virg. iii. enei. Idomenea ducẽ deſertaq; littora Crete. Idem enei. primo. Ilionea petit dextra leuaq; ſereſtũ. Hec variatio accidit teſte Seruio/q; greca lingua ẽntupler eſt. vtpote Eolica. Ionica. Dorica. Attica. cõis. quod tamen in ſolis inuẽtis. raro et parce eſt imitandum.

Greca lingua eſt ẽntuplex.

¶ E etiã in ceteris oblicis ante i. o. ⁊ u. corripi legitur. Marcia. Flet Philomela nefas inceſti Tereos et que Muta puella fuit/garrula fertur auis. Ouidius in Ibin. Strymonie matres Orpheon eſſe rate. Horat. in carmine ſode. vi. Nec curſus duplices q; mare viſſet. Et ode. xxiiii. Quodſi Thraicio blãdius Orpheo. Uerſus Aſclepiade. Sidonius in proponitico. Calcat Piritoumq; Theſeumq; Phaleaſt.

Eſi i. o. u. corripitur.

montis ⁊ fontis proprii.

arthocreas ex pane ⁊ carne (a pye) troiani ab Eneas.

Albimeam breuies ſic arthocream Aeneadeſq;

viri ꝓpriũ. north wynde. viri ꝓpriũ. viri ꝓpriũ. ꝑpri hiſpanie.

Cum Bareas Boreas Cleadas Broteas Baleares,

a plate. philoſophi proprium. a Cyrane poſſeſſiuum. philoſophi proprium.

Bractea Carneades ſic Cyaneuſq; Cleanthes,

forma vel ſpecies. naples. viri ꝓpriũ. a lyones. vt Neapolis. .i. nouus. nearchus. philoſophi ꝓpriũ.

Idea ſic Cyneas, lea, ducta neoſq; Clearchus,

deus marie. viri ꝓpriũ. a lyones. Inous filius.

Occeanus Meleager ſicq; leæna Learchus.

mulieris ꝓpriũ. Saturni vxor. oppidi nomẽ. loc⁹ ludis apt⁹. oppidi nomen.

Rhea mr Remi ⁊ Romuli ꝑ. ore ꝑ. Uir. vii. Collis suẽtini ſilua quẽ rhea ſacerdos.

Adde Neæra Rhea Tegea, atq; theatra Theanũ

Theano/us. ꝓpriũ mulieris. viri propriũ.

Hiſce thearus iunge Theano ſicq; Nealces.

propria mulierum.

vt Dorothea. Leucothea. vrbs. oppidi nomen.

Cum thea coniunctis, Tyrea addas atq; Reate.

¶De iis quæ variantur.

a brode Laconie

E añ a varium. ,i. varias. strete. a daunse. vrbs vel sylua. pmõtoriũ.

Cõmunes plateam choream Nemeam Maleamq;

an armyng swerde. a nemee/es. vt Philelphus. vj. hecatosticha decadis. ix.

Rhompheam nemeen, quidã iungũtq; leandrum.

Alphaeus cum ae diphthongo viri propriũ est

¶E ante e, i, o, & u.

Elegitur et rarius producti. filius priami. ppriũ fluuij.

vt Nemee. es. vrbs et sylua. Deiphobus. Alpheus.

Breuis est super e simul o. longa i super uq;.

Andromaches pater. vnus iudicũ Israel. Colchorum rex.

Eetion longa est. varia at Gedeon & Aeeta.

Aeeta. Aeeta est varijs. Medea Jasoni apud Ouidiũ. Accipit hospitio iuuenes Aeeta pelasgos. Sed qr greci diphthongũ ante vocalem corripiunt. ideo prima in Aeeta nõ nunq; corripitur. qõ rarissime imitabimur. Hypsipile Jasoni. Nũ hec xsonides: sed filia phasis Aeete. Multi legũt per o. vt oeta. sed Nimirũ refragatur testimonijs Virgilij/Ouidij/Valerij Flacci. ꝛ aliorum. Gedeon variatur. Sidonius. Firmasti Gedeona tubis inserta canoris. Baptista Mãtuanus. Uelleraq; ꝛ siccos magni Gedeonis imbres.

Gedeon.

¶Exceptiones quæ e producunt ante o.

Deois. Lageos. Acteon. Egeon. Eolus. Eon. Geomantia. Meotis. Peon. Peonia.

Deois produc Eos sic nata, lageos.

Nilus fluuius. Neptuni filius.

vt Goeon. Bocotus.

Oe ante o. Beotia.

Ae, sic diphthongon simul œ. quoties præit oq;.

¶Deois/oidis. i. Proserpina. Eos aurora/siue ortus. Unde Eous. a. um. productis prima ꝛ secunda. Lageos vitis et herba quedã leporaria. Et ae diphthongus ante o. vt Actaeon viri propriũ. Aegaeon gigas. Aeolus ventorũ rex. Aeon grece/latine aeuũ. Georgius nomẽ viri. Geomantia ex terra diuinatio. Meotis otidis. palꝰ scythica. Georgica opus Virgilianũ. Maeon ppriumviri. Maeonia regio patria homeri. vñ Maeonides ꝛ Maeonius. Paeon medicus et pes metricus. Paeonia herba et regio. ¶Oe ante o. vt Boeotia regio a Boeoto Neptuni filio. Qui. i meta. Menia fac condas Boeotiaq; illa vocato. Inepte igitur dixit Philelphus i. vij. ãrte. Temne sinẽs quãtũ sub ore Boeotia gestit. Scribitur rectissime cũ oe diphthongo in prima syllaba. licet vulgus Boetia scribat. ꝛ Nestor dicat habere oe in secũda syllaba. Et Georgius Valla dicat transpositis syllabis Boeotia dici. vt Caeyx dicimus: greci vero Cyaex. Testes sunt doctissimi viri Hermolaus barbarus ꝛ Angelus Politianus/qui se ita inuenisse in vetustissimis codicibus scribũt. Sic Raphael Regius. ꝛ Calepinꝰ cũ multis alijs. Boeotix Cimbriorũ rex. Homocosis. Homoeoteleuton figure. Oeos Attice populus.

¶Annotatio. Ceyx. Cyex. Beotix. Homeosis. Homeoteleuton. Oeos.

¶Exceptiones eorũ quæ e ante i habent,

De iis q̃ variantur.

mulieris nomen.

Nereis Aeneis variantur, curta Neipe.

Ae diphthongus & œ ſuper i/producta locatur.

Nereis ⁊ Eneis variantur. Qui.xiij. meta. Nerei te vereor tua fulmine ſeuior ira. In eodē. Diſcedunt placidiſq; natant Nereides vndis. Papinius.xij. the. Uiue precor nec tu diuinam Eneida tenta. Ouidius. ij. triſtium. Sumpſerit Eneiden: genitrix vbi prima requiret. ¶ Ae diphthongus ⁊ oe producūtur ante i. vt Caeyx.cū y/ Alcyones maritꝰ. Oe: vt monotopoeia.i.nois fictio. vt balo.mugio.hinnio. ab anomatos.i.nomen ⁊ poeio.i.fingo.poeia.i.fictio.proſopopoeia.i.perſone fictio. Proſopon perſonam dicimus.

Nereis.
Eneis.
Caeyx.
Monotopeia.
Proſopopeia.

¶Exceptio habentium e ante u.

Iuncta theos breuies,neos,& creos,atq; Creuſa,
Euneus euganeus coleus ſic culeus orpheus.

¶ E ante u corripiunt compoſita a theos.vt Dorotheus viri propriū.a doron.i.donum:et theos deus.ſic Dorothea. Entheus.i.deo plenus. Et tranſpoſitis partibus. vt Theodorus.i.donū dei.idē qđ Dorotheus. Timotheus.i.honorās deū. Theophilus.i.amans deū.⁊ cōpoſita cū neos.i.nouus. Euneus propriū viri.i.noua bonitas. Euganeus.ab Euganeis montibus.⁊ ſi qua alia. A creos.i.caro. vt pancreum. et ſi dd eſt aliud. Coleus pro teſticulo/aut potius vagina teſtium. Culeus idem ſignificat. Orpheus triſſyllabū protulit Uirgilius in culice.tantum non Orpheus heſtrū. nomen poete.

Dorotheus.
Entheus
Theodorus.
Timotheus.
Theophilus.
Euneus
Euganeus.
Pancreum.
Coleus
Culeus.
Orpheus.

Et Zebedeus legitur ſic Zebedeuſq;.

Baptiſta Mātuanꝰ. Tertia de natis tibi zebedee duobus. Juuenalis. Illi zebedeū genitorem in puppe relinquunt.

¶Annotatio deriuatiuorum in æus,in eius,oius,ous.

A grecis produc deriuata omnia ferme
Quę formant æus,ſimul eius,oius,ous.
Sed ſine diphthongo nōnulla in eus breuiabis.

¶ Deriuata plerūq; in aeus a greca dictione per ae diphthongon ſcripta producūtur: vt ex Priſciano colligimus/⁊ ex frequenti poetarū lectione animaduertimus. vt a timo dictione greca.i.honoro/eſtimo/iudico. Timaeus propriū viri. A ptolemo.i.pugno Ptolemaeus. Ab acta.i.littus Actaeus.i.cretenſis. Ab achaia Achaeus.i.grecus. dicūtur et achaici ⁊ achiui. Agoras fori. hinc agoraeus.i.nundinariꝰ. Creta regio.cretaeus. Ida.idaeus. Mytilene.mytilenaeus. Phebe ⁊ Phebus.phebaeus. Manſolus manſolaeus. Phryx phryacus. Pythagoras pythagoracus. Cleantes Cleantaeus. Cadmꝰ cadmaeus. Laomedon laomedōtaeus.⁊ alia innūera q̄ apud poetas facile inuenias. de quorū formatione alibi diximus. ¶ Deriuatur et in eius producta.antepenul.⁊ pen.correpta.vt a Priamus priameius. Stheneleus ſtheneleius. Cybeleius. Phebeius. Perſeius. Cadmeius.et ſimilia: vbi diphthongus ſoluitur.vt in elegeia. Calliopeia. diopeia. que (vt diximus) enunciantur per diphthongon ſoluitur. vt Calliopaea. Uirgilius. Orphi Calliopaea.alino formoſus Apollo.Ouidius. Flebilis indignos elegeia ſolue capillos.aduerte lector ne dicas elegia penultima correpta.nā ſemper producitur. Idem. Quas inter vultu petulans elegia propinquat: due prime ſyllabe corripiuntur/penultima producta.nā ei diphthongus cōuertitur in i/longum.vt diximus ſuperius. ¶ Sunt et deriuata in oius:o producta:⁊ i/correpta.vt a Typhoeus typhoius. Uirgilius. Nate patris ſummi qui tela Typhoia temnis. Achelous acheloius.a Tros troius et troiane.

Aeus.
Eius.
Annotatio de diphthongo reſoluto.
Elegeia.
Elegia.
Oius

Virg. ſ. geor. Poculaq; inuentis ſcheloia miſcuit vuis. Idē. Arma virū tabuleq; et troia gaza per vndas. Troia poſſeſſiuū ſemper triſſyllabū. ¶ Finita etiā in ous. vt a Manto conditore Mātue/mantous peñ. prob. a Latona latous. Argo argous. Arctos arctous. a Gela gelous. Mythus mythous. a Coos inſula/cuius prior corripitur Cous poſſeſſiuum/cuius prior producitur. Pro inſula. Papi. Hunc ipſe Coo plaudente Philetas. Pro poſſeſſiuo. Quidius de arte. Si Venerem cous nunq; pinxiſſet Apelles.

¶ In ons. Mantous. Latous. Arctous. Gelous. Mythous Cous.

¶ Annotatio.

¶ Nōnulla deriuata in eus ſine diphthongo corripiunt peñ. vt ab hercules herculeus. dī. q herculius. i/breui. q herculanus. a Caucaſus caucaſeus. a Bactra bactreus. Ixion ixioneus. cū alijs q̄ tuo ipſi⁹ marte inter legēdū inuenies. Hec de deriuatis.

Herculeus Herculanus. Caucaſeus. Bactreus. Ixioneus.

¶ I ante a,e.o.u.

Super a/ſimul e/breuis eſt ſuper o/ſuperuq;.

¶ I ante a corripitur. vt Helias. Hyades. ¶ Ante e. vt Hieron. ¶ Ante o vt Iole. ¶ Item ante u. vt Iulius. Dryude/vel dryudes.

Annotatio de hebreis in ias.

¶ I ante a corripitur in hebreis dictionibus. vt Helias. q omnia virorū propria (teſte Hebriſſēſi) in ias ex hebreis ſumpta per iota. i. i/ correptū ſcribūtur. Auſonius. Helias et ſolido cū corpore preuius Enoch. Baptiſta Mātuanus. Helias ardenti celo petiiſſe volatu. Iunōcus. zacharias vicibus cui templū cura tueri. Idem. Hic ab Arimathia nomē geſtabat Joſeph. Idē corripuit Hieremias/vt Baptiſta Ezechias. ſed Prudentius produxit Helias. Hmōi nola in ias Alexander cū venerabili Beda. pduci cēſent. Nec mirū. q; hi non ex grecorū ſcriptura/ nō ex veterū poetarū ſcriptis: ſed Prudētio/Sedulio/Petro Riga. q ex alioꝝ poetarū chriſti anorū libris grāmaticam ſuā confirmauerūt. qui ſepe in ijs errauerūt: vt patebit. Arator produxit Matthias. Ananias. Helias. Sidonius Helias produxit Zacharias corripuit. Prudentius Holias/et ſimilia produxit. ¶ Sed hec omnia greca doctorum teſtimonio corripiuntur. q; per iota. i. i breue ſcribuntur. vt theologia monarchia. ſymphonia. euphonia. orthographia. meledia. comedia. gigentomachia. aſtronomia. geometria. ſymmetria. agonia. athanaſia. ablepſia. anaſtaſia. categoria. chirurgia. dyſenteria. dyſuria. Mania. Melancholia. euphemia/phantaſia. eucariſtia. vſia. ſophia. philoſophia. cōtra. Priſci. in accentibus. ſunt tñ q illum libūnegēt Priſciani. Urania que vranie ſepius appellatur. nā q̄ ex Virg. iopuſculis affertur admodum debile eſt. quū ibi etiā ſcēa contra olim poetarū vſum producatur et contra primatiui naturā. Urania poli motus ſcrutatur et aſtra. Emēdandus eſt hic locus librariorū incuria olim depranatus. ſic reſtituendus Nimirū in dicio. Uranieq; poli motus ſcrutatur q aſtra. Aut. Uranie celi motus ſcrutat q aſtra Idē patet ex pluribus poetis. Claudianus de conſulatu Theodoſij. Uranie redimita comas. Ouid. v. faſto. Excipit Uranie fecere ſilētia cuncti. Papi. viij. the. Ipa diu inſpectis lethum predixerat aſtris. Uranie. ſic balactia. phlebotomia.

Annotatio de errore quorūdā in his hebreis in ias.

¶ Ia cor.

mania.

Urania. Uranie.

¶ Annotatio de ijs que i/ante a/producunt.

que pducūt ia

¶ Sunt quedā ia q̄ producūtur: vt ea que grece per ita/literā ſcribuntur quā in e/lōgam ſepius vertimus: vt per ei diphthōgon. vt ſunt iſta. Amphigenia. vbis nomē. Papi. iiij. the. Quos fertilis Amphigenia. finis eſt heametri verſus. Egialia vel egiale a vel Egia mulieris proprū. Priſcianus in perihegeſi. Coniugis inceſte per fraudes egialie. Alexandria ſiue Alexandre a. teſte Priſciano. Proper. li. iij. Noxia Alexandria dolis aptiſſima tellus. Antiochia vel chea. teſte Neſtore. Alabia. i. innocentia. ſed rectius alabea. q ei in e/vertitur. citherea citherea. Et aliqñ ait Colepinus) vertitur in i/longum. vt elegeia elegia. Angaria. teſte Nebriſſenſi. Animoria. Papi. the. vj. Aut cyrtham tauris animoriamq; ſupinat. Ariſtocratia. id eſt optimatum principatus. Argia mulieris proprium. Aſtydamia. Hippodamia. eſt mulieris nomen. Augias. eſt proprium viri. teſte Tortellio. Authia apud Lipſi

Et i/longum

pium in Oppiano. Aethyia mergus. Alethia. i. veritas. Ooronia. nomen oppidi. Cyanee. arū. cū y greco. insule in Ponto. hinc adiectiuū Cyaneus. a. ū. vt Cyanei montis. ¶ Cyane. es. cū y/nympha ꝛ fons variatur. Cyprogenia. ꝛ Aphrogenia. i. venus. Dia insula. Deidamia Pyrrhi mater. Dulia (teste Nebrissensi). i. seruitꝰ hominis. Diana variatur. dea venationis. ¶ Elegia nunq̄ corripitur. cōtra Leonardum Ueronensem interpretem Tibulli. pluresq; Nā apud Ouid. male legūt. vt cōtra Tortellii ꝛ Domitii sentio cū Nestore. Flendꝰ amor: meus est: elegia flebile carmē. vt dicant penultimā corripi. productis contra olim veterū cōsuetudinē prima ꝛ scōa: quas (vt perversam saluēt opinionem) dicūt variari. Et alibi apud Ouidiū esse pro celeumaticum. Inter quas vultu petulans elegia vocatur. vbi volunt prima producta/ceteras corripi. Uerissime profecto aiūt. modicū errorē in principio esse maximum in fine. Siquidem penultimā produci ex eo manifestum est. qō grece per ei diphthongon scribitur. Marcialis li. v. Differ opus nec te facundi scena Catulli Decimest. cultis aut elegia comis. Sic produ. apud Ouidiū. vbi ineptum est ad Proceleumaticū refugium. Stati. j. sylua. Quas inter/vultu petulans elegia propinquat Aliqñ tamen ei diphthongus resolui tur. sic legēdū est apud Ouid. Flebilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia (teste Tortellio) efficacia. Epiphania. apparitio. Eusebia. Ecchia increpatio. Lumnia benivolētia. Eugenia. teste Nebrissensi. Entelechia. hermenia. eodē teste. i. interpretatio. hinc perihermenias. i. de interpretatione. hyperia. homeomeria. i. similitudo partiū. harpyia yi/grecā diphthongum habet. Jasion siue Jasius proprii viri. Japetus Titani filius. Japetionides Prometheus vel Deucalion. vti sit Japetion penultima prosō. primitiuum. Japetides aūt viri proprium cor. Ouid. v. meta. Tu quoq; Japetide nō hos adhibendus ad vsus. Ilithyia cū yi diphthongo est Diane nomen. Ouid. ix. meta. Prepositā timidis parentibus Ilithyiam. versus est spondaicꝰ. Uirg. in Ciri. Perdere sęua precor per flumina sacra Ilithyie. Ironia teste Tortellio. qi in prima et penultima cum ei diphthongo grece scribitur. Iphigenia mulieris proprium. Gastrimargia pen. prosō. nimia ingluies. Laodamia mulieris ppriū. sic quicquid eiusdem declinationis reperitur. Langia fons. Lampia vrbs Arcadie. Latria cultus. Idolatria/idolorum cultus. Ligia/et iam Ligea. mulieris proprii. Litania/nōletania. i. supplicatio. Lemargia (teste Calepino) ingluies. Lebadia vrbs Beotie. Mantia diuinatio. teste Tortellio. Necromantia cū ceteris deductis. Magia incantatio. Melanthia Deucalionis ꝛ Pyrrhe filia. Mechia (teste Nestore) adulteriū. Nicia vel Nicea vrbs. Nicomedia vel Nicomedes. testibꝰ Prisciano et Nebrissensi. Ophias gigas. Orithyia nymphe nomen. Pedia eruditio. institutioq; in bonas artes. teste Ualla. Peripheria. i. circūferentia. Peridia mulieris proprium. Phlias ppriū viri. Plias. adis. variatur. Priamides producitur contra naturam primitiui. Phthia regio ꝛ vrbs Thessalie. Polymnia variatur. productio est melioꝛ. Propheria vaticinium. Rhetoria pro arte rhetorica. Talia vna musarum. Thyias. adis. cum yi/diphthongo. sacrificula Bacchi. Priamus. rex Troie. inde Priamides. hec Nimuita.

Cyane variat

Elegia pducta semp penul.

Energia.
Epiphania.
Elenchia.
Luminia.
Hermenia.
Perihermenias
Jasius.
Japetus.
Japetides.
Ilithyia.
Ironia.
Iphigenia.
Gastrimargia
Laodamia
Langia.
Lampia.
Latria.
Litania.
Lemargia
Lebadia.
Mantia
Magia.
Melanthia
Mechia.
Nicia.
Nicomedia.
Ophias.
Pedia.
Peripheria.
Peridia.
Phlias.
Phthia.
Propheria.
Rhetoria.
Thyias.

¶ De ijs quæ variantur, annotatio I ante a.

I varium retinent super a, quæ concomitantur
filia Athlantis.
Hæc academia sicq; Diana Polymnia plyas
viri proprium. accidit syneresis.
Iunge & Iapetides, pater Iapetusq; promethei.

¶ Diana variatur. Macrobius. j. saturnaliū. vult esse latinū. Ouid. iij. me. Ira pharetrate fertur saciata Diane. Uirg. j. enei. Exercet Diana choros quā mille secute.
¶ Academia variatur. Claudianꝰ. In latium spretis academia migrat Athenis Laurea. Cice. libertus Atq; academie celebratam nomine villam.
¶ Polymnia vna musarū. variatur. sed frequētius (teste Nimuita) corripit. Plias/

Diana.
Academia.
Polymnia.
Plias.

ædis. variatur. sed eodem teste frequētior est productio. Uirg. Arcturūq; pliadesq; hyades: geminosq; triones. Ouid. iiij. fasto. Pliades incipiāt humeros releuare paternos. Aliqñ diphthongus diuiditur. Uirg. j. geor. Pleiadesq; hyades claramq; lycaonis arcton. Japetides viri propriū primā corripit. Ouidius. Tu quoq; Japetide non hos adhibendus ad vsus. Japetus pater promethei. primā prod. Ouidius. Quā satus Japeto mistam fluuialibus vndis.

Japetides.

Japetus.

¶I ante e productum.

Produc pierides sic piera pierus adde.
Gabriel varies. potius breuiato Priene.

Priene. ¶Sidonius variat Priene in. j. panegyrico. Prienee Bia qō plus tibi turba malorū est. Idē ilaudibꝰ Narbonis. Et tu quē dederat Bias Priene. Phale. est. vbi Priene primā cor. q recte quidē. nā greci cor. Priscianus in perihegesi. Inter mūctū currens latamq; Prienem.

¶I ante o productum.

I super on produc ternæ. breuia amphitrionem
Asterion/vel Ion/Chromion: sic carmenionq;
Certyonem sic Deucalionem Gerionęm/des
Dedalion sic emathion: iunge Eetionq;
Eudymion simul eurition: adde ethalionem
Iasion sic œnopion cum mimalione
Mo(q;)rion protyon/vel hemęridionq; dionq;
Porphirion sic socration cum Pygmalione.
Tangilion philisti(q;)on. variabis Orion
Cum multis alijs nequeas quę includere versu.

Melanchion. Region. Electryon. Sigalion. ¶Melanchion viri propriū. Egion nomē gigantis. Electryon. Hippotion. Sigalion. propria. cū alijs q̄ poetarum poemata non sunt ingressa.

I super on breuiant flexuræ græca secundæ.

¶Greca secunde in on. que apud nos vertuntur in um/corripiuntur. vt Ilion.

¶Alia exceptio. I ante o productum.

vna musarum.	proprīū philosophi.	.i. iuppiter. vñ dius. a. um.

Producas Clio sic Diogenes quoq; Dios
Et Dioclides sic hermiona & enyo

loci nomen.	viri nomē.	mare.	nymphe nomen.

Herios Iob, iunge Ionium quoq; Spio.

viri nomen.	regio.	possessiuum.	Inachi filia a Ioue in vaccam cōuersa.

Ionos varies at ionia ionicus Io
Ionas. at potius longa Io Thiodamasq;.

Ionia. Jones. Ionicus. Jonos. ¶Nō solū prima syllaba. sed tota harū dictionū Ionia. Jones (teste Niniuita) variantur. etiā Jonicus. q Jonos. pprīū viri. vnde Jonia. Ouid. vj. fasto. Nec latium norat tuqē phet Jonia dines. Hic prima cor. sed a pdu. Lu. vj. li. Thessalius rector primꝰ tellurīs Jonos. Horatius ode. vj. libro. iij. Motus doceri. gaudet Jonices. Dactylicus alcaicus. Manilius et Ouidius in arte produ. tutius cor. Seruiꝰ dicit dios corripi. Cui refragatur Uirg. geor. iij. Nec mihi tum mollis sub dio carpere somnos.

¶ I ante u productum.

.i. diuus vel sanctus. ꝓmiñ victorie. vel brabium.

Longũ eſt Arius populus, diuſq; brauium. Dius.

arietis frons. ꝓmontoriũ. Perſarũ rex. metricꝰ pes: ex breui & duabus lõgis. .i. imberbis. teſte Houdano.

Crium Darius Bacchius peſq; agenius.

lapis. .i. templũ. ab idoliũ. matula a ſimilitudine ſcaphe dicta.

Heliotropius iunge idolia ſcaphium.

cõtra naturam fluuius ſa: ꝓmittui chios. cer muſis. .i. Apollo.

Et poſſeſſiuum chius fic Hormiuſq; Lycius,

viri propriũ. viri propriũ.

Et gynęcium fic Eu(q;)genius Orius

locus vbi vẽduntur libri. vt bybliopolium.

Sic Orithius vel quæ coniuncta polium

vniuerſale hoſpitiũ. vt pandochium. theſſalie fluuius. locus vbi orphani aluntur, vt orphanotrophium.

Vel quę dochium Sperchius iuncta trophium

Bacchius Arrius propria ſunt / Chios inſula fertur,

Dant graphiũ latij, græci dicunt q; graphium.

Et Lycius quidam dicunt, alij q; Lyceus.

¶ Arius cũ ſimplici r. populus quidam. Arrius cũ duplici rr / eſt ꝓpriũ viri. Catull⁹. Chommoda dicebat ſi quãdo cõmoda vellet Dicere & hinſidias / Arrius inſidias. Sic Arrius hereticꝰ nomen. ¶ Chius. a. ũ. poſſeſſiuũ. pducit priorẽ contra naturam primitiui Chios: quæ eſt inſula in mari Ægeo. ¶ Lycius cũ y greco in prima ſyllaba. i. Apollo ſic dictus: a lyco .i. lupo: qꝛ ferat lupi pecorũ ſanguinẽ exugit / ita ſol humorẽ exhaurit radijs. Quidã corripiũt in poẽ. Lycius. & ꝓd. lyceus per diphthongon vt Epicurius & epicureus. ¶ Gynecũ locus ſecretior in edibus vbi ſole mulieres converſantur. ¶ Polium. locus vbi aliqd vẽditur. poẽ. ꝓd. cũ coniunctis. teſte Nebriſſenſi. qꝛ grece cũ ei diphthongo ſcribitur: vt bybliopolium: vbi libri venduntur. ¶ Ichthyopolium vbi piſces venduntur. ¶ Pharmacopolium: locꝰ vbi pharmaca & medicine venduntur. ſic Enopolij / Thermopolij. ¶ Bacchius poẽ. ꝓd. pes metricus de quo inferius. Bacchius poẽ. correpta ꝓpriũ viri. hora. li. ſatyr. viij. Cõpoſitis melius cũ bitto Bacchius in ius. ¶ heliotropius apud Priſcianũ in perihegeſi. viclapis heliotropi⁹ q̃ nole vero. ¶ Scaphiũ. teſte Neſtore. qꝛ per ei diphthõgon grece ſcribitur poẽ. ꝓd. Scribitur etiã aliqñ per tota. & ſic a latinis corripit. Marci. li. rj. In ſcaphum meche Sardanapalle tue. ¶ Dochium cum compoſitis ꝓd. poẽ. & teſte Nebriſſenſi ſcribitur cũ ei diphthongo. Docheion. i. receptaculum Xenodochium: peregrinorũ hoſpitium. et plura alia inuenies. ¶ Trophium: locus vbi aliquid educatur. penul. ꝓd. teſte Nebriſſenſi. quia per ei diphthongon ſcribitur cum compoſitis. vt Brephotrophium. eſt parulorum hoſpitium: vbi infantes expoſiti aluntur. ¶ Ichthyotrophium: vbi piſces aluntur. & propiſcina apud Columellam legitur.

Arius. Arrius. Chius. Lycius. Gynecium. Polium. Bybliopolium Ichthyopolij. Pharmacopolium. Bacchius. heliotropius. Scaphium. Dochium. Xenodochium. Trophium. Brephotrophium. Ichthyotrophium.

¶ O ante a, e, i, o, u.

O Græcis breuies vocali quaq; sequente.

O ante quãcunq; vocalem in grecis dictionib⁹ corripitur. Ante a. vt Oas
Stoa. reses: ciuitas Crete. ab Oaro viro. ¶ Stoa. adiectiuum a Stoo portu qđ in
Cloe. stoi obliquo stoicus ⁊ stoicides deriuatis nunq̃ corripitur. ¶ Ante e. vt Cloe: mulie
Eubois. ris propriũ. ¶ Ante i. vt Eubois. euboicus. ¶ Ante o. vt Laocoon. ¶ Ante u. vt Al
Laocoon. cinous. Antinous. propria virorum.
Alcinous.
Antinous.

¶ O ante a productum.

Longa Oarion Ioannes sic quoq; troas.
Dant Aorion quidam. Siloa at variatur.

Oarion. ¶ Oarion (teste Niniuita) producit o ante a. ⁊ fm Nestorẽ dr Aorion. ab aor. qđ est en
Aorion. sis: qi est ensifer. Catullus. Proximus Hydrochoo fulguret Aorion. Spondaic⁹ ver
sus. hydrochoo. i. aquario. Politianus non putat Aorion legendũ esse. sed Oarion.
Orion. Tãta authorũ grecanicorũ est varietas. ecce. ¶ Orion est propriũ viri/ post mortem
inter astra relati. Variatur prima. sed producẽ volunt per v/ Urion quidam dici
tus est Orionis. cuius pen. ⁊ antepen. variantur etiã. Stati. vij. the. Atq; auro ru
de fulmen habent Orionis alti. Lucanus. j. Armatumq; auro circũspicit Orion.
Spondaicus est versus. Sic frequẽtissime inuenies primã cor. Oui. j. de arte. Pal
lidus in lyncen syluis errabat Orion. Virg. j. enei. Quã subito assurgens fluctu nym
Joannes. bosus Orion. Nota. in epo. ode. xv. Dũ pecori lupus/ ⁊ nautis infestus Orion. Ne ve
rearis hoc nomẽ variare. vel in minimo carmine. ¶ Joannes propriũ viri. pes di
spondaicus: qi grece scribitur per o mega. quelitera perpetuũ producitur/ ⁊ scribi
tur sine aspiratione. Dec hermolaus barbarus in. vj. Plynij ca. xxvj. vbi repreben
dit Sidoniũ: qui corripuit. ostenditq; eũ grece lingue ignarũ. Nã dicit in Eucharis
tico. Qua nũc Helias nũc te iubet ire Joannes. cum quo errauerũt pius Baptista.
Sedulius. Arator. Petrarcha. Mancinellus. Philelphus. ⁊ plures. teste Niniuita.
Troas. ¶ Troas/ adis. Virg. Ar procul in sola secrete Troadis acta. ¶ Siloa a christianis
Siloa. variatur. Arator. Jlic iacebat uiers aut proxima mota Siloa. Sedul. vsli. iiij. Uo
ce momenti Accepta domini: Siloam venisset ad undam.

¶ O ante e productum.

Longat Aloides vel Aloeus iunge Typhoeus
Troes & Heroes. variatur prima q; Noe.

Aloeus. ¶ Aloeus gigantis nomen. Luca. vj. Impius hanc prolẽ superis immisit Aloeus: et
Typhoeus. ⁊ Aloides patronymicũ. filius Aloi. ¶ Typhoeus. gigãtis nomen. Virg. Nate pa
Troes. tris summi qui tela Typhoia temnis. syneresis est in ei. ¶ Troes. troiani. Virg. j.
Heroes. enei dos. Troes reliquias Danaum atq; immitis Achilli. ¶ Heroes viri dicti/ ⁊ dĩ
si semidei: ob virtutem immortales. Virg. in Bucol. Delectos heroes ⁊ ipse videbitur
illis. ⁊ si que sint talia. ¶ Noe viri nomen. ab Aratore variatur/ secunda semp pro
Noa. ducta. Sedu. li. j. Nunc bonus Helie qui perfidus antea Noe.

¶ O ante i productum.

Produc Dinois Deois/ iunge Lagois
Troilus Oiclus Phoix sic Zoilus, addas
Casus obliquos/ sic deriuataq; longis
Stoicus & trois vel aloides mihi testes.

Deois. ¶ O ante i/ producũt hec Dinoia. ancilla. per o mega. ¶ Deois. oidis. proserpina.
Dinois. ¶ Lagois piscis nomen. est etiã auis. ¶ Troilus: priami regis filius. ¶ Oiclus vi
Troilus. rj nomen. pro Centauro corripitur. xij. juncta. ¶ Phoix aut phoicas. auis. ¶ Zoilus
Oiclus.
Phoix.

homeromastix.⁊ pinde quiuis doctorū reprehensor/⁊ aliorū virorū nomen. Martialis.zoilus egrotat faciunt hanc stragula febrem. ¶ Producūtur obliqui in ois. vt Troīs a troa. Minois a Minos.propriū. heroīs ab heros. Et derivata e longis vt Aloides.aloīs.patronymica ab Aloeī/in ī/longū versum. Tiphoīs.Minoius Troius.Troicus.heroicus.Stoicus.⁊c.

zoilus.
Troīs.
Minoīs.
heroīs.
Aloides.
Aloīs.

¶O ante u productum.

Longa Achelous.ſicq; Pyrous.ducta & in ous.

¶O ante u producitur.vt Achelous.dei ⁊ fluuij nomen.¶ Pyrous cuiuſdā heroīs nomen.vt dicit Neſtor. Pyroīs(vt dictū eſt)ſolis equus. Cuī prima ⁊ ſecūda corripiuntur.Valerius Flaccus.li.v. Et formidantem patrios Pyroentis dolores.Colu.xj. Nec ſerius ardor Sic micat rutilus Pyroīs authore coruſco.Ouī.iij.meta. Interea volucris Pyroīs eous ⁊ ethon. His teſtibus prima et ſecunda corripiuntur.ſed in illo ouidiano multi hallucinantur.

Achelous.
Pyrous.
Pyroīs.

¶U ante voca'es ſemper corripitur.vt ſuus ſua ſuū.

¶Finis græcarum dictionum.

¶De poſitione.

Vocalem quoties comitatur conſona bina
Immediate aut vna duplex.geminata ve/eodem
Verbo/vocalem producit eam poſitura.

¶ Poſitio eſt quando in eadē dictione poſt vocalem due aut plures immediate ſequuntur conſonantes.vt carmen/caſtra.Aut vna duplex:vt axis.troia.grecizo.aut geminata lī'a.vt addo.aſſum.poſſum.touris.agger:que oīa precedentē vocalem poſitione longam facunt.

Diuerſis verbis nonnunq̄ fit poſitura.
Conſona quū ſimplex vocem finit preeuntē:
Et quæ ſubſequitur vocem ſimul incipit altra.

¶ Poſitio fit aliqñ in diuerſis dictionibus.vt ſi vna dictio in conſonantē deſinat: et ſequens dictio a conſonante incipiat.vt in illo virgiliano.Ad quem tum Juno ſupplex iſis vocibus vſa eſt.

Quum poſt vocalem quæ natura breuis aſtat
Mutæ ſubiecta eſt liquida/hæc vocalis habetur
Communis.tamen hanc in proſa corripe ſemper.
Curtam producas.ſed longa nequit breuiari.

¶ Quando poſt vocalem natura breuem liquida immediate poſt mutā ſequitur vel in eadem/vel in diuerſis dictionibus.precedēs vocalis indifferēter produci vel corripi pōt.vt in illo Ouidiano heroidū. Jam patrem famulumq; patris lucemq; timebā. Idem alibi. Piſtoſamq; guidon grauidamq; Amathunta metallo. Horatius in odis.Mercuri facunde nepos Athlantis.In proſa th hmōi vocalem natura breuem ſemper breuiare debemus. vt phareтra.cathedra.quorū penul.breuiatur. Sed ſi natura longa ſit vocalis breuiare nequit.vt aratrum. ſimulacrum. volucrū. febris.ſalubris.amatrix.et id genus alia.

¶Annotatiuncula.

¶ Olim liquide etiā fuerūt m.et n.ſed rarenunc eni.Mar.li.ix. Quę capta eſt alio nupta Lacena cygno.vbi cy/corripitur.Lucreti. Nil tamen eſſe ſigni mirtas potuiſſe creari.vbi ſi/in ſigni corripitur.Horā.li.ij.car.ode.iiij. Mouit aiacem telamoq;

nenatū. Forma captiue dominū tecmesse. ¶ Sapphicū est. vbi syllaba te/in tecmesse corripitur p mutā ⁊ m liq̄dā. ¶ S/olim fuit liquida. ⁊ liq̄scit in hoc vsu Ennij apud Varronē li. iij. de lingua latina. Subulo fuit imas ꝑpter astabat aquas. vbi a in astabat corripitur: sed non imitanda sunt ista antiqua.

Vox si precedens vocali desinat/atq;
Incipiat vocem comitantem consona bina.
Illam vocalem non producit positura.
Sed liquida illa sequēs mutā/longat breuiat ve.

¶ Fit etiam positio (vt sentit Sulpitius) si precedēs dictio in vocalem natura breuē desinat: ⁊ sequēs dictio a duabus pluribus ve consonis incipiat: illo virgiliano fretus. Tribulaq; trahēq; ⁊ iniquo pondere rastri. At huiusmodi vocalis (vt mea fert opinio) que natura est breuis: nō per positionē istic produci dr: sed per liquidā q̄ mutam sequitur/cuius natura est (vt dictū est) vocalem natura breuem reddere ancipitem. Nam si hmōi vocalem per positionē longā esse contenderes tunc sequeretur vt hmōi vocalis semper produci deberet. qō erroneū esse probat illud Virgilianū. Terrasq; tractusq; maris celumq; profundum. in quo hec dictio q; ante hmōi iunctura indifferenter et corripitur ⁊ producitur. At illud Virgilianū te non decipiat ponite spes sibi quisq;. sed hec q̄ angusta. Uidetis illud quoq; horatianū. Linquimus insani rudes premita scribe. s/eni in hmōi iunctura liquescit ⁊ vim amittit: et vocalis precedens indifferens est/per liquidam que mute subiecta est.

Principio vocis quando est x zita ve iunctum
Vocalem vocis fine haud longat præeuntis.

¶ Si dictio precedens in vocalem desinat: et sequens dictio a duplici (quales x ⁊ z) incipiat: nō fit positio. vt probat illud virgilianū. Iam medio apparet fluctu nemorosa zazintos. Lucanus. Tales fama canit tumidū super equora Xersem.

¶ De compositione.

Prima patris quanta est eadem sit compositiua.
Quamuis vocalem mutet: modo cōsona perstet
A nubo tolle innuba pronuba. sic nihilumq;
.i. circūdatus. vt comitium.
A ni sic hilum. sic ambitus. dat itiumq;
half in slepe.
Atq; comitia. de sopitus semisopitus
without an hors leche.
leyuen. fermentū. in the water.
Azimus a zima. de sugo sanguisugam dic.
to swere cognitus a
depely. to forswere. ab agnosco. cognosco.
Deierat a iuro sic peierat agnitus & cog.

Et dicus a dico. sed connubium variatur.

¶ Compositione cognoscitur prima syllaba. Nam cuiuscunq; quantitatis est syllaba in primitiuo/eiusdem erit in cōpositione: dūmodo eadem manet cōsonans. licet vocalem mutet. vt sicut quero habet primam longam/diphthongo: ita et inquiro mediam. que sine diphthongo scribitur. Et cado primā corripit/sic ⁊ occido eius cōpositū/mediam corripit. Sed hinc excipiuntur cōposita quedā a nubo: vt innubus

pronubus et cõnubium/qõ scõam cõmunẽ habet. ſimiliter cõpoſita a dico tertie in dicus terminata: vt fatidicus. ⁊ a turo. vt deiero/peiero. A ſopitus. vt ſemiſopitus. Et cognitus. agnitus a notus. Et azimus a zima. ſanguiſuga a ſugo.

locus vbi
due vie
conueniunt.

vt biſortus. biſacutus. biuium. triuium.

Corripe bi bis tri. producat ni poſitura,

duorum
annorum. trium annorũ

Iſs primam produc binus/bimus quoq; trimus

.i. currus
duobus currus
equis tribus a bimus. a trimus.
a tria. iiſ. tractus. equis. vt bimulus. trimulus.

Et trinus/bigæ/trigæ/genus id reliquiſq;.

¶ Hec aduerbia bis/bi/tri/in cõpoſitione corripiuntur. vt biſortus. biſacutus/biuium/triuium/biceps/triceps. Excipiuntur ea quibus accidit poſitio. vt biſſenus biſſyllaba/triſſyllaba. producũtur etiã iſta binus/trimus/trimus/bige/trige/et id genus reliqua. vt bimulus/trimulus/quadrimus quadrimulus/quadrige/biſuge/triſuge/quadriſuge.

Cũ pars cõpoſitæ prior (haud monoſyllaba) vocis
Finit in i: breuis eſt i, ni quando poſitura
Producat. velut hęc tibicen vbiq; & ibidem.
I cunctis reliquis produces compoſitiuis
Caſibus obliquis/quorum tantum i reperitur.
V ſimiliq; modo breuiabunt hiſce latini
Cõpoſitis: græci o breuiant ſimul atq; latini

¶ Qñ prior pars dictionis cõpoſite (non monoſyllaba) in i/p oẽs caſus deſinit tũc illud i corripitur ni obſtet poſitio. Exempla de iſs que corripiũt: vt omnipotẽs/clauiger/dapifer/igniuomus/auricomus. Sed biiugus/trige/⁊ quadrige (vt dictum eſt) producunt ⁊ id genus alia. ii duplũ eni in longũ contrahũt. qõ ⁊ tibicen facit. Exempla de poſitione: vt ſemiſcriptus. ſemiſtrates. falſigraphus. quanq; in hmõi pliquidam mute ſubiectã indifferens eſſe poteſt. Monoſyllaba dixi: qr cum prior pars dictionis cõpoſite eſt monoſyllaba producitur. vt in iis. ilicet. ſcilz. diligo. diduco. ſiqs ⁊ hmõi. In oibus reliquis cõpoſitis que in i obliquis dũtaxat caſibus (⁊ nõ in ntõ) habent: i ſemper producitur. vt in iis: quanticunq;/qualicũq;/quantiuis/quantilibet/vtriq;/tantidẽ/pleriq;. ⁊ ſimilia. Siliter i producitur in his tubicen. vbiq; et ibidẽ. Siliter u/in hmõi cõpoſitis corripitur. vt pulicrulẽtus. virulẽtus. quadrupes. commeta. Itidẽ o tam apud grecos. vt enophoriũ. calchographus. Chriſtophori. ẽ apud nos. vt ſanguinolentus. vinolentus. cynoſura. ⁊ hec de cõpoſitis.

Omnipotẽs. i q̃ oia põt. clauiger q̃ claues gerit. dapifer qui dapes fert. igniuomus ignẽ vomẽs. auricomus q̃ aureos crines habet. biiugus biiugi equi q̃ duo ſunt ad iugũ. tibicen q̃ tibiis canit. ilicet ire licet vl̃ ſtatim diduco diuidere vel ſeparare.

¶ Annotatio.

I contra normam producit compoſitorum
vt meridies
Quod medius creat atq; dies, ſed qđ quotus aut quot
quotidie. quotidianus.
Conficit atq; dies: varies, necnon vbicunq;.

a mocle hyll.
.i. terre tumulus. propriꝰ viri. .s. terminatione.

Producunt gæolophus atq; theophilus oq;.

muscleporo:	interpretatur	terre mensor(he
no villo pe:	alba petra.	that techeth
des habẽs.	loci nomen.	geometry.

Lagopus leucopetra & gẽometer apte.

he that kylleth	he that kylleth	per licentiã
his fader.	his moder.	poeticam.

Patricida lego sic matricida licenter.

Meridies. Quotidie. Quotidianus

¶ Meridies cõpositum a medius et dies: sic meridio et meridiot/ cõtra naturã cõpositorũ producũt i/in fine prioris partis. Et quotidie a quotus: sine (vt aliqui sentiũt) a quot et dies. ⁊ hinc quotidianus. Quod variatur tam in prima syllaba/q̃ secunda. sed apud neotericos solos reperitur quottidianus produci in prima: t/litera assumpta. ⁊ in secunda corripi. teste Minutia. vt apud Mantuanũ in vita diui Georgij. Et apud Catullum ad Manlium. Coniugis in culpa flagrauit quottidiana. Apud alios reperitur prima correpta/⁊ secũda producta. Marcia. li. x. Lenis dio: pace tu quotidiano. Idẽm. ir. Cultus sidone non quotidiano. Sidonius li. viij. Hoc permitt habitu meũ memento Orpheum visere qui quotidiano. Saxa et robora cor neasq; fibras Mollit discloqua canorus arte. Omnes phale. sunt versus. ⁊ Orpheũ per syneresin est spondeus. ¶ Ubicũq; variatur. Claudi. in laudibus Stiliconis. Decursant vbicunq; velis. Ouidi. meta. viij. Sernor vbicunq; est vni mea gaudia sermo. ¶ Parricida nimis licenter Arator produxit qñ nulli veteres heroicorũ aut elegiacorum ausi sunt producere. vbi dixit. Parricida trahis. per duplex rr. Similiter Ausonius. metri nec grauitate ran licentia nescio. matricida produxit in monostichis. Matricida Nero propriꝰ vim pertulit ensis. ¶ Patricida. vocabulum a veterioribus parũ vsurpatũ recte in hexametris ⁊ pentametris recipitur. In parricida rr/geminat Hora. li. iij. car. Ode. xxix. Telegoni iuga parricide.

Ubicũq;.

Parricida.

Matricida Patricida

¶ I vocalis & nõ cõsonãs græcis & hebrẽis.

Consona fit nunq̃ græcis i. sed nec hebræis.

Dices semper Iambus Ioannes & Iesus.

¶ I litera neq; in græcis neq; in hebreis nobis vnq̃ est consonans. sed vocalis semper. testibus Minutia. Georgio Valla. Antonio Nebrissensi. in qua regula multi p indoctos decepti sunt. vt Jambus trissyllaba dictio. sic Jesus. Jacobus quadrisyllaba ⁊ Joannes. ⁊c.

¶ De deriuatione.

Quanta patris prima est (si litera nõ varietur)
In deriuatis eadem plærisq; manebit
Hæc tamen a breuibus tollas quę longa tenẽtur.

	lapsus ruina fortuna		a tyle or sclat.
regio nobilis ⁊ fertilissima.	ruinosa euentꝰ omen. periculũ.	.i. letitie plenus.	q̃ domos tegat. o syde.

Italiam casus iucundus tegula latus

		insula ⁊ quedã herba.	spacium centum annorũ.
mouable.			malus lasciuus
moueri aptus.	all.		luxuriosus.

Mobilis & totus Sicelia sæcula nequam

onium moyſture. moyſture.
cheſe. paſtor. .i.humor. yonger. quia aque
lac ꝑſſum. .i.oulio. liquidus. a iuuents. ſe ſunt.

Caſeus opilio liquor cum iunior humor

.i.nutrimẽ:
tũ vel aliq̃d
gõnos accẽ: Cereꝛ ſ ira aſhare of
dit atq; ex: verat⁹.i. a veyn. a plough.
citat ad ali: nouriſſhyng. ſ anus vl .ſ.lãgumſ. .i.dens
q̃d agẽdũ. .i.nutrimẽtũ. furioſus. ꝛcanalis. aratri.

Fomes fomentum ceritus venaq; vomer

gentyll. inſtrumentum quo aguntur qui remũ he that loꝛ
.i.aliter. benignus. naues(an oore). agit.idem. keth aly:
tel a ſyde.

Secius humanus remus cum remige petus

menſura terre
ducẽtorũ ꝛ.pl.
to rebuke. ſtrenght. deedly. pedũ in longitu:
.i.vitio alꝛ robur et dius vel dine:ꝛ dimidij a ſtoole or ſeyte
quid dare. potentia. mortalis. in latitudine. cathedra.

Vitupero vires feralis iugera ſedes

a pype of wyne.
ſtria.e.vas
.i.equus/bos/aſi: oblongum
nus/mulus/camel⁹. arctũq; op:
q̃ noſtrũ laborẽ iu: ponuntur.
a paſnep. uant.angl.a beſt. .r. etiã iocis. .ir.

Rapaq; iumentum cum denus ſeria nonus

Mars belli
deus: Jouis cradels.
filius ex ſunt in quibus
an ape. a lamterne. Junone. nettes. iacent infantes.

Simia laterna Gradiuus retia cunæ

proprie cum dolore
ſiue indignatione
maiorem vocem ſupra modũ
emittere. interdũ ſumptuoſus
.i.ꝑceptio/ ſine affectu vehe: vel abiectus
vel norma. mẽter exclamare. iacens. .i.filius Priami.

Regula vociferor profuſus Priamideſq;

pinguedo porci
cõterere/dila: aut ſuis extra: macero to wey
tare/frãgere/ ctum ac denſa: ke or water fyſ
debilitare/mol: tum: ſue occiſa. ſhe. to makele
vt regis.legis.vocis. lificare. ang.(larde) ne.

Caſſibus obliquis rex lex vox/macero ſumen.

cõmodus/pueriles. .i.ſicule aut ſici:
vtilis/neceſſarius. lienſes muſe.

Oportunus/Sicelides/alibi quoq; dicta.

¶ Derivatione cognoſcitur prima ſyllaba. Nã quanta eſt prima in primitiuo / tã

ꝭs etiã erit in derivatiuo. vt amatur cuius prima corripitur sicut in amo vnde derivatur: seruata tamẽ literatura. nã aliqñ mutatur literatura. vt in ibo / qõ ab eo derivatur. & tum mutatur quantitas. nã in ibo prima producitur / in eo eius prima tuno prima corripitur. Excipiuntur etiã hec que sequuntur / q̃ licet a breuibus derivantur: producũtur tamen in prima syllaba. Italiani ab Italo rege. casus a cado. iucundus a iuuo. tegula a tego. latus a tuli. mobilis a moueo. totus a tot. Sicelis a Siculo rege. secula a secando vel sequendo: vel potiꝰ a sene. vt vult Uarro. nequã a nequeo. caseus a coacto. opilio ab oue. liquor a liqueo. iuuenor a iuuene. humor ab humo. fomes et fomentũ a foueo. ceritus a Cerere. vena a venio. vomer a vomẽdo. secus a secus. humanus ab humo. remus a remoueo. remige a remex. petus a petẽdo. vitupero a vitio. vires a vireo. feralis a ferendo: eo q̃ mortẽ fert. iugera a iugo sedes a sedeo. rapa a rapio. iumentũ a iuuo. Columella authore. denus a decem / seria a sestum / a risu. nonus a nouem. similia a similando. laterna a latẽdo. gradiuus a gradu. vt docet Festus. rete a retineo. cune a cuneis. quibus similes sunt. regula a rego. opportunus ab ob et portu. profusus a profundo. Priamides a Priamo rege. rex a rego. lex a lego. vox a voco. macero a macer. sumen a sue. vociferor a voco: & (vt quidã censent) a voce. sicelides a Siculo.

¶Quæ a longis orta corripiuntur

A patribus longis venientia corripiuntur.

a scoffer. stable. est proprie index cuiuscũq; operis.
cũ cui⁹ sermo qui potest vel ponitur etiã pro a faute / or
cũ risu aliqd natura aptus munimẽto vel vyce.
incessit. est diu stare. a hande. ornamẽto capitis. .i. crimen.

Ista dicax / stabilis / manus / & titulus / vitiumq;

acut⁹ solers to swymme.
et pscius fu= frequentatiuũ a herde man. a trype.
turorum: .i. certe. a no/mas. .i. custos boũ. .i. pingue intestinũ

Atq; sagax, siquidem, nato sicq; bubulcus omasum

varices vene in crurib⁹ q̃
a thyghe. frequenter tumide sunt & obs=
exterior pars torte: a quib⁹ varicosus ap=
pysse. sub cozendice pellat q̃ tumidiores habet
.i. insulsus. .i. vtinã. dicitur. hatred. huiusmodi venas.

Et fatuus, lotium, femur, ac odium, varicosus,

est p qõ via datur
vel fundũ fluminis
lacus maris & cu=
iuscũq; aq̃ vel loc⁹ to slomber /
q̃ ppter breuitatẽ slomber. or slepe.
Fragor a cra=ſ a capten. aque transiri põt. somnus. somnum. .i. inducere .i. candela. a candell.

Dux ducis, atq; vadum, sopor atq; soporo, lucerna

Fragilis. brosull. Trista a neyle of the eye of corne. Curules sedes quibus magistratus vehebãtur. anglice. a chare.

sonit⁹ qui ex caducũ de=
arbore aut re bile et qõ
alia cõfracta facile fran= prima pars
redditur. gi potest. tiis. tymes. tiis. spice.

Adde fragor, fragilis, quater, atq; quaternus, arista

meyle or puluis minutis.
floure. an eye. rayne. sinus aridus.

Iunge farina, oculus, pluuia, atq; curulis, arena

frictilla vel cibus ex pultefact⁹: diminutiuū ab offa. ab absum. a ſkyſſe. the pap heed. .i. parua māma diminutiuū. ſignū anuli et illud qđ fit in cera literarū. Sigillum (a ſygnet/or ſeale)

water.

Sic aqua, ofella, & abes, ligula, atq; mamilla, ſigillum,

focius in mēſa i ſcutella vt in ſymbolis. vetula eo q; multos habet annos. cumulus res congeries in acutū elata. a ſparre/or daſter. trabs cui tectū imponitur. Sodalis (a cōmenar felowe at table. Anus (an olde wyfe). Aceru⁹ (an hepe/or a ruſhe)

Atq; ſodalis, anus, vel aceruus, iunge tigillum

macula/culpa vel ſignū quod aliqđ notat. to tryumphe. .i. letatur. promeſſe. .i. incoctus. immaturus. Nota (a theefe or a howſe marke)

His nota ſic vir ouat coniunge fides & acerbus.

¶ Hec autē a longis corripiuntur. dicax a dico, is. ſtabilis a ſtabo verbo. manus a mano/as. ſiue munio. titulus a tutum tutu. vitium a vito. ſagax a ſagio. ſiquidem a ſi et quidem. nato a no nas. bubulcus a bobus. omaſum ab omne. fatuus a fatū. lotum a lotū. femur a femina. odiū ab odi. varicoſus a varix. dux a duco. vadū a vado/is. vel vador aris. ſopor et ſoporo a ſopio verbo. lucerna a luceo. fragor a fragilis a frango. quater et quaternus a quatuor. ariſta ab areo farina a farre. oculus ab occulo. pluuia a pluui preterito. curulis a curru ſiue curuo. arena ab areo. aqua ab aequo. i. plano. ofella ab offa. abes ab abſum. ligula a lingua. mamilla a mamma. ſigillum a ſigno. ſodalis a ſuadeo. anus ab annus. aceruus ab aggero. tigillus a tigno. nota a noſco. a quo noto as. vir a vi. ouat ab o/letantis interiectione. fides a fio dictum. acerbus ab acer.

¶ De diphthongo.

Cum vim ſeruantes vocalis ſyllaba iungit
Binas, diphthongus fertur/quæ longa tenetur
Vocalis comitans quā vult breuiare latinis.
Aſt ediuerſo græcis producta locatur.

¶ Diphthongo cognoſcitur prima ſyllaba. vt audio. euge. Aeneas. foenū. Nā vbicunq; fuerit diphthongus: ibi longa in latinis dictionib⁹ eſt ſyllaba. Sed ſi vocalis ſequatur corripitur apud latinos. vt praeire praeuitus. In grecis tamē producitur. vt in Aeacus Aeus ⁊ Aeagrius. Ouidius. Aeacus Aeginā genitricis nomine dixit. Lucanus. Purus in occaſus: ſed puri gurgitis Aeas. Virg. Surgite tā medio portans Aeagrius hebrus. Diphthongus (vt diffinit Sulpitius) eſt cōglutinatio ⁊ coniunctio duarū vocaliū in eadē ſyllaba vim ſuā ſeruātiū. Diphthōgi apud latinos ſunt quatuor. quarū due/au et eu ſcribūtur et proferūtur. Diphthōgi apō grecos (vt ſentit Tortellius) ſunt octo: quas hic enumerare perlongum foret. quare qui eas noſcere velit eundem Tortellium legat. Duas tamē ex iſs mutuantur interdum poete noſtri. videlicet ei/et yi. Ei in fine eſt. vt hei. ⁊ apud veteres ſcribebatur pro i/longo in datiuo et ablatiuo pluralibus. vt vteis ſueis. pro vtibus ſuis. ⁊ i accuſatiuis pluralibus tertie declinationis/vbi gtūs in iū deſinit. vt parteis/ treis/ omneis. p partis, tris/omnis. yi in paucis vtimur. vt harpyia. Aegyia. Aithyia de quib⁹ ſupertius. Apud veteres ae in ai mutabatur. vt aulai. aquai. animai ⁊c. ſed iam exoleuit. Annotatio.

¶ De præpoſitione.

Præpoſitura eadem remanebit compoſitiuo

Quanta fuit ſimplex. vocalis ni breuiarit
Hanc comitans: longat ve ſequens illam poſitura
Prępoſitas iacio iunctas longat poſitura.

¶ Prepoſitione cognoſcitur prima ſyllaba: ois enim prepō in cōpoſitione eandē quā-titatē ſeruat quā in ſimplicitate. vt e in ediſco: q̄ producitur tā cōpoſitione q̄ ſimplicitate. q re in recubo q̄ corripitur tā cōpoſitione q̄ ſimplicitate. Sed aliquādo voca-lis ſequēs facit hanc corripi: vt in deamo/preuſtus. q aliquādo producitur poſitio-ne. vt in reſpondeo. Producuntur etiam prepoſitiones cum tacio iuncte. vt in adiſ-cio/conſcio/ſubiſcio/obiſcio/iniſcio. nam prior i eſt conſonās: et ſic fit poſitio. Ouidius. Adijce Troiane ſua ſortem Anthenora pacis. Virgi. Vis germane malis one-ras: atq; obiſcis hoſti. Nam illud Lucani figuratum eſſe oportet. Cur obiſcis ma-gno tumulum manesq; vagantes. Et illud Silij. Arietat in primos obiecit immā-nia membra.

E, de, prę, pro, ſe, ſemper ſi nulla ſequatur
Vocalis debent longari prępoſitura.

¶ Ye prepoſitiones e. de. pre. pro et ſe. tam ſimplicia q̄ compoſita producunt. vt edi co deputo. prefero. ſeparo. Niſi vocalis ſequatur. tunc enim corripiuntur. vt in dea-mo. dealbo. preire. proinus ſeorſum.

¶ Di & pro.

Di, pro, producunt latij. breuiant quoq; gręci.
Sed dirimo ſemper breuiabis ſicq; diſertus

¶ Ye prepōnes di q pro in latinis dictionibus producantur. vt diuulgo. diduco. pro-do. proficio. ſed in dirimo et diſertus/di ſemper corripitur. teſtimonia facile occur-runt. In grecis di/q pro corripiuntur. vt in diemma. diganima. prolepſis. prologus prometheus. propontis. prophaſis.

¶ Annotatio. Pro breuis.

.i. longe/vel pcul fugiēs vel procul a finibus ſuis vagans.			antiſtes pphanorū oraculoꝝq; interpres.	nepotis filius.
.i. profugus.	.i. pfugio.	.i. pfugo.	.i. ppheta.	.i. pronepos.

Pro breuis ante fugus/fugio/fugo/pheta/nepoſq;

	crudelis/petulans pro-car.	.i. publico lego.	.i. festino quaſi antę tępus paro.	pprie imū. ponitur aliquando pro alto.
.i. neptis filia.				
.i. proneptis.	.i. pterus.	.i. pfiteor. profor.	.i. propero.	.i. pfundus.

Sic neptis/terus/fateor/fari/ pero/fundus.

.i. irreligioſus/non fetus/execratus/ſacrilegus: etiā appellatur qđ erreligioſo vel ſacro in hoſtium conuerſum eſt.	er ſacro humanis vſibus promiſcuū facere.	.i. pcul dubio/vtiq; profacto.	ſubita vis ventorū cū pluuijs: interdū eleuatio fluctuum.	eſt q̄ hoibus ad rē puatā vt pub-licā adminiſtrā-dam conceſſus erat.
.i. prophanus	.i. prohano.	.i. profecto	.i. procella.	.i. profeſtus.

Et phanus phano/ſic fecto/cellaq;/feſtus

offspringe. .i. genus. .i. ppago. .i. petere. .i. ppages. .i. pcio. .i. liter facere. .i. ppercius. .i. proficiscor.

Sic pago/ pages/ cio/percius/atq; ficiscor.

¶Pro communis.

pprie poculũ vt quis bibat pregustare/ ac porrigere. supra modũ exponere. .i. profectio.

Ijs pro cõmunis propino profundo profectus.

to put fro. to speke for. propagas.

Propello sic procuro. verbumq; propago. propagonomẽ cor. pio.

¶Re prępositio inseparabilis.

Est re/breuis. ni quum producit eam positura.

A res sed producrefert. secus abbreuiabis.

¶Hec prepositio re/corripitur. vt redeo reduco. Nisi quãdo producat eã positio. vt in reddo resto. Re in refert quando cõponitur a res et fert/producitur. sed alibi corripitur. Warti. Rustica sum perdix. quid refert si sapor idem.

¶Annotatio.

Reiscit aut reicit prius i/quandoq; poetæ .i. compositis.

Demunt, vt iacio reliquis, metri grauitate.

¶Re in reicio cũ is duplici producitur. positione: vt Niniuita sentit. qr prius i/sumitur tanq; duplex consonans. nõ natura/sed authoritate. Virg. geor. iij. Reiscene maculis infuscet vellera pullis. Idem eneidos. xj. Reiciũt parmas et equos in menia vertunt. Idem. His reiecti armis. Poete etiã aliqñ tollunt prius i/a re corripiunt metri grauitate. Papinius li. iiij. the. Tela manu reicitq; canes in vulnus hiantes. Virg. in buco. Tityre pascentes a flumine reisce capellas. vbi re corripitur. est enim in quinto loco pes proceleumaticus. Eadẽ etiã variatio fit in alijs cõpositis a iacio. Ouid. Adisce troiane suasorem Athenora pacis. hic ad producitur. qr iprius est consonans. quod (i subtracto) corripit primã. Martialis li. x. Si quid nostra tuis adicit verecundia reb⁹. Similiter in alijs cõpositis. Iuuenalis saty. xvj. hũc abiecit seua dignũ veraq; charybdi. Ouid. in ponto. Turpe putas abici quod sit miserandus amicus. Luca. li. viij. Cur obicis magno tumulum manesq; vagantes. et sic de reliquis. Cõposita a iacio variãt priam.

¶De exemplo.

Syllaba si quanta est dubites & regula desit/
Consulito authoris tu digna exempla probati.

Exemplo cognoscitur prima syllaba. sicubi eni nõ succurrit regula. ad authorũ exẽpla confugias. vt si hesitaueris quanta sit prima huius dictionis numisma cõsulas illud horatianũ. Regale numisma philippos. q ita eius quantitatẽ inuenies.

¶De præcepto siue regula.

Præterita e longant bissyllaba cuncta priorem.
Sed bibit atq; fidit scidit & stetit & dedit aufer.

Cum tulit/in quibus & vocalis præuenit altrę.

¶Precepto siue regula cognoscitur prima syllaba. Nã omne preteritũ bissyllabum producit priorem. vt vidi legi. hec tñ primã corripiunt bibi fidi scidi dedi steti ꝛ tuli ꝛc. omnia vocalem ante vocalem habẽtia. vt rui fui.

Præteritum primam geminans breuiabit vtrãq;
Sed cædo & pedo cum aliis quibus est positura
Tollas/quæ breuiant primã elongantq; secundã.
Præteritis reliquis tanta est quoq; syllaba prima
Quanta est præsentis. tamẽ isthinc excipiuntur
Hęc genui posui potui simul atq; coegi
Reppulit & sic rettulit illis repperit addas.

¶Omne preteritũ geminãs primã syllabã vtrãq; corripit. vt pupugi tutudi. Hinc tamẽ excipiuntur preterita a cædo et pedo. cũ aliis in quibus est positio. vt cecidi pepedi. momordi. pependi/que primã syllabã corripiũt. producta secunda. In oĩb⁹ aliis preteritis tanta est prima preteriti/quanta est prima presentis. His exceptis genui. posui. potui. ꝛ coegi/quorũ prima corripitur. licet prima presentis vnde nascuntur sit longa. sĩliter hec reppuli/rettuli/repperi. quorũ prima positione producitur: licet prima presentis vnde deducantur sit breuis.

Prima in præsenti quanta est/ductis eadem sit
Littera si non mutetur/vel sit positura.
Primaq; præteritis quanta est/eadem sit in illis
Temporibus cunctis: quæ deducuntur ab illo
Ram. sem. rim. ro. se. sunt præterito quoq; ducta.
At de præsenti sunt tempora cætera cuncta.
Participans præsensq; gerundia dusq; futurũ.

¶Annotandũ est q⁹ quãta est prima presentis/tãta erit in eius deductis: vt ¶ amo/cuĩ⁹ prima corripitur. itidẽ in amabã. et aliis deductis. Sed si litera mutetur/vel sit positio: hec regula fallit. vt in reor cuius prima corripitur. tamen in rebar eius deducto pducitur. Sĩliter in edo/cuius prima cor. tamẽ in essem essemus deducto pdu. positione. Aduertendũ est etiã quanta est prima preteriti/tãta erit in eĩ⁹ deductis. vt in legi/cuius pma pdu. sic ꝛ in legerã/legissem: ꝛ aliis deductis. Et in steti/cuĩ⁹ pma cor. ita et in stetera m stetissem/ꝛ reliquis deductis. Et hec sunt deducta a ptĕrito pfecto indicatiui. preteritũ plusq̃pperfectũ eiusdẽ modi: vt amauerã. preteritũ perfectũ optatiui ꝛ cõiũctiui: vt amauerim. ptĕritũ plusq̃pperfectũ optatiui ꝛ cõiunctiui: vt amauissem. futurũ coniũctiui: vt amauero. preteritũ infinitiui: vt amauisse. Reliqua aũt tpa a presenti deducũtur. sĩliter participia presentis ꝛ posteriotis futuri in dus. eti am gerundia in di. do. ꝛ dum.

Ruo ꝓprie cõcidere. aliquãdo deiici/diruere/euertere cõplanare/vel festinãter ire/siue in ꝑceps ferri/ꝛ sine cautela in aliquẽ impetũ facere nõnũq̃ ipellere

¶De supino.

Primã producunt bissyllaba cuncta supina.
to can. to daube. to gyue. to fall. to stãde. to suffre.
Tolle supina queo/lino/ do/ ruo/ sto/ sino eoq;
to trowe. to call. to sowe or set.
Atq; reor/cieo/sero/ quæ primam breuiabunt.
Sed cunctis reliquis est syllaba prima supinis
Quanta est præteriti de quo deducta fuerunt.

¶Omne supinũ bissyllabũ producti priorẽ syllabã: vt lusum. lotũ. dẽptis istis. quę

tum a queo.litū a lino.datū a do.rutū a ruo. ſtū a ſino.itū ab eo. ratū a reor. citum a cieo nā a cio quarte pducit/ſatū a ſero q̄ omnia priorē corripiūt. ſed ceterorū ſupinorū tanta eſt ꝓma/quāta ꝓma ꝑteriti vñ naſcūtur: vt amatū cuius ꝓma corripiatur: vt in amaui vnde deducitur.

In ductis eadem remanebit prima ſupini
In rus participans/ſic pręteritumq; ſupino
Sunt deriuata & verbalia plæraq; cuncta

¶ Obſeruandū eſt: quanta eſt prima ſyllaba ſupini/tanta erit in eius deductis: vt in iturus cuius prima corripitur/vt in itū eius ſimplici. excipitur ambitus participiū cū quibuſdā aliis: in deriuatione prius dictis. deducta a ſupino ſunt iſta. participiū ꝑteriti et prioris futuri ſit̄ter omnia ferme verbalia.

¶ De crementis.

vt amamus. vt volumus. poſſumus.

A medijs creſcens producit/& u breuiabit.

vt dare. circūdabā. venūdabo. peſſundarem.

Ex do fit da breuis cum primæ compoſitiuis.

vt amem⁹ amaremus ameris. legemus legeris amatote docetote
docemus. doceremus. doceris. audiemus. audieris. legitote. auditote.

E ſimul o medijs verbum producit vbiq;

vt legeris vel legere imperatiuo p̄ſenti optatiuo tēpore
preſenti indicatiui. legere. preſenti legerē.

Sed ſuper r prius e breuis eſt in tempore quouis
coniugationis. p̄terito impfecto cōiunctiui legerem.

Ternę præſenti imperfecto præteritoq;

vt amauerā docuerā legerā audiueram. amauerim ducuerim legerim. amauero
docuero legero. vt amaberis/vel re. doceberis/vel re.

Et prę ram/rim/ro/beris & bere borq; futuro,

vt amauimus. legimus. docuimus. audiuimus. vt audimus.

Corripit i ſuper m verbum medijs: niſi quartæ
vt audirem audirer audire.

Tempore præſenti, at ſuper r producit vbiq;

amaueritis docueritis legeritis audieritis legitis amabitis docebitis. vt petiui audiui cōmi.

Corripit i præ t verbum medijs: ſuper u/ſed
vt auditis. vt audito audite.

Et. t. præſentis quarti flexus/ſic to teq; longat

vt poſſim⁹ velimus malimus nolimus
poſſitis. velitis. malitis. nolitis. nolite/molito.

I ſuper m vel t poſſum/volo/nata q; longant.

¶ Annotatio.

¶ De cremētis noim diximus ſupertus in declinatione noim. Et de iſs inferius ſuis locis dicetur in quantitate ſyllabarū.

¶ Sequūtur regulæ ſpeciales de primis ſyllabis ſcdm ordinem literarū.

A Nte b/fit breuis a primis, producito ducta .i. deriuata. vt ſcabo ſcabellum. labo/as. Ante b.

Fabula ꝓprie sermo vel cōfabulatio. vel res ad vtilitatē siue delectationē hoim ꝓficta.

A in primis.

vt a for(to speke/fabar fabor fabilis fabula fabella(a tale). a flo: vt flabā flabo flabilis. i ad flandū abilis. flabellū (a fan) bellum/quo vētilatio fit pro estate ad refrigerādū corpus.

a no nas. ang. to swym) nabam nabo nabilis. vt stabā stabo. id est hoim diuersoriū/siue hospitiū. vel ang. a racke.

A for flo no sto. ꝓter stabilis stabulumq;.

a spotte. .i. ruina vel macula tracta ab oleo aut aliquore. to slyppe. .i. leuter ac sensim descendere. a homet. q̄dā vermis.

A longant cabro labes labor quoq; verbum

scabbed/or scarbed.

a scabo vel scabies. ꝓpriū viri. ꝓprium viri. oppidi propriū. ꝓpriū viri.

Scabidus/& Strabo sic Sabura Trabraca Sabus

.i. cibus: sed maxime qō bruta depascunt. .i. putrere/pigrere/deficere putridus ꝙ qui tabē patitur. .i. sanguis corruptus. tabefluere. ū/in singulari. .i. morbus

Tabidus & tabo: sic tabeo/ pabula/ tabes

viri propriū. viri proprium.

Trabigilus Nabis sabacius anteq; dicta.

mulieris oppidi nomen. nomen. viri propriū. viri propriū.

Labicum varies Labica Labicus & Abel.

¶ A anteb/in primis syllabis corripitur. vt scabo scabellū labium. Excipe deducta a for: faris: vt fabar/fabor/fabilis/fabula/fabella. Et a flo: vt flabam/flabo/flabilis flabellū. Et a no: vt nabam nabo nabilis. Et a sto/as. vt stabam stabo. ꝓter stabilis et stabulum que a breuiant. Producūt etiam cabro/labes et labor verbū. Tabidus/tabo/tabeo/tabes nomē/pabulum/Strabo quando est proprium.

Annotatio.

¶ Et antea dicta: vt derivata que derivatione noscuntur vt pabulor a pabulū. tabesco a tabeo/es. tabefactus a tabes. ꝛc. Quodsi alicubi equissime lector: iusto succinctiorem me iudices: ad superiora precepta. i generales regulas recurras velim. Nam brevitatis amator pro horatianis monitis. Quicquid precipies esto brevis vt cito dicta Percipiant animi dociles teneantq; fideles. Nonnulla hic et inferius pretereo: que cum superius satis manifesta sunt/ sepius repetere superuacaneum foret.

incoctus vel immaturus. vt acerbus. ꝓpriū viri. Acer. lenenes. macies. boolde or well stomaked.

A ante c. A c super breuies. pro forti longa sit acer

to calas a caldron. a stynge. to gagle as pertrych. a goose. proprium.

Cacabus aculeus sic cacabo glacito & Achar

A in primis.

denmarke. a dane. eloquentia. an engeyn. lene.

Dacia ſic dacus facundia machina macer

to make le= a mudde wall or ne or weyke a wall with= ſalt fyſshe. out morter. howte homo de legged. Thracia.

Macero maceries glacinia vacia thracus

proprium viri. proprium.

Glacilla. & ſic Zacharias Racipalis adde

.i. diſertus qui facile fari ꝙ ornate poteſt. .i. Thracia. regio europe a Jeye. latiſſima. viri ꝙ ſimiliſnē inē in Cicilia. quedā auis. acidis.

Facundus Thrace; ſic Thracia/graculus acis

a breche. indumēti genus pudenda maxime tegens.

vyolet floure. flores nigri an arme. vt brachiū. bracha.

gētilis de Thracia. thracis ꝙ thracin. caſibus. colotis.

Thrax ſimul obliquis vacinia, ſic quibus aut b

.i. mitiga= mitē ac re leuiare placidū peace. pacificare. facere. vt pacis. paco. placo.

brūduſinus nobilis tra= geditarū ſcriptor. Pacuuius. a ſtaffe. to pleaſe.

Aut p prę ſidet a, demas baculus placeoq;

.i. breuis. diſtantia/in= teruallū/vel intercapedo. eſt recreandi gra= tia huc ꝙ illuc de= ambulo. to make conenaunt. .i. pactum facere.

Atq; brachus, ſpacium, ſpacior, coniunge paciſcor.

latro in Italia ꝙ etiam villas incendebat: quidā dicūt fuiſſe ſeruum Quādri regis. to ſtacker. ꝓmontoriū Sicilie.

Communis Cacus: iungas vacillo Pachynnus,

¶A ante d.

a trencher. .iiij. wayes. a ſhallowe water.

vt quadro. quadra. quadruuiū. vadum. .i. Mercurius.

Ante d eſt breuis a. tamen hinc caducifer aufer

A ante d.

virga Mercu= rij qua pax ſignificatur. ppriū viri. ppli apud Priſcianū. in perihegeſi.

Et caduceus Fadus ſic Caduſijq;

teſtus quedā apud Priſ. populus. propriū.

Gadilon & gladis gaditanus quoq; Dada

A in primis.

calamitas mozbus. murder. | vrbs in gadibus. | viri/canis/ ꝛ fluuij propriꝰ. | to trãſlate or to conduce. | inſula Oceani vltra herhicã hiſpaniam.

Et clades Gadir Ladon traducere Gades

curſor Alexãdri/velociſſimus. | populi apud baptiſtã in exhortatione contra infideles. | dea oratorꝰ. | to ſhafe.

Et Ladas quadi: ſuadela & radere iunge

to wade. | to betake. | a roote. | to counſeyle. | a geldynge.

Vadere cum trado radix ſic ſuadeo ſpadix.

viri propriꝰ.

At varies adam Gradiuus & Adria Adraſtus.

callidus verſutus. angl. (crafty) vafer. | vir de aphrica. | aphet. | vetus occidẽtalis. | Aphricus.

A ante f & ph. A ſi quando præeſt f/corripe. phi quoq; produc.

¶ Quidam ſcribunt afer ꝛ Africa cũ f/ſed vſitatius cum ph. Sapphyrus lapillus cum duplici pp ſcribitur.

to do. | vt ago/is. | nomẽ mõtis. Cragus. | via in naui ſic dicta: q̃ in ea maxime queq; res agi ſoleant. | ſimulacrũ/ſtatua. | vſtatua. angl. an ymage. | Lacedemoniorum rex. gidis.

A ante g. A præ g breuies, ni agea agalma vel Agis

idolum. | pueri nomẽ. | auis leporino villo pedes habẽs. lagopodis. | a pancake. ab laganũ. | Egypti rex.

Dagon cum Lagon lagopus lagana Lagus

frater hannibalis. | cotages/or ſhepe cootes. | ingeniosa incãtatrix.

Sagana vel ſaga. a witche or a wyſe womã. Ijs addas mago magalia ſagana ſaga.

preſentio id eſt futura anteſentire vel preſentire vel diuinare. vt preſagio. | diuinatio vl̃ pdictio. | .i. pſentiẽs pſagiũ. | .i. venditor ſagoum pſagus. | wyſe ꝛ whare. .i. calliditas inde ſagarius. ſagacitas.

Sagio cum natis, breuiato ſagumq; ſagax q;.

Tragemata. bellaria ſeu dulciaria q̃ ad ſecundã menſam apponũtur. | gemus teli qõ ſcuto infixa trahatur. itẽ rete. | clades/ depulſio/ pſligatio. factura.

Produc tagitia & tragemata tragula ſtrages

A in primis.

errot vt summa an-
pote res vl̃ botũ pars.
flagris vel a virga cuius
ícrepatiõe diminutiuũ
dignus. est flagellũ.
vt fagus. flagitiũ. flagra.i.ũ.

a scabarde/or a coueryng
of a bedde. arbor
operturis quedã.
lectorum. vt fagus.

Vagio vagina & sic stragula, vel quibus aut f

vic⁹ pagan⁹: hoc est vbi
plures rustice dom⁹ vtraq; pars
ꝓiũcte sunt aliq̃ spatio phyllure .i. caducũ debile/
remote ab vrbe. .i. villan⁹. vel folij. q quod facile
vt pagus. paganus. pagina. .i. ardere. frangi potest.

Aut p præcedit, breuiato flagro fragilisq;

.i. sonitus q̃ er arbore
aut re alia confra- rete rarius a scourge.
cta redditur. .i. reddere ad capiendũ dimiuutiuũ
a cracke or crashe. odorem. feras. de flagro.

Sic fragor atq; fragro plaga ræte vel ora flagellũ.

q̃ ab aliquo
alitus est: nõ omne ani-
.i. nutrio qui alit. mal vo- qua aues
vt alo. alumnus. lans. volant.

A breuies super l. produces ales & ala

omnis ludus
magna er par-
.i. vna triũ to recke vp te infortu- est ouiũ
a brethe. furiarũ as a myst. na varieta- uore
.i. spiritus. infernaliũ. .i. spirare. te cõsistens. clamo.

Halitus Alecto sic halat & alea balo

pisc; ma- genus est angl. galentyne.
flumen. rinus. tormenti. p liquamine.

Alia calonis balena balista vel halec

pars rotũda i obscuritas et
facie in motẽ arbor malt- vmbra spissi-
mali (the bal fera ferepo- tudine aeris. an apple.
of the cheke) mifera. facta (derknes) pomi species.

Hęc mala hæc malus caligo iũgito malum

Lycaonis Cãpanie Cãpanie mulieris
filia. oppidum. oppidum. nomen.

Calisto Aliphæ Calatia Dalida iunge

vrbe apud Dispanie prouincia.
vnguentũ. Baptistã. inde Laletanus.

Malobratum Halora sic Laletania iunge

pisces in Lippio. viri nomen. viri propriũ. apud Iuue.

Phalarnam Salustius ac Aledius adde

aq̃ in latitudi- edes superbe vagari errare
ne q palũla- .i. magis ampleq; itẽ sepire q quasi
eius diffusa. volo. vocantur. palis munire.

Palus li malo verbum palatia palo.

A ante l.

Ales (a bryde/
or a nurse)
Ala (a wynge)
Alea (a dyce)
balo. to blayte

Martia. Silli.
¶ Papini⁹ põ.
pallatiũ cũ du-
plici l/vt palla
tinus.

A in primis.

instrumentũ q̃ quod vinum defluit cũ cal= catur vua. inquinatio/ sordes.

militꝫ vagi. what maner.

Palantes qualis ſic qualus qualea ſqualor

ex Salentino Italie promontorio.

Et ſalentinus ſcalena & ſqualeo ſcalꝰ

tunica pro= lõga vſq; lignorũ

hmõi ad talos puta=

pena par. ſuche. deſcendẽs. men. an hele.

Talio cum talis talaris talea talus.

ꝑprie tribue= re exhibere facere dice= re ꝓſtituere oppidi nomen.

.i.ſpiritus vel ſa= cerdos Iouis. vt flamen. tolone. mittere. apud Sillium.

A ante m, **A ſuper m produc. ſed amo damus & Zama tolle**

honger. .i.nihilominus.

a mantell. edendi aliqñ ponitur viri ⁊ popu=

Same idẽ qõ ſamos produ. veſtis lanea. cupiditas. proſtatum. li nomen.

Et chlamys atq; fames thamos & tamẽ adde Camerſq;

inſula in Egeo mari circa Thraciã. altera eſt i eodẽ mari inſula ſamos cõtra Epheſum ſita. viri nomen. .i.induo circũiſcio vt amenus. ſoror patris. amicio. amita.

Et ſamos atq; Lamus polyſyllaba cuncta, niſi iſta

paruũ lo= rũ qõ iacu= lo adnecti= tur vt lon= gi⁹ iaci poſſit vel omne li= ꝓprii viri. game.i. .i.flere dolere voce triſti do= lorẽ exprimere vel conqueri. .i.bractea ſed bra= ctee tenuiores ſunt.lamine groſſiores qua= les ſunt er qui= bus arma con= ficiuntur(a plate)

Dameta amentum lamentor lamina iungas

Aphrice op= pidũ ferri inopia la= borans. deduct̃i ab amẽtũ noie. viri proprii. viri proprium.

Bamura amento Mamercus Mamuriuſq;

ppli Campanie.a Mamertia oppido. viri proprii. Arator pdu. Iuuẽcus cor. nomen verbis.

Et mamertini Mamirra, at Samaria anceps,

voce modulari/cãtare/ laudare/diuinare/ꝑdica= re/canore proferre/⁊ cãtando pronũciare. vt cano. a pype of a cond vt. canalis. anus ꝑ vetu= la cozri. an arſe.

A ante n, **A ſuper n breuies, pro podice longat at anus,**

A in primis.

angl. (heire regula in= de canoni= c⁹. i. regu= laris. hered) interdū p antiquus accipitur.

a ryngе. albesco. feneratoꝛ.

Anulus & canon canus cum caneo danus

a hoore mayster. .i. leccatoꝛ. fluuius grandis q̄ germaniam a Dacia separat q̄ hungariā fluit tandem multis ostijs in pontū ruit. alio nomine ister.

hempe. mulier.

Canabis & Dane cum ganeo Danubiusq;

Danaecoꝛ. sylua Acrisij. Ganeo/arū. a Pandētio coꝛripitur.

a porter. cui tanque custodia demāda est.

grayn of corne. fere frugū ꝺ. tritici hordei farris ⁊ similium.

vetus rex Italie q̄m⁹ accepit socium regni. hic ob prudentiā dicitur bifrons.

p̄m⁹ troianus/vel primus ingressus vel ostiū psonā. wolfe. .i. lanitium.

Ianitor & granū Ianus sic ianua lana

pprie ꝺ. cū alijs q̄d ex integro q̄dē sed nō satis solido q̄ minutissimas partes stillat. .i. diſ inferi.

tenera pilatio ꝺ. ad lanē siluidi nē ẽ lis in adolescentiū gentis ⁊ in pomis q̄busdam cernitur. .i. lana.

Mano cum manes Ianugo lanitiumq;

cū dies dar⁹ est ab omine boni nois.

vt immanis myghty. .i. iunctum.

homo parue nimis staure paululūq; supra terram extans.

sacer. a chyriche. .i. templū.

Nanus/an elfe or a dwarfe.

Maneq; cum manis deus sacro.

nanus pastorū.

phanus quoq; phanum cū figura equalis est.

breed. .i. planitas.

Phano Pan planus panis sic planicieſq;

Prophano polluo.

mendax stultus ⁊ qui in rebus manib⁹ studium collocat.

.i. integer incorruptus.

natādo transeo.

cōtinuatim de vanco.

a frogge/or a padocke.

Et sanus trano vaneſco ranaq; vanus.

C Posita anno tau im⁹. vt a sano saneſco. Ranūcul⁹ a rana.

vt apud.

vētus ab aphrica flās ſcz inter austrum et zephyrum.

aliqs de aphrica.

Est breuis a præ p. producta tamen Aphricus apher

A ante p.

homo de Apulia.

fluuius Thessalie.

supabūdans edacitas immoderata et noxia voracitas.

gentiles de Capadocia.

Apulus Apidanus sic crapula capadoceſq;

A in primis.

Papula.e. est pustula ardēs cuius ꝓma cor. Ifi papilla qꝫ figit aliqñ mā me capitulum.

mons est qui ab alpibus pficiscens
a capon. vniuersam Italiā
est gallus vsqꝫ in Siciliā herba quedā. a butter flye
castratus. diuidit. a lapathes. or a tent.

Capo Apeninus cum lapathe papilioꝫ

Pape interiectionis prima cor. sicut apꝰ vpes. ang. a bee.

.i. comedere quod tantum ad pueros ptinet.
pater siue is ꝙ puerū alit. .i. auus. .i. papus. .i. papo. summus pontifex. .i. papa. apud Lucanum.

¶ Annotatio. Aliꝙ dicūt pappus cū duplici pp. sicut pappo p cibo/bas. Sapphyrus Pappa puerorum cibus. Uappa vile vinū vel vilis homo.

Papas/pus/po/ pa/sic Sapis cum fluuius sit

incole Paphagonie in minori Asia. inde transuecti in Italiam/Ueneti dicti.
viri nomen. viri nomen.

Paphagones ijs Papius & sic papulus addas

est quo vestes lauātur. grece vocatur conche
to be beten. .i. verberor. a pasnep. stigma. genus. idem quod rapa.

Vapulo cum rapa sapo saperdaꝫ rapum

lapillus ꝑciosus.
prouincia vbi conditū est Brūdusiū. .i. cōmunis.

Saphyrus cum Papinius/sit Apulia at anceps.

vt aqua. aquila. vt quaqua. quaqꝫ. quaqꝫ.

A ante q. A q corripies. sed produc compositiua.

qui inspectis extis futura ꝓdicit: qui ex extis per ꝫ.
a gotes berde. .i. pilꝰ capnꝰ pēdēs a mēto capellarū. .i. torreri siccari siue torridū ac siccum esse.
vt arus per.

A ante r Curta sit a super r, ni aruncus & aridus aret

vrbs arū corum. oppidi nomen. vbi terit frumētū. morbus capitis. ꝓ porcili. (a swyne stye) para cū h/cor. .i. altare. virinomen.

Arūcus cuius ꝓma corri. sunt populi Italie. Quidā addūt arinca cū i/pro vrbe.

Arunca Arene sic area & ara vel Aruns

oppidū Italie.
nauicule species. baridos.
dere/or scant. quod vili cōtrarium est.
prouincia in Asia minori iter Syriā ꝫ Ioniā cuiꝰ incole vocātur caries.
beloued. amatus.

Barium item baris carus cum Caria charus

barris cum rr duplici.

populi sunt in Asia minori contra Rhodum.
angl. a flagge.
.i. clarū esse. .i. lucidus. genus herbe. ficus species.

Clareo sic clarus carex sic carica cares

A in primis.

grãmatici nomen.
atis. fluuij nomẽ. viri nomen.

Carinas, iungas Claris, sed Carolus anceps.

.i. rex caldeorũ. vt faris. fare. flare. nare. stare. a do. as. .f. verbum.

Darius, & verbũ crescens (præter dare) quo duis

terra sicca/sterilis ꝙ sabulosa. et minutissimos lapillos sigt.

.i. scius/peritus doctus.

ab hic. hec. hoc.

Glarea cum gnarus larex sic iarus & harum

vbo Thessaliæ viri ppriũ ac etiã fluuij in Italie locus. Istrũ fluentis.

Achilles ꝺr Iarissæus.

vetustissimũ Locrotũ oppidũ.

Larius & Maris Larissa & narea Narix

¶ Larus est homo vilis ignobilis. Itẽ animal volatile (a coote) ꝙ eius prima semper cor. m. v. Odissee homeri licet indocti producant.

Larus.

populi. viri nomen. mulieris nomen.

Larinas Laronius & Laronia iungas

insula in mari Egeo que the noose parus insula fuit Ulixis.

thessalie. Egypti.

.i. obedio. a ꝺo qui.

Naricia & nares Pharus cum pareo quarum

fewe or rarius fieri.

pprie ꝺr qui pedes obtortos habet. vel fluuius ꝙ viri nomen.

scant.

Quare & rarefco rarus varix quoq; varus.

regio Asie maioris inter Judeã ꝙ Egyptũ. est aũt triplex Arabia. .f. felix/petrea et deserta.

lapillus preciosus coloris viridis.

homo de Arabia.

Est cõmunis Arabs & Arabia iunge smaragdus

est media pars orbis terre.
Asia minor est pars Asie:
scilz ꝙ fuit sub imperio romanorũ que hodie Turchia ꝺr

fluuius Achaie.

vt Asia.

viri nomen.

A super f/breuis est. Asopus & Asius aufer.

semel apud Priscianum producitur.

Asia longa palus. raro prouincia longa.

A ante f.

ꝺicit se nescire an sit palus vsqꝫ ꝙ vocetur Asia.

Vult Nebrissensis Asiam semper breuiari.

ducta ab Asia contra naturã primitiui que tamẽ non negat corripi posse.

Asius elonges. sic asiacus simul asis

A in primis,
grandis fluuius
colchorũ.ꝙ etiã
vbs.hinc Medea
filia regis colcho=
rũ:ꝛ Phasias ꝙ
.i.oscula pudicorũ. phasiane aues illinc allate. paro capitis. naſones dicti bus naſis. ſunt ab extãti= vaſum. idem qꝫ

Baſia cum phaſis naſus naſo quoq; vaſa
ſatyri nomen. viri nomen.

Et laſerpitium Mnaſillus Naſidienus
viri proprijũ. viri nomẽ. mulieris pꝓ. Paſiphilus.

Naſica Naſidius ſic Paſiphaeq; philuſq;
viri nomen. viri proprijũ. viri ꝓprijũ.

Thraſius & Lhraſymachus,ijs Vaſidius adde,
ınſula inter epyrum
ꝙ Brunduſium. vt caſus caſeus.

Saſon ſic proprium caſellius anteq; dicta.
¶Antea dicta:vt preterita biſſyllaba.vtraſi a rado/ſuaſi a ſuadeo.ꝙ ſupina biſſyl laba.vt caſum raſum ſuaſum.ꝙ eorum derıuata.vt ſuaſor caſus raſor. Item caſeus a coacto.ꝛc.

wyſe. a thefe. .iiij. a ſyde. a courte.
vt catus. latro. quater. latus.eris. blache. ab atrium.

A ante t, A præ t/breuies. hinc ater et atria demas
comedia iocula= puer Cybeli dilectus.
ynke or bletche. rio et ſarrulis. cũ y greco.

Ac atramentũ ſic Atellana vel Atys
fuit oppi=
dũ oſcorũ fuit vetus
i cãpania vbs in cam=
pania iuxta
ãphitea= põtinas pa=
trũ erat. ludes. vel dathum. oppidi nomẽ.apud horatiũ

Atella Atina & Clathrus ſic Gnatia iunge
decretũ deorũ
natura volũ= a lateo cõtra
tas or aculũ naturã primi=
qꝫ dij fantur. tiui produ.
mors. a laũterne. .i.ertẽdo.
vt que derıuatione noſcũ=
tur.vt fatus a fatũ ſupino ꝙ
natus latus ſaturus:ꝙ natura
a natu ſupino cũ alijs.

Fatum laterna & lato ſimul antea dicta
qui me= beneficiũ idem qꝫ
mor eſt pena dã= gratulari
.i.mitis. eſt er qua accepti nũ cauſa vt vel gau=
feſtinus. aliquid fit. a broder. beneficij amicitia. dere.
vt maturus.mater. materia. frater. gratus. gratia. grator.

Et quibus m præſit ſimul r muta pꝛeunte,
interpres filius celi et
Latus/eris. cor. Phebi ꝓpheta ꝙ Ueſte vel .i.amplus.
Saturnꝰ prius mater. poeta. terre. ſpacioſus.
dictũ pdu. pri. Latona & vates Saturnus mobile latus,

A in primis.

mons in vrbe Roma/vbi nunc palatiũ summi pontificis ⁊ basilica scti petri: dict⁹ a vaticinis ibi datis olim.

quasi faticinor: hoc est fata canere.

Quatinus ꝙ i. quis. Quatenus ꝙ e. i. quousq; ⁊ in quantum.

Vaticanus vaticinor sic quatinus adde.

naufragiũ fatũ.

piscis, viri propriũ. vel Stlatũ. poete nomen.

Squatina Scatinius sic Stlata & Statius addas

Amphiaraï vatis filius. flauius. serpens. Agamemnon ⁊ Menelaus.

Anceps Catillus Crathis natrix & Atrides

Marcellus/Nestor/et Baptista plus sentiunt statim a sto ꝓ sto ꝓseuerãter equaliter/produci. Sed a sisto ꝓ sisto mox corripi.

a plato. a strete.

Et statim. potius breuiato platona plateam Statim.

cruell. mons. vt catholicus. hz Sidoni⁹ licẽter ꝓdurit.

Et blatero vel atrox & Atlas, cata iungito nata,

vt auis. cauco. auus. vt auerto auersor. auello. auus.

A super u breuis est. a produc compositiuis

A ante u.

Auis licet ꝓponat ab a prepositione ⁊ via: qñ volãs a via: qz volat⁹ sciri nõ põt. corripit tñ priorem.

.i. fulgere vel auri colorẽ reddere. .i. color auri.

vt dauis. dauus. flaueo. flauus. onis. subniger.

Et quibus l præit a/cum muta sauoq; rauus

ꝓpriũ viri. ꝓpriũ viri. viri propriũ.

Sic Dauid Dauus gauisus & Auidienus

.i. Mars deus .i. celer/industrius/habilis/diligens/

a malo verbo. i. magis volo. belli. a shyppe. nauus.

Mauis cum mauult Mauors nauis quoq; gnauus

q̃dã auis que pulchras hz pẽnas ⁊ turpes pedes.

qui se in naui agẽda exercet.

.i. nauta.

.i. prauũ facio.

.i. malus puersus.

.i. nauiter facio.

.i. dulcis.

Nauita pauo prauo prauus nauigo suauis.

Virg. xij. Illo queratur coniunx Lauinis campo.
Ouid. iij. fastoꝝ. Hanc tibi cur tradã pia causa Lauinia coniunx.
regis Latini filia. vñ Lauinũ oppidũ. ⁊ Lauinius. a. u.

Communem ponas Lauinia cum sibi natis,

E in primis.

vrbs Palestine vel Judee vbi olim regia gaza .i. pecunia erat. ꝓpriũ viri. Lazarus.

vt faxis. axis. gaza.

A añ x & z A super x & z, producuntur positura,

a cawdron. vas eneũ. vt leves. .i. fretũ. frequẽs. crebro. fluuij nomẽ/vt viri. rasskall people. plebis.

Præ b primis breuies, sed cum duo cõsona præsunt

E ante b.

.i. pellis dame. .i. obligare tũ esse. a feuer/or ague.

E longa est præ b/sic nebris debeo febris

.i. Apollo q Jouis & Latone filius. talowe. ꝓsecutum. .i. equus. materia que ex elephanti dentibus fit.

Eboſia & Phœbus ſebum, rhebus ſimul ebur

.i. infirmus quasi parum habilis. fluuius Thracie fons & fluuius ortũ habẽs ex pindo monte. pater sanctorum Jacobi & Joannis euangeliste apostolorũ neapolim. inuentus.

Debilis ac Hebrus Sebetus Zebedeuſq;

nomẽ fluuij. Italie lacus. diphthongon.

Et debæ Rhebas Sebinus, ſcripta per œq;

Thessalie vrbs. Thessalie palus.

viri propriũ. es. idos. Glaphyri filius.

Bœbius & Bœbe Bœbeis iungito Bœbus

viri proprium. viri ꝓpriũ. viri propriũ.

Oebalus & cœbus ſic Oebaſus Oebades adde

plebei. .i. vulgus. pʼcali insulenõ lõge a Thyle. a dotte or nurse. ꝓ pplo sine diphthõgo; ꝓ loco cũ diphthongo.

Plæbes Habudes plæbs plæbis glæbaq; cæbes

q nimio potu alienat mẽte. ponit & aliquãdo ꝓ pleno & abundanti. filia Junonis/pincerna Jouis añ S anyde facta vxor hercules. Thebe. bes. grãdis vrbs Egypti ab Uxride rege condita Thebe/arũ. vel Thebe/bes. vrbs Beotie fuit et alia in Sicilia. .i. Diana.

Ebrius ac Hebe Thebe phœbeanteq; dicta.

Annotatio.

Ante a dicta. vt ea q̃ deriuatione noscũtur. vt a debeo debitũ debitor. ꝛc. a debello debellito & debellitas. Itẽ ea que ꝓpõne noscuntur. vt debello/ebibo/ebullio. Similiter q̃ cremẽto cognoscũtur. vt nebam. bo. bis. flebam. bo. bilis. & hmõi.

E in primis.

A. aliter. vñ specula amur.
vt secus. specula. vt ceco. as. cecutio. .i. tolle.

Ante c/est breuis e. cum natis cæcus at auser

H ante c.

Prenestris cõditor. hinc Caecilioꝝ familia ⁊ Caecilius et Caecilia propria. amnis q̃ Rhegynũ agrũ a locrensi diuidit. Caecinos. Italie oppidũ. Caecinum.

Cęculus & quotquot diphthongon in æ vel in œ dant,

cuiusq; rei excremẽtũ. cũ cõpositis. vt faecula. plentefull. quisq; ex grecia.

Vt fæcis fæco fæcundus græcia græcus

vue dicte que pluscꝫ cetere fecis afferũt.

Et iaeci preteritũ pñs iuxtius

Fæcinię væcors sic sæcula Phęcasiusq;

pecunie ⁊ frugum dispensator. .i. domus. inde oeconomia. adulter. inde mocchia. .i. adulteror. loca vbi matresfamilias multas cũ lanificio: bñ sedẽt. pñali tñ.

Oecus & œconomus mœchus mœchor simul œci

aduersarũ vbiq; nomen. fluuius. inde oechalides. ab oecos cõpo. in medijs videbitur.

Oechalia Oechalius paroeciaq; œchadiusq;

vniuersalis ⁊ ad totũ orbem pertinẽs. porticꝰ athenis. vir proprium. lapillꝰ varius nensis. poecilos.

Oecumenicus Oecinyres sic pœcile loisq;

nympha vocalis/vt soni repercussio. olearium vasculũ constra Sulpitium teste Echus in gtõ. weyke. siue imbecillis. multeris. proprium. Nestore ex. vij. odyssee.

Echo imbecillus Lecania lecythus adde

v. meta. p au: insula in Rhogure a perseo dicti ostio. interfecto. Stechados. ppriũ viri. repositoriũ. vt bybliotheca.

Echion Stechas Mecœnas. thecaq; iuncta

et secius pdu cõtra natvt mecũ. tecum. secũ. .s. preceps. preparo. turã primitiui/secus.

Et me te se cũ. prædicta & præpositura

declinationis vt specula a spes. recula a res.

Securus quintæ sic diminuentia ducta.

¶ Producũt e ante c. hec pronoia mecũ tecum secum. et e de pre se in compositione: prius dicta in prepositione.

tosyt. arbor. to deparre.
vt sedeo. cedrus. faciens cessi. tũc eni corripit.

E præ d breuies. produc cedo (nisi pro dic)

E ante d.

vnde edonis idis.
et edonus. viri proprium. cytharedinomen.

Edon cum natis sic Gedippa Hedymelesq;

E in primis.

ppñ apud
regio cuī Mātuanū
incole me- a medraco venefica herba apud
di dicūtur. fluuio. notissima. Virg. geor.

Media Mediaci Medea & Medica iunge.

dissidium
viri ppriū. plebis. plenus seditione.

Istis Nedymnus, seditio seditiosus

hispanie ppñ
propenouam
Carthaginem. apud Juuencū. vbs in riis. Strabonis.

Et Sedentani Pedania Pedasus adde

bysſy/or a place or
dryȝent. a seyte. apō Baptis. viri propriū.

Sedulus & sedes zedorum Seduliusq;.

Annotatio.

CAe & œ ante d.

Ae præ d produc quod diphthongatur & œ, ceu

tam tem- mōs q vbs
plum & Licie: a
domus Dedalo no: faciens
viri propriū. priuata. produco. mē accepit. cecidi.

Aedilus & ędes ædo sic Dædala cædo

capraruꝫ to hurt or
fetus. to dyſ-
viri ppriū. a kydde. pleaſe. viri propriū.

Dędalus ac hędus lædo sic Dædalionq;

ppñ quidā vt pedagogus puerorum
gallie. ductor vel custos: cū aliis.

Hædui & educta a pæs pædos pædia pædo.

CProducūtur deducta a paes paedos. vt paedagogiū. i. seruitium atq; mīceptiū. Paedagiū. i. puerorū habitatio. Paederastes. i. inhonestus puerorū amator. Paederastia turpis puerorū amor. Paedotriba vel pedotribes. ludi literarij pceptor. Paedaretus viri propriū. quasi puerorū virtus. Paedomachia puerorum pugna. Paedor. i. squalor q̄ queuis immunditia seu putor in animali. a paes paedos. i. puer: q̄ pueri sordibus plerūq; sunt obnorij. hinc paediti sordidi et obsoleti dicūtur. Hinc paediculus seu pediculus. vermiculus in pueris notissimus. Et Paediculi populi dicuntur.

vt Phaedrom⁹ adulescēs. in Curgulione Plau. Phaedria adulescens. in eunu-
viri propriū. viri propriū. grece pulcher. cho Terentij.

Phædymus & Phædron, Phædros de se quoq; ducta.

currus
iñ rhe- to swage. mulieris
viri propriū. dārius. es. propriū. fax (a bronde)

Phædon cum rhæda sædo sic Thædia tæda

E in primis.

werynes. .i. fastidios' tythy.
vt taediũ. taedulus. a.um. a foedus foederis.

Tædet cum natis & fœdus fœdera fœdo

viri proprium.

Oedipus adiungas lædoria sic sua ducta.

¶Sua ducta.nã a caedo cecidi deducitur Caeduus.a.ũ.vt sylua cedua Caedicus ppriũ viri.apud Virg.ix. Caeditius viri propriũ.in.xiij.saty. Inue. Caedes motꝰ. Ab aedes aedilis/aedificio/aedepol/aedituor.ꝛc. Ab haedus haedinus/haedilus/haediculus. A laedo laesio/laesus. paedo nomẽ ꝛ verbũ cũ alijs.

vt fero.ferus. vt defero.prefero.

F quoties sequitur breuis e.ni compositiuis. E ante f.

a countre.
vt regio. vt segrego.dego a de ꝛ ago.

E breuies præ g.producunt compositiua E ante g.

to sende in
embasy/or
to bequethe.
viri nomen. gas.prime. insule.

Gregorius lego ac Egates hegaleosq;

lawfull. (a rule)cõtra pri= equus Persei
a lex legis. viri proprium. mitiui naturã. alatus.

Legitimus Phlegeus iis regula Pegasus addas

ppria ꝛ appellatiuũ. a tyle or sclat.
nomẽ viri ꝛ patruus rex. a tego. brutorũ vibs.

Regulus & flege sic tegula Rhegyon atq;

gigas. Thesei pater.
vt Aegeon. Aegeus ꝛc. grece/capra latine.

Quę diphthongantur æx ægos compositiua.

¶ Cõposita ab Aex aegos greco.vt aegonomus capraꝝ rector. ab aex aegos.i. capra/ꝛ nomos.i.lex. Aegoceros.i.capricornus. Aegloga.i.sermo de capris ꝛ rebꝰ pastoralibꝰ. Aegocephalꝰ.auis est. Aegonomus capraꝝ ductor. Aegolethron herba in ponto alba. Et cetera q̃ diphthongantur.vt Aegeus Thesei pater. Aege.es. vel Aege pr'ali nũero.vibs Cilicie. Aegea nomẽ duarũ vrbiũ.vt scribit Ptolomeꝰ. quarũ vna in Emathia/alia in Mauritania. Aegeon nomen gigantis. Aegialeus Medee frater. Aegialus littus. Aegeria nympha. Aegis.gidis. munimẽtũ pectoris eneũ cũ gorgonis capite. Aegle nympha. Aegina Esopi Beotie regis filia. Aegimuros insula vltra Corsicam insidiosa naufragijs. Aegysthus Thyestis filius. Aegon nomen pastoris. Aegoñ.porta Rome. Aegos Thracie fluuius. Aegopotomite eius fluuij accole. Aegipanes sunt nudi leues caprinos pedes habẽtes.vt syluani.fauni.et satyri. Aeger ab ago per contrarium.inde egre et egreo.es.egroto. Aegrimonia.egritudo. Aegyptus.et multa alia.

vt pelcus.

E super l/longant dissyllaba.tolle sed inde E ante l.

vibs et nomẽ oppi= hedere
testudo vel fluuius risus. di.tiis.the. species.
cythara. frost. Sicilie. gelotos. papinij. helicis.

Hęc chelys atq; gelu Gela sicq; gelos Helos helix

E in primis.

insula in Egeo a Myrtoo mari Phebo sacra. viri proprij. á. mel. cãtus fuauitas. vel melus.

Et Delos addis Helops meli/iungas nata melosq;.

¶ Cõposita a meli greco cor. vt melimela poma mustea siue dulcia ꝛ melitetes pe multum a ꝓducta: genus potus ex melle ꝛ musto. Melicraton pen. cor. Mulsum vinũ coctũ cũ melle. Meliceris idis. ꝛ meliceria a cera ꝛ melle nomẽ accepit morbus. q̃ humor i eo melli similis induditur. Melilotos herba. hony suckel. Melitonas vbi apes nutriuntur. Melisones ꝛ melliarij qui opus mellis exercent. angl. hony men. cum alijs. Similiter cõposita a melos. i. cantus. vt meledia .i. dulcis cantus. Meledes pro mellico dulcia carmina cantante. angl. a musycyon/or a synger. Melicꝰ idem quod meledes.

ppli errabũdi q̃ quondã Thessaliã colue ũt. siue lelege. viri ppriũ. fluuius ppe Smyrnam. melis vel eris. rex Achaie. a myschefe.

His Lelegesq; melasq; melesq; Pelops scelus adde

vrbs apũ Stra. ppis apud Priscianum in perihegesi. mulieris nomen.

Elona Elæus Electra ijs melanionq;

Et stelis atq; telon velut atq; velim velutiq;

better. vt melior. melius. oblectamẽta proprie q̃ nobis voluptati sunt. a best.

Et polysyllaba. tollas bęlua deliciæq;

campi i inferno poetarũ figmẽto amenissimi vbi exercentur animebonorũ. templum. .i. ciconia: ꝛ instrumẽtũ quo aqua hauritur. angl. (a bucked) gummi.

Electrum Elysium delubrum Celoniumq;

sol. vnde heliotropium. rẽ. Phaetontis sorores. piscis quidam.

Helios Heliades sic Pelamys Heliodorus.

mulieris nomen. fluuius Atticæ regionis.

Helizabeth varium & Helisos. longa locabis

nomẽ herbe apũ Colu. viri proprijs. vel melanthium. ouina pellis.

Melius & melanthion: ijs melotaq; iunge

pugna et vnũ de ostijs ipa i bello Nili/Arabiã hostiũ cõgressio. oppidũ sabinorũ in quo natus erat Ouidius. mons Thessalie. ab Egypto.

Prelia Pelusium Pelignum Pelion atq;

E in primis.

Etolie ppli et insule quedã. .i. spelũca. viri propriũ.

Teleboæ spelæum iungas Teleboasq;,
viri propriũ. viri propriũ. a caue/or a den.

Telebous sic Telecoon spelunca q; iunge
viri nomen. viri nomen. viri nomen.

Telegonus cũ Telemachus sic Telephus atq;
locus iuxta auentinum qui amat ita soli-
.i. pficio. mõtẽ Rome quo velis licitus ne ꝯs amicꝫ
viri nomen. grecũ. et ratibus vehebatur. suo perfruatur.

Telemus & telo velabrum zelotypusq;
inde beluinus.

Ae simul œ quotquot retinent: vt bælua cœlum
mulieris
viri nomen. canis propriũ. viri ppriũ. nomen. to graue.

Cælius atq; Lælaps, sic Lælius Lælia cælo
mulieris
viri propriũ. happy. nomen. populi.

Chœlius & fœlix sic chœlia cæliaciq;,
to grone. a cresco.
vt emo. gemo. i. an encrease.

E super m breuies, crementum tollitur inde
Et ducta a demos, e, de, pr̃, se, quoq; iuncta,
Et quibus e solum præit m. dempto ast emo solo
Sic crescens verbum & bisſyllaba nomina ternæ.
Hinc nem⁹ atq; memor femur atq; Chremes Themis aufer

E ante m,

¶ E ante m ꝓducit deducta a demos greco. i. populus. vt Demodoc⁹ / Demophon demoleon/demarchus/demarchia/Demosthenes/Democritus/democles/ Demetrius. Similiter cõposita cũ e. de. pre. se. vt emitto demitto. premoneo. semoueo. Et in quibus e solum præit m. vt emulor. Emaus oppidi nomen. eminus. i. a longe. solo emo dempto. quod cor. Et dictio crescens: tam verbũ. vt demus a do. flemus a fleo. nemus a neo. stem⁹ a sto: cõmune bisſyllaba. vt semen seminis. a quo semino. thema thematis positio siue positũ. Schema schematis. figura. Nemo. temo. cũ aliis præter ea excepta in litera.

musarũ mater.
.i. aufero. .i. postremo. .i. memoria.

Producas demo demũ sic Mnemosyneq;
to sayle or rowe
viri propriũ. an oore. with oores.

Remus frater Romuli coiri.

Phemius & remus sic remigo remigiumq;
nautic⁹ oppidũ dimidium
q̃remos gallie. in cõpositione
viri propriũ. viri ppriũ. agit. remotũ. solũ vtitur.

Remigius Rhemus remex Remi quoq; semi

Semẽ cum ductis cũ diphthongo quoq; scripta

¶ Producuntur ducta a semen. vt semino. seminarium idē qđ semen et seminiū idem Et seminariū est arbor de qua aliquid sumitur vt plantetur. Sementis ipsa satio siue seminatio. Semento semen produco ꝛc. Et cōposita cū semi: qđ in quibusdā penitus i/perdit. vt in semūcia: sed non in oibus. vt semiuir semihomo. Producuntur multa diphthongo. vt Aemili⁹. aemulor. Aemilia sermonis lepiditas. Aemon proprium viri. Aemonia regio q̄ etiā Thessalia ꝺr. Claemēs proprīū et appellatiuum Caementū a caedendo/ois rudior materia. qua edificia cōsurgūt. proprie caesi lapides apti ad edificandū. Daemon. daemonium. daemoniacus. cacodaemon ꝛc. Daeo. i. intelligo/scio. Daemus mons Thraciē. Haemia. i. sanguis. vnde multa. vt haemathites lapillus sanguinei coloris. Haemorrhois serpens. Haemonia regio q̄ dicta est postea Thessalia. Haemus viri proprīū. Laemargia peñ. proꝺ. ingluuies Laemargus. i. gulosus. Habētia etiā oe. vt Coemiterū a coemaome. i. sopio: qr ibi mortui dormire dicūtur. Foeminis a foemen ntō raro. anglice (a hygghe) hinc foeminalia (a nedder to yse or breche) ꝛ effoemino. i. debilito/mollitorem facio. Loemius. i. Apollo. Phoemonoe ea. Phebi filia. Poemenis canis nomen. Poemenicus. i. pastoralis.

Aemilis.
Aemon.
Aemonia.
Claemens.
Caementum.
Daemon.
Haemus.
Haema.
Haemorrhois.
Haemonia.
Laemargia.
Coemiterium.
Foeminis.
Foeminalia.
Effoemino.
Loemius.
Poemius.

forte vinum. vt temulentus.

Sed temetū varium cum deductis sibi ponas.

indei nomen. Bellona. i. dea
apō Martialē. belli/vel furor
vt denus. Menopilus. belliciis. pro quia.

E ante n, Produce super n, nisi Enyo & enim vel enipus

fenestre dicūtur
que in edibus
sunt: alie ample/
alie minores
partim ad lucem
reddendā facte. furor/insania.

.i. intrinsec⁹
valde lōge quasi penitus
omnino. intrare.

Et penitus penetro penes atq; fenestra frenesis

quicqđ enilōge vsionis gratia recōditur ex eo quod non
ēmptum tu est sed
intus et penit⁹ habetur. i. locus ipse
dicitur penus. idem.

xenia quasi hospitalia hoc ad hospites missa vocabantur.

dis priuati/quasi
penes nos nati.

Et penus atq; penu xenium coniunge penates

vibis nomen.
Menoetij filius. apud Papinium. viri proprium.

Atq; Menœtiades vel Enispæ & Enesimus addas

vt bene. genus. tenus. senes. teneo. venio. senesco.

Et quibus e prēeunt b g t vel s v. tamen aufer

ꝺ per funes discurrit ludendo
a ser. quasi funi ambulare.

Benacus senus cum senio schœnobatesq;

fascia/ꝛ lapis albicans sub aquis boni omnis gra
mons Laconie. a splen. in fascie filitudinē. mumiscul⁹. .i. mūdtatio.

Tænarus & splenis cum tænia strænaq; scæna

E in primis.

fortis celer vigilans: et ad res gerēdas pōpt⁹. .i. indagari feras et quasi cūuenire. idem qō tenia. .i. vendor. q per eam venīat sanguis/vel cōspectaculū sanguinis.

Strenuus & venor sic tena & vęneo vena.

Ae & œ ante n.

Ducta meno atq; xenox. cum diphthongo quoq; scripta

Ae simul œ super n/diphthongo longa tenentur.

Producunt e ante n/cōpōsita a meno. i. maneo. vt Menedemus. Menelaus. Menander. Menalina. Menecrates. Menetes. Menalipp⁹. Menalippe. Menalcas ⁊c. ppria nōia. Et cōpōsita a xenos. i. hospes tam prima qō media syllaba. vt Xenodorus. Xenophon. Xenophanes. Xenocrates. Philoxenus. Aristoxenus ⁊c.

Ae ⁊ oe ante n/producūtur diphthongo. vt Aeneas viri nomen. cū deductis. Aenos laus. Aenus vrbs et fluuius. Aeni insula iuxta sinum arabicū. Aenygma sermo obscurus. Aenygmaton propositor. Baenacus lacus gallie cisalpine. Caenos. i. nouus ⁊ eius deducta q̄ multa sunt. vt Caenodoxia noua gloria. Caenotaphiū nouū sepulchrum. Atq; per oe coenos cōmunis est. vt Coenodoxia. i. cōmunis gloria. Cenos sine diphthongo inanis. hinc Cenodoxia inanis gloria. Cenotaphiū inane vel vacuum sepulchrū. Caene vrbis nomē. vñ Caenites portus. ⁊ Caeneus Iuppiter. Chlaena vestis/quelena quoq; dr. At leno et lena spurcissimorum holm appellationes diphthongo carent. Fraenum a frangendo. vñ fraenare et effraenus. Laeneus. i. Bacchus. Maenas. adis. Baccha a maenome. id est furere. Maena. i. piscis. Maenalus mons ⁊ vrbs Arcadie. Maenia. e. ⁊ in pl̄ali he Maenie. arū. ⁊ hec Maenia oīū. Scaena. ne. inumbratio. hinc scaenicus. proscaenicus. Taenarus. locus Laconie vbi putabatur descensus ad inferos. Taenarū oppidi nomen. Taena vel Taenia fascia ⁊ lapis albicans. etiam piscialus. Taenie pluraliter. i. oppidum. Vaeneo. i. vendor.

Ae ante n.

Oe ⁊ oe ante n. vt coenos cois. hinc coena. vespertina refectio qō multorū esset: ⁊ coeno. as. cū deductis. Coenobium vbi cois vita est. bios vita gr. Coenobita pen. lōga. in coenobio viuēs. Coenū. i. lutū. a coeno. i. inquino. Choenix. icis. ⁊ choenica. ce. cum ch. mensura quattuor sextariorū. Foenus. oris. i. vsufructus. ⁊ foenero ⁊ foenero: cū aliis ductis. Foenū. i. herba arefacta. qō sine cura foenus prebet. hinc foenifex foenisecus foenisecii foenisecа. Foenicalum herba. Moenia a muniendo. nā oe diphthongū pro u/veteres posuerunt. ⁊ contra: qr moerus pro murus lectū est. Oenos .i. vinū. hinc multa sunt ducta. vt Oenophorū Oenopolīū. Oeneus Aetolie rex. cum ductis. Oenides p Tydeo. Oenomaus Hippodamie pater: Elidis rex. Oenochonū Thessalie fluuius. Oenops viri propriū. Oenopion viri propriū. Oenone. es. mulieris propriū. Oenotria Italia. Oenotrij Itali. Oenotrus sabinorū rex. Oenotrides insule. Poene aduerbium. i. ferme. hinc poenultimus. Poenuria caritas ⁊ parcitas poenoris. quasi poenus vrens. Licet alij velint a poene aduerbio: quasi poene min⁹ sit q̄ necesse est. Poenula vestis. Poenus. a. ū. Carthaginēsis. Poena. poenitet. et inde ducta. a punio. u/in oe versa. Phoenix auis vnica et populus. Phoenicia regio. Phoenix quoq; viri ⁊ arboris nomen. et color rubeꝰ. vnde phoeniceus. a. um. Phaenix etiam fluuius est Thessalie. Phoenissa femina phoenitie. Schoenos cum ch/aspirato post s. id est funis. Schoenobates funambulus. Schoenoplocos funarius/seu restio. Schoenismos. id est terre mensura cōtinens quinquaginta stadia. vt inquit Herodotus libro secundo. Schoenos oppidum Beotie a schoeno Atlantis patre nomen accepit. Hinc oritur Schoeneis. schoeneidis. in genitiuo. Atlāta puella.

Oe ante n

Annotatio ꝑcipua. Oe p u/ apud veteres.

E in primis.

Schoenitis quidam amnis Arcadie. Schoenū locus in Beotia/vbi vnguentū pes-
simū esse dī. Vnde vilitores meretriculas vocant schoeniculas.

monstrosum alal in Ethiopia a Baby-lonijs adoratū. Andromade pater.
vt ephebus. Ephesus.

E ante p. Epræp breuies. produc cepus quoq; Cepheus

Cepheni populi a Cepheo rege nominati. alyuer.
Beotie fluuius. viri ppriū. hepatis.
viri ppriū.

Cepio Cephisus Cephenus & Ephitus hepar

regio q̄ Molossia/vl Chaonia dicitur. viri proprium
viri ppriū. vel Epirus. apud Virg. v.

Epytus Epiros ephęstion Epytidesq;

to crepe. vnde obrepo.
viri proprīū.

Epiola ephęstus Leponticus ephula repo

piscis cuius cruore atramētū fiebat. sepe cir-cando.
q scopulus. viri proprīū. ppri nomen. talowe p sebum.

Sepia Tlepolemus sic Gedipa sepio sepum

promontorīū Macedonie. sepiadis. mulieris proprium. auis que alitius subli-mitusq; volat.

Sepias epiolus, epestia Sephora præpes

Seps sepis iungas pręputia vel quoties s

Repēs nomen corripitur apō Virgilīū. rīs. et Ouīd. j. fastoꝝ. Præsidet e. demas tamen hinc sepelire repensq;.

Quot cum diphthongo sunt scripta per ę simul œq;.

¶ Cum diphthongo scribuntur. Aepia vbs propinqua Pylo. Aepolus captarius. Aeptus viri proprium. Aepy cum y greco vbs quondam sub Nestoris ditione in montibus: nam aepy sublimis est. aepis altus. Aepicus pastoris nomē. Caepe pis. loci cuiusdam nomen. Caepi preteritū a capio. Caepe neutrū q Caepa. e. femininū a capitis magnitudine. an onyon. Saepe aduerbiū. Saepes an hedge. Saepire (to compasse about) ¶ Oe ante p. Coepi verbum defectiuum. ab antiquo coepio idem quod incipio.

Petrarcha male corripuit sequana iuxta Burgun-diam. populus Gallie
.i. certe. an horse. vt alia multa. q sequanicus.
vt equidē. equus. neq;. fluuius Galie.

E ante q. E breuis est præ q. sed Sequana Sequanus aufer

nomen pro ne aliquis.
vt nequitia. .i. frustra.

Nequam cum nato nequicq̄ iungito nequis

vt nequo. nequaq̄. nequorsum.

Et ne præiūctū cū quo quaq̄ quoq; quorsum

E in primis,

vt aequitas. aequalis. aequanimus, ũ. aequor mare. aequo. as. ab aqua.

Ae cum diphthongo producunt æquus & orta

Æquicolus viri propriũ contri-
pitur apud Virg. vj. eneid. pplis Tuscie. mõtes Sur-
viri propriũ. rentini.

Aequicolus iungas sic Aequanus Aequana subdes.

.i. dñus. ppriũ viri.

vt herus. Eryx. lapillus.

Curta est e/super r, ni Beryllus quoq; clerus

E ante r. Prudẽtius solꝰ cor. beryllus in pñco.

hera pro dña coripitur.
p Junone pdu.

Berytus/sic Cerathus ceruſa vel hera

oppidũ. viri proprium.

Ductaq; Ceretũ Cherinthus iũgito Ceryx

¶ Ab hera pro Junone multa sunt deducta. vt heraces. i. hercules. vnde heraceus. heracea Calpe. heracee. arũ oppidũ prorimũ Neapolin. heracleapolis pluriũ vrbium nomẽ. heracleon herba quã hercules inuenisse dicitur. heracleota nux. heraditus/heraclides/et heracleotes. philosophorũ propria.

vna Sibyllarũ. mulieris propriũ.
les in genitiuo. herus in gtõ.

Heros cum natis. sic Heriphile simul Hero

mõtis Argiui nomẽ. viri nomen.
loci nomen. piscis.

Herios meryx. sic Neris. Merioneſq;.

¶ Heros cum natis producũtur. vt herous. a. um. heroicus. herois. theroine. heroclotus. herodes. Eriphyle sine aspiratione in principio: et cũ y greco in tertia. pro vrore Amphiarai coripit primam. Virgilius. vj. his Phaedram procrimq; locis mestamq; Eriphylen.

duorũ oppi- .i. tardus:
dorũ nomen. a. um. viri propriũ. mõs Ztache.

Neriton & ſerus Seranus Neritos atq;

Oceani ⁊ Te-
thyos filiꝰ ma- extrema
rinus deus. vt nereis. nerine. pars diei. viri proprium.

Nereus & ducta hinc. ſerum sic Pheridamaſq;

Serũ p acuta iactis cor.

ſera p clausu-
ra tamie.
angl (a lock). a pype.

ſero adner. ũ ſerotinꝰ. coripitur. .i. vas. viri propriũ.

Cum nato ſero, Sera vrbs & ſeria Tereus,

pplis Scy-
thie a Se-
ra vrbe. nympha.

hinc ſericus. us ui gtõ. canis nomẽ. canis nomẽ apud Ouidiũ.

Ser ſeris Thero Theron sic Theridamaſq;

E in primis.

grauis mon
tocosius. qui arundam
a.um. vitium nomen.

Serius & Theta ac zerinthius ortaq; xeros.

¶Xeros.i.siccus/quo in cõpositis vtimur:producitur.vt Xerolophus siccus tumul⁹. Xerolibya sicca Libya.Xerophagiũ siccorũ ciborũ comestio. Xerophthalmia sicca lippitudo:quum non fluunt oculi.sed grauescunt.Xeria emplastra:sicca. hygremplastra vocantur liquida emplastra.Xerampelinæ vestes.id est virides. Teste Ox: brussensi.

E produc quoties præit v vel p.tamen ista

Tolle veru vereorq; verutum iunge verædus

Atq; Pheres iungas istisq; Phereq; Pherçus.

¶Producũtur etiã habẽtia v aut p ante e.vt pero peronis: calceamentũ rusticum. hinc peronatus calceatus. Pero perus nymphe nomen. Pera.re. sacculus. Uerona patria Catulli poete in hispania. hinc veroneus & veronẽsis. Tollũtur hec Pheres etis.viri propriũ. Phere oppidũ.vñ Phereus possessiuũ. Uereor timeo. Ueru a broche. Uerutum. Teraedus cum ae diphthongo in scõa syllaba.equus. hinc veraedarius nuncius qui equo vtitur.angl.a carrar or a poste.

¶Ae ante r.

Ae super r/produc diphthongon & œ velut ista

rubigo aeris
aeras. brasse. vel argenti. were.

Aero vel æris ab çs fic nata çrugoq; cæra

ab aero verbo gre:
co.& miseriã sigt.

hinc aerũnos⁹. .i.gaudeo. populi. nomẽ vibis. idem.

Aerũna & chçro chætusci Cærete Cære.

¶Ab aero.as nascũtur sub aero.ob aero.aerosus.aerificiũ. aeruesco. Aeria insula. aera.i.monete nota.aera.i.loliũ.vñ aerineus.i.lolliacus.Ab aes.aeris.aere⁹.aeratus.aerariũ.Et a caera multa.vt Caero/as.incaero.caeratura.caereus.caerotũ. & caeratũ.caerofoliũ.caerosus.caerin⁹.Caeriũ.caeris.caeroma.Caerinthe.es.herba q̃ habet caere melle miste saporem.Caeremonie a Caere hetrurie oppido.teste Pompeio.& Caeres.etis.ppl's & incole vibis Chaeretis.A chaero ẽbo greco.i.gaudeo/Chaere salue.cũ ch aspirato. hinc Chaerebulus viri propriũ. quasi gaudẽs cõsulere.bule est cõsiliũ.Chaeropolũ herba.Chaeres adolescẽs.Chaerestratus.Chaeremon.Chaerippus.Chaerephon.sunt propria virorũ.Chaerilia mulieris proprium.Chaeroma vibis nomen.

q̃ bonis defũcti
optio electio adhaeret. to stycke/
vel secta. an heyre. or dene. vt haeresco.haesito.haeruca.haerugo.

Hæresis & hæres fic hæreo cum sibi natis

to seche/or
to moone. enquyre. omnes fere. Proteisilis.

Mœreo pro luget quæro plæriqueq; Mera

circulus
nomẽ fluuiis. herba. celestis. poete nomen.

Serius & nærum fic sphæra & Chœrilus atq;

viri propriũ. viri ppriũ. viri proprium.

Chœrades Mœris Chœrillus Mœricus adde

E in primis.

vt liĉt ex cõpositis
adolescens. tis antitheſis
Ctesiphon. prothesis.ꝛc. Aegypti rex.

E ſuper ſ/produc.breuies theſis atq; Seſoſtris **E ante ſ.**

oppidũ.inde mei
a meſos greco.i.medi⁹. .i.ola cõpoſita. viri ꝓpriũ. ſembritaci populi.

His meſo iunge chorus/ Veſaguſq; Meſembria ſubde

viri ꝓpriũ ꝙ mons
Ligurie. viri ꝓpriũ. mons Cãpanie.

Et Veſulus veſeris vel Eſau.ancepſq; Veſeuus.

¶ Veſeuus vel veſutus per ſyncopam appellatur:qõ veſuuius quadriſyllabe.

mõtis ꝓpriũ. nomẽ fluuiſ.

Ae cum diphthongo produc Aeſagius Aeſis **Ae ante ſ.**

ardor ſolis.hinc
poete nomen. fluuiſ nomẽ. idem. arbor. aeſtuo/as.

Aeſchylus Aeſar ſic Aeſarus ęſculus æitus

nomen collis
in Roma. ꝑncipis gre:
por⁹ exquilie. vibs Thracie. corũ nomen. priami filius. Jaſonis pater.

Aeſquiæ Aeſyrmus Aeſymnus & Aeſacus Aeſon.

fabulator titubãs ql̃as vt Caeſar viri ꝓpriũ. Caeſo/onis.
orator. phrygius. ſonos reneḉt. caeſim.caeſio.onis.ꝛc.

Aeſchines Aeſopus bleſus cæſus quoq; nata.

¶ Deducta a caeſus/qõ a caedo ⁊i ſunt iſta. Caeſar Julij agnomẽ. deinde oim imperatoꝝ. Caeſaries capilloꝝ decor. Caeſio abſciſſio. Caeſim aduerbiũ. Caeſura abſciſſio. Caeſaria nomẽ vbis. Caeſpes a turfe. Caeſpito titubo. Caeſtus pugilũ arma. Ceſtus pro cingulo diphthongũ non habet.
color ⁊ſi caelius. vt q̃ſitum.q̃ſito. fluuius Jndie.

Cæſius. & quæſo cum natis Meſolus adde

vel oeſypũ.ſtere⁹ ouiũ. rex Lidie ditiſſim⁹. vbis nomen.

Oeſypon & Crœſus coniungas Mœſia dictis. **Oe ante ſ.**

vt meta.metior. oppidũ hiſpanie. gen⁹ arboris eximiſ cãdoꝝ

Ante t/longa fit e.demas Betulum betula arbor

nomen ciuitatis Dauid **E ante t.**
hiſpanie fluuius. dicta Euphrata. ꝓpriũ viri.

Et Betulus Bethleemq; Bethulia iũge Cethegus

fluuius in Ponto ppli qui dã apd .i.ita. Creta ꝑ Jouis patria. cũ nat̃ Cretacus ꝙ cretenſis producãtur ſemper.
apud Vale. Flac. ſcutũ. priũ in perihe. aduer. viri ꝓpriũ.

Et creta cũq; cetra cletabeni etiam atq; Etheocles

viri ꝓpriũ ꝙ gẽs
.i.mos.vñ ethi: truculentiſſima.
cus.i.moralis. viri ꝓpriũ. viri ꝓpriũ. vel Scytes. pilcis.

Sic ethos ac Ethemon Ethedus Geta ſic eteliſq;

mare ab aqua:
rum fremitu. regio Jtalie. translatio.
ũ in ſingulari. vt hetruria. .i.mẽſura. .i.trans. vt metaphora.methodus.

Et freta ſic heteros metros & meta cũ ſibi ductis

E in primis.

¶ Corripiuntur deducta ab heteros. vt heteroclitus. i. varia declinatio. hete rocra neas dolor capitis quũ caput inequaliter dolet. Et a metros. i. mẽsura. vt metricus quod ad metrũ pertinet. Metreta genus vasis. Metrodonus. i. mẽsure donũ. Dimetrum carmen duorũ metrorũ. trimetrũ. tetrametrũ. at meter. i. mater. producitur. vnde metropolis.

to shewe.

penitẽtie des. messui. viri ppriũ. viri nomẽ. metall.

Et Metanæa meto Metabusq; Metonq; metallum

flumij nomen.

vel metaurũ. viri propriũ. venefici nomen.

Atq; Metaurus iunge Metiscus sicq; Metyllus

backwarde.

aduerbiũ. to drede. drede. viri propriũ.

Atq; retro metuo metopon metus atq; Metellus

Achillis mater.

vrbis nomen. cũ i. in scda syllaba.

Iunge Methone sic tetricus Thetis & tetra nata

¶ Tetricus mons sabinorũ asperrimus. hinc tetricus. a. ũ. p aspero tristi severo. Et cõposita a tetra. i. quattuor. vt tetrasyllabũ. i. quattuor syllabarũ. tetradoron quattuor palmarũ. tetrarcha qui quartam partem regni detinet. Tetragrãmaton q̃ttuor literarũ. Tetragonus quadrangularis.

gnatũ est vocem edere. vror Occeani.

auis nomẽ. suffruter. to quacke. cũ y. sed septus pdu.

Atq; tetrix tetralixq; tetrinnit. sed thetys anceps

olde. to aske. ppriũ.

vt vetus. peto. petus. petra.

E breuies quoties v vel p præsidet illi

qui oblique in altum respicit. q qui breuiter oculos versat.

petus propriũ q appellatiuũ.

Hinc demas pætus prætor præter quoq; iuncta

¶ Ae & œ diphthongi.

Ae ante t.

Ae simul œ semper diphthongus longa locetur.

¶ Ae simul oe diphthongata ante t. vt aetas per syncopam. i. euitas. hinc aeternus aeterno. Aether. i. aer vel suprema pars aeris. Aethiops Vulcani filius q Aethiopie populus. Aethra mulieris propriũ. Aethon solis equus. Aethalia insula in mari ligustico. Aetolia regio. Aetolus ppriũ. Aetas mons Thessalie. Caeteri. re. ra. raro in singulari. i. reliqui. Caeterũ pro sed coniunctio. Caetus magnus piscis. Maetor. oris. viri proprium. Praetus. i. cõsulis. Gaetulia regio Aphrice/cuius incole getuli dicuntur. Lactor. aris. i. laetus sum. Laetus et laetamen: q quicquid aliud hinc ducitur. Paetus proprium et appellatiuũ qui oblique oculos versat. Raete (a nette) vel raetis raeticulum. raetiaculum. raetie. irraetio. Caeter. tra. trum. i. malus/foedus/insuauis.

Oe ante t.

¶ Oe ante t. vt Coetus. i. conuentus congregatio. Caetus cum ae prius annotatur: Caetae in phalli idem qõ caetus. Coetengreci appellãt thalamũ. Foetus. us. fixum quarte fructus vel soboles. et iam adiectiuũ foetus. a. um. plenus/grauidus. q foetosus. fortifico. id est foetum facio. foetuosus foetu plenus. non dices foetosus. authore

I in primis.

Niniuita. Licet Hieronymus dicat. Oues eorum foetose. Litera forte depranatur. Foeteo male oleo. Foetidus olens male. Hoethyni populi. Hoetychius viri ppriũ. Loetũ. i. mors a luo teste Apuleio. Priscianus credit latinũ esse ab antiquo leo. leo. let. qz mors omnia delet. ideo sine diphthongo scribimus letũ. Harro a leche. qđ oblitionẽ ducit. facit lethũ cũ th. Nec defuerũt qui laetum cũ ae diphthongo scriberẽt per Antiphrasim. qz minime laetũ sit. hinc lactalis mortifer. Moetus viri propriũ. Oeta Thessalie mons.

Annotatio pulchra.

ppriũ viri. vt Leuinus. shorte or to make short. breefe.

E super u longa. demas breuiare breuisq; lysht. lyghtnes. to lyft vp.

E ante u.

Non grauis atq; leuis leuitas leuo iunge seuerus.

CAe ante u.

Ae produc super u / quũ diphthongatur. vt Aeua

vxor Adami protoplasti.

aetas. vnde aeuiternus. smothe. to plane or make smoothe. i. siniſter. ua. uum.

Aeuum sic læuis pro plano / læuigo læuus

viri propriũ. hinc naeuolus corporis macula. ppriũ. mulieris ppriũ viri. a naeuo macula.

Næuius & næuus sic Næuia Næuolus atq; viri ppriũ. cũ sc. i. siniſter. vt saeuio. is. saeuitia. i. crudelis.

Scæuola sic scæuus cum natis sæuio sæuus.

CAe & œ ante z.

populi. Tãtali filius. viri ꝛ vrbis nomẽ. nauale apud ostia Sari fluuij.

Aezani Aezanus produc Trœzen quoq; Rœsus

fluuius hispanie.

vt Iberus. Libya. e. vel Libye. es.

I Breuies primis præb. sed fibula longa est

I ante b.

tempus brumale ab hyems. viri ppriũ. aute. ab eo. is.

Hybris & hybernus simul Ibicus ibis & ibo.

a gẽtylman. deo vini. to delyuer. a poũde.

Pro ingenuo aut Bacchо liber, sic libero libra

mons ꝛ fons placente Magneſie. species. vel Libethra. mulieris nomen. viri propriũ. ꝛ Scriboniꝰ.

Libum Libethrus libo Scribonius atq;

q̃ canit tibia placẽte a shamell. iñ tibicen. species. a scio. aliq̃d scribe or to wryte. a scrybe or qõ põt sciri. secretary.

Tibia scriblita & scribo sic scibile scriba

oppidi nomẽ. iñ tyburs ꝛ tyburtinꝰ ꝛ tyburiꝰ. ppa. a hyssynge. vestigiũ ex ictu virge / vel serpentũ. tyburnus possessiuũ cẽ. vel tribulũ. vel flagelli. (a wale)

Sibilus & Tibur cum natis tribula vibex

Sylla, quã. VV.

I in primis.

duplicis vite: et breuissimũ virgultũ.
viri propriũ. angl. hethe. viri propriũ.

Vibius ijs iungas viburnum Vibidiusq;

Sedulius li. iiij. producit. mons palestine. insula in Oceano.

Corripies potius Libanus, sit Hybernia at anceps.

to rubbe.
vt frico. as. viri ppriũ. viri propriũ.

I ante e.

Ante c fit breuis i. ni Bichus Cliciadesq;

mulieris nomẽ.
viri nomẽ. es. to saye.

Et Cichus Cyce dico dicis quoq; dica

quidã loc⁹ vt ficulnus. ficedula
in vibe. cũ aliis multis. Dedali filius.

Ficelię & ficus cum natis Icarus Icon

Icon siue eon: latine effigies. imago et statua. ex mẽbris ipsis a pictoribus seu statuarijs expressa. hinc multa deducta. vt Iconismus. i. descriptio. ꝛc.

mons Attice et
insula est in pater Penelopes.
Icaro mari. i. pontio. viri propriũ. et Icarius.

Icaria ac ico Licheus sic Icariotus

mor⁹ q̃ a mẽto
vel licũ latine. viri ppriũ. mẽtagra vr.

Licion & Lychas lichen deductaq; nice.

Deducta a nice. i. victoria. vt Nicolaus: quasi ppũ victor. Nicao enī vinco sigt. Nicander Nicanor Nicophanes Nicostrat⁹ Nicostrata ꝛc. holm ppria. Sic Nicopolis oppidi nomen. quasi vbs victorie. Nicomachus viri propriũ. Niceterium victorie premiũ.

auis garrula.
viri propriũ. a crome of breed. regio Italie. a pye. a vynde.

picus auis. etiam est viri nomen in eã auẽ versus.

Michylus & mica & Picenum picaq; picus

a knyfe or mẽsura ptinẽs vt sicubi. sicũde. arbor.
a henger. scrupula sex. q sicuti. ꝛc. vt sycomorus.

Sicaq; sicilicus sicut sic nataq; sycos

a ntõ spiculũ an eyre idem quod
in singulari. of coine. viri propriũ. spicus.

Spicula sic spicus Sicheus sic spicaq; spicum

insula est q̃ Sicania q Trinacria vr. q grece Sicelia.
hinc sicelis. sicelides. a Sicilia possessium. viri propriũ.

Sicilia & nata (at siculus breuies) pducito Sicha

Virgi. iij. Enei. Sicano ptenta sinu iacet insula cõtra Plemyrium. Silli. xiiij. li. Spdera elyseis aderat gens sicana votis. Idẽ i eodẽ. Asia miscebãt tyrios leuitate sicana. Ouid. xiij. meta. Sicania: tribus hec excurrit in equora linguis.

Sicania & sicanus variant primam atq; secundam

A trice intrico extrico verba.

capilli aut res alie
quib⁹ gallinarũ pe:
oppidi nomẽ. des inuolnũtur.
fluuij nomẽ. Ticinum. tricarũ. ppriũ viri.

Ticinus vel num, tricæ, Siconius adde

I in primis.

vbs Crete. idem.

ce. ces. viceſimus.

His Trica aut Trice/vice & triceſimus atq;

vigeſimus. viceni. vt vicies.

trigeſimus. triceni. tricies.

Geſimus & ceni, vel ies, vicus quoq; nata

¶ Nata a vicus. i. pagus vel platea ſunt. vicinus propinquus. vicina. vicinia coet⁹ in eodem vico habitans. ⁊ vicinitas. ⁊ viculus diminutiuum.

ſtella vel colle: ctio ſtellarū. vt idus. ſydus.

Phrygie oppidum. vel Cnid⁹. hinc cnidius. a. ū.

vbs Crete. hinc cydon cydonis. alicbs illius vr: bis. ⁊ cydonius ⁊ cydoni: as. adis. patronymicū.

I præ d produc. Cnidos atq; Cydon tamen aufer I ante d.

Seruius errauit dicendo Cydon ppriū produci appellatiuū corripi. ſuper Virg. x. vbi dicit ppriorū ſyllabas eſſe cōes. in qua re (teſte Ninnita) decipitur maxime.

viri.

inſula vna ex Aeoliſe. cū y in ſcōa. p ceſare ponitur.

Sed Cydon proprium varies. Didyme Didius breuiabis,

mōtes felicis Arabie.

viri ppriū interp̄tatur geminus. orū.

Apollo ō: q; geminā ſpeci: em ſui numinis preferat. illuminādo formādoq; lunā. viri proprium.

Et didymi Didymus Didymæus cum Didymaon

tā tertie q̄ ante. a ſtryng. feyght. ⁊ ppriū mulieris.

vt fidicule. fidi: cen. fidicina. ⁊ Fidius Iouis filius.

Italie oppidū. vel fidene. arū.

Atq; fides ſemper cum natis iunge fidena

vaſis nomen. lie.

ih hydrea vas aqueū. ⁊ hydrops, viri ppriū. dropſy. ⁊ hydra ſerpens.

Atq; fidelia, ſed varies Guido hydor quoq; græcū

therfore. maſculinū producit. es. vbs Judee. fluuius indie.

Ac ideo, neutrū vel idem, vel Idume & Hydaſpes

vel Mida rex notiſſim⁹ ob auricul as aſinin as. aptus. ppli Cāpanie.

Sic idioma Midas & idoneus & Sidicini

conſtructio. to ſe. viri proprii.

Atq; quidem rhidium video vel Idaſmenus adde

Rhidium: vt inqt Domitius. geometrie dimēſionis vas. ab anguſto fundo in ortō latitudinem eriens.

V quibus i præit vt viduus ſimul antea dicta,

¶ Antea dicta cōpoſita a bi, vt bidens. tri, vt tridens. que corripiuntur generali regula de prepoſitione.

vt triformis. bifrons. q̄ generali regula cognoſcūtur.

I ſuper f breuis eſt ſed ſolum compoſitiuis. I ante f.

vt migro. i. ab vno loco in aliū diſcedo. e. rimi proprii.

I præ g breuies, tamen hinc Digentia tolles I ante g.

coolde. to be acoolde. idem.

Cum natis fligo & frigus ſic frigeo frigo

I in primis.

¶ Cõposita a fligo sunt affligo infligo.flige arũ.A frigeo.i.frigutio.frigero.refrige ro.frigil.frigutilla auis.q vt alij sentiũt fringuilla.Frigit tamen pro erigit.teste Ni nnita q Marcello corripitur.

.i.canda.

Frigutio fligæ ligna arida Phrigia piga
est Troie vt infligo(to pryche) capre syluestris
ymõtoriũ. vestigo(to seke out) species. piscis.
Sigæum stigo sata/ pygargus quoq; trigon
decurio cubi=
cularioriũ. vt cõposita a di.vt digero.
Sigerius sic antea dicta.at strigilis anceps.
vt vigesimus.trigesimus.
Produc triginta & viginti his gesimus adde
Martialis.Amphora vigessis modius datur aere quaterno.
idẽ qõ exhaustus
.i.viginti. vel macilentus.
Vigessis iungas strigosus sigalionq;.
Ionie vbs. thebreof serpentis nomen.
vt Miletus. the eye. vel cylyndrus.

I ante l. Longa sit i super l.tollas ciliũ atq; cylydros
regio. quisq; de instrumentũ rusticũ.
Cilicia. Cilicia. viri proprium. angl.a roller.
Cum patre sicq; cilix. Cilianus iunge cylindrus
Cyrenaicorũ dux.in
mery. bello secũdo punico.
ferne. siue hylaris. viri ppriũ. Ilerte.
Atq; filix ilaris Filimacius.addito Ilertes
loci nomẽ. ppriũ viri. ppriũ viri.
His addas Gilium Guilielmus sic Gilibertus
canis in Da= Hercules est vbs canis nomẽ apud
viri ppriũ. mone Virg. puer. Hispanie. Ouidium.
Atq; Gilippus hylax & hylas & Ilerda & hylactor.
Beotie vbs. q pro gente sarmata.
Vrbs Hyle est varium.pro sylua longa sit Hyle.
¶ Hyle/es.p Beotie oppido variatur.Nã Nebrissensi teste pducitur apud Homerũ. Papi. Qui breue littus Hyles.p sylua q sarmatica gente pducitur. Valeriꝰ flaccus. Wouit et Hyles supplex cum gente syrenem.

viri ppriũ. frumentũ quoddã. vbis nomẽ. viri ppriũ. fluniꝰ Attice.
Iunge Milo miliumq; Lilæa Lilæus Iliſſus
vbs a Nelo
Nestoris
patre cõ= Sicilie pro=
.i.crinis. dita. montoriũ. vbs Etolie.
Et pilus atq; Pylos Lilybæũ iunge Pylene
possessiuum .i.pilos emitto.
qdã ppriꝰ. a Pylo insula. inde expilo.nẽ.
Et philetæ pylius Pylades pilo, iunge Pylemon

I in primis.

Pilatus.i.pilo armatus/ꝛ cognomẽ nephandi Pontif.
romano.

Pro telo pilus pilum producito & atus

a ball.

Est pila sphæra breuis, sit longa at pyla columna,

viri proprium. viri propriũ.

Adde Philetus sic Piletus/ducta philosq;

¶ A philos.i. amicus: multa sunt deducta. vt philosophus amator sapientie. philandros amans virũ. Philadelphus amator fratris. Philocalus amator boni. Philalethes veri amator. Phileutheros amator libertatis. Philoponus amator laboris. Philomela mulieris ppriũ.i. amatrix carminis siue melodie. Philoctetes/tis. vel te.nomẽ Peantis filij.ꝛ Herculis comitis.i. amoris possessor. cũ multis alijs.

oppidum Thessalie.

arũ.vbs. arum. ces. vel phylacea a phylace.

Adde Phylę atq; Pylę Phylace phylaceia iunge,

ppri apud Priscianũ. arbor quã latini tiliam vocant. idem. ppriũ viri. philantis.
custos.

Atq; philax phileres philyra atq; philura Philasq;

arbor quã salicẽ vocant. angli (an oseyarde)
.i. taceo.

arbor. vt stylus. sileo. siler.

Et tilia & quoties s/vel t/forte præest i,

syluar mõs unguentum aduerbiũ.
Lucanie. depilatoriũ. vel thule. .i. certe.

Syla & psilotrum thyle sic scilicet aufer.

viri ppriũ. viri nomẽ. Bacchi nutricius.

Et Sylo Tylis varies siloa Silenus

patronymicũ contra naturam primitiui.

Phylacides produc q̃ is Phylace patre ductũ.

¶ Thyle/es. est nomẽ duarũ insularũ. quarũ vna est in Occeano inter septentrionalem et occidentalem plagã. vltra Britanniã. In ea insula solstitio estiuo nullas esse noctes Plynius tradit.ꝛ fm Nestorẽ scribitur cum th/aspirato ꝛ y greco. fm Tortellũ cũ t/latino sine aspiratione Tile. Dicitur quoq; Thule. teste Nestore. vt cupressus pro cypressus. Mãcinellus negat per y/scribi: quia greci habẽt ou. quã in u/longam vertimus. ideo solũ per u/thule dr. Uirg. Tibi seruiat vltima Thule.

a styfter/or a chowne.

vertima. viri propriũ. dunge or mucke.

I ante m.

I super m longum, breuiato Dimas simus atq;

deus nuptiarũ.

Est Hymen varium, breuis est nimis ac Hymenæus

mons in minori Asia.

herba notissima.

mimantis. ppriũ viri. idem. .i. vna. thyme.

Erãt ꝙ dicant thymum. teste Nimitta.

Atq; Mimas Simo siue Simon simul adde thymũq;

I in primis.

viri propriũ.
vt Timetes. .i. hyemalis. fluuius ꝙ oppidum.

Et polysyllaba. Chimerinos sic hymera tolle

nympha maris.
vel cymodoces. nympha maris. viri proprium.

Cymodoce sic Cymothoe cũ Mimalione.

nomẽ philo: viri proprium.
sophi. .i. honor dei.

fluuiꝭ ꝙ viri ꝓprium. Timeus. Timarchꝰ. Timagenes. Timotheꝰ. peñ. proꝺ.

Simethus varies, time producito nata

nomẽ rustici
an ape. a she ape. in moreto Virgiliꝭ.

Simius adiungas ijs simia Simulus adde,

castrum siue
oppidũ Ita-
an heere. flare. alyne. Jeball. lie vbi Pan
vt crinis. linum. linea. herba. colebatur. ꝓpriũ viri.

I ante n, I super n produc, Inula ac Inuus Ginus aufer

viri propriũ.
to anoynt or to dawbe. viri ꝓpriũ. rex Assiriorũ. vrbs assiriorũ.

Et lino vel linio Linus & Ninus adde Ninosq;

fluuius prope
vermis. Meuaniam.

Ninluita sentit tineã semp corripi ꝙ nõ variari.

viri propriũ. viri ꝓpriũ. a mought. tinetis. Tinie.

Et Pynarus Tinarus tinea atq; tines Tiniasq;

.i. cõposita cũ tri.
viri nomẽ. vt trinodis/ to suffre. asshes. to threte.
cũ y greco ꝙ ch. trinoctius. nẽ. vt simo. cinis. minor. mine.

Et Tynichus tri iuncta. aut s. c, vel m præeunte

.i. simplici ꝙ nõ to stowpe. a singulari
cũ alia litera. an heere. inde inclino. scrinium.

Puro, nam crinis cum clino scrinia produc

Phrygie cretensiũ mons qui etiam
oppidũ. rex. Sinai saltẽ in gtõ
synadis. a bowle. ois. cum i/latino. viri propriũ.

Et Synas sinum vas/minos Sinaq; Minus,

to threten.
verbũ. possessiuũ patronymicum.

Collis Brixie. viri propriũ. as. a minneus. mineis mincidis.

Chinea sic Mineus mino mineus & eis,

populi apud
Prisc ianum.

Et Minotaurus minęi. at hinulus anceps.

¶ Hinulus ceruorũ pullus. a foone. Uariatur vt ostendit deductũ hinuleus. Propertius. Atq; hinuli pellis totos operibat amantes. Horatius in odis. Uitas hinuleo me similis chloe. asdepi. est. Uallascribit cũ h. licet alijs me. etiam cũ duplici nn, quod alijs non placet.

¶ I ante p.

I in primis.

arbor dicta latine
a cup. ligustrum.
vtscyphus. cyper⁹ cõtra Sulpi. a grype ꝺr grypes ꝛ gryphones.

Ante p est breuis i. grypus gryps grypis at aufer. I ante p.

Grypus per simplex p/nasus aduncus. gryppos per duplex pp/sermo implicitus.
Gryphi dicuntur nare curui. ꝛ vt Gellius sentit enigmata sunt.

.i. robur. viri ꝓpriũ et pu:
fluuius sicilie. greco. viri ꝓpriũ. elle in virũ verse.

Hypates, Iphi ducta, vt sunt Iphitus Iphis.

¶ Deducta ab Iphi sunt multa. Iphigenia peñ. proñ. ꝛ Iphianassa mulieris ꝓpriũ Iphinous viri propriũ. Iphinoe mulieris ꝓpriũ. Iphiclus media proñ. viri nomẽ. Iphilus viri proprium. Iphias patronymicum. Ouidi. v. tristiũ. Ansaꝫ in accẽsos Iphias ire rogos. In quo errauit Petrarcha in. vj. Aphryce. Cernit Iphim et ni:
mio consumptam biblida luctu.

nymphe Dia: passerum est.
ne nomen. viri propriũ. dimiñ. a pipo. gallinarũ est.

Et Niphe Rhipheus sic pipilo pipio pipo

fistula ex plumbo per
a bäck on the montes põderis genus. quã aqua emittitur.
water syde. scythici. nomẽ viri. a ntõ scrypulũ. onis.

Ripa & Rhipæi sic Scipio scrypula sipho Negat Ninui ta scrypulus di ci latine.

mimorũ pre: oppidũ. hinc Ni:
mium vel vela: colaus Sipũtinus. nante primi
men scenarum. sipũtis in gtõ. .i. cõdenso. nomen.

Syphanium Sipus stipes sic stypoꝫ Tiphis

linum vile qõlini
cortici proximũ est. idem signt. cũ y greco.

Stypa & pro stupa. stips & stipis quoꝫ stypes

a stubble. to enquyre. wages or hyre. .i. bienes.

A stipa stipula stipulorꝫ stipendia curtes.

¶ Dicimus stipes. pitis. sunt tamen qui deriuent a stips. ꝛ y greco stypes scribunt. Stypa pro stupa y in u versa. Valla vult pp geminare styppa/ p stuppa. hinc stypeus stuppeus. A stypa que priorem producit: deducũtur stypula. calamus frumẽti qui demesso frumẽto remanet. Aliqñ ea pars que ꝓtinet spicam. Et ꝺr a stypa: eo q stype instar vtatur. siue q ea quoꝫ stypari tectorũ rime cõsueuerunt. angl. (stubbell) Similiter stipulor a stipa signt promitto siue pecuniã spõdeo. Aliqñ rogo. Inde astipulor consentio. A stype etiã stypẽdia aes militare seu premiũ quod militib⁹ datur. que ola corripiuntur contra naturã primitiuorum. Annotatio

collis prope gigas et im:
Capuam. petuosa vẽto:
tiphatorum. rũ rotatio. an adder. apud Priscianũ.

Tiphata & Tiphon sic vipera triphilis adde.

hypocausta sunt
vaporaria vbi su:
.i. simulator. damus in thermis.
vt hypocrita. hypocaustum. gigas idẽ q Typhon.

Ducta ab hypo breuies semper, coniunge Typhœus.

I in primis.

to be open or
to melt. liquor.oris.nomen.
vt liqueo. liquo/as.cũ aris. to melte or dyssolue.

I ante q. I præ q breuis est, sed liquor liqueris aufer

to leue. hinc adiectiuũ liquetus. a. ũ.
a liquo. Venetie fluuius.

Præteritum liqui Liquetius & quibus est si
vt siquis. siqua. nã si diuise et bine sint dictiones/si producitur.

Præiuncta, at siquidem breuies quando vnica vox est
quando enim liquor eris. venũt producũt primã/quãdo a liqueo corrupunt. Testimonia satis patent.

Sed liquidus varies sic liquẽs atq; liquesco.
¶ Liquidus variatur. Lucretius. ſ. In saxis ac speluncis permanat aquarũ liquidus humor. cẽ. Idem in. iij. Crassaq; conueniunt liquidis & liquida crassis. Similiter liquesco. Persius. Tot tibi quũ in flammis iumicũ omenta liquescãt. Ouidius de põto. Sic mea perpetuo liquescunt pectora curis. Itidem liquens participiũ. Virgi. At quum liquentia mella. Idem. Camposq; liquentes.

a balke or forow. vna ex cy:
vt lira pro sulco cladibus.
cum i/latino. minor. Scyros. an harpe.

I ante r. I super r/longant dissyllaba, ni lyra plectrum

impudice a stak of
mulieres: vnguentũ. statuarij wodde.
lenomen. grecũ est. nomen. pyre. a peyre tree.

a lira p sulco.
deliro & delirꝰ
pẽn. pdu.

Et Lyris atq; myron Myro vel pyra sic pyrus arbor

insula & vbs
raro in singulari. Sirie. genꝰ aromatis et arboris. loci nomen.
primus romanus. a peyre. vel tyros. apud Vsle.

Et Quiris atq; pyrum Tyrus atq; styrax tyra iunge.

ppriũ viri. fluuij nomen. a vir.

Adde Tyresq; Tyrasq; viri, Tyrus variabis.

teste Niniuita.

Rectus & semper Syria abbreuiato Syrusq;
Iuuenalis semel. iij. satyr. dixit. Jam pridem in Tyberim Syrus defluxit Orõtes. Et Petrarcha dixit. Syria mollis. Protigat ipsa manum. Licet alij semper correpiant.

viri propriũm.
vt Pyreneus.

I super r breuiant polysyllaba, tollito ducta

a keruer at table.
ór & chironomos. mi.
.i. manꝰ. .i. ignis. a in ntõ. chironomontis in gtõ.

A chir, pyr, veluti pyrausq; chironomonq;.

solus Philelphus grecã derivationẽ
gowte in the hande. secutus/ausus est producere.

Sed solum chiragram semper breuiato latinis.

I in primis.

Compolita a chir. i. manus/ꝛ pyr. i. ignis ſunt multa. vt chironomon. entis. quod et chironomos. mi. ðr: eſt is qui ad mẽſam edenda incidit certa lege. a chir. i. manus: ꝛ nomos lex. Ars hec chironomia ðr. Chironomantia ex manuũ inſpectione diuinatio. prorſus erronea. Cheir grece per ei diphthongon ſcribitur/ideo producitur i cõpoſitis. Chirurgus ſiue chirurgicus medicis vulnerarius. Chirurgia ars ipſa. Chirographus ꝛ chirographum. manus inſcriptio. anglice (an obligacyon) Chirotheca manuum vagina. Chirotheſia manuum impoſitio. Chiron nomẽ medici. etiam centauri. Chitrapus inſtrumentum ferreum ſupra quod chitra. i. olla apud ignem collocatur. Chir.

¶ Cõpoſita a pyr ſunt multa. vt pyra lignorum cõgeries. Pyramis. idis. moles in altũ cõſtructa in formã flãme. angl. (a ſteple) Pyramus adoleſcẽs. q̃ Thiſbes amore ardens/ſeipſum interemit. Pyralis pẽnata beſtiola magnitudine muſce ex igne prouenies. vnde nomẽ accepit. a quibuſdã pyrauſta appellatur. q̃ ꝯdiu eſt in igne viuit: quũ euaſit longiore paulum volatu tunc emoritur. Pyrous nomen eſt vnius ex equis ſolis/quaſi ardens. ſunt qui declinant pyrois entis. Pyrodes Cilicis filius qui primus e ſilice ignem excuſſiſſe dicitur. Pyrotes lapillus. Pyragmon vnus Cyclopum. ab pyr. i. ignis. ꝛ agmonos incus. Pyrobolla malleus/q̃ ignita percutiat. Pyrocrocoraz. i. ignitus corvus. auis nigra roſtro ignei coloris. Pyrolabes inſtrumentũ qõ ignita capiat: cũ aliis multis. vt Pyroma. Pyrula. Pyreus athenienſiũ portus. Pyreicus pictor. Pyretus febris ab incendio dicta. Pyretra herba medicinalis. quã vulgo diaconem appellant. adurens et medicans linguam. Pyretrũ etiã dicitur. Pyria vrbs inſule Lesbi. Pyr.

inde Cyriacus ꝛ Cyrin⁹ ppria nola.
.i. ppriꝰ authẽtic⁹ ꝛ dñs. viri proprium.

Cyryos elonges cum ductis Myroneſq;

vrbs Libyes.
ꝛ Cyrene. arũ. hinc Cyrenia dicta
Ariſtei mater. cyrenes in gtõ. eſt tota Libya.

Cyrene & mulier. ſed Cyrene vrbs variatur.

predo marin⁹. viri proprium.
nympha. a robber on ſe. quidã Perithous dicũt.

Liriope produc pirata ac Pirithouſq;.

fons ꝛ mons muſis ſacer apud Corynthum.
montem hiſpanie. Pirene cũ i latino.
cũ y greco. a Pyrene puella.

Pyrenen montem varies. producito fontem.

ſtella in ore canis celeſtis. an ekyll of sneuell hangynge at the naſe.
piſcis in Oppiano.

Sirius eſt longum Sphirena & ſtiria turpis

vates theban⁹. idem. Armenie rex.

Tireſias vel Tireſia addas Tiridateſq;

.i. indiciũ. hinc hypocriſis.
Piſe. arũ. ciuitas Thuſcie. iñ Piſani ppli. catacriſis. i. malũ iudiciũ.
ppriũ nomẽ. i. aureũ os. alal inbarũ p: lixitate deformenaſcit in Germania.
hinc Chryſoſtom⁹. oppidũ Arcadie. catachriſis cũ ch eſt abuſus.
vt Chryſos. i. aurũ. Pulade.

I ſuper ſ/produc, breuiato biſonq; criſiſq; I ante ſ.

I in primis.

vehiculū. vnde cisiarius rector.
gētile a Frisia regione.
herba hysopi cū y greco ⁊ s/simplici. licet apud grecos habet ss/duplex.
flumus.

Et cisium frisius iungatur Isaurus hysopus

fluui⁹ Galliæ in Rhodanū fluens.
ciuitas pā= phrygiæ. viri nomē.
idem. viri proprijs.

At Isara & Lysias & Isaurum & Isaura & Isalces

nomē ora= tionis greci.
coniunctio. ang. except.
viri proprijs.

Adde iserus vel Isocratis & nisi iunge Nisantes

a wretche.
herba a Tybe= rio dilecta.
to haue pyte/ or to rue.
idem.

Et miser & miseret miseror siser & misereri.

pulmonis exulceratio. vel ptysis.
i. natura. im= de physic⁹ naturalis philosoph⁹.
ppūt in Asia mi= nori quondā sol ymi dicti.
potus confectus ex farina hordei.
fluuius Picēni.

Et phthisis atq; physis Pisidæ ptisana atq; Pisaurus

a sisymbriū singulari.
viri ppriū.
fluuij nomen.

Adde sisymbria sic Visellius atq; visurgis.

I añ t. correpta.

vt scythia. scytha.
vt ritus. vita. vitis.
mitis.

I t breuis. producr & v simul m præeunte.

cicadarū est cātantiū vo= cē emitto.
rex pōtifuit.
vbs in Lesbo iuxta Me= tymnā. nūc est insula dicta. nes. ⁊ mitylene. arū.

Sed breuies mitilo Mithridates & Mitylene

dictio barbara que sigtur capitis ornamentū.
ppriū pastor. nūc Anglia ūr.
nomen nymphe.

Et mitra sic Mitioq; Britannia. sic Britomartis

¶ Lucretius in. vj. Nam quid Britannis celum differre putamus. alij corripiunt. vt Britannicus.

Britannus varium. potius sed corripiendū

Rhitiū ⁊ rhidium. idē sunt.

nomē medici.
viri nomē.
vas lunari spe= cie quo vtun= tur geometri.
a vyce.
tabula lusoria quam greci pyrgū vocant.

Et Criton & Critias rhitium vitiumq; fritillus

a glasse.
a calfe.
viri nomen.
cōtra naturā primitiui vitu. the yolke of the egge.

Atq; vitrum vituluſq; Vitellius atq; Vitellus.

viri nomē.
Arcadie fons.

I añ t. ꝑd.

Producas Bitus bitonia Clitoriusq;

Arcadie fluuius.

a packe.
onis. fluuius.
viri proprijs.

Clitella & Cliton Clitis sic Cliciadesq;

mulieris nomen.
fluuius Umbrie.
pisces in Lippio.
Bacchus ipse ⁊ hymnus. in eius honorē cātatus.

Clite & Clitumnus Citargi dithy(q;)rambos

I in primis.

to make
rychē. rycho. virinomē apō Ouidiū. nitor nomē corripit. verbū (to labour)

Dis ditis dito / Ditis proprium quoq; nitor

litē ago. to stryue or go to the lawe. fluuij nomē apud Sidoniū. puluerīs auri micā cōtra naturā. pytho. i. putredo. ꝛ ducta ab eo. vt pytholeon ppriū. Pythias mulieris nomē. pythius adiectiuū. serpens.

Litigo Lithorius nitella ac Pythoq; python

leuis sputi irrorātio. viri nomen in femināversū. onis. viri ppriū. regio a Sithon onis. monte Macedonie. vnde sithonius. a. ū.

Pytisma & scython Pithenor Sithoniamq;

frequentatiū a scio. to enquyre. mōs Macedonie. sol/et gigas. grece literē nomen th. to tyde.

Et scitor Sithon Titan titilloq; thita.

scēa psona plurālis. a burre. stryfe. a glis. a lis. ab eo verbū impsonale. a popyn Jey.

Sim sitis glitis litis sic psitacus itur

philosophi nomen. deꝰ marinꝰ. triticū (wheyte)

Pythagoras Triton sic cum patre triticeusq;

genꝰ potionis ex hordeo. habet ſm pastoris nomē. aliqñ zythū in ntō. viri ppriū. vt scitus. a. ū. a scio. citus a cio ḡrte. tritū a tero. hinc trituro tritura.

Tityrus & zithus Tithonus: & antea dicta.

¶ De ijs quæ variant.

Bithynus est varium Bithynia bithynicusq;
Italus Italiam iungas criticus pituita

¶ Bithynia eadem est q̄ Bebrycia mygdonia pontus. prima rectiꝰ pducitur quā Iuuenalis corripuit. Petrarcha in. ij. Aphrice secundā corripuit. Manilius li. iiij. Capadocū Armenieq; iugis Bithynia diues. Claudi. li. ij. in Eutrop. Thyni thraces erant q̄ nūc Bithynia fertur. Uale. flac. li. iiij. Aut Cererē letūq; pecus nec palmite Bacchum Bithynio Phrygio ve satū. Iuue. saty. x. Donec Bithynio libeat iugulare tyranno. Idē satur. viij. Quāq; ꝛ capadoces faciāt ecteseq; Bithyni. Martialis. Jam te rem factā bithynice credis habere. Bithynus itaq; primā variat. Italia variatur. ꝛ sic Italus. sic italis. idis. Lucre. li. j. Italiā terrarū oras a finibus eius. Virg. Italiam fato. Ouidi. Grata ds Italicis author potuisset in oris. Virg. enei. viij. hinc Augustus agens italos in prelia cesar. Hora. saty. viij. At grecꝰ positq; est italo perfusus aceto. Criticus. i. iudicans siue arguens. a crino delibero ac iudico: variatur. Hora. Ut critici dicunt. Iuue. saty. ij. Critice pelluces. Marcia. li. viij. Equalis liber est Critice qui malus est. Pituita variatur. Catullus ad Furium. At sudor abest: abest saliua Mucusq; ꝛ mala pituita nasi. phaleu. sunt. vbi prima cum penultima manifeste producuntur. Unde deprehenditur eorū errorꝰ q̄ putarunt penultimā semp corripi. Hora. epistola. j. Precipue sanus nisi quū pituita molesta est. Frustra recurrunt ad proceleumaticū. In Persio aūt est syneresis. vt sit pituita trisyllabum. Somnia pituita qui purgatissima mittunt. Itaq; prima variat. penultima semper producitur.

pagi italici nomen.

I super u producdum cōsona, tolle triuicus

I ante u.

O in primis.

where as. iſ. where as. iſſ.
wayes mete. wayes mete.
ſnowe. .i. Dianam. vt diuium. triuium.

Nix niuis & Triuiam, bi tri quoq; compoſitiua.

O ante b.

¶ O ante b in primis.

a gogyn. piſcis.
vt gobius. gobio. onis. vt probus. globus. probū.

Præ b produc, quibus at duo cõſona præſunt

veru vel ſignū
quo vtūtur .i. vehemēs.
ſcriptores. a. ū. an halfpeny. deus ſomniorum:

Corripe ſic obelus ſobarus oboluſq; Phobetor

.ſ. neoterici. viri proprij. viri proprium.

Et ſoboles, variant Tobias obexq; Robertus.

O ante c.

Ante c fit breuis o, Cocytus cocalus aufer

a coyfeas pes metricus
vocē cornicū ſergyaun= ex Bacchio ꝙ
emittere. viri ꝓpriū. tes weyte. ꝙ Iambo. cū natis.

Crocio Coceius focale & Dochimos ocys

¶ Focale a faucibus ꝺr. au in o verſa. erat capitis tegmentū ad aures demiſſum. q̃ recitaturi oratores vtebantur delicatiores et valetudinarij. Eſt etiã focale (vt Calepinus dicit) ferrū: quo ignito. criſpantur crines. corripitq; primam. quia a foco nomen habet.

lactus. mulier ſ nomē. piſcis nomen.

Cocalea & ſic iocundus locuſtaq; voca

vnde oceanis vel
oceanitidis. idis. quies (reſt)
.i. citius. deus maris. citior. ab ocyum.

Ocyus Oceanus ſimul ocyor ocya nata

viri nomē. herba.
Chironis cē= per eu di= ab ocymum
tauri filia. viri proprij. phthongū. ntō ſingulari. viri proprij.

Ocyroe Ocyalus ſic Ocheus Ocyma & Ochus

piſcis.
fluuij nomē. viri proprij. oppidū. oppidum. porpes.

Ocyron Ochenius Phoce ſic Phocea phoca

vt phoces populi. ſic
phoce. i. phocenſes.
phocaicus. phocais.
phocides.
a cup or a draught.
regio. viri proprij. a poculū ſingulari Aeaci filius.

Procyon vt cē= tera greca a p̃ ccripitur.

Phocis cum natis Phoceus ſic pocula Phocus

viri proprij.
viri proprium. a Socrates. inſula.

Procopius ſic procæna & ſic Socratis Oca

onis. plinius vel alr (tale or hye)

Socration ſic procerus vocis quoq; ducta.

O in primis.

Deducta a vox vocis sunt. vocula. vocalis. vocifero.

a meane.

.i. ratio/ mẽsura. .i. nunc. aduer. proprie de bono.

vt codex.

Ante d longa fit o, breuies modus & modo odorq; O ante d.

socius in

idẽ qõ odor. insula et vrbs munitissima. hatres. vt odium. mensa. sodalis.

Sic odos atq; Rhodos, sic & polysyllaba, præter

circulus in quo duodecim signa mouẽtur.

viri propriũ. rex quidã Gallie. vel circulus animalis.

Clodius & Clodoneus / sic zodiacusq;

sylua q̃ oppi: dum Epiri. vt produco. prodeo.

Addas Dodonam longa & pro compositiua.

a colop. viri ppriũ.

vt ofella. Ofellius apud Hora. vt coposita a pro. vt profero.

O super f breuies, tollas tamen antea dicta. O ante f.

compello. vt cogo. augur hã: ntbalis. ih dialogꝰ ꝛc. .i. sermo. mulieris nomẽ. gtũs a Phlox.

Ante g longa fit o, Bogus & logos & Phlogis aufer O ante g.

peto vel quero. precor. viri ppriũ. strues lignor ad cremãda cadauera. ih togatꝰ ꝛc. a gowne. mons apud Luca. ſ.

Atq; rogo Phlogius rogus & toga sic Vogesusq;

vestis matronalis.

vt stola contra Alexandrũ. genꝰ fungi. oppidũ Italie.

O super l breuies. boletus Bolaq; produc O ante l.

viri ppriũ. q̃ possessi: nũ a Bola. hinc dicolon tricolon. membriũ. .i. aliquẽ liquorẽ purgare. a streyner. las (to streyne)

Bolanus colon colum colo quoq; primæ

insule no: mẽ l Ocea: no indico. colidis. oppidum est gre: cie apud Papiniũ. panis luctatorũ. a coliphiũ singulari. a tonne. a doliũ ntõ singu. magnitudo ali: cuius rei.

Et Colis Colos coliphia dolia moles

quasi voligo. volitat eni hic piscis extra aquã se

a leyfe. efferens (a puffyn) a foliũ. q̃dã herba. vt etiã herba amara. a nõ et molyos. volo.

Folia loligo moly nolo oleagerq;

est vel alio vel corpore mouerí ad aliq̃d. .i. seculo molitis. priori. mẽsure nomen. apud Priscia. tintinnabulũ. a sacryng bell.

Molior ac olim molyros & olea nola

vrbs Etolie q̃ alia insule Beotie. vel os. nomẽ. viri propriuum. viri ppriũ.

Olenus Olearos Polus propriũ Oleniusq;

O in primis.

pficis nomen. a chyide. demissus fide.

Pholis cum proles prolixus solus & adde

A proles proletarius. pro vili. rudi. trito. vulgariq; hinc proletarius grammaticus .i. indoctus grāmatista.

the some. to cōforte.

Sol solis solor solatia iungito solers

oppidū Umbrie. mons hinc spoletanus. Cilicie. vibs Beotie.

Solennis sic Spoletum Tmolus quoq; Scolus.

Legitur etiam Timolus pro Tmolus.

.i. como.

vt nomen. como. .i. Bacchus. viri proprii. socius in itinere.

O ante m, **Longa est o super m. Bromius Bromus & comes auser**

stella crinita.

proprium. pprium. proprium. vel cometa.

Et Chromi⁹ Chromion chromus adde chromisq; cometes

a lord/or .i. cursus. vel locus in

Como. i. otno. producitur. capillus mulieris. mayster. an house. to tame. quo curritur.

Et coma sic dominus domus atq; domo dromos adde

comes ꝙ comelus ꝙ piscis. a dewe of yerne. mēsura antiqua dnq; cōtinēs sertarios.

viri pprii. dromonis. adis.

Et dromo iunge dromas glomus & gomor & glomerare.

nomen ciuitatis vni⁹ ex pētapolis subuersis. apud xp̄ianos. a man/or woman. .i. similis.

Gomorra est vartū. breuies homo sic homos orta.

¶ Derivata ab homos greco. i. similis sunt multa. vt homoglossus. i. similis lingue. homeomeria. i. partium similitudo. homones mulieris proprium. i. cōcordia / vel consensus.

poete nomen. mons Thessalie. idem. prestātissimi.

Sic Homole aut homoles vel Homer⁹ omitto & omasum

.i. Numidia fluui⁹ nomē. ꝙ sage nomē. vbs ponti vbi Medea fertur fratrem secuisse. Japeti filius

vt tomaculū et per syncopam tomaclū. a lyueryng pody ng. et numida. viri pprii. nomadis. apud Virg. ix. vel Tomi. orū. phus clarus.

Nata tome atq; nomas Promul⁹ tomos atq; Prometheus

a dwarfe or a turke.

.i. pygmeus. idem. teste Nintuita.

Pomilo pomilio sic pomilius variatur.

Tomus liber imperfectus: siue libri partitula abscissa. regina Mesteste Calderino. sagetarum. a stomacke. or to spue. e stomacho eijcio aliqd. to vomit fluui⁹ nomen.

Curta tomus Tomyris stomachus vomo iūge vomanus,

O in primis.

tumor ęreꝰ corripitur a Iune.
scens saniem a solo Sereno
enomen⁹. producitur.

a share.

Atq; vomer tomorus potius vomica abbreuiabis

dies in calendario.

the. ix. arū.

O super n breuies. produc nonus quoq; nonæ

O ante n.

mẽsure

viri ꝓpriū. nomen. icilia.

Nonius & tonum Nonacria nona (q;) ginta

.i. circuitus.

aliquãdo .i. nitor. .i. do. insula in ma-

cingulus. vt conor. dono. pono. ri Aegeo.

Zona / quibus præeunt c, d, vel p. tolle Donysa

viri propriū. viri ꝓpriū. viri nomẽ. Saturni sacra. ꝓpriū.

onis. Enei. ix. in. vis. Wart. in Lactantio. in Sil.

Atq; Conon Clonius Chronius Cronia adde Cronusq;

viri propriū. mulieris

vel dominus. nomen. .i. anguis. viri nomen.

Et Donus ac Donace gonos atq; Ionas monos orta.

¶ Ducta a monos. i. solus sunt monachus. monarcha solus princeps. monosyllabe. i. vnius syllabe.

rynches. somnus.

vt opes. vt sopor. sopoto. as.

Ante p fit breuis o. sed dropax aufer & Opis

O ante p.

vibis nomẽ a So-

phide Erycis

mulieris nomẽ. Sycani filia. poplar tree.

Quum nympha. Opoclope Psophis sic populus arbor

somne est qui ex huc-

Neronis vnguentū. carum inflatio-

vxor. an ham. a popes ductū. ne crumpit.

Popea & poples popeanū quoq; stlopus

.i. dormire lapis est as-

facio. to cast per q̃ in are- puellę nomen .i. abũdantis.

in slepe. nã solnitur. apud Ouidiũ. vt copia. scropha.

Sopio sic tophus Propetides & quoties c /

sagittario-

cophos. i. surdus. rũ lignũ. a rocke. vt artocopus.

Præsidet o. tollas Scopus hinc scopulus copos orta

celatoris do- a basket / or

ctissimi nomẽ. a cofer.

scope in grõ. .i. corbis.

Atq; Scopas cophinus. quædam simul antea dicta.

¶ Antea dicta. vt optio. cõtra primitiui naturã. Opportunus cũ pp duplici. vt ista poppisma poppismus oppidũ opperior. ppago pro vite producitur. p posteris corripitur. e composita a pro in multis. vt propugno propello propono propalo propugnaculum ꝛc.

O in primis.

vt loquor. quoq; cõiũctio. cũ cõpositis. vt vnoquoq;.

O ante q. O præ q breuies, sextum producito quoq;.

ventus qui caurus
ꝙ argestes dici-
tur (northy est)
sine aspiratione.

drosse of metell. Idomenei
vt scoria. pater.

O ante r. O super r breuis est. produc Borus quoq; corus

sacerdoꝫ ppũ. missile in
Virgilius. ix. sagittarũ portus ꝙ mons Cicilie.
before. cũ eu diphthõ. modum. inde corycius. a. ũ.

Et coram Choreus, corytus corycus adde

nobilissime equenomen.
vel corithe. thes. lapis rubei colorꝫ.
the. angl. corall. .i. potus.

Coritha, at variũ lego coralium mage longũ.

Cum populum signat semper breuiato corallum

ppriũ viri. ppriũ mulieris.
vt Dorus. ꝙ Dorias. .i. lancea.

A doron produc (sed ducta dory breuiato)

¶ Cõposita a doron greco. i. donũ vel palmus pducũ. vt Dorotheus. i. donũ dei: viri
propriũ. Dorothea mulieris propriũ. At a dory. i. lancea corripiuntur. vt Dorypho
rus. i. lancifer. Dorydes nomẽ filij Priami. ꝙ interpretari potest lancee glia. Dory
lus vnus ex centauris. Dorypetron herba.

filia Oceani. vbs Thra- Neptuni Messenie
Doridis. cie. filius. oppidum. an howre.

Doris Doriscus Dorus sic Dorion hora

nympha apud instrumentũ siue
viri ppriũ. Baptistã. tempus in quo
horoscopo/ as- horæ notãtur. viri nomen.
per astrũ nosco Horus Dorous iungas horoscopus Horops

fatuus ꝙ naturali
insanio vl ꝙdã stoliditate ꝙ
.i. fatuus. stulte ago. oris deformitate
grecum. aris. oblectat. .i. fatuus.

Moros cum natis seu moror morio morus

a mulbery/
the mulbery tree or hyndbery euell to please.
or a hyndbery tree. or blackbery. inde morosus.
a mos moris.

Ac arbor morus fructus morum quoq; mores

regio Europe.
vt moratus (well manerd) in nortcus. a. ũ.
moriger. morigero. vbs. viri nomẽ. .i. nortcum. .i. finis.

Cum natis Noris Norax sic Noricon ora

viri proprium. vbs Epiri. in est vbs inde oratio ꝙ orator.
piscis. ortis. orithius. a. ũ. Aetolie. ras.

Orata Oromedon sic Orithos Oricos oro

O in primis.

viri nomen inter astra trãslati.
dicitur et Horion.

Orion orionis variat primam atq; secundam

ppis apud Priscianum. frenũ quod viri ꝛ vibis ori inferat.
arũ. herba. nomen. ree. loci nomen.

Oritæ origanũ sic Oropus orea Phora

Boree cõiunx filia Ericthei Athenarũ regis. a mouthe or a face. rex et lapis. Butomarti nympha. viri propriũ apud Ualeriũ Flaccũ. cũ eu diphthongo.

Orithyia oris Porus sic Phorea Phoreus

.i. scabies. Apulie mons. q̃ Soractes. ti. a ratte. Italie oppidũ ꝛ Arabie vibs. .i. cumulus grecum.

Psora & Soracte sorex sic Soraq; soros

sunt argumentationes cõnexe quas vulgus de ꝓmo ad vltimũ vocant. a cheſt/or a brest plate. viri proprium.

Soritæ soræ/sic thorax Toraniusq;

viri nomen. vt gloria. gloris floris. ros. rotis. roto. prora. loum. ploto.

Voraptus, quoties l/& r/super oq; locatur

ab hic hec hoc. a quis qui.

Adiungas horũ genitũ sic addito quorum.

vt ꝑsa cõtra Sulpitiũ. ꝓpriũ hebrei. Moses. vibs Thuscie. cosarũ. .i. datio.

O super s/produc. breuiato Cosæq; Dosisq; O ante s.

viri ꝓpriũ.
fluuij nomẽ. se. fluuij nomen. vibs Aphrice.

Adde Mosella Mosas Mosa: sed variato Cosira.

viri ꝓpriũ. morbus. viri proprii. ppi quidã Asie.

Curta Osiusq; Nosos vel Osinius adde Mosini.

Sosia seruꝰ comicꝰ ꝑdu.
inde roseus. bybliopole nomẽ. Osiris vidis. Iouis filius ex Niobe.

Et rosa sic Sosius vel Osiris. pros quoq; ducta

Cõposita a pros sunt prosedia. i. accẽtꝰ. Prosencha oratio q̃ fit ad deũ / vel locus vbi mendici rogant.
seruus comicus .i. persona. inde prosopopo o megã. vibs arginotũ. peia. i. ficta persona.

Sosia producas. breuiato Prosymna prosopon

quidam mango. Plutonis vxor.

At q; Posides. sed potius Proserpina longa.

Posui corripiẽs vt dixim⁹ priꝰ. de ꝑteritis dissyllabis.

Proserpina variatur: sed productio acceptabilior. Virg. in geor. Nec repetita sequi curet ꝓserpina matrẽ. sic ceteri ꝑter Horat. semel tñ li. ij. car. ode. xiij. Quã poene furne regna ꝓserpine Et iudicantẽ vidimꝰ Aeacũ. versus sunt alcaici dactylici. Et ꝑter Senecã semel tñ i Hercule furẽtẽ. vidisti Sicule regna Proserpine. Asclep. est.

O in primis.

vt nota quotus.

O ante t. Ante t fit breuis o, ſed quũ duo conſona pręſunt

vna parcarum. .i. primus. vt Protogenes viri ꝓpriũ appellatuum prognis primo. ptotomi.

Producvt clotho protos quoq; ducta. ſed auſer

vir ꝗdã inſ aſtra relatus de quo multa Bap. pi⁹. viri ꝓpriũ. vibo in limo Tarentino. onis. crepitaculũ inſtrumẽtũ muſicũ quo vtebãtur Egyptij in ſacris. viri ꝓpriũ.

Iſta Crotus Broteas Croton & crotalũq; Crotopus

cum pro greco corripiuntur. cũ pro latino producũtur niſi proterunt.

Atq; crotonius & cum pro iuncta antea dicta

Producas cote cotillus iungito cotes

arbor in nymphã in arborẽ verſa. vrna. participio. cõtra primitiui naturã.

Lotos: ſed lotium (licet a lotus) breuiatur

.i. ſaluator. ſuiſcule. bibo effuſe. ſoteria.

Otides elonga poto photis quoq; ſoter

ſoteria. rie. i. ſalus. ſoteria. viri nomẽ. interpretatur parce. in genitiuo. ouum. dona amico data/ que ipſe pro ſalute diis vouit.

Et Sotes Sotæ fit bis ſoteria totus

a ſhepe. vt ouis. poete nomẽ. Ouidius. regio. a pcul vincendo an egge. laceſſo. vt prouincia. prudens. prouoco. prouidus. ꝛc.

O ſuper u breuies, ouum & de pro ſata tolle.

O ante u.

to be reed. vt rubeo. abicere. rubus. to ſlyppe. cas. for ſlyppy. ꝓ prolaſciuo.

V ante b. Præ b breuies, ſed lubrico lubricus auſer

a pappe. inde pubertas. idẽ quod abundans. pubeſco. ruſt. idẽ qõ pubes. rubigo. firũ et mobile.

Pubes rubigo puber rubigus & huber

Pubes adoleſcentulus quatuordecim annoꝝ. etiã lanugo circa pudenda.

Et ſubulco. ere. ꝓpriũ ꝓduci. gaudiũ quod voce ꝓ non verbis exprimitur. inde deglubo corticem detraho. terne. eſt ſpecies fungi nã hic tuber corripitur. inſtrumentum ceres donum. corke.

Iubilum item glubo ac hoc tuber ſubula ſuber

an owle. apud Auſoniũ. to be wedded. vt bubo. nubo. an hardman. qui boues paſcit.

Et cubus, quibus & b vel n præit. abde bubulcus.

¶ Prudentius corripuit primã in rubigo nõ imitandus in Phico. vbi dicit. Condere

V in primis.

vagina gladij nec tecta rubigo. ¶ Tuber producitur eſt cõpoſitis. vt tubertas tubero extubero. A tubilum tubilo. ¶ Tuber neutrius generis ꝑdu. primam. ſed ſecundã corripit. Martialis in Xeniis. Et verne tuberes que tibi cum libycis. Et habentis b autn anteu. vt bubo. nubo. Demuntur hinc ante dicta. vt innuba/pronuba: quoꝝ media corripitur.

vastage to wynne/
gaynes. or get.

V præ c produc, tamen inde lucrũ lucror aufer. V ante c.

cõpoſita. vt educo.
raro ſimplex. viri proprijs. .CC.

Iunge duco primæq; Ducarius atq; duceni

viri proprijs. .CC. a candell. lacus Cãpanie/

Adde Lucretius atq; ducenta lucerna Lucrinus.

tertia pars ppli Romani di=
aliqui ſcribunt viri ꝓprijs a ſtributa a Tacio q Romulo.
ſuccerda cũ cc. luceres. ſic appellati a Lucumone.
ſtercus ſuillũ. vel Thuſci. ſiue luceren ſes.

Sub de ſucerda Lucumo. ſed luceres variatur.

a cuckowe. a nut counell. to kyll.
vt cuculus. nucleus. trucido.

Corripe quũ c; vel n/ſimul r/præit u. tamen aufer

vocẽ bubonꝫ Cãpanie gallorũ vocẽ
emitto. oppidum. emittere. oppidum.

Cucubo Nuceriam cucurit Luceriamq;.

pudor eſt de turpiter
to prynte/ actis erubeſcẽtia.
or ſtryke. Uerecũdia de recte
vt rudus. cudo. et honeſte factis.

Ante d longa fit u. demas pudor & pudet inde V ante d.

Pudor aliqñ pro honeſtate. aliqñ pro virginitate accipitur. Ouiꝺ. Rapinq; pudorẽ.

vt pudens Emiſ pa=
dudicus/ .i. Emins. tam ſtium tria. ſunis nautica.
pudicitia. rẽ. apud Ruſo. ꝯ mobile. arum. a gable.

Cum natis, Rudinuſq; rudis Rudiẽq; rudenſq;

oppidũ lucri gratia ne=
to apply or Umbrie. gotiũ ago. cõtra naturã pri= trudes ſunt p=
a ſtake. ſtudye. neutri. as. mitiui trudo. tice ferrate/
quibus naues de
trudere ſolent.

Atq; ſudes ſtudeo Tuder & tuditoq; trudeſq;

applicatio verbum.
animi. is. viri proprium.

Et ſtudium. at varies tam rudo q̃ Ludouicus.

¶ Annotatio contra Seruium.

¶ Seruius ſentit rudo ſemper produci: ſed fallitur. Tu propter antiquitatẽ variari ne dubites. Utrg. vij. Sera ſub nocte rudentẽ. Ouiꝺ. iij. de arte. Ut rudit a ſcabia turpis a ſella mola. Perſius. Finditur Arcadie pecuaria rudere credas,

a tode. reed.

V ſuper f/produc, vt bufo rufus & vfeus. V ante f.

V in primis.

a yoke. to flie. to chase. a chāpyon. a lytle fyst.
V ante g. vt iugum. fugio. fugo. pugil. pugillus.

V præ g longum, tamen i, p, vel f, præeunte.

domūcula vel casa.
a cotage.
a tugurīū. .i. fructus. thryfty. vt frugifer/ frugalis. ⁊c.

Et tuguri breuia, at fruges frugi & sua nata

cōtra Sillium qui
male corripit. assiduus/cōtinuus. a iugerū. a dagger. a walnut.

Produc & iugis sic iugera pugio iuglans

pugillares dicūtur tabelle
in quibus scribimus. vel pugillare.

Pugillar varia aut pugillaris quoq; lare

ore tongue.

Vt quidam censent sic iuglans atq; bugloſſa.

.i. consilīū. nomē fluuij.

V ante l. V super l breuies, ni bulę Bulimeonq;

testiculus vel
saccul⁹ (a stone or a codde) author prīa=coleus idē. cor. .i. seruitus peorum. insula in mari ma= leaco a Dulicho hominis. Triptolemi filio.

Culeus & culus dulia & Dulichiumq;

Culeus etiam est vter in quo sceleratissimi claudebantur cū simia serpente ⁊ gallo. vt apud Juuenalem.

piscis. in Op= piano. nomen viri.
iulidis. ⁊ adiectiuū. viri proprīū.

Sic & iulis Iulius addis Iu(q;)lianus

cōtra Nestorē Sulpitiumq;
idem quod po= lypus quod prīmā corri. ⁊ ceteros q male corri. pullus cū ll duplici. i. niger. a flee. insula in Oceano. a chycken. a hen chycken. et Thyle.

Pulypus & pulex pulus pulastraq; Thule

cōtra Sulpitiū. viri proprīū.
chyckwede. humor terre. Apollo. Polydamas idē. prīmā cor.

Pulegium vligo Vlius addas Pulydamasq;

iuglandīū
soote. putamina. a cote. the pype that
vt fuligo. gulioce. mulus. auis nomē. a womā. meet entreth.

E, g, vel m, præiens. fulica & mulier gula demas.

Niuiuita addit fulix pro fulica. Butenuos in Arato. Et cum parua fulix tepido volat arua volatu stagna sinens ⁊c.

a fedder. benignus. moystnes.
V ante m. vt pluma. humanus. humor. a sholder. lowly/meke.

V super m produc, breuies humerusq; humilisq;

Vin primis

pygmeus — femininū.
breuis stature — ꝙ pumilio
a dwarfe/ — idem. — idem.
the grounde. — or an elfe. — idem. — ꝙ hoc le adiectiuū. — pumilio.

Ac humus & pumilo, pumilus, pumilis, milioꝙ

an heype. a graue. a nombre.
a sum. es. herba. vt cumulus. tumulus. numerus.

Et sumus atq; rumex. sic c, t, vel n, præeunte.

vibs Cāpanie.
arū. potestas dei. viri propriū.

Sed produc Cumæ numen Numacius atq;

tumor ꝙ morbꝰ i scro=
phis (a pocke) plenus strumis. vinculi genus.

Struma & strumosus numellam vincula iunge.

a cradell.
vt munio. cune. arū. a cony.

V super n produc, tamen inde cuniculus aufer — V ante n,

derivatiuū a cuneus. flumius in
a cote. a wedge. vt cuneatū theatrū. Ausonio.

Et tunica & cuneus cuneatus iungito Druna

Cuneus instrumentū ad findendū ligna. ꝙ per trāslationē peditū multitudo in cu=
nei formā redacta.
double. bawdery. a lapwynge.
vt duplex. stuprū. vpupa.

Ante p fit breuis u. cupa & Cupennius auferV ante p,

Pupillus a warde or chyld in noonage. Pupilla femi. idē. Pupilla the bal of the ey
alytle
opilio. idem. oflate. chylde.
pastor ouium. aduer. pupus. pupilla. a rocke.
hurdes. a shepeharde. vt nuper. pupa. pupillus. rupes.

Et stupa vpulio. & quibus n. p. vel r. præit, absq;

a Rupilius. to prycke.
apud Politianū. viri ppriū. a pungo.

His bupalus Rupuli pupugi de quo antea dixi.

¶ Pupus pupa. inde pupulus pupula diminutiua. sic iterū pupillꝰ ꝙ pupilla que ob
paruitatē dicta est oculi particula. que oia cū p simplici scribūtur. neq; illorū aliqs
(teste Nonnio) corripitur a fide dignis. Licet aliqui grāmatici dicāt pupillam va
riari. Similiter scrupus scrupeus scrupulus semper producūtur a doctis. licet nōnulli
neotericorū corripuerint.

¶ Annotatio pulchra.

¶ Dicimꝰ vpilio ꝙ opilio. Nā pductionis gratia/poete nomūq; eo nota q̄ a grecis
ꝙ ou/diphthongon scribūtur: vertūt in u longū. vt pulydamas p polydamas. pul y=
pus pro polypꝰ. ¶ Cupa vnico p. teste Nebrissensi. olim dicebat caupa. hinc caupo
cauponis. vide Calepinū. ¶ Stupa cū p simplici q̄ ꝙ stypa or. Supparus. Juppiter
cum geminato pp.
care or — fur furis (a thefe)
thought. the court. — viri opti=
vt cura. curia. furor. aris. minomē. — Sabinorū oppidū. — V ante r

V super r produc. Curius sed tolle Cureſq;.

ppli. pl'aliter tantū
populus. in gtō illius patrie. medis ꝓducta.

Inde cureſq; curis, ſunt Dalmatiæq; curetes,
ꝓma producta.

Cures curetis. cretæ populuſq; vocatur.

¶ Cures ſabinoꝝ oppidū. Perſius. Dines arat Curibus quātū nō mūus oberrat. ⁊ pl'aliter tm̄ declinatur. Cui aliqñ imperabat T. Tacius. cuius ciues quirites dicebātur. Cōuenerunt Romulus ⁊ Tacius in hanc ſententiā: vt e duob⁹ populis vn⁹ efficeretur: ⁊ ſabini Romā migrarēt. Romaq; nomen retineret. Sed romani ⁊ ſabini Quirites appellarentur. Hinc pplus cures. curis. Virg. ix. Tacioq; ſeni Curibuſq; ſeueris. Et ꝑm Ouidiꝰ Cures Curetis prima cor. ⁊ medis ꝓducta. vnde Quirites pro Curetes. ppl's ſabinus. teſte etiam Beroaldo. in illo Propertij li. iiij. Quid tum Roma fuit tubicen vicina Curetis. a curib⁹: nō a curetis Iouis. Et curetes curetū. ꝓma cor. medis. pō. dicūtur ppli Dalmatie. Luca. iiij. li. Illic bellaci conſiſus gente curetū. Et Cures curetis. pro Crete populis. ⁊ Iouis ſacerdotib⁹ ꝓducit primam ⁊ mediā. Virg. iiij. geor. Curetū ſonitus crepitāq; era ſecute. Marti. li. ix. Curetes texere Iouem crepitantibus armis. Silius li. iij. Cres erat erſonio curetū aduect⁹ ab antris. Ouiō. meta. iiij. Largoq; ſatos curetes ab imbri.

Luſit ante idem qō
fluuius. mōtis. ꝓpriū. durus. ſedes ex eboꝛe.

Corripies Durius Duraton duria atq; curulis

Iſanio/tra era: cū furoꝛe cō: vt furie. arū. infernales dee.
gitor. angl'. to cito. to ma: .i. inſania. furioſus furoꝛe ple:
be wood. ke wood. woodnes. nus. furibūdus. i.
is. ias. ouis. vehemēter furēs. fluuij nomen l Auſo.

Et furo cum furio furor & ſata. iunge Duranus

¶ Curulis feminini gn̄is. ⁊ curule neutrius gn̄is. per ſimplex r: eſt ſedes ex eboꝛe qua maiores magiſtratus vtebātur in curru. Hora. li. j. epl'arū. Cuilibet hic faſces dabit eripietq; curule. Cui volet importunus ebur. Nā ſenatores q̄ curulem magiſtratum hoc eſt maiorē honorē geſſiſſent. honoris gratia in curiā vehi ſoliti erant in curru: in qua ſella eſſet. ſupra quam conſiderant.

q̄ incerto pa:
gen⁹ liquaminis a doghter treſatus eſt.
er piſce thymo. idē q̄ murra. in lawe. a baſtarde.

Et muria aut muries murio atq; nurus ſpuriuſq;

viri ꝓpriū.
virinomē. is.

Iſtis iungantur muridus Turiuſq; Thuriſq;.

paruus puer. ꝓ puero.
vt puſio. onis. puſus. oppidū Italie. .i. parus.

Vante ſ. **V ſuper ſ/longum. demas Fruſino atq; puſillus**

a rooner. to roonc oꝛ wyſper. a roonynge oꝛ
vt ſuſurro. onis. ſuſurro. as. mulier⁹ ꝓpriū. wyſperynge.

Nomen vel verbūq; ſuſurro Suſanna ſuſurrus

ſi cū hoſe iūgat
cōuerſari eſt.
ſi cū alijs: vſum
habere. ſcarlet colour. a ſhrubbe.
vt vtor. brutū. luthum cū th. the ſkynne inde frutico. as.

Vante t, **Ante t longa fit u, breuiato cutiſq; frutexq;**

V in primis.

mẽbrũ virile.nõ vt indocti carnes ouine. to cut or croppe/to thynke or iudge.
myne. mutonis. verbum.

Pro cœnoq; lutum(varies muto)sed puto curtes

.i.purgat⁹.vñ
putũ argẽtũ. ih vteraq. ḋcḋ eruitur.
aduerbiũ. trued. rotten. wyeder. a ruo.is. pflauti.

Et puta iunge putus,putris & sata vter rutrum vtiq;

Composita a putris sunt putreo.putresco.putrefacio.rẽ.
locus cõceptionis
a welle. i mulierib⁹ tñ.vt vtilis ab vtor. to blabbe out.
vt puteus. vterus. glutino a gluten. a furio.

Et polysyllaba,ni ducta a longis.quoq; futit

vt futtilis lin= suis ex to stynke.
guosus.hoc to swalowe. accipitrũ feteo.
futile vas. a glutio. genere. to leynde. a puteo.

Cum natis glutit,sic Buteo mutuo putet

to borowe. Turne soror.
aris. ne. viri propriũ.

Mutuor addatur Luturna & Glutius atq;

nomen. viri propriũ. to nourysshe.

Mutuus(at varium Rutilius) extraho nutrit

suis. idem. riuulus in viri propriũ.
a porpyn. vt struthio. via Appia. apud Varti.

Struthius atq; thio,sic Tutia Tutius adde

viri propriũ.

His Tuticanus,quidam variant quoq; nutrit

Sulpi.dicit nutrio semper pduci. Nestor carpit ppter authoritatẽ Claudiani dicentis.Sepe nutrit ducitq; simul refouetq; leonẽ.Nestorẽ refellit Bebelius.cui astipulat Minucia & frequẽs authorũ testimoniũ.sic legẽs.Spe nutrit.nõ sepe nutrit.

a grape.
vt vua.

V super u solum produc.sed corripe semper V ante u,

Iuue.saty.is.Arma ḋcḋ vltra.Littora
rayne. Iuuerne pinouimus & mõ captas.
vt imo.as. pluuia. regio inter Hispaniã & Britanniã.

Consona quũ prẽeat Iuuerna tollito solum.

¶De media syllaba cognoscenda.

Octo modis istis media est tibi syllaba nota.
Vocali ante aliam, diphthongo,sic positura.
Exemplo authorum,cremento,compositura.
Et deriuato.sic præcepto speciali.

¶Media syllaba ḋr ea/q̃ posita est inter primã & vltimã syllabã dictionis quotuis syllabarũ:qne quidem octo modis cognoscitur.Vocali ante vocalem.vt gloria. positione.vt columna.Diphthongo.vt sabaeus.Exemplo authorum.Cremẽto.Cõpositione.Derinatione.& regula.de quibus primus diximus.

A in medijs.

De crementō quanḋ in declinatione tam nolim ḋ verborū ſit promptu eſt inferi⁹ tamen ſuis locis memorabimus. ſed ad regulas ſpeciales iam redeamus.

A in medijs ante conſonantes.

A ante b.

ppli Arabie. hempe.
vt arabes. canabis. vētus Apulie peculiaris.

Præ b medijs breuies. ſed Atabulus aufer

dabilis. dabam.
bo. bar. bor. a ſto.

Crementa a primæ verbis. ni do, inſtabiliſq;
viri proprium. a chyppe axe. tā ẏbū ḋ interiectio.

Longa Dolabella atq; dolabra, & ſemper amabo

Nomine vel verbo deducta per abulum & abrum.

A ante b in medijs corripitur: vt arabes. Producūt Atabulus. ⁊ deducta cremēto a verbis prime cōiugationis in abilis. vt amabilis. inbūdus: vt letabūdus. i abā in abo/in abar et abor. vt amabā. bo. amabar. bor. ni a do et ſto. Producitur naturaliter dolabra. ⁊ eius diminutiuū dolabella qō in viri nomē abiſt. Licet cū o ſcō a dolobella a vulgo dicatur. Iuue. ſaty. viij. Inde dolabella eſt. atq; hinc Antonius. Inde ſacrilegus verres. pducūtur naturaliter deducta in abulū ⁊ abrū ſiue a verbo ſiue a nole. vt venabulū. cunabula. acetabulū. volutabrū. candelabrū. vel abrū. ventilabrum. teſtibus Aldo Manutio ⁊ Nuniuita. Amabo ſemper ſiue verbū ſiue interiectio pducitur. licet ſcioli corripiūt. Mar. li. viij. Dic verū mihi Marce dic amabo. Barabbas poſitione producitur.

vernacula lingua.
mery. moder tongue. byſſy tongued
vt alacer. vt vernaculus. vt dicsculus.

A ante c.

Ante c/ſit breuis a. finita ſed aculus aufer

a parler. angry. .i. ex herba. a cocke chycken. falſe.
Cenaculum. vt iracūdus. vt herbaceus. gallinacius. vt fallax.

Aculum & acundus ſimul aceus. acius axq;

fluuius ortū habēs ex Pyreneo monte. fluuius etolie/⁊ macedonie vrbs.
fallacis ⁊ ſtria. Calepin⁹ ſcribit atax.

Obliquos. niſi quos dant barbara Athax ſimul Atrax

a cui⁹ gtō abacus formatur. inſula Creta. i. candida ⁊ regina ethiopū olim dicta. paraſiti cuiuſdam nomen. genus aromatis ⁊ arbor. vnde fluit.
vnguenti gen⁹. a cupborde.

Et dropax & abax Candaxq; coraxq; ſtyraxq;

arbor quā latini taxū vocāt et eſt genus herbe hedere ſimilis denſis geniculate caulibus ſpinoſe fruticoſe ramis olente lilium.
viri proprij.

Pharnax: ſic ſmilax quidam dicunt ſimilaxq;

herba q̄ olim morboru remedia pmittit. teſte Ply. idē quod ſtyrax.
a frie bronde.

Iſtis iungatur fax ſicq; panaxq; ſtoraxq;

lapill⁹ ex flumine rotūd⁹ ad cochlearū ſimilitudinē. a draught. .i. merus. a. ū.

Longaq; Bænacus cochlaca cloaca meracus

A in mediſs.

libi genus ad cõcili-
andum ſtomachũ.

ðr etiã muſtace⁹. ex nucũ gene- .ſ. obliquo/as. a ſhadowe place.
a muſtaccũ. re arbor. as. vmbroſus locus.

Et muſtacea ſeu piſtacium opaco & opacus,

viri ꝓpriũ. Corcyre populus.
apud papi. inde Phęacia regio. nomẽ patrie a limax.

Fumacus phæax iſtis Limacaq; iungas

ꝓpriũ mulieris.
in Priapeis. viri ꝓpriũ. viri proprijũ.

Addas Laudace Pediacia Otaciliuſq;

celeriter duco.
viri proprium. teſte Feſto.

His Numacius hippacoq; petacius addas

duarũ vtriũ nomen.
vehiculi genus quarum vna
quo lapides ⁊ li- eſt in Media. ⁊
gna vehi ſolent. alia in Arabia. a raſer.

Et ſic ſarracum ſarraca nouacula ſubde,

purſlayne.
herba. herba. poſſeſſiuũ a Syracuſe. arũ.

Paſtinaca & portulaca ſyracuſiuſq;

niſi apud Auſonium ſolum corripitur.

Eſto Syracuſæ varium. raro breuiandum.

Syracuſe. arũ. vrbs Sicilie cũ y greco variatur: ſed ꝓductio frequentior. Silliꝰ li. iiij. Ipſa Syracuſe patulos vrbs inclyta muros. Auſoniꝰ de ſyracuſio ⁊ Catina. Quis Catinã ſileat aut quadruplices ſyracuſas? ſed ſolus Auſoni⁹ corripuit. quare ꝓductio eſt tritior. Inde ſyracuſius. a. ũ. qõ antepenul. cõtra primitiui naturã corripit. Silli. li. xiiij. Inde ſyracuſias caſtris circumdedit arces. Virg. in bucol. Prima ſyracuſio dignata eſt ludere verſu. cõtra ꝓmitiui naturã cu/corripitur. qõ grece per ou diphthongon ſcribitur. Sed quũ corripitur potius ſcribitur per o Syracoſius. vt diximus de pulypus et polypus. culeus et coleus. Illud annotandũ qõ Feretius cenſet. qr ou diphthongus greca in u longum latine vertitur. ⁊ correptionis gratia aliqñ in o micron. hoc eſt breue. Annotatio.

troiani a duce Enea. philoſophi ꝓpũ. egregiĳ ſcul-
vt Aeneades. carneades. a greſhoppe. ptoris nomen.

A præ d/breuies. ſed tolle cicada ageladas A ante d.

to ſcrape away. to com vpon. fluuius in Hadriatico
vt abrado. inuado. mare fluens. vt wolfadus.

Compoſita a longis & Iader ꝓpria in adus

Corripies eadem produc ſexto ſed eadem,

a ſtrype or a buffet.
vt colaphus. .ſ. dictionibus.

A ſuper f vel phi vult ſimplicibus breuiari. A ante f.

¶ Venaphrũ eſt oppidũ in Cãpania: vbi fiebat optimũ oleũ. Martia. Hoc tibi Cãpani ſudauit Baccha venaphri. cũ ph. cũ ph.

Tolle Venaphranumq; Venaphrum iunge Carafa,

A in medijs.

vt virago. Bethphage. anis hyberna. viri nomen.

A ante g. **Ante g longa fit a, tolle attagen Abdenagoq;**

anis Jonia.
idem quod attagen
or. t attages.gis. viri nomen. nomen mõtis t oppidi. viri nomen.

Attagena Astyages Acragas simul Arpyagesq;

grecũ. i. mutatio hinc hypallage t. vel ge. nympheet mulier, nomẽ. apud War. ppli scythici in Asia vltra Caspiũ mare. arum. a grauer or keruer .i. sculptor.

Allaga sic Lalage sic massagetæ ac anaglyptes

fluuij nomẽ in Sicilia.
Nebrissensis cũ t. simplici Patagia. at Calepin⁹ Pattagia cum tt. Nituita cum n t t. proverbium vel tritum dictũ. pplus Scythie.

Pantagia ad(q;)agiũ sic thyrsagetes apageq;

ppli ex Paphlagonia regione que est in myori Asia qui in Italiam transuecti. mor Veneti dicti sint.

vt paragoge synagoga pedagogus. .i. ductio.

vt pythagoras anaxagoras hermagoras .i. forum. athenagoras.

Wandragora herbe nomen t Andragoras corripiuntur.

Paphlagones iungas vel a goge vel gora nata

.i. dolor. the goute in the hande. the goute in the fote. declinationis.

Ex agria educta, vt chiragra & podagra, atq; secundę

herba que crescit aspa in virgulta t in canlem.

Nomina, vt asperagus sic vertagus aruiraguſq;

vt pamphagi dicũtur ppli ethiopie omnibus reb⁹ vescẽtib⁹, .i. comesse.

pfundũ maris. totum comedẽs.

Lucagus & pelagus sic Pamphagus orta phaginq;

qui naui fracta bona amisit. asinus agrestis. a wylde asse. nauis fractio.

Naufragus ac onager tanager sic naufragiumq;

quicquid densat aut cõstringit. pplectio vt cõpositio ppie tamẽ or. ea pars viscerũ a toyning togyder. i vitulie q̃ hac dẽsat. ang. ryndela. cui⁹ prima cor. or. t cõpages.gis. a coagulũ ntõ singulari.

Ex ago composita hęc cõpago coagula produc

verborũ circuitus. a circumstaunce. a contagium. morbus qui ex cõtactu cõtrahitur. a contagyous syknes. contagio vel contages.

Iungas ambages contagia vel gio, vel ges.

adiuuo. fauorem fero. .i. repugno. modo auxiliũ, modo voces to gyue a voyce. to saye agayne. que dantur in comitijs.

Suffragor sic refragor, suffragia at anceps,

A in medijs.

¶ Suffragiū variatur. Iuuenalis. Liberas ſi dentur populo ſuffragia qui tam. Ouid. de nuce. Quid niſi ſuffragium nymbis ruitantib⁹ eſſem? ꝙ deducitur a frango. teſte Calepino. vt fragilis et fragor: quorū prima corripitur.

alicȝ de Italia .i. denominatiua. a perſer.
vt italus. coralium. ꝙ adiectiua. vt gnalis. vt penetrale.

A breuies ſuper l, ni ducta per alis & ale

fabuloſus et garrul⁹
a bolſter. iactās virtutē: vel viri proprium.
vt alal. alis. cerulea. alis. ſuam/vel alienam. filij Dauid regis.

Al neutrū obliquis, a retalogus ac Abeſalom

ciuitas paleſtine. i. Judee. nomē mulieris.
a quo aſcolante dicti populi. et nomen fontis:

Aſcalon iungas. Atalanta at variatur.

a Cephalenia inſula viri proprium.
Ioniſ marſ poſſeſſuū. apud Sidoniū. a pype of a condyt.

Longa cephalenus Caramalus iunge canalis.

agreſtes caſe Rhodiani q̄ Rhodū in=
paſtorū. colūt ab Ialyſius.
a coyfe. Herculis amica. ſhepherdes cotes. q̄ vibs eſt Rhodi.

Focale Omphale magalia Ialyſijq;

¶ Focale a faucibus dr. au in o longū verſa: vt flt in ſuffoco ꝙ prefoco. Focale erat capitis tegmentum ad aures protendens. quo recitaturi oratores, vtebantur delicatiores et valetudinarij. angl. a coyfe. Focale a focus corripit primā. angl. a cryſpynge pyon.

viri pprīe. in agreſtes caſe.
meſſalinus. ſhepehardes cootes.

Pharſalos vel lus, Meſſala mapalia iunge

Theſſalia. niſi apud Catullū. focus in menſa.

(Pharſaliam breuies raro) ſed longa ſodalis

.i. ſolea. dicūtur ep̄or. vltimus Aſſiriorū
palus Arcadie. calcei nunc. olim rex luxurioſiſ=
cum y greco. genus calceamēti. me viuens.

Iungas Stymphalus Sandalia Sardanapalus.

addūt alij Sā=
daliotis inſulā

¶ Annotatio.

¶ Abeſalom dictio tetraſyllaba. non abſalon. interroga Caldeos grecos et hebreos. cū e ante ſ ꝙ m. nō n in fine. peſi. probō. dicit hoc cōtra Sulpitiū Neſtor. Non recte dixit Philelphꝰ in tertia ſcōe. Penas Abſalon horrēdas dederat Martiȝ vocarūt. Pharſalos oppidi nomē. Pharſalus viri nomē/q̄ oppido nomen dedit. Hinc Pharſalus. a. ū. ꝙ Pharſalia. i. Theſſalia. ola producūtur preter Pharſalia qō variatur. ſed rectius producitur. Lucanus li. vi. Emathis equoreꝰ regnū Pharſalos Achillis. Ibidem. Exire e mediſs potuit Pharſalia cāpis. Sic idem ſemper Ouidius. Ouidius. xv. meta. Obſeſſe menia pacem victa petēt Mutine: pharſalia ſentiet illū. Licet Catullus ſolus corripuit. Pharſaliam coeunt ꝙ pharſala tecta frequentāt. Alij habent ſine cōiunctione Pharſalia tecta frequentāt. Hunc imitatus Petrarcha in ſecunda Aphrice. Sit fas Pharſaliam poſt Simoenta legi.

vt ſalamis cōtra Bebeliū: q̄ a ſhowe. in quo errauit Arator. vti alij.
vt producī in perthegeſi. vt calceamen. ꝙ inde calceamentū. ꝛc.

A ante m.

A ſuper m breuies, produc verbalia in amen,

A ante l.

Claudianus ll/ geminauit l co rallū. pductionis gratia.

odor ſuauiſſim⁹ thymi odorem
referēs. hoc mēcēdebāt in ſacrifi
ciis. ih thymiateria. vaſa odo=
rum. atis.

vt amamus. doceam⁹. legam⁹. audiam⁹. qō cor.

Et creſcens verbū (præter damus) at thymiama.

Crete oppidū.
¶ herba. ang.
dytan. apud Baptiſtā. viri propriū.

Produc dictamus mum, vel alama Philamon

ſcrutor. ¶ inueſtigo. intamino. maculo. fedo.

Iunge examino ſic in, vel contamino dictis.

A ante n. vt galbanū. lachanum. aſpyder or anedder coppe. ſvt titan.

A breuis eſt ſuper n, ſed aranea araneus, ex an

auis de Phaſi fluuio traducta. ſtraunge.

ſol vl' gigas eo nole. titanis. a pheſaunde. vt phaſianus. .i. de exterſ loc. vt extraneus. voyde. inanis.

A ante n longa Obliquos tolle & ducta anus, & aneus, anis.

vt Romanus hiſpanus. vt Nicanor. mons Gallie Garganus.

Et gentile ſimul propriumq; hominū atq; locorum,

vt Ariſtophanes. diopha= nes poeta. Epiphanes. fons ¶ nympha in fontē cōuerſa. filia Menādri ex qua Miletus fuit hyblida.

A ante n bre, Ducta phanes breuies Cyane ſic Cyanee adſit

ficus albe pediculo mi= nutiſſimo. fluuiꝰ Damaſ= ci in radicib⁹ Libani. fluuius eſt Theſſalie.

viri propriū. latiſſime.

Ananias arane ac Abana Apidanus catane q;

villa ſecundo milliario ab Hieruſalem. in latere montis oliueti. cancri ge= nus dicitur. viri propriū. promontoriū ſiue oppidū Sicilie ¶ Caranus falcis. a curuo ſitu iſtar falcis curua. grecum.

Bethania & capaneus Caranus Drepanum drepanoſq;

troianꝰ filiꝰ Jouis ex Electra. in= de dardania Troia. mōtes ſupra Pataniā Iſtriam verſus. inde euganeus. a. ū.

fluuiꝰ in Italia ab Eridano ſolis filio. viri propriū.

Ceranus Eridanus ſic Dardanus Euganei addas

viri nomē q̄ thethyos conūx fuit. dicitur et mare. quod nomē fluuiſ in Scythia.

vrbs medie regionis. ſiue Egbatana pſali tm. vniuerſam circuit terrā. ppli germanie.

Echatana Oceanus ſic marcomanes Hipaniſq;

mōs paleſtine regionis. ppli apō Priſcianū in perihegeſi. viri ppriū. viri propriū.

Manganus & Libanus Pytanus ſic peutanei addes

Vinprimis.

viri propriū. fluuius Gallie. fluuius Belgarū in Gallia.

Pausanias Rhodanus vel Sequana Sardanapalus

nomen oppidi apud Silliū. vna ex nouem musis.

Susana Tessimanus sic Vrania vraniusq; Susa.ē.ī susa oriū.metropolis Persidis et oppidum.

insula in mari indico satis ampla inter ortū occasumq; solis. interpretatur aduersarius quo nolente appellatus est vel na. diabolus.

Vranos addas Taprobane, sed longa sathanas.

dicta est Sicilia a sicanis ppris qui primi eam incoluisse feruntur. dī hispani sunt indigene. populus hispanus a fluuio Sicare dictus. interpretatur nobiscū deus. nomen dei.

Sicaniam varies sic sicanus emanuelq;.

filius Dedali. vñ Iapygia calabria dicta est.

a strype/or a buffet. vt alapa. catapulta fluuius Sicilie. flumis nomen. pygis.

Ante p fit breuis a.m Anapus Iapis Iapyx A ante p.

lyricen apud Ouidi.meta. flumis nomen. cum y greco. viri propriū.

Sic & Iapetides Cynapes & Caiaphas

viri propriū. vnde Mesapis flumis nomen. Apulia dicta. hortorū deus oim deorū quos gentilitas coluit fedissimus.

Isapis sic Mesapus coniunge Priapus

herba seminosa martimā acrimoniā habēs. vrbs Italie quasi noua vrbs. mustarde. sinapi.

Adde Neapolis atq; sinape sinapis & api

cognomen Osyridis. a kynred. progenies. idem qđ Serapion.

Inde Serapion & prosapia sub de Serapis

vt Tanaquil mulieris nomen.

A præ q medijs breuies, demas tamen inde A ante q.

Nequaq̄ & sexti casus sit testis vtraq;.

mery. vt hilaris. vel rus. a myristone. vt molaris. an alter. altare.

A super r breuies. produc sed in aris & are A ante r.

Stiata (a lyghter) genº nauigij.

vt singularis. singulare. denariº (a peny) r possessiuū a dens. stiataria qđ quid stiata est aduectū. vt carnariū (a larder) Erariū (a treaser house)

Mobile vel fixum, sicarius, aria iumq;.

A in medijs.

vt balearicus a baleares. vt a cesaris cesarius.

Aricus ex ares. breuibus sed ducta notabis.

insula a statione nauiū Aenee dicta. vt ait plynius. bytter. .i. acerbus. a nyggarde. .i. tenax.

Aenariam varies. produc sed amarus auarus

vñ amaricin⁹. a. ū. herba que maiorana ꝺr. viri propriū. nomē pueri in amaracū herbam versi.

His & amaracus adde & Auaricus atq; Cynare

.i. amaritudo. to wexe bytter. oris. .i. amarū facio.

Sic & amaresco vel amaror amaricor adde

mons Euboie altissimus. viri proprium. viri propriū. cū diphthongo eu. frater Mose.

Et Longarenus sic Caphareus & Aaron

pyleus Phrygius mulierū Persarū occiput tegens. ang. (burlettes) q̄ postea vsi sunt reges et sacerdotes. locus decollatoriū. q dicit calamities totius capitis. viri propriū. e. femininū. e. masculinū.

Et Caluaria Hilarius atq; tiara tiaras

nomen auis apud Catullum. viri proprium. fluuij nomen.

His zodoara palara Pinarius adde Megarus.

viri ppriū. apud Sidoniū. viri propriū.

Macharius breuis ac Hilarion. longa sit aris

a spurre. vt calcar. caris. loc⁹ vbi boues stare ꝓsueuerūt. a bostar. Julij cognomen. hinc tractum ad omnes imperatores.

Obliquis ex r. cum bostare Cæsaris aufer

herba est radicis adorate ad cynnami similitudinē. a baccar. iubar proprie stella q̄ ante solis ortū fulget. sepe pro ipso splendore ponitur. fruticis genus est in oriente similis lētisco.

Baccaris & iubaris sic capparis asparis adde

pretiū quod ex lucis captat fluuius Gallie vel erogatio q̄ deorū potus ab Arar. lucis fiebat. a nectar. vt hamilcaris ppriū.

Ac Araris lucaris cum nectare barbara iunges.

viri ppriū. viri propriū. vt Jasius. Damasus. cōtra Sulpitiū et alios. egyptiorum rex. q̄ amat vel amatur. angl. a peramour/or lemman. hinc amasia femininū.

A ante s. Fit breuis a super s. sed Amasis Amasius aufer

nomē cuiusdā astrologi. herba in egypto i humidis nascens. filius Aesonis fratris. equorū vel asinorum ductor.

Atq; Albumasar Colocasia Iason agaso

A in mediſs.

Gymnaſiũ corripit a ante l. Martialis. Gymnaſium thermeſtadium eſt hac parte recede.

inſule apud Priſ. in perihegeſi.

viri nomen. diphthongꝰ corripit ſũ vocalẽ. viri ppriũ.

Adde Capraſſus & Gymnaſię atq; Naaſon

mons in Phocyde muſis ſacer. viri proprium. apud Macrũ. eſt pinguius ac craſſius inteſtinum.

Parnaſus iungas Orbaſius adde & omaſum

viri proprium.

Sidicinorũ dux. apud Babtiſtã. viri nomen.

Et Viridaſius ac Paſcaſius atq; Eleaſer.

¶ Annotatio.

¶ Sulpitius pluresq; dicũt hic propria cõia eſſe. In quo eos longe erraſſe declarant poetarũ teſtimonia. Nã quedã ſemper corripiuntur. vt Jaſius. Ouiẽ. iij. de triſtibꝰ. In Cererẽ Jaſius qui referatur erit. quedã ſemper producũtur. vt Jaſon. vij. me. Pel ſe moras tibi ſemp debebit Jaſon. Jdẽ alibi. Quẽ niſi crudelẽ nõ tãgit Jaſonis etas

vt barathrũ (hell) vt palatum (the roſe of the mouthe)

Ante t fit breuis a. produc finita per atum

A ante t,

ſenatus collectio ſenatorũ. aliqñ locꝰ poeta lyricꝰ. viri ppriũ. Horatius. Bullatius. the parlamẽt hous. ſyluãti: cus dcẽd pertinet ad ſyluã. paulatim vicatim gregatim amator. agminatim.

Atius ac atus ſic aticus ator & atim

vt Achates viri nomen.

Hyphates Scythie fluviꝰ. viri propriũ. viri proprium.

Ac ates, breuies tamen Antiphates Pelateſq;

idẽ qõ lapa ſiue lappa (a burre) viri propriũ. a lapathes. tis. idẽ qõ ſarmata. ppla Scythie. a ſarmates. Eurybates nomẽ viri Schenobates. i. fumã bulus. Ichnobates.

Et Zalathes cum lapathe ſarmate nata bateſq;.

Nicoſtratus viri nomẽ qñ victorioſus exercitꝰ. Philoſtratꝰ

vt Socrates phi nomẽ. Xenocrates phi nomen. Hippocrates viri propriũ. viri nomen quaſi amator exercitus interptat. Caliſtratus viri nomẽ. vt poteſtatis maieſtatis. ab anas.

Et cratos atq; ſtratos ſic atis ab as, anates ni

Crete fluuius. viri propriũ. viri propriũ.

Produc Cerathus Bullatius adde & Aratus

antiq vulneris veſtigiũ. viri propriũ.

Atq; cicatrix Egates Curatius adde

regio. inde Croati populi. viri propriũ. fluuiꝰ nomen apud Phocydos.

Iunge Croatia ſic Egnatius ac Erymathus

a hypate vel hypata oppidũ Sicilie.

oppidũ Italie. fluuius Sicilie. a plough.

Et Fabrateria ac Hypates ſemper aratrum

A in medijs.

frenū acerri= mū. a rough bytte of a brydell.

tā pilo armat⁹ q̄s infelicissimi Pontij nomen.

predo ma= rinus (a robber on the see)

Umbrie oppidum.

Adde lupatum Pilatus pirata Reate

mōtis nomen.

collis prope Capuam. tes.

oium.

viri propriū.

viri nomē apud Sidoniū.

Leucate Tiphata Lutatius atq; Phabaton.

viri ppriū apud Horatiū.

palatiū mons Ro= me. ⁊ etiā domus imperatoria ampla ⁊ stupba. ang. a palace. a palatiū singulari.

locus Rome in mo= rem hemycycli extru= ctus ad videndum spectacula idoneus.

Et Pediatia iunge Palatia sicq; theatrum

a palantia latini regis vxore adiectiuū. vnde dicimus montem Pa= latinum super quo extructa est Roma.

oppidi nomē. apud Sillīū.

virga virilis. a veratrū.

apud Paulinū.

Adde palatinusq; Theate veratra vasatæ

viri propriū.

deus pastorū. deus. i. Pan.

a faute. culpa vel crimen.

Atq; Trebatius & Tegeaticus atq; reatus.

viri propriū. vt Octauius.

regio. p Batauia.

vbs q̄ Padua ōr pro Patauium.

A ante u

A super u produc, Bataua at Patauum breuiabis

fluuius apud Ausoniū.

batauus. a. ū. possessiuus a Batauia.

inde tetanicus.

Et Durauus. verū varies batauus tetauusq;

Tetanus morbus est quū musculi q̄ fm spinam sunt: rigent ita vt se inflectere non possint. vt quum cerui⁊ recta et immobilis intenditur.

De e in medijs ante consonātes.

E ante b.

vt cerebrum.

viri ppriū. apud Ouid. in Ibin

viri propriū.

E præ b medijs breuies, sed Alebus Alebes

Apollo propter multi= tudinem sagittarū.

a deleo. es.

viri propriū. fm Tortellium.

Longa Hecatebeletes delebilis atq; Chorebus

adolescēs quattuorde= cim annorū pu= bescere incipiēs.

vbs Thessalie. vt Perrhaebe/es.

cytharedus. amoebaeus.

⁊ fm Nestorē Coroebus. viri propriū.

Adde & ephebus eis diphthongon in ę simul œq;.

vt verecundus. verecūdor. a breuib⁹. vt extrinsec⁹.

a dnq; ⁊ decē. ab hēdeca ⁊ syllaba quindecim. hēdecasyllabon.

E ante c.

E præ c produc, sed deriuata notentur.

mons ⁊ oppidū vbi Cybele

.i. capillatus/vel sine tonsura comarū. viri propriū regis Jude. mater deorū colebatur. vel thus.

Adde & acerſecomes ſic Ezechias Berecynthos

phus ⁊ poeta ex Syro insula tragicus q̄ phthiriasi .i. pediculari morbo interijt.

apud Ausoniū.

Et pherecles phereclus Pherecides ſic Pherecrates

Quidō. Romechiūq; legit caulonaq; naricia miq. Jacobus Bononiensis legit Rumentum.

quicquid animum ad voluptates illicet. wanton ꝓuocacyons.

ipſa mater deor̄ Cybele dicta. viri nomen.

Romechium illecebr̄ Berecynthia Suffeciuſq;

senecio diminutiuū a senex: ꝺr etiā herba q̄ vere canescēs i tegulis ⁊ in muris nascitur

phi moratiſſimi nomen Neronis ꝓceptor.

vibis nomē. apud Baptistā.

caulicalis rubicūdis. teste Nebrissensi.

viri propriū.

Et Seneca Albunecar ſene(ſic)cio Telecoonq;

Sed per diphthongon quotquot ſunt ſcripta notabis.

¶ Hec ꝑ diphthongon ꝓducūtur in medio. Chamaecyssus .i. hedera terrestris. Gynaecis. i. bona dea/vel mater deorū. Gynaeciū mulieris diuersoriū. Gynaeconitis mulierū cenaculū. Pyraechines apud Nimi. ¶ Oe ante c. vt dioeceſis. peñ. longa. .i. gubernatio/administratio/sine iurisdictio. Monoechus portus ⁊ statio q̄dā Ligurie. Menecoeus filius Creontis. Paroecia. i. incolatus. ⁊ vulgo dicūtur oēs dom⁹ vni animarū pastori subiecte. Sūt q̄ deducūt a para. i. iuxta/⁊ oecos. i. domus. Sūt etiā q̄ a parochus parochia censeāt recte dici. Paroecus cōtubernalis q̄ nō longe a me habitat. ⁊ sicḋ aliud ab oecos. i. domus. Soloecismus est imparitas a nostris dicta a vetustiorib⁹ scribligo. ⁊ est impar⁹ incōueniens compositura partiū orōnis. Jn soloecissare corrupto sermone vti. ⁊ Soloeci q̄ male loquūtur. Stoecho cū ch. ſ. ſa ꝺr. in̄ antistoechon positio lr̄e ꝑ alia. vt sella ꝑ sedda. hoc Tortel.

nomen viri. a chayre. viri ꝓprium.

vt Diomedes. Lycomedes. cathedra. .i. finita Antimedon.

Ante d longa fit e. breuies hedra clauſa medonq;

E ante d.

mulieris nomen.

idē qō Alcimedon. Alcimede. es. vt Andromeda. viri nomen.

Alcimedes vel de ſic Andromede Celedonq;.

¶ Corripiuntur cōpositā ab hedra. i. sedes. vt cathedra. i. subsellium. Exhedra locꝰ spacioſus ãſi triclinii: q̄ quasi ad occidēt̄ versa esse solebat. Hiero. Si q̄s coeperit egrotare/transfertur ad exhedrā latiorē: ⁊ tāto senū ministerio cōfouet: vt nec delicias vitiū nec matris q̄rat affectū. Synhedra. Siliter i medon desinēs ita. vt Alcimedon qō ⁊ Alcimedes ꝺr viri ꝓpriū. Laomedon viri ꝓpriū. Erymedon cū y/viri ⁊ fluuij nomē. Theremedon viri nomē. Otomedon. ⁊ si q̄ sint alia in medon clausa.

Britānorū gallorūq; vehicula. nomē phi. oppidi nomē. medici nomen.

ficedula auis q̄ ficu pascitur et vuis.

Macedo ⁊ donia macedonie re.

Eſſedum & Empedocles Lebedus ſic Democedeſq;

Jnue. Mergere ficedulas dicit Nebulone parēte. Martia. Ceria q̄ patulo lucet ficedula lūbo Luca. Quid tibi sacrato macedo seruat i antro. Virg. Quippe macedo Jnsomnis hec visus ait miserere ꝓcamur.

macedonie incola. vbs Grecie a Jouis filia dicta. gionis incola.

Ficedula & macedo variant, breuies Lacedęmon

E in medijs.

viri proprium.
apud Terentiū. viri proprium.

Iphimedia simul Menedemus Melchisedechq;

a remedy.
per Apocopen. insula vici-
herbe nomen. pro remediū. na Troie. apud Statiū. Sicilie flumen.

Peucedanum remedum Tenedos veleda & Vagedrusa

arboris nomen. viri nomen.

Vnedo Zebedeus sed diphthongata notabis.

Diphthongata sunt ista Causediū: q; fit ab aedes. Cinaedus puer pathic⁹. Uersedus equus velocissimi cursus. quo vsi sunt maiores in venatione. Uersedarius nūcius cursor siue tabellari⁹ equestris. ¶ De ante d. vt comoedia. tragoedia. psalmoedia. prosoedia. i. accētus. Podoedocus latro ⁊ viarū obsessor. oboedio. i. obtēpero.

E ante f.

E super f (vel phi potius) breuies, tamen aufer

Composita a longis: varies facio & fata fio.

¶ E ante f (vt dicūt) corripitur. sed difficulter inuenitur exempli. q; elephas p f. male scribitur. Sed cōposita a longis pducūtur. vt veneficus venefica. qui ⁊ q̄ venena cōficit: ⁊ q̄ incantationib⁹ ⁊ ceteris malis artib⁹ vtitur. Ueneficiū: ipse actus venenādi. Sed cōposita a facio ⁊ fio ōs infinita variantur. vt liquefacio liquefio. patefacio patefio. sic expergefacio. rarefacio. Tepefacio. Oui. vj. meta. Thura liquefacit̄ indutaq; cornibus aurum. Catullus. Omentū in flamma pingue liquefaciens. Horat. ser. ij. In matris iugulo ferrū tepefecit acutū. Catullus. Alta tepefaciet pmista flumina cede. Propertius. Nec flentis domine patefiant nocte fenestre. ⁊ sic de reliq̄s.

¶ De elegia siue elegeia prius dixi de i/ante a.

miseria. hinc elegi versus. vt elegia.
locus tricamerat⁹ in naui. tristega.
College dicūtur duo eiusdē potestat̄ missi. collegarū societas. collegiū.

E ante g.

Ante g fit breuis e. de longis ducta notabis.

loci pprij apud Uirg. ij. eneiō.
locus in quo lu-
dētes spectātur. viri pprij.

Corripit Vcalegon. produc Symplega Cethegus

accusatio siue p̄dicamentū. vnde
categorie siue categoremata
Aristotilis. i p̄dicamēta.
nauium fabricator.

Atq; categoria & naupegus sic soropegus

astutia vel gesta militaria vel consilia.
atiq.
terre ambitus.
viri proprij.

Adde strategema & perihegesis atq; Strategus

Symplegades insule due in Bosphoro. etiam scopul⁹.
adiq.
viri nomen.
vt cynaegyris.
laus ⁊ solēnitas. hinc panaegyrici hi⁹ q̄b⁹ alidq laudamus.
panaegyris.
viri pprij.
Crataegus.

Symplegas iungas sic diphthongata per æq;.

E in mediſs.

vt pyrgoteles.
praxiteles. vt periſcelis.idis. crurſ ornamentū.
Ariſtoteles. Monoſceli holes indici
a nyghtyngale. hungry: phi dari nomē.ſingulis cruribus.
vt philomela. fameticus. .i.finis. .i.crus.

E ſuper l produc.ſed nata telos ſcelos aufer — E ante l.

qui ſtudio quo=
dā ardet locm
an angell. remet nihil
.i.nuncius. perficit. viri proprīū. egregi ſculptoris nomen.

Angelus ardelio ſic Abimelech Ageladas
vbs i Auſo. viri ꝛ fluuiſ
viri nomen. viri nomē. mater deor. ꝛ Puden. nomen.

Ampelus Ampelius Cybele ac Arelas Achelous
herba quedā.
a daphodell. ſacerdotis nomē. gētis nomē.

Aphodelus Cybelus Auelis coniunge ameletis
Irionis ꝛ Ia= tonſoris nomē. viri proprium. dux
de filius. Bacchus. apud Martialē. grecorū apud Troiā.

Cypſelus ac Eleleus ſic Eutrapelus Menelaus
oppidi nomen.
apud Luca. gigātis nomē. piſcis. cōuenientis quedā.

Encheliæ Encheladus ſic etilis entelechia
cytharedi nomen. deus ſomniorū
locus qui= hedys.i.dulcis. idē Morpheus
dā Rome. melos.i.cantus. Apollo. Phobetor.

Ficeliæ Hedymeles Hecatebeletes Iceloſq;
Pelles mater veru grece q̄ cōſo=
vnde illa Ne= dimus mēdas et
pheletas vi. canis nomē. errata librorū. idem.

Et Nephele meneleus obelus iungas obeliſcus
vnguentū apud
bacchus ipſe. canis nomē. Bacchi mater. Martialem.

Nyctelius pterelas Semele ſic marceſianum
to bury. luc⁹ ꝛ ma= viri nomē in
Ulyſſis vxor. a ſepelio.is.ter Bacchi. cygnū mutati. cētauri nomen.

Penelope ſepelit ſtimele Sthenelus Stipeluſq;
a Sicelia.
ſicelidis. herba. mulieris nomen. mulieris nomen.

Sicelis ac ſpachelus ſic Thargeliam Thymeleq;
veſtes viridēs. populi.

Et Zerampelinæ coniungas vindeliciq;

¶ Diphthongo ꝓducitur ae ante l. vt Chamaelaea herba. Chamaeleon.ontis. parnus leo. aial eſt diuerſa varietate cōſperſum. vt pardus. Chamemacla herba nota ab odore grau. angl. a chamemell. omnia p ch/ſcribūtur. vt dicit Neſtor. Mentaele.is.ꝛ mantaelū. et mātile eſt id/quo manus abſtergūtur.

wyldernes. hinc Artemiſia herba.
vt academia. eremus ſp̄. artemidis.i.Diana. viri proprīū.

E produc ſuper m, breuia Artemis — Anchemoluſq; — E ante m,

E in medijs.

vēt⁹. at anaemos
cū ae diphthongo ōr
exanguis. viri nomen. regio. vñ alemannus.
Anemos Archemerus Alemania chrysothemisq;
vicul⁹ pinguissim⁹ miles.
in Palestina. grecum. viri nomen. rex Ægypti.
Gethsemani polemos Polemon sic & Ptolemæus
vt Triptolem⁹
vt Neoptolem⁹ viri nomen.
viri nomē. i. no= Philoptolem⁹ viri nomen.
mus miles. viri nomen. viri nomen. Ulyxi filius.
Deducta & Ptolemus. Solemus sic Telemachusq;
p synæresin frequēter
viri propriū est bisyllabū. ligt trāspadani vo= seminariū ꝓmū.
apud Ouid. graue. magnū. ingēs. cāt capsam. vt ignis. aer. ⁊c.
Telemus & vehemens sic ploxemū & adde elemētum

¶ Annotatio

vt amemus ⁊c.

Quæ diphthongantur longa & crescentia verba

¶ Ae ante m. diphthongo producitur. vt Achaemenes primus Persarum rex. Unde persae Achaemenidae ⁊ Achaemenij dicūtur. Achaemenides comes Ulyssis. teste Tortellio. per ae diphthongon in scōa syllaba. nō p i. Adraemon Thoantis pater. Calodaemon cacodaemon. Diadaema. Eudaemon ⁊ Eudaemonides. virorū propria. Lacedaemon lacedaemonia. Palaemon viri ppriū. Pylaemenes cām y/ viri nomen. Talaemeneus viri nomen. ¶ Oe ante m. paroemia puerbiū. Prooemium prefacio. Philopoemon viri nomen.

¶ Annotatio.

¶ Diastema grece. i. spaciū producit e. teste Pior Calepino. Ideo (vt vterq; testatur) errauit Sidoni⁹ in epithalamio Polemij dicēs. Si placidā paphien seruare diastema quintū. Euphema multeris nomē. interꝓtatur bona fama. scribit p ita grecū qō vertitur apud nos in e longū. In quo errauit Sidonius in. j. panegyrico dicens. Gaudeat Euphemia sydus diuale parētis. Errat etiā poeta doctissim⁹ Baptista Mātuan⁹ in catharinaria dicēs. Funus Anastasie vidi euphemieq; dolores. Eleemosyna hexasyllaba dictio est. cuius tertia syllaba producit. dcād Uerulanus aliiq; dicūt. scribitur eni tertia syllaba per ita grecū ⁊ interpretatur misericordia. Unde mia producit antepenultimā. Uirg. ij. geor. Floret ager spumat plenis vindemia labris. sic ceteri. hinc vindemiator. ⁊ p syncopā vindemator. Hora. dirit li. j. saty. vij. Uindemator ⁊ inuictus quū sepe viator. Ouid. detraxit a Ifam dicēs in fastis. Atnō effugit vindemitor hoc quoq; causam. Abstemius deducitur ab abstineo ⁊ temetū: ideo ddā putāt variari. sed melius producitur a cūctis. Academia semper producitur. Eremus sine aspiratione producitur tñ cōtra Alexandrū Sulpitiū ⁊ alios plurimos scribitur eni in scōa per ita grecū/ qō nos vertimus in e longū. testis est Nestor. Errauit ergo prudentius cū alijs. q grecā orthographiā parui curātes corripuerūt.

nomē medici. ab agar deductū. a stranger.
vt Galenus. agaremus. vt aduenio. aduena. conuena.
E ante n. Longa est e super n. breuibus sed ducta notabis
viri propriū. regio.
hebreum. cōtra Rigam ⁊ Petrarcham.
Et genos atq; sthenos, Asenech sic Armeniamq;

E in medijs.

¶ Corripiuntur cõposita a genos greco. i. genus. veluti Deogenes nomen philoso-phi. ꝛ Origenes viri proprium. cõtra Rigã qui male scripsit in Luca. Scripsit Origenes qõ non tenebrosa fuerũt. Antigenes. Hermogenes. Protogenes virorũ ppria. Sũter ducta a sthenos cũ th. i. robur. vt Demosthenes orator dulcis. Borysthenes cũ y fluuius. insula. ꝛ oppidũ. vnde Borysthenide scythe. ꝛ borysthenius ꝛ borysthenis. idis. Sic Antisthenes. Calisthenes. Philisthenes. virorũ propria.

His xenos atq; menos tenus adde meneq; meneſq;

Et cõposita a Xenos. i. hospes vel peregrinus. vt Philoxenus. i. hospitalis vir. Philoxena. hospitalis mulier. Philoxenia hospitalitas. Aristoxenus optimus hospes. Axenus inhospitabilis. Polyxena cũ y greco filia Priami: interpretatur multorũ peregrina. Corripiuntur quoq; deducta a menos. vt Ariasmen⁹ viri nomẽ. Idasmenus viri nomen. Wisumenos. i. odio dignus et displicens. Orchomenus mõs Thessalie. vide Orchomenũ oppidũ ꝛ Orchomenon fluuius. Et a tenus. vt hactenus eatenus quatenus nullatenus. Et finita in mene. vt Nyctimene filia Nyctei conuersa in noctuã ob incestũ cũ patre. Clymene Phaetontis mater. Melpomene vna musarũ. Eurymene. arũ. cũ y apud Flaccũ. Clazomene. arũ. oppidi nomẽ in Ionia asiatica. In menes. vt Achemenes primus Persarũ rex. Ascamenes sculptoris nomẽ. Anixi-menes philosophi nomen. Aristomenes viri nomen. apud Warullum.
¶ Item corripitur Achemenides viri proprium.

regina Egypti
soror Ptolomei
vbis nomen apud Papi. ꝛ Cleopatie.
in. iiij. Thebai. viri nomẽ apud War. es.

Amphigenia simul Carmenion & Berenice

ppriũ montis ꝛ loci
apud Vale. Flac- oppidi nomen.
cum libro. vj. viri proprij. viri proprij. idis.

Ambenus Abdenago Celeneus vel Berenicis

piscis minim⁹
maximas na-
ues sistens. dux grecorũ.
in Pylade. es. furie infernales. apud Virg.

Cromenon ac echene, sic Eumenides Menelaus

furia infernalis. viri nomen. arbor. mulier ppũ.
idis. vj. Enei. vel hebanus. viri ppriũ. helene. vi na.

Eumenis Eumenius, iungas hebanum ac Hebenus, ne

a wytte/or
a Jentyll man. a yõge persone. disposycyon. viri proprij.

Ingenuus iuuenis sic ingenium Idomeneus

lapis pretiosus. Etolie vbs et
apud Priscianũ. deus nuptiarũ. alia Beotie. inde olenius. a. ũ.

Miritenes Hymenæus & Olenos Olenus atq;

nympha. vicus. conditor Ormenij.

Corripiunt̃q; heleniũ frutex. et herenius
Item Eugeni⁹

Ormenis ormeniũ sic pœmenis Ormeniusq;

virgo. vnde viri parasithe
parthenice. viri nomen. nomen.

Parthenos Ochenius vel Parmeno parmenio sic

viri. montis. et fluuij nomen. .i. Neapolis. viri nomẽ apud Auſoniũ.

Parthenius ſic Parthenope Philopemenes adde

viri nomẽ cõuerſi

romanorũ rex. viri nomen. in cygnum. viri nomẽ in Pyiade.

Porſena Telomeneus Stelenus ſic Diſameneſq;

¶ Hec diphthongantur. Amphiſibaena ſerpens. Bolitaena piſcis. Balaena marina bacua. Celaeno Harpyiarũ vna. & etiã Pleiadũ. Celaene. arũ. oppidũ Phrygie ſit. & Celaena ſingulari. Dracaena draconis femina. Encaenia & dicũd a caenos. .i. nouus. Hyaena. Lacaena. Leaena. Muraena. Nazaraenus. Paraeneſis admonitio. Apaeneos. Proſcaenũ. Phocaena piſcis.

¶ De ante n. vt amoenus. .i. hilaris. Amoenitas. Apoeninus. vt vult Seruius. qꝛ a poenis nomen habere putat. Neſtor & alij per geminũ nn. ſine diphthongo Apeninꝰ ſcribũt. Buthoenus cũ th. .i. hercules. Camoena. .i. muſa. Caloenũ. .i. vinũ optimũ. Lagoena menſure ſpecies. angl. a gallon. Et quicũd ab oenos. vt philoenos. & a coenos .i. cõis. vt epicoenũ. .i. pmiſcuũ. & a ſchoenos. .i. funis. vt oxyſchoenos iuncus marinꝰ quaſi acutus funis. Prothoenor.

viri proprium.

E ante p, vt Telephus. elephas. fluuij nomẽ.

Ante p fit breuis e. Aeſepus ſed demitur iſthinc

viri nomen. viri nomen. centauri nomen.

Adde & Ioſephus Aſclepius atq; Iycepes.

Iſta producũtur diphthongo ae ante p. Hypaepa. otũ. cũ y graeco. Lydie vbs mõti adiacens. ab hypo. .i. ſub. & aepos cacumen et vertex. Preſaepe a cratche. Palaepharus. Palaepolis. Palaepaphia. & ſimilia. a palae diu. et palaeos vetus.

¶ De ante p. Hodoeporus viatoꝛ. Hodoeporicũ. .i. itinerariũ. hoc eſt liber aliqꝺ iter deſcribẽs. Synaloepha. .i. cõpreſſio. Epiſynaloepha cõglutinatio duarũ ſyllabarũ in vnã. quod in diphthongo & ſynereſi fieri ſolebat.

teſte Gellio. aduerbia temporis.

vel te. vel te.

E ante q. **E præ q breuia. vt die quarti vel die quinti.**

viri ꝓprij et ꝓprij fluuij

ianitoꝛ inferni. infernalis.

vt Cerberus. Acheron.

E ante r **E ſuper r breuies. hinc obliquos tamen aufer**

a ſtãdyng pece.

ſpryngeof the yere. a woman. crateris. pantheris. purgat. angl. a clyſter.

veris. mulieris. velra. velra. ꝺr et clyſterium.

A ver & mulier crater panther quoq; clyſter

Macer igitur in hoc verſu (Appoſitus digitis aut intus clyſtere fuſus) penultimã male corripuit.

ſcãſilis annoꝝ lex

teſte Placẽtino & Nunnio ta. eris. & ꝑs dubioſum ſeptenario ꝺ. nis. vas in quo vinũ diluit. eris. nerus a quo teſticulus dependet pondus eſt quod in manibꝰ accipimꝰ ad ſaliendũ velocius.

Ac Erier climater luterq; cremaſter & halter

E in mediſs.

piſcis marin⁹ mira ma= gnitudine.

ſoteriū. oz. dolū āmico datū q̄ ipſe p ſalute diſs vouit.

.i. ſaluator/ viri propriū. ꝛ viri propriū. ſalus. rie.

Phyſeter Ricimer ſoter ſoteria iunge.

eſt gen⁹ pōderſ. qui duo habet didragmata.

genus ſerpētis ve= nenati qui alio nole dipſas oz cōtra Cale.

ppls ponti oz. teris.

ſignū/ ꝛ dicēdi ſtylus. et buzer. eris.

Atq; ſtater præſter Byzer character. & iſta

latine oz acris aſper. immitis. grecum.

arteria. rie. arteria. otū. conceptaculum ſpiritus natu= ralis. teſte Gellio.

vtbs Aſie. ad helle= ſpōtū ſita.

poete greci inſignis nomen.

Abdera auſterus arteria Homerus acheras

inſula contra Cretam in quā aduecta Uenus.

arbor eſt q̄ liguſtrū oz etiam herba.

anhat.

Atq; galerus Cythere Cythera cyperus

¶ Eſt et Cythera vna ex cycladibus inſulis. Ouid. iij. meta. Uadit vbi feſtus faci= enda ad ſacra Cytheron.

Uenus a Cythera inſula contra Cretā. teſtibus Calepino ꝛ Feſto. contra naturā primatiui.

regio hiſpanie intra Iberū fluuiū ꝛ p tota regione.

fluuiꝰ hiſpanie. a rege eiuſdem nominis.

(Ac Cytherea breuis) produc ſed Iberia Iberus

Uirg. ſ. eneid. Parce metu cytherea manent immota tuorū.

ſdē qs Iberus. Iberis.

equus caſtratus. a geldynge.

triū annoꝝ ſpatium.

inſula inter Siciliam ꝛ Liparim/ Uulcano ſacra: vna ex Eoliſs.

Ac Iber & cantherius ac trieteris Hiera.

inſtrumentū quo note inīmun= tur. oz etiā quo fortiores bitu= minationes pi= ctorū coquūtur. rium.

breuiter acute ſalſeq; dictum. rium.

rium.

Et finita rium caute. dicte quoq; ſlate.

in quo ds lauak q̄ſi lauacrū hoc l cel= lis ꝛ locis ſecretio= ribꝰ cōſtitui ſolet.

organū muſicū. a chyriche yerde.

ſacrum arcanum et occultū: qđ vulgo enū= ciare nō licet.

rium. rium. rium. rium.

Batiſte. pſalte. cœmete. iungito myſte.

victorie pre= miū. Nicite= rium ſcribit Calepinus.

officina vbi aliqđ opera= rīū.

vaſa odorū i qui= bus incēdebātur odores vt thymi= mur. rīū.

ſolitudo ppte: nunc tamē vſurpat a qui= buſdā p cenobio. ana. rium.

rium.

Nicete, ergaſte, thymiate ſicq; monaſte,

E in medijs.

habitaculũ piratarũ est. vt scribit Ambro. rium.

est instrumentũ q̃ res põderãtur sine bilancibus a stando dicta.

Adde pirate. sic centeria, subde statera

vbs Thyrrhene hetrurie. a Phaleriũ ntõ.

talaris tunica duplici syndone vt inqt Hiero. qua vsi sunt sacerdotes in ministerio templi.

Atq; Phaleria iungas œnanthera poderis

pfectus nauis triremis.

attentio seu cõseruatio. ea pars animę est, q̃ vitijs aduersatur & ad bonũ mouet. nauis triremis.

Iunge trierarchus syntereſisq; trieris.

vt seuerus. a. ũ. asseuero. as.
syncerus. a. ũ. perseuero. as.

Composita a longis diphthongo scriptaq; produc.

¶ Cõposita a longis. vt seuerus: quasi sequẽs verũ. grauis austerus. Hinc asseuero. as. i. affirmo. Perseuero persto. Syncerus purus/integer. alij dicũt a caera deduci. Tractũ ab eo qõ d̃ dividere fructũ cõmunem alueorum cũ socio volũt. simul cũ cera mel partiuntur: quasi simul cũ caera. Alij dicunt a carie duci. q̃si sine carie. i. corruptione. Enimuero pro certe q̃.

¶ Hec producũt ae ante r diphthongata. Arcaera currus vndiq; clausus. Arcaeris securis erea qua in sacrificijs vtebãtur sacerdotes. Aphaeresis est abscissio. q̃ est figura q̃ literam a principio dictionis aufert. vt ponemetũ p depone Diaeresis. i. divisio: figura quũ dividitur syllaba in duas partes. vt sylue trissyllabũ. Synaeresis. i. cõtractio. Epaphaeresis. Chimaera mõstrũ triformẽ habẽs tria capita. primum leonis scõm capte. tertiũ draconis. Fm historiã mons est i Lycia. Cithaeron cũ i Latino viri et montis nomen. Megaera furiarũ vna. Machaera. i. gladi⁹. Neaera mulieris nomen. Procaerus altus. Syncaerus integer. Phalcaerus viri nomen.

¶ Oe ante r. vt pomoerium. quasi post moenium. locus est intra iuxtaq; muros. vbi edificare non licet.

vbs.
vt Ephesus. vt obesus. adesus. semesus.

E ante s. **E super s/breuies. sed compositiua notabis**

vt pelopõnesus.
proconnesus. vt vicesimus centesimus
chersonnesus. .i. insula. tricesimus. millesimus.

Et ducta e nesos numeralia in esimus. adde

Laertes auus .i. poculum.
Ulysses. a carchesiũ ntõ. .i. abusio.

Teren. Si sensero te q̃q̃ hodie conarier? q̃si diceret puniam.

His Arcesius & carchesia sic catachresis

reticẽtia vel interceptus sermo. fluuij vbiq; nomẽ. eremus. inde anachorita
figura comica. apud Vale. Flac. eremita.

Aposiopesisq; Caresus & Anachoresis

apud Niniuitã. vbis nomen apud Strabonẽ.

Adde diœcesisq; cinesias atq; Cabesus.

E in mediis.

dubitatio. et est fluuius ꝙ viri nomen.
apud Ouiuitã. figura locutionis. apud Papi.

Ex (&) egesis item diaporesisq; Galesus

cetus. concilium. concio.
vibis nomen. oppidum est. um. concio.
apud Homerũ. teste Goudano. congregatio. .i. saluator.

Eutresis iungasq; Genesa ecclesia Iesus

flatꝰ aq̃lonij añ canis
ortũ spirantes dicti ꝙ Phorbantis fluuius et mons
statuto tpe anni redeũt. mater. non longe ab
etesie. arum. in Pylade. Etna monte.

Iungito ete (q;) sias Epithesia sic & Halesus

oppidũ prope Ꝩ= fons apud Pris. mons atticus.
blam apud Sil. in perihegesi. vel Lycabesus.

Addas Herbesos vel Halesinus ac Lycabesos

.i. disciplina.
ỽt a mathano greco
oppidũ Phrygie. apud Silliũ. viij. qõ est demonstro.

Lyrnesus iungas Ithacesius atq; mathesis

Ad disciplinã spectãt geometria. musica. arithmetica. astrologia. i. demõstratione discuntur. Phia ꝙ logica nõ dicuntur disciplinę: qꝛ plane per demonstrationem nõ discuntur: sed ratione quadam ꝙ studij inuestigatione.

festa ꝙ ludi
mons Pari. magne dee.

Addas Marpesus megalesia sicq; malesus

ꝓmontoriũ Ou= regio vibs et
chesti ciuitatis. ꝓmontoriũ. viri proprium.

Et Mibalesos item Magnesis iunge Monesos

vnde mindesius. viri propriũ.
vibs Syrie. se. viri dari nomen.

Subdes Mindesosq; Monesses adde Menesis

costarũ dolor.
apud Ouiuitã. ỽt ꝙ pleuritis. idis. furor ꝙ amentia.

Atq; Munesis item pleuresis subde phrenesis

attentio seu conseruatio
et est pars anime que
vitijs aduersatur. viri propriũ. oppidi nomen est.

Et syntheresis Sperchesius adde & Opesos

mons apud Thebas. viri nomen. opus totũ poeta

Theumesus iungas & Onesimus adde poesis

fluuius iuxta
Idam montem fluuius quẽ Orchon
cõtemplatio. apud Lucanũ. dicunt apud Lucanũ.

Atq; theoresis Telmesis sic Titaresus

apud Prisci.
in perihegesi. in Ibide Ouidij. in .x. Silliꝰ.

Iungas termesusq; philesius atq; vagesus.

E in mediſs.

¶ Diphthongantur iſta. Anapaeſtus pes metricus. Anaeſum herba. Anceſa vāſa celata: q circūcidendo fiant. Altemnaeſtra multeris nomē. Diocaeſarea a caeſare. vt Neocaeſarea. Ephaeſtion viri nomē. Palaeſtra locꝰ certādi. Palaeſtrita q̄ exercet. Palaeſtina regio Syrie. Maſaeſilij populi nomen in perihegeſi Priſciani.

¶ De anteſ. Argiroeſa vbs Aetolie.

cōſolator. .i.ſēſim a pede. pautio a peto. violentia.

vt paracletus. curetes. vt ait Niniuita. vt pederētim. impeto. is. impetꝰ rē.

E ante t.

E præt produc. ſed compoſitiua notentur.

loue. fulſomnes. carmen vnius metri.

vt pietas. ſacietas. vt monometrū. vt ſyntheton. i. compoſitū.

Aſyntheton figura quū cōſtructiones omittūtur. vt veni vidi vici.

Deriuata in etas coniuncta metronq; thetonq;

¶ Paracletus. i. cōſolator oim doctor. teſtimonio producit e ante t. ꝛ ꝺr a paracleo .i. hortor rogo conſolor. Baptiſta Mātuanus in agone Margarete dicit. Cui nomē paracletus erat deſcēdere mādat. multi inepti corripiunt. quū grece p ei diphthōgon ſcribitur: quā nos in e longū vertimus. vt Cytherea pro cythereia. paracletus p paracletos. Nōnunq̄ (authore Seruio) vertimus ei in i lōgū euphonie cauſa. vt Thalia pro Thaleia. Maluerunt tamē noſtri paracitus: vt idē ſit ſonus apud nos qui fuit apud grecos. Et forte propter euphoniam. ſic Agapitus dixerūt: nō Agapetus. vtut tamen eſt penultima producetur tantū. Paraclytus cū y / greco ꝺr inſignis vel infamis. nā para aliquando ſigt preter / a clytos famam. quid abſurdius poteſt enunciari de ſpiritu ſancto / et magis impium?

vt Aretalogus. i. laꝯctās virtutē tū ſuā tum alienā. .i. virtus.

Aretuſa nympha in fontem aut fluuiū ſitū nois verſa.

.i. incompoſitū. idē qꝺ aſyntheton. apud Niniuitam.

Ex arete ducta ac vel aſyndetos argeneteſq;

eq̄ nomen apꝺ Papi. the.

exemplaris.

pedagogi cuiuſdam nomen. .i. ſine cōmunitate.

lapis cōtra ebrietatem valens. the amethyſte.

Aſchetos archetypus vel Accœnetus ac amethyſtus

Archetypum exemplum vetus ad cuius ſimilitudinē conamur efficere. ſic dicimꝰ Archetypus liber. archetypa epiſtola. archetypa vaſa.

chryſendetū. ti. dicitur vas aureū vel in auro ligatum.

viri nomen. viri nomen. apud Martī. l ſine. vſ. viri nomen.

Calpetus Archetius chryſendeta ſic Capetuſq;

muſca minutiſſima longis cruribus in capite habēs roſtrū (a dogſle)

viri nomen. apud Papi. tis. viri nomen. viri nomen apud Martialem.

Sic Chaletus cynetes Chremetaon Calpetianus

ceruſe genus q̄ terre ſue nomen habet. qua precipue vſus fuiſſe Parrhiſius ꝺr.

ppli in perihe. apud Priſci. .i. cretenſes. orū.

femina in piſcem verſa. apud Ouiꝺ. iiij. m. ſ. Strabonis.

Cercetij Eteretes ſic Darcetis Eretria atq;

E in mediſs.

Andromaches pater q̄ apud Cilicie Thebas imperauit. — capulus quo mortui efferūtur. a fero. — Iuppiter dictus a fero ſiue ferio. — idē q̄ Arethuſa. apud Niniuitam.

Eetion — feretrum fere(ſic) trius atq; Erethuſa

Apollo dictus a multitudine ſagittarum. i. radiorū. apud Suetoniū. — morbus. apud Macrum. — viri nomen apud Homerū.

Ac Hecatebeletes ſic herpeta iunge Hicetaon

populi. apud Bapti. — viri nomē pr̄ Prometei. — Solis filia apud Proper. iiij. es. — viri nomen apud Vale. Flac.

Heluetij Iapetus ſic Lampetieq; Hipetaon

hereſis. optio. electio ſiue ſecta. dictio greca ab hereomae. i. opto eligo. nō ab hereo. ĩs hereticus q̄ ſectā tenet. — .i. macedo. aliquis de Macedonia vel maceta. — falco. accipiter ſiue niſus. p ſynereſin. tetraſyllabū. — Uenetie oppidū.

Hæreticus — macetes haliæetus Lucetia atq;

Iuppiter: q̄ lucē bat thuſca ligua apud Uirg. ſolū. — ppli ſcythie. tarū. — mulier vulgato corpore. angl. an hoore or harlot. — ppls ſcythicus. vel maſſageta. e.

Caleph⁹ ſcribit halyet⁹ cū y greco ſine diphthongo. Niniuita haliacetus penta ſyllabū / i tetra ſyllabū collilū p ſynereſin.

Lucetius Magetæ meretrix ſic maſſageteſq;

ab obſtādo mulier que preeſt partui. a my dwyfe. — ppli apud Priſcianū in perihe. — ſolis filius. apud Ouidiū. — fontis nomē. apud Mar. ꝑ — herba. apud Serenū.

Ob(q;)ſtetrix Oretæ Phaeton Nemeta & nepeta adde

qui pleureſim patitur. i. dolorē laterū. ab apoſtemate vel ptiſi. — Phaetontis ſoror apud Ouid. iij. li. — apō Niniuitā. — to perſe thotowe.

Pleureticus Phaetuſa Paræneticus penetroq;

herba. a quyuer. — pyretoty. — fluuius apud Ouid. — fluuius infernalis.

Cum pharetra pyretrum ſic Peucetius Phlegetonq;

oppidū Italie. vel Pometia. e. otū. — mulieris proprij. apud Warti. — viri nomen. — forte vinū. inde temulēt⁹ ebri⁹.

Palpetus & Temetum ſic pometij Theletuſa

¶ Niniuita cēſet temetū rectius pduci.

Sicilia a figura triquetri. i. trianguli. — viri nomen. aliqui ſcribūt p c. — q̄patitur in ſplene. — quod ſanū et incolumen eſt.

Suffetius Triquetra & ſic ſpleneticus vegetuſq;

recreo fortifico. — ppls ſcythicus. — aliqs ex Uenetia. e. et t vegetū facio. Uenetia. — he Uenetie. arū. — ſpaciū trij annoꝝ

Thyrſageteſ vegeto — venetus pater & — trieteris

E in medijs.

stella Veneris. montis nomen.
vesperus. idem. apud Luca. iiij. spaciū duoꝝ annorū.

Vesper & hesperius. sic Taygetus dieteris

q̄ naturalibus est a wall. a tuppe or a ram.
destitutus viribus. vt paries.etis. aries arietis.

Est varium vietus: sed etis breuies abies. ni

Inquies vneasy.
requies rest. ryche. mulierꝭ nomē. viri proprijū.
irrequietꝰ vneasy. vt locuples.etis. Agnes.etis. Chremes.etis.

Nata quies. longam per cætera vt es dabit etis.

¶ Hec pducūtur diphthongo. Agractius viri nomē. Cynaetha capre nomē. Diaethus historicus. Diaeta cenādi locus et victus. ⁊ iudicij locus. nā diaeteo est iudico vt arbiter. Diaetarij q̄ diete seruunt. Diaetite. i. arbitri. Indocti putāt dietā vnus dieī iter. Melanchaetes canis nomen. Meneiaetus aquile species. Niaethꝰ fluuij nomen. Panaetius philosophus. Philaetas poeta. Panaetolij Aetolie maximus mons tanq̄ totā continēs Aetoliam.

¶ Oe ante t. Damoetas viri nomen. Menoetius viri nomen. vnde Menoetiades. Oroetes. e. viri nomē. Propoetides patronymicū. i. Deucalion. Polipoethes Pirithoi filius. Timoetes Priami filius. Timoetas viri nomen.

vt parasceue. i. p̄paratio. apud Ninniam.

E ante u. E super u produc. tamen Isteuones breuiatur.

¶ De vocali i ante consonantes.

vt delibutus cōtra multos.

I ante b. I præ b breuies. bilis a quarta variatur.

mulieris nomē. canis nomē apud Ouidiū.

Vt dicunt quidam. Perrhibia Oribasus auferr.

¶ Annotatio.

grammaticus.

Aldus at vt sentit pœnultima quanta supini
Præ bilis & bundus verbali eadem remanebit.

¶ Quia in bilis et būdus a supinis formata (vt sentit Aldus) penultimā supini imitari debent. vt delebilis a deletū. scibilis a scitū. capibilis a capitū. petibilis a petitū. nobilis a notū. volubilis a volutū. solubilis a solutū. stribūdus a stritū. q̄ omnia pducūtur. Cōtra corripiuntur terribilis a territū. moribūdꝰ a mortū. stabilis a statū.

a dawe. emitto vocē by the rote
viri nomē. edes parua felicē facē. a cornice cornicis. a radice.
vt epicurus. edicula. orticalchū. vt felicito. cornicula. cornicor. radicitus.

I ante c. Ante c curta fit i. longis deducta notentur.

vt Henricus. Lodouicus.

Ducta a barbaricis producunt nomina in icus.

vt stoicus. troicus. creticus. gallicus. vbicus.

Corripiunt contra græcis ducta atq; latinis.

¶ Noia in icus a barbaris deducta (vt sentit Nimuita) q̄ta sunt plurima Gothoꝝ vandalorū. germanorū. ⁊ aliorū barbarorū noia apud veteres latinos vir reperta. vt Hēricus Ulricus Alaricus Lodericus Lodouicꝰ Athanaricus Rodoricꝰ. Hēfricus ⁊c. q̄ nō minus pducēda sunt q̄ Jacobus Josephus Adamꝰ ⁊c. licet nōnulli male ausi sunt corripere. Quę aūt a latinis aut grecis deducūtur ꝓpa in icꝰ corripiunt

Ideo male de omnib⁹ intelligit Alexander. In propriis ius pancitur. vt Frederi-
cus. Corripiuntur itaq; hec et longe plura Milycus. melicus. rusticus. Monychus
Ibychus. Euthycus. Autolicus. Stoicus. Urbicus. Dominicus. ⁊ gētilis. Anglicus
Gallicus. Germanicus. Scythicus. Atticus. Persicus. Getulicus. Ponticus. ⁊c.

vt Philonicus. Stratonic⁹. Hip=
ponicus. Polinices. ppria virtꝰ.
Thessalonica oppidum. Bere=
nice et berenicis.

q aduersatur et
.i. victoria. est primatus. qui amat.

Deducta a nice produc inimicus amicus

amicor. aris.
inimicor. aris. apud Virgilium.
amicitia. viri proprium. .i. vestire.

Cum natis. Amycus breuiabis sic amicire.

a waye dore. a back dore.
ca. ⁊ cum. ca. et cum. flumius.

Produc anticus posticus iunge Caicus

Caici dicūtur germanici.

Anticus. a. ū. Antica dicūtur omnia ea que ante nos fuerūt. Postica que post nos futura sunt.

to sonne/or pu=
a place that the ne in the sonne
sone shyneth vpon. as fowles do. viri proprium.
locus sole gaudēs. sole gaudere. apud Warti.

Apricus sic apricor vel Apicius atq;

syluestris ficus
possessiuum nullo tempore
ab aricia. vibs Italie. maturescens.

Iungis Aricinus vel Aricia sic caprificus

Caprifici dicuntur canicalares dies.

diffi. a canis.
⁊ syd⁹ celeste. diffi. a cutis. diffi. a cratis. a cony.
vt canicula. cuticula. craticula. cunicalus. nouicius.

Nata canis cutis ac crates cuneusq; nouusq;

a couerlet. to get out. to go on hoote
parua teges. a tyrle kaye. a tricsereo. huntynge.
tegeticula. clauicula. ppls Thuscie. extrico. meretricor.

Et teges clauis æquicolus & sata longis

Equicolus viri ppriū corripit pmā. scōam p= ducit apō Virgilium. ix.

frutex est quā alij Sisarū vocant/
a pysmyre/ a bolster or folia habet raramaci similia: hec
or a naute. apud Niniuitā. pyllowe. tamē herba sola floret in syluis.

Formica embricus ceruical iungis erica.

febrem patior.
vt febricula diffi. febricito. febriculosus. ⁊ meretricula dimi.

Et ducta a febris fœliculus & meretricis

vermicul⁹ rodēs
flumius apud ventrē: etiam oppidi nomen.
Pyladem. vermis terren⁹. a habburion. hinclabicus. a. um.

Atq; Grenicon lumbricus lorica labicum

virgultum herbidũ
ex cuius culmo ejus-
dat succus rosidus
quẽ vocant laser.
a laserpitiũ singulari. viri propriũ institissimi. mater Latini.

Laserpicia sic Mauricus iunge Narica.

vestis genus.
qui matrẽ interimit. a multicijũ singulari. brome.

Sic matricida & multicia subde myrica

a begger. viri ꝙ fluuij nomen.
to begge. mẽdicus. viri nomẽ. apud Horatiũ semel corripitur.

Mendico & dicus, Nassica Numicius atq;

.i. molestus. a peryll.
a petris dictũ. pueris abuti. p̃ pericula. deus ethnicus.

Et petricosus pædico pericla Palicus

terra rubei coloris
ꝙ mynio, prima hac mõs i Sabinis ꝙ
legum tituli ꝙ ca- insula iuxta Siciliã.
a louce. pita notabãtur. atq; in ea vbs. .i. castus.

Adde pediculus & rubrica Vstica pudicus

siepe or dropsy.
Cãpanie ppls. culosus. thyrsty or drye.

Atq; saticulus & somni siti (q;) culosus

qui tibia canit. apud Ausoniũ. viri nomẽ apud Silliũ.

Tibicen iungas bellicanus atq; Vaicus.

vi ꝺcꝺd in aliqua re est
mediũ vel intestinorũ
ligamẽtũ. ang. (a nanyll)
a bledder. p̃ vmbilic⁹ p̃ syncopã. apũ Silliũ. pagus Italie.

Vessica vmblicus Vepicus iunge triuicus

mulieris nomen. parua vitis.
teste Laurẽtio. a vitis.

Cum Veronica iungas viticula dictis

herba pũgẽs a redimo. is. iui. vt diuerticulũ a diuertẽdo (a cornell
ꝙ vrens. vt redimiculũ. or a turnynge of a strete or waye)
a nettle. cõiugationis. cõiugationis.

Vrtica & quartæ icula, sed ternæ breuiabis

virga lanata in summi-
tate pilei. est etiã cha-
racter in summitate syllabe. linea (a shete)
vt apex apicis (a tytle) lanea (a blanket)

Ex breuiabit icis, longa lodex tamen icis.

a voute/or a baudes house.
fornix. icis.

Ix mas curtat icis, producunt hæc tamen icis

the bryde of a sylke worme/
arabye. madder. or sylke web.

Phœnix cum sandix spadix bombix quoq; Cæyx

I in medijs.

que colit. faustus fortunatus.
vt cultrix.cis. felix felicis. nola sequētia q̄ penul. gti cor.

Cætera cuncta per x longant icis, tamen auferfemina q̄ pinsit q̄ virū pelli=

q̄ddā mōstrū cet ab vro= marmum. re(an hoote) a salowe tree or a wyllowe. celer per= nicios⁹.

Hæc pistrix pellex q; salix q; filix quoq; pernix

reuylynges. inde cōuicior. aris(to reiagge/or reuyle) a cō q vicis vel vitium. a.um.

Et conuicia. sed vaticanus variatur

Uaticanus a vates or q̄dq̄d pertinet ad vatē. vt vaticanus ager. vatican⁹ collis. vel (vt inq̄t Gellius) q; ibi dari solebant vaticinia.

helpe. q̄dq̄d recidet. to kyll. idem. to consydre.
vt presidiū. bifidus. recidimus. vt occido. trucido. consydero.

Ante d corripis i. longis deducta sed auferI ante d,

vt Pelides. Phoronides. Titides. Belides. Bacchides. Licurgides.

Ides mas & ab eus Belus Bacchusq; Licurgus.

deus amoris/q cupiditas. diede. lust or pleasure.
vt Cupido. formido. libido.

Ides producunt sic nomina ducta & in ido

ablti casus ab The= seis. Phoroneis. cē.
vt Priamides. q Theseide. Phoronide. a Belis Belidis femino.

Cætera curta in ides plurali & belides adde.

vrbs Asie a Muses cōdita.
viri nomen. .i. timeo. vel Abyd⁹. hinc abyden⁹. a.ū.

Longa at Aristides verbum formido & Abydos

hinc acidalius. a.ū. inertia/igna= fons in Orchomeno uia. tedium. viri nomen.
Ueneri sacer. vel acedia potius. in Pylade.

Iunge Acidalus ijs vel acidia vel Polyphides

.i. Dauid rex a swalowe.
viri ppriū apud iudeorum. hirundo.
Virg. in Coppa. e. onis.

Adsit Alybides Dauides adde chelidon

lapillus precios⁹ q her= ba. angli(salendyne) philosophi
q regio q̄dā in perehegesi. nomen. poete nomen.

Adde chelidonia ac Euclides Eu(q;)ripides

Elegidia diminutiū ab elegia.

fulsomnes or werynes
apud Persium. to be wery of. .i. satietas.
ab elegidiū singulari. or to lothe. fastidium.

Sic elegidia vel fastidio iunge diumq;

ppli apud Prisciani. apud Ouidiū in Ibin.
in Dionysio. ab Isis Isidis.

Et Posidæi iungas Isidius atq;

I in medijs.

spadonis nomen. virinomen. virinomen.

Posides iungasq; Phasides vel Godofridus

ppñ apud Prisciañ in perihegesi.

poeta grecus.

Psophis psophidos Pherecydes iunge Nesidæ

vt meridies. pri: die. postridie.

virinomen.

authore Nunnita. virinomen. teste Calepi.

Nata dies, subdes Vectidius atq; Laydes.

metri causa cum tt/duplici.

historici greci nomen. cum t/erũi. ppñ apud Claudiañ.

Tucydides varies, sic quottidieq; Pisidæ.

nomen angeli.

the daye sterre. a craftes man. arma ferens.

vt Lucifer. artifex. armifer.

i añ f & ph I super f breuies (vt dixi) in compositiuis.

an hoose. to hoose. morbus ꝛ minus: tissimus furfur. a carter.

caliga. hinc caligo. as. vt corrigia cõtra Bratorẽ. vt potrigo. inis. vt auriga. iñ aurigor ꝛbũ.

Ante g fit breuis i. tolle in go nomen & in ga.

to make to set medica:

to torment. colde. vpon. mentũ

vt affligo. infrigido. instigo. ex ruta. to make wery.

Et ducta a longis diapiganon atq; fatigo

a top of ony thynge. herba.

to be darke or blynde. a fastigiũ singulari. ab origanũ singulari.

Caligo obscuror, fastigia origana iunge

a cart of. iiij. horses.

serpentis nomẽ. Italie ppñ quondã. or. iiij. wheles.

Salpiga adiungas. Læstrygones atq; quadrigæ

a steppe or the pryntolle or of ony thynge

custome. a vestigiũ singulari. to seke out. inuestigo. peruestigo.

Vectigal vestigia vestigo & sua nata.

¶ Uropygium apud Martialem in. iiij. põ. y.

idẽ qõ oestrus locus profugij

a gad brees. ad vitam tutandũ.

counseyle. corrupte. ꝛ etiã viri aliqñ templum

vt consilium. pestilens. propriũ. angl. sanctuary.

I ante l, I super l curtum. produc sed asilus asilum

viri nomen apud Virg.

ppñ. Asilas. regionis nomen. .l. sine labijs.

Adsit Asili, las, Pamphilia iunge & achilus,

nomen mulieris.

Ausilena.

virinomen. viri propriũ.

Iunge Ausilenus vel Acilius allo (q;) phylus

l in mediis.

serpens quadrupes
ſ conchylium ſiue cõchyle. is. ſuper Nilum. viri nomen.
Et conchylia ſic crocodilus Atilius adde

piſcis ſatis grãdis qui in Pado
inertia pinguescens ad mille alĩ-
Apollo. quando libras cathenato hamo
apud Hora. captus nec niſi boũ iugis extract⁹.
Adde & Agyleus ſic attilus Creopylus
morbus quidam. mons hiſpanie.
Et condyloma ac cobylum (anceps at Abyla)
in Lucretio. viri nomen.
Produc Incilo Lucilius ac Eriphyle
vrbs Libye. inde viri proprium
Maſſylus. a. ũ. Maſſylianus.
Et fœnilia ſic Maſſylia iunge Lianus
viri nomẽ.
vrbs Narbonẽſis Gallie vrbis nomẽ. inde Oſſides patronymicũ.
Maſſiliam breuies, produco Petilia Oileus
regio in Judea. mulieris nomẽ.
(Tute Galilæam varies) Manilia produc
viri proprium. auis.
Sic Manilius atq; triphylis iunge trochilos,
viri proprium. ꝙ Seruilia. Turni mater.
Seruilius varium, produco Venilia, iunge
locus vbi boues. capri. equi
auis veſpertina. vt ſeruilis. virilis et ſues ſtabulantur.
a backe. paſtilis. quintilis. ſextilis. boutle. caprile. equile. ſuile.
Veſpertilio. ſic finita per ilis & ile,
fluuiatilis. aquatilis.
ſaratilis. verſatilis. ꝛc. mulieris ruſtice nomẽ.
Atilis at breuies ſic miſſile Theſtylis adde,
vt a fingo fictilis quod poteſt fin-
gi. tertilis. ſeſſilis. fragilis a vt a ſerno ſeruilis.
frango. quod frangi poteſt. a capro caprilis.
ſcibilis a ſcio. qõ ſciri poteſt. ꝛc. a bone bouilis.
Curtatilis ductum a verbo, de nomine longat,
.i. lautus/
liberalis. lowly meke. lyke. lyke egall.
Dapſilis at breuies humilis ſimilis pariliſq;
viri proprium.
Produc cordilus, variabis Rutiliuſq;.

vt Theotimus dei honor.
Polytimus vir magni ho-
a godfader. a godmoder. teſte Politiano. noris. virorũ propria.
vt patrimus. matrimus cõtra multos. .i. honor.
Est breuis i ſuper m, producas ſed ſata time,

I ante m.

I in medijs.

hurt. ease. .l. munitio.
vt detrimentum. vt lenimen. munimen.

Finita in mentū verbalia quartæ & in imen

vt oblimo. as. sublimis. elimino. vt Joachimus a Joachim.

Deducta & longis sic barbara adaucta per imus.

viri nomen apud
philosophi nomen. Papinum. viri nomen.

Sic Archimedes & Alimenus vel Alimon

diariū libellus in quo acta
quotidiana continentur.
oppidi nomen. vel q̄ potius ephemeris.

Adde & arimathiā vel Ariminum ephimeris atq;

fons ꝙ mulier.
in nono Silliſ. es. pingnis fertilis.

Aſſit Adrymachides & Amimone vel opimus

argumētationis
vel pentemimeris species apud vt quadrimū vinū
ſm Ninuitam. dialecticos. .i. quattuor annoꝝ.

Et pentimemeris ſic enthymema quadrimus

audimus. neſcimus.

Et crementa prius dicta, iſs iungas epithima.

fames inwarde.
ſagina. mulier magna cū ſemi- nympha
deapron- marina.
a nyghtingale. a iourney or waye. robbery. micū a heros. a nereus
vt luſcinia. itinerꝭ ab iter ſiue antiq̄ itiner. vt rapina. heroine. Nerine.

I anten. **I ſuper n breuies. produc ſed in ina vel ine.**

Exceptio.

ꝙ Apina. ne.
oppidi nomē.
rude animal. res vilissime.
an aſſe. arū.

Hinc aſinam tollas apinæ vel aporina iungas

inſtrumentū quo
ſignū dat hoſti-
bus in bello. Siciliæ oppidū.
a trumpet. vel Catine. es.

Buccina cum Catina caſina & ſic plantina ſubde

mulieris ꝙ vnius
gr̄arum nomen. almooſe. a thyghe.
vel Euphroſyna. miſericordia. .l. mulier. ꝙ a foemen. inis.

Euphroſyne ac eleemoſynam ſic fœmina biſq;

a fleſſhe a plate of ſte-
a leype. hooke. le or yron. an enioyne. a gauſapina.

Fiſcina fuſcina lamina machina gauſapinamq;

In mediis.

adyssheor aleyseor mater musarū.
oppidū. aplatter. ascrolle. .i. memoria.

Cum Mutina patina sic pagina Mnemosyneq;
a fardell. mulieris nomen. Umbrie oppidum.
p cliteram. cum y greco. per s.

Sarcino sarcina sic Sophrosyna Sarsina iunge
insula in littore vxor Plutonis
vel statine. arū. telū quoddā. Cereris filia. vbs Aphrice.

Cum statina sibina Proserpina Ruspina subdes
piscis. vestes virides.

Squatina cum trutina trutino zerampelinæq;

Secunda exceptio.

vt Sabinus. Charinus. Lauinia. Altinū. Arpinū.

Propria produces & in inus in ina vel inum.

Demuntur inde.

mulieris nomen.
apud Flac. viri proprii. viri proprium.

Arsinoe Alcinous breuies simul Albinouanus
viri nomen. viri nomen. viri nomen.
apud Sillū. apud Warti. apud Iuue. viri nomen.

Cælinus Earinus sic Fuscinus Euxinus adde
viri proprium.
duplex Italie lac⁹ vbis nomen. apud Sidoniū.
vnus Narsoū. lacus ⁊ mons apud Sillium. .i. Gallicinus.
alter Volscoū. Hetrurie. fulginia in ntō. cinus.

Fucinus ac Cyminus sic Fulginiam quoq; Galli
Italie oppidū
⁊ illius ppls
oppidi nomen apud Sillū. viri nomen. viri nomen.
apud Lucanū. onis. enei. xj. apud Hora. in odis.

Iungis Arimi (q;)num Frusino Hermineus Lycinusq;
vir. ⁊ gens gal=
lica: q vulgo mo=
viri proprium. rinensis dicitur. viri nomen. loci nomen.
apud Vale. Flac. apud Sillū. apud Sillium. apud Warti. li. iiij.

Gessominus Morinus iungas Hebrinus Matinessa
ppli quidā
regio viri nomen. apud Va= viri nomen
apud Mar. li. iiij. Mar. in Xenijs. lerū Flac. apud Hora.

Sardinia & Myrinus Torini sic Stertineusq;
mons asperrimus
in Sicilia: super
que ⁊ Tauromi= oppidi nomen. viri nomen.
num oppidum est. teste Nestore. apud Ouid. ij. fasto. viri nomen.

Taurominum ac Ytinum sic Tarquinius Chorineus

I in medijs.

virorũ propria cũ alijs.

Astinous simul Antinous sic Callinousq;

¶ Tertia exceptio.

piscis. dolphen or dog fysshe.

vt a delphin delphinis. phocyn phocynis.

Inis. Producas genitum longo a recto vel in inis

vt Perusinus. Uenusinus. vt bonnus. ouinus.

Inus, ꝑd, Possessiua simul/vel deriuata per inus,

¶ Demuntur hinc.

Corripiunt sed inus gemmæ vnguenta atq; lapilli

Inus cor. Ducta coloribus aut ab odoribus a quoq; veste

Et quæ materiam designant arboris hærbæ

antiquus.

pristinus. crastin⁹. diutinus. serotinus. hornotinus.

Pris, cras, atq; diu sero curtant tinus horno

.i. die post crastinum.

a perendie.

.i. ꝓcul. inde perendino. as.

Protinus atq; perendinus ijs sic quatinus adde

circulus celi qui capri=
cornum cõtingit in quo quũ
sol est breuissimi sunt dies.

.i. hyemalis.

Chimerinos therinos vel Aporinos hiccine iunge.

¶ Corripiuntur nota in inus que sunt a nominibus materiarũ ⁊ vnguentorum. vt myrrhinus a myrrha. Lapillorũ. vt amethystinus ab amethysto. crystallin⁹ a crystallo. smaragdinus a smaragdo. sardinus a sardio. onychinus ab onyche. adamãtinus ab adamãte. A coloribus. vt spadicinus a spadice. hiacynthinus ab hiacyntho flore. sandicinus a sandice. Coccinu essue coccineus a cocco. Crocinus a croco. glaucinus a glauco. prasinus a prason greco qõ porrum latine sigt color viridis. Ab odoribus. vt amaricinus ab amaraco herba vnguentaria. Lucre. li. ij. Denicq amaricinũ fugitat sus et timet omne. vnguentũ. hinc ortũ adagiũ. Nil cum amaricino sui. Et que sigñt materiã vel arborũ. vel florũ. vel herbarũ. vt amygdalinus ab amygdalo. faginus a fago. oleaginus ab olea. Jantinus ab Jan greco. i. viola color violaceus. cedrinus a cedro. A vestib⁹. vt xerampelinus. xerãpeline. dicũtur vestes ad vsum matronarũ. xerãpelinus color q̃ inter coccinũ ⁊ muriceum. Bombicinus a bõbice. ⁊ byssinus a bysso. Chimerinos. i. hyemalis est vnus ex circulis celi qui Capricornum contingit in quo quũ sol est: breuissimi sunt dies. Martialis li. ix. Si daret Autũnus mihi nomen Aporinos essem. horrida si brume tẽpora chimerinos. Vict⁹ ab estuo therinos tibi mense vocarer.

¶ Quarta exceptio.

an hall. a marshall.

vt triclinũ. .i. lectus. architriclinus. gladius persicus.

Deducta a cline produc & Acynacis inde

I in medijs.

vas in mensa escaria vbi pultem aut turnlenti quid ponebant. vel catinus.

ifi festinus. a.ſi. to make hast. accelero. a chymney.

Adde catinum sic festino caminus aginor

herba et semen q̄ pallorē parit. angl. comyn. .i. impatientis.

currus britannicus. vel cuminum. piscis prius dictū. furia infernalis.

Atq; couinus sicq; cyminum Echinus Erynis

Morticini dicūtur pedū. q̄ tāq̄ mortuina caro sit. anglice (an gneyle.

qui alienas edes habitat. q̄ vri vel odij causa sic q̄s appellatur. angl. an outlād dysshe man.

inde opinto inopinus .i. puto. to thynke.

corruptum vel exangue mortui: cinā carnē dicimus alialium que non sunt mactata.

Sic inquilinus vel opinor morti (q;) cinum

herba quedā cuius radix fit precipuus pastus holo. .i. potū trado vel pregusto.

.i. prorsus. vtterly.

Addas omnino sic pastinaca propino

pinguefacio. iacere vētre celū versus. q̄ iacet ventre celū versus.

a quysshyne or idem. a pyllowe. pulvinus. or fede.

to make fat

Puluinar vel nusq;, sagino supino supinus.

cāpanula a sono vocis. a sacrynge bell.

vas in quo sal reponitur. a salt seller.

Telchines sic tintinabula iunge salinum.

Campante oppidum. fluuiꝰ ppriꝰ.

viri nomen. vt Antiphus. in Aliphanus. vel Enipheus.

Ante p fit breuis i. produc Aliphæ & Enipeus,

I ante p,

viri nomen. a Terentiano. viri proprium. a Jnuc. q̄ Sedulio.

(Euripedes Caiphas varies) coliphia produc,

obstipo. obstipus. a.ū. constipo condenso. viri proprium. apud Luca. v. vna cydadum.

Deducta & stipo Racipalis atq; Seriphos

mare est inter Beotiā Euboiam. interpretatur irrequietus. oppidum.

cōtra Seruiū q̄ dicit variari.

Atq; manipulus Euripus coniunge Seriphum,

vt antiquus (oolde)

I præ q produc, sed compositiua notabis

I ante q

tegumētū vel follicul⁹ quo grana legumiū includūtur (a pese codde) Siliqua etiam est vigesima pars vnciæ: quarū sex conficiūt obolū. anglice a myte)

prorsus/ omnino. somebody. quasi ali⁹ q̄s. q̄si relictus. there remanēt. verbum.

Sic vtiq; ac aliquis reliquus siliqua & siliquare,

I in medijs.

dicũtur pauca q̃ reli=
ex omni parte cta sunt (remaynes)
on euery syde. ainm. bothe.
ab vterq; in omni loco.

Vndiq; relliquiæ. produc sed vtriq; & vbiq;

regio vbi abundat
hellebous herba. to syke. no merueyle.
vt Anticyra. vt iuspiro. nimirum.

I ante r

I super r breuies, de longis ducta notabis.

vbs. teste Uolaterrano. libro decimo
ab Aegyra ntõ. viri nomen.
coquorũ princeps. cõtra quosdã q̃ corripiũt.

Aegyram produc sic archimagirus Abiron.

Ualgius. Lacnuenum butyrũq; nouũ cũ melle comedit. hũc sequuti sunt Macer & Serenus. Egnatius. molliq; subacta butyro.
botter.

Producunt græci, variant latijq; butyrum.

deus lini Neptuni & Libyes filius. apud Baptistã. poma punica sine granata ꝓpria dulcia.
pome garnarde.
ab apyrinã ntõ singulari.

Busiris iungas almyria apyrina subdes

medicamẽtũ oculorũ. a collyriũ ntõ singulari. insula Dalmatie adiacẽs. vbs Aphrice. arbor: qõ ligustrũ dicimus. vel cyperus de q̃ supertus.

Et collyria sic Corcyra Cosira cypirus

filia Enei Etolie regis Herculis vxor. Leucippi filia quã Pollux corynthus. deperijt. vbis nomen.

Deianira simul Cercyra Ilaira Camiros

dicimus Empyreũ celũ a pyr: quod est ignis. Calepinus dicit Empyreũ. teste Ninuita. regio que Chaonia dr. vel Epiros. ludi quos Romulus Marti instituit: in his ludis currere in martio campo equi solebant. angli iustynge or rennynge) orum.

(Empyrius varies) Epirus equiria longa

diminutiuũ a manu dictum. quicquid manu cõtineri possit. vt libellus August. gladiolus. rẽ. ds̃q; ex Epiro regione. viri propriũ.

Sic enchiridium sic epirota lairus

parua insula nõ longe a Coo in ẽ optima vina cognomen viri. inde Papyrianus. a papyro Papyri tuncus vel charta in qua scribi solet.

Iungas Nisyrusq; Papyrius atq; papyrus

astrologi nomen. medici nouien. apud Ouidõ. de arte. Iouis filius & Niobes Osiris vel Osiridis.

Et Petorilis item Podalyrius adde & Osiris

lapillus ꝑciosus. a sapphyre. Chiron centaurus producit secundam. cõtra ꝓmatui naturã. quidã ꝓ Ilaira legũt. Leucippi filia.

Sapphirus iungas Phillirius ac Thelaira

I in mediis.

Nimi vroz.
propriũ viri. idis. in Pylade.

Adde Rabirius atq; Semiramis atq; Ianira
nomen vbis. populi quidam
apud Ouid. j. triſtiũ. nomen vrbis. apud Priſcianũ in periẽ.

Stantyram iungas necnon Tenthyra Vechires.
lapis valẽs cõtra ebrie-
tatem ſm Calepi-
num ſine t/ſecundũ
vt Acriſius viri nomen. vrbs Phocydis. alios amethyſtus.

Eſt breuis i ſuper ſ. produc Amphiſa amethyſus I ante ſ.
fluuij nomen. Chij promontorium.
vel ſus. pater Enee. hinc aruiſius poſſeſſiuũ. vrbs Ponti.

Amphryſos ſic Anchiſes Aruiſium Amiſon
pater Mariſ dict⁹ viri propriũ.
Dryopes filius. Nabucodonoſor. apud Baptiſtã.

Amphryſus ſic Cambyſes Aloiſius adde
viri propriũ. inde inſula in
Cariſianus. Ægeo mari.

Iunge Cariſius ac aphrodiſius atq; Donyſa
fluuij nomen apũ a gaudeo. fluuius Attice
Virg. v. Enei. Beotie fluuius. ſum letus. regionis.

Criniſus ſic Cephiſus gauiſus Heliſos
a. ũ. apud Silliũ. viri ꝓpriũ. viri propriũ.

Sic Dionyſeus Dionyſius atq; Moyſes
viri propriũ. Dido onager adhuc parum.

Iunge & Eliſæus vel Eliſa Laliſio ſubdes
mulieris proprium.

(Heliſabeth varies) ſed producas Ialiſos
vt diuiſus. a. ũ. diuiſio. locus amenſiſimus mulieris nomen
diuiſimi. diuiſor. vitra lunare circulum. apud Ouid. vj. faſtorũ.

Diuido ſic nata & paradiſus Ocriſia iunge.

Lariſa Aetoliæ vrbs/Lariſſa eſt Theſſaliæq;.
vt conditio. polymita diaconus.
cuius oẽs ſyllabe cor. vt leuita.

I præ t breuies. produc ſed ducta per ita I ante t
virinomen. ab auo. furioſus
eremita. Therſites. ſunamitis. vt auritus. auitus. ceritus.

A græco. & tes tis: ſic nomine ducta per itus,
a ſuppono. a fingo.
vt ſuppoſititius. ficticius. pyrites. thonites. actites.

Titius a verbis ductum lapideſq; per ites.
Romanus. a cupio. laceſſo. audio. largior
vt quiris quiritis. vt cupitũ. laceſſitum. auditũ. largitũ.

Itis ab is longa eſt, ternæ quartæq; ſupina

I in mediis.

ab insero. ab adeo. ab excito.
vt capit⁹. tur⁹. audit⁹. tur⁹. vt insitū. aditū. excitum.

Itum cum ductis: curtis nisi ducta supinis

I cor. a pareo. a tueor. a parturio. ab esurio.

Et paritum tuitum sic parturitum esuritumq;
a fruor. a metior. a morior. ab orior.

Et fruitum metitum moriturus sic oriturus
vt funditus. stirpitus. medullitus. radicitus. a blandior.

Sic peritus deducta aduerbia. blanditiæq;
lasciuia lubidinosa
illecebra. vt sentit
a seruitiū cōtra primatiui naturā. Aulus Gellius.

Seruitium vel itus de seruo: nequitiamq;
propriū viri. quod casu accidit.

De nequam. Alphita. de forte est fortuitusq;.
Neptuni vxor. et
accipitur p mari. philosophi nomē. herba venenifera.

Longa Amphitrite sic Architas aconitum.

I pro. ab Aquitania. mulieris nomē. viri propriū.

Adde & aquitanus vel Amithone ac Agapitus
venus ipsa. nymphe
vel Aphrodita. nomen. mulieris nomē. ppri nomē.

Sic Aphrodite vel Alithyia Anitia Alites
Phenicie vrbs. infernalis fluuius. puer quo ꝙs abutit sodomitice.

Berytus iungas cocytus sic catamithus
Mercurii ex Venere filius
viri ppriū. viri propriū. qui erat gemino sexu.

Atq; Galeritus Castritius Hermophroditus
pharetra vel fm nobilissime oppidi nomen.
Nonii missile in eque nomen. teste Nestore.
sagittarū modū. vel corytha. cum y et th.

Corytus vel corythe: (at corythus breuiabis)
naues onerarie que
in summo malo p signo viri propriū.
corbes habebant. apud Ouidiū in ibin.

Longa cotytaris & corbitæ vel Damasithon
viri nomen.
mel ex arūdinibus. mulieris nomē. apud Ouid. viri nomen.

E(q;)bosita simul Gallita Erisiton Eritus,
a larke.
auis crista ta. mulieris nomē. viri nomen.

Adde galeritam ac Hasbyte & Hyar(quoq;)bita
philosophi nomē. viri nomē. terre putor ex aquis sulphuratis.

Sic Heraclitus Misitius atq; mephitis,
apud Lippium. Hispanie regio.

Atq; hamerochita sic Lusitania iunge,

I in mediſs.

Diane nomẽ: qz parturientib⁹ pẽſt. — qõ moleſto aio⁊ nõ libẽter ſit. — adulator q̃ diuitũ mẽ= ſas vẽtris gr̃a ſeq̃tur. — et paraſitaſter pa= raſitor. aris. verbũ.

Ilithyia — **ſic inuitus vel paraſitus**

.i. allecto. — quicq̃d immolatũ idolo.

Atq; thomitanus, inuito ido(q;)lothytum.

euacuo. — inſtigo.

Irritat euacuans / irritans prouocat iras

q̃ nutrit ſiue qui habet curã infan= tiũ ⁊ adultor̃ũ.

q̃cq̃d eſt nouũ. — a nutritum. — vide in paracletus.

Adde nouitius & nutritius ac paraclitus. — Nutriti⁹ pater foſter a fader.

ſunt p̃mia relata ex vi: ctoria: vt torques. — ppti apõ p̃ſci. arũ. — viri nomen apud Auſoniũ.

Niceteria ſic Oritæ — vel Polygiton

Boree coniunx filia Erichthei Athenarũ regis. — viri propriũ. — flegma. vide i ante t in primis.

Orithyia — vel Pampitius & pituita,

habitudo corporis vel bona vel mala. et potius valetudo. — placente ſpecies. — viri nomen.

Iunge valitudo ſtriblita Potitius iſtis

homo ſolutis neruis. in. xiij. Sillij. — ſtryken with the palſy.

Atq; veliternus: paralyticus at variatur

vt rediuiuus. — audiui cũ ductis ⁊ ſimilia.

Compoſitiua notes crementaq; vt antea dixi.

ſpatell. — to twynke. — flumi⁹ apud edcolos q̃ ſunt ſupra Tybur. — vibis nomen. — **I ante u.**

I ſuper u produc. ni Symbriuium Niniueq;.

❡O ante conſonantes in mediſs ſyllabis.

viri proprium. vt Ariſtobolus. — bothe. iſ. — two. — **O ante b,**

Præ b breuies, ambobus tolle duobus

ppri Italie. — ppriũ viri. ab Job. — ciuitas Egypti.

Et longobardi vel Iobus iunge Canobus

ad vnũ aliquẽ locum ⁊ ad alterũ. — viri propriũ. ab Jacob.

to this place ⁊ that place. — menſis anni.

Iunge & vtrobiq; — ac october ſic Iacobus.

a nego ⁊ ocyũ. — a foco antiquo. — ſuffoco.

vt apocope cõtra Alexandrũ: q; grece p̃ micron. vt negocyũ.

Ante c fit breuis o. — **de longis ducta notabis.** — **O ante c.**

Jodocus. Guinocus ⁊c.

Barbara producunt ocus propria, at breuiabunt

O in medijs.

vt Demodocꝰ, Laodocus. vt patrocinor. latrocinor. patrocinij. latrocinij.

Græca in ocus. produc clausa ocinor ociniumq;

in. xiij. Sillij. viri nomen apud Philelphū.

Atq; triochala sic istis Iannocius adde

liber quo indocti
exitus ab Egy=
pto describit. genus cātus. .i. terrenus. sulphureus.

O ante d. vt exodus. exodium. vt geodes. Thiodes. .i. melodes vel lia.

Epodos pduci=
tur. teste Ne=
store pter Sul=
pi. nā grece p o
mega scribit.

Ante d fit breuis o, ni græcā educta per odes

cōtrariꝰ cātꝰ. accentus. Celtiberie akeper.
palinodia. prosodia. oppidū. custodis.

Composita ac ode Botrodum iungito custos

vt custodia. e. auis quedam. oppidi nomen.
custodis. is. erodius. montis nomē. Emoda. de.

Cum natis, erodio iusq; Emodus & oda,

viri propriū. viri propriū.

Herodes herodion atq; Laodocus adde,

monticuli nomen ex
quo nascitur Hymera. fluuij nomen. viri nomen.

Nebrodes sic Thermodon iungas vel Orodes,

O ante f. O super f breuies.

vt syllogismus. vt pedagogus. Isagoge.

O ante g. O breuies pre g. goge producito ducta

foure scoore. viri nomen.

Atq; tolostobogi ac octoginta Bagogus.

vt Neapolis. bybliopola. pharmacopola medicamētorū venditor.

O ante l. O super l breuies. produc græco sata pola

vnde capitolinus.
teste Niniuita. locus in vrbe vbi erat
vniꝰ mēbri. duorū mēbrorū. vnde Etolus. templum Iouis,
vt monocolon. dicolon. cē. regio. a capitolio ntō.

Et colon, iungas Aetolia sic capitoli

simulacrum. terre tumulus. vrbis nomen. viri nomen.

Idolum per o
mega scribit
in q errauit Ale=
xander Riga
Arator q mul=
ti alij. teste Ne=
store.

Idolum gæolophus atq; Cymolus Iollas

myllen.
vrbis nomen in Italia. viri nomen. mulieris nomen.

Et Mediolanum Mansolus sic Neobole

fluuius auriferis
sepulchrū Mansoli. arenis. viri nomen.

Et mansoleum Pactolus iunge Phicolus

ventus. expecto. montis nomen.

Dic subsolanus prestolor subde Timolus.

pinguedo in q
viri nomen. spaciū septē dierū. arbor. renes iacēt. .i. enunciatio.

O ante m vt Ptolomeus. hepdomas. adis. vt amomū. abdomen. axioma.

O super m breuies, neutri sed nomina produc,

O in medijs.

virus ex ęquarū inguinib⁹.
defluens quo tpe feruntur
in amoris furore.

breuiatiō ꝯ incisio vel compendium.
vt epitoma.et epitome.es.ptotomus.

Hippomanes breuia,ſic Sodoma nata tomeq;.

Sodoma.e.ꝯ Sodomū.mi.ꝯ Sodoma.orū.oppidū fuit Judee. vnū ex q̄nq; vrbibus ſubmerſis propter peccatū cōtra naturā.vt legitur Geneſ.xix.

nomē ab euētu. duoꝝ nolm. viri proprium. viri proprium.
vt agnomen. binomius. vt Eſromus ab Eſrom. Abeſalomus ab Abſalon.

Produc a longis ducta,& barbara,anomalus adde

fuerunt Gallie populi
ciſalpini quorū caput
vrbs Brixia fuit.

mōtis nomē. arx Meſſenie vrbis.

Et Cenomani iungas vel Ithomus Ithome.

¶Niniuita ſentit cenomani potius produci/q̄ recentiores variant.vt Suagimus q̄ corripit primā et ſcōam dicens. Ah obloqueris Cenomani p̄ncipis aulam.

terre menſor.
vel geometer. teſte Bebelio.

Iſtis coniungas gæometra ſicq; Salome.

viri nomen.
vt Hieronymus. pſona.lz a pſono qđ cor. .i.angulus. .i.vox.

O ſuper n produc,vt gonos ductaq; phone.

O anten

¶Producūtur deducta a gonos ſiue gonia angulū ſignās.ꝯ phone .i. vox grecis deducta que per o megam ſcribuntur.teſte Niniuita.vt trigonus.tetragon⁹.agonia. Marcus Manilius.li.ſ.Eſt quecūq; tamē dicūtur ſigna trigona.A phonos ſiue phoneo.vt ſymphonia.euphonia.antiphona cōtra indoctos.Phone vox eſt.vñ antiphona vox eſt recipꝛoca duobus chorꝛis alternatim canētib⁹.Similiter cōcionor:q; fit a concio.onis.ꝯ pſona.lz perſono verbum corripiatur. Itē obſonū et proinde obſono vel obſonor contra Sulpi.ꝯ plures. Hora.in.ij.ſatyꝛ.li.ſ. Omnia conductis coemens obſonia nummis.

¶Exceptio,

Antea dicta notes obliquis on ſimul oq;.

¶Obliqui caſus ducta ab on et o notentur:de quibus ſuperius in nolm declinatione diximus.Nam alij producuntur.alij corripiuntur.

¶De correptis.

Ducta phone atq; phonos cędem ſignantia produc
Et deducta gony genus aut cum filius extat.

¶Corripiuntur deriuata a phone vel phonos qñ ſigt cędem . vt Tiſiphone vna furiarū.ab vltione mortis dicta. Nebophonos canis nomen interpretatur cerueorum occiſor. Perſephone.i. Proſerpina.corripiunt etiā a gony.i.genꝰ vel filius.vt Chryſogonus.i.aureus filius.Antigonus aduerſus vel cōtrarius filius.

Venetiarū vicꝰ. apud Martialē. Cadmi filia.

Corripies Aponus ſic aphronitrum Autonoeq;

herba calide
mulieris nomē. virtutis. mulier in auē
apud Lucanū. mugworte. conuerſa. veneni genus.

Arſione abrotonum ſimul Alcyone atq; aconitum

O in medijs.

rhetoris nomen.
viri nomẽ. ix. enei. apud Martialẽ. ppĩs apud Sidoniũ. ij. panegy.

Atronius vel Apollonius sic Ballonotusq;

ciconia instrumen-
flumen in extre- gen° fici parue tum quo aqua
mis rhenorũ. filique species. coctonorũ. hauritur.

Axona cæronia & sic coctana celoniumq;

meretricis nomen
apud Ansonium: mulieris nomen. apud Martialẽ.

Atq; carantonius iunge Eurymone atq; Chione.

viri nomen. interpre- mare quod vo-
tatur lis terre. mulieris nomen. lunt ab Jo dici.

Adde & Erichthonius sic Hermione Ioniumq;

ppriũ mulieris.
vrbs in mari Ægeo. apud Ouidium.

Hermiona tamen produc. breuis Hilonome sit

concẽtus vel mulieris
concordia. viri nomen. nomen. cõmune nomẽ ↄ propriũ.

Harmonia Ilioneus sic Ilione Harmonicusq;

viri nomen. apud
figure nomen. mulieris nomen. fluuij nomen. Ouiẽ. xiij.

Epimone Hesione sic Matrona Merioneſq;

Matrona pro graui muliere producit o. pro fluuio corripit.

alba tabula in
dea stabulorũ. mare qõ volunt vna Cydadũ. qua scripta erãt
apud Apuleiũ. ab Jo dici. vel Myconos. iudicũ nomina.

Hippona & Ionium Mycone aut os: Leuconia adde

diuitie que ex
iniquitate col-
lecte sunt. tanq; ad ferendũ obsonia.
ſpriũ vocabulũ. viri nomen. apud Niniuitã. apud Horatiũ.

Mamona Mandonius manonix sic mazonomũq;.

oppidũ vel por-
Atlantis vxor. tus Aegypti. regio.

Pleioneq; Paretonium sic Pannoniam dic.

filia Phebi q̃ prima
heroicum carmen
dea apud cecinisse dicitur.
viri propriũ. Prudentiũ. apud Papiniũ.

Atq; Peletronius sic Typhona Phœmonoeq;.

regio Grecie. viri nomen.

Ioniam varies, Dionyſius additur illi.

inde Agamemnonius.
vt Agamennon. Agamennonis.

Ex on & o curtum faciunt onis, hinc oniuſq;

O in medijs,

macedonius. habitatores Macedonie. Macedones.

lacedemonius. Lacedemones.

Propria multa hominum gentiſq; loci velut iſta

Ariſtei filius a Diana in cer= tū cōuerſus.

proprium viri de Theſſalia.

Arago & Actæon britonq; Eriſichton Alemon.

cytharedus peritiſſi= mus Jouis ⁊ An= thiopes filius.

vbs in Beotia. ⁊ alia in Phe= nitia.

fuit vir argiuus Melampi medici.

Agmon & Amphion ſimul Anthedon ac Amithaon

rex q̄dā ⁊ fōs in Aonia regione.

Ulyxis ⁊ Caliſtonis filius.

idē q̄ Thrax. i. Biſtonius.

Aon ſic Auſon Biſton ſimul adſit Amaſon

viri nomen.

populus Thracie iuxta he= brum.

interp̄tatur peritus vel ſciens.

regula. inde canonicus. i. regularis.

Cercyon & Cicones dæmon cum canone chaon

bonus vel felix vel bona anima.

vbs Aſie vel Bithy= nie iuxta Boſphorū contra Bizantiū. i. Cōſtātinopolim ſita.

Eſſone eudęmon ſic Calcedon damaſſton

Jaſonis pater.

malus infelix. vel mala anima.

vbs in Laconia q̄ etiam Sparta dr.

Eſon dęmonium cacodæmon ſic Lacedęmon

fuit vnus ex ſocijs Cadmi primi regis Thebarū ⁊ p̄f Panthei regis q̄ ab eo dr Echionides.

pater Solis ⁊ ſepe ponitur pro ipſo ſole.

Edipodion Echion & Idmon ſic Hyperion

Phlegie filius qui Junonem attentauerat.

rex Arcadie.

Gorgon & Ixion lęſtrygones atq; Lycaon

filius Eſonis fratris Pelei regis Theſſalie.

Cithoni filij Laomedōtis regis Troiani filius.

ppls Gallie in prouincia Lugdunenſi.

Lichione & Iaſon Memnon ſic Lingones adde

proprīū nomen.

filius Eſculapij clarus medicus.

Mæon mygdonides ſic mygdoniuſq; machaon

O in medijs.

homerus ꝛc a Meone rege qui eũ educauerat. vel a regione Meonia. vñ ꝙ Meonius dicitur.

ppls Egine insule quos fabulãtur ex formicis ortos. nã mirmix grece formica dicitur.

Mæonides iungas & etion Mirmidonesq;

femine bacchantes. i. Bacchi sacra pagentes

a Mima mõte Asie. .i. mimalones.

Iunge Mimalonides sic meriones vel ochion.

inde Macedonia. macedonis.

inde Peonia. peonis.

adiectinum.

Et Macedo natum pęonq; paretoniusq;

fuit Arithei regis Athenarũ filiue.

Proserpina filia Jouis ꝙ Cereris.

Pãnon Pandion partaon Persephoneq;

marini dei proprij qui latine Portunus dicitur. grammatic⁹ eratis Quintiliani.

Atq; Ralęmon item polydæmon sic Polyphemon

populus Gallie in ducatu Britãnie Occeanũ.

ppls Gallie.

a sarum ꝛc quia sit durũ ꝙ validissimũ genus hominũ.

cythared⁹ Apollinis ꝙ Chionis filius.

Et rhedones senones cum saxonibusq; Philemon.

flumius qui Macedoniã a Thracia separat.

vestis tenuis.

Sithones ijs addas Strimon cum Santone syndon.

filius Jouis ex Laodomia Bellerophontis filia.

Teutones & Turones Sarpedon: dat qđ & ontis

populus Hispanie. terroconensis.

vna furiarum infernalium.

popul⁹ Germanie. nũc vormacienses.

Vascones & sic Tisiphone: dic Vangionesq;.

oppidũ in Aphrica.

inons Thracie.

Anceps o præ nis retinent hęc Sidon & Edon.

Jasonis pater.

proprij nomẽ gigantis.

fili⁹ Neptuni ex Eurriale Minois filia.

His iungas Eson sic Aegæon vel Orion

caprile est .i. loc⁹ vbi capre seruãtur.

oppidum in Assyria.

Actoli filius alius Sisyphi. ꝙ proprij pastoris cuiusdã phi nomẽ.

.i. loquela vt sermo. onis.

Babylon. onis.

Simon. onis.

Aegon. onis.

Damon. onis.

O finita vel on produces cætera femne

Cætera si dubites doctorum carmina vises.

O in medijs.

vt Atropos vna parcarū. .i. homo. castrū ⁊ Egypti vrbs.

O ante p.

O prę p breuies. antropos longa Conopus.

fluuius Achaie ⁊ Egine pater. poete proprię. viri proprię.

Aſopus iungas Aeſopus ſicq; Cleophas

viri proprium tentorię ſeu velū vel papilio. angl. a tent.

in Lippio. apud Ninuitā. a ntō conopię.

Aulopus ſimul enopus conopia iunge

tertia pars mundi in qua ſumus nos. argmorū rex.

idē qđ conopię. apud Ninuitā.

Et conopæum tedropa Europa Crotopus

carnis comeſtor vel volator.

q̄ carnes vendit. vt creopſilus. creophagus.

Adde creopolam, ſic cætera nata creoſq;

ſtauij nomen. morbus intercus. nauta in Delphinū.

apud Uale. Flac. ab hydrops ntō. verſus a Bacchо.

Inopus ſic glaucopis vel hydropis Epopeus

apud Priſcianū.

loci nomen. apud Ninuitā. cytharedi nomē.

His Leucopetram iungas leucopis lopas

vrbs Cappadocie. Sinopis-dis. terra rubea. .i. ſilentiū.

Adde Sinope cum ductis coniunge ſiope.

perſone fictio.

rupis nomen. pſona. inde pſopopeia. lapillus pretioſus.

Adde Metopon ſicq; proſopos iunge pyropus

Martialis. Hec illa tibi promiſſa Theophila cani.

Longa Theophilus atq; theophorus at breuianda,

in cōpoſitis. vt alioquor. precoqua: poma. .i. alioquim.

O ante q.

O præ q breuies. ſed producas alioqui.

to ſtrength. mons in littore.

vt roboro. as. pmōtorię. vt olor oloris. odor odoris. olorinus.

O ante r.

O ſuper r breuies. a longis ducta ſed auſer.

a ſenator a pretor. a ſonus. ab odor. ab ador.

ſenatorię. pretorius. ſonorus. odorus. adoreus.

Orius ac orus deriuata oreus adde

vt Theodorus. Iſidorus,

polydorus. ⁊c.

.i. palmꝰ vel donū. anachorita. Enchorius. apud Luca. viri nomen.

Et ducta a doros: vel choros iunge Achoreus

mons Aſie minoris: eſt etiam

the mountynge. apud Ninuitā. vrbis nomen. Pyrri filiꝰ. vñ Citorię oppidū.

Aurora azorus vel Alorus iunge Citorus

viri nomen.

apud Ninuitā. in quinto Uale. apud Ninuitam.

Atq; Cucorus ſic Crotiorus & cytiſorus

O in mediis.

apud Philelphū. apud Baptistā. viri nomen.

Et chrysoloras sic crepacorus iunge Diores.

a cyborīū ntō singulari. proprīū viri. mulieris nomen. ridis.

Adde cyboria. sicq; Lycoras subde Lycoris.

nymphe nomen. apud Virg. iiij. geor. vbi nomen. adis.

Iunge Lycorias atq; Lycorica sicq; Lycoreus in. ix. Strabonis. viri nomen.

sublimis suspensus. apud Baptistā. a meteora. orū. liber quidā Aristotelis.

Et leonora simul lymnoria sic meteorus.

Sycomorus fatua ficus cōpositione noscitur

mōtis a viri nomē. autūnale tēpus. viri nomē apud Lucanū li. ij.

Adde Pelorus oporinos & Sertorius inde

cōtemplatio. speculatio. edificia tribus pinnis surgentia.

Iunge theoresisq; theorema atq; trichora

transformatio. vt metamorphosis. immortalitas. viri nomen.

O ante s. O super s produc. tolle ambrosia Ambrosiusq;

dicitur mel ex arūdinibus. viri nomen. apud Vale. Flac. vsa minor. Neptunus q terrā concutit.

Ebosita Amibosius cynosura ac Ennosigęus.

hera syllaba cui⁹ tertia pdu. a ōr munus datū ob det amorē. angl. almose. Epiri flumina. puelle nomen.

Iunge eleemosynam. genosus sic pandrosos adde

insule nomen contra Pestanum simum. interpretatur memoria apud Stilum. mater noue musarū. i. monumentū.

Leucosia & sic Mnemosyne sic mnemosynonq;

in. vj. Strabonis.

Petoris s vel Pandosia addas meloboſisq;

Sophrosyne. sympostastes. i. cōpotor. archipostastes. i. cōuiuium. cū ductis. vt Euphrosyne vel na. letitia. vna de tribus gratijs.

Symposium sic sophrosyne simul Euphrosyne addas

viri proprium. Siculiensis. prosyracusius.

Theodosius iungas subiunge syracosiusq;.

Theodosius cuius prima a scā syllaba per syneresin in vnam longam conuertūtur hoc fecit Claudianus contra Rufinum. Quas celo Juppiter arcet. Theodosius terris en aurea nascitur etas.

O ante t. vt aptoton. diptoton. paumentum lapideum. lithostrotos. virorū propria. vt herodotus. Entodotus. cōtra venena medicamentū. antidotum.

Ante t longa fit o, dotos orta potes breuiabis

O in mediſs.

Potos grece. i. datus latine. Potes grece potor latine. Archipotes potator ꝓncepo
Hydropotes aque potator.
compotor. de cõpoſitione viri proprium.
vt Sympotes. dixim⁹ ſuprius. vt Timotheus. i. timẽs deũ.

In græcis: velut o. cunctis in compoſitiuis

virinomen. herba calida. locus iuxta Caluariã. ſtercorarius.
Ouiõ. xiij. mugwoorte. apud Ciprianũ. teſte Boudano.

Acrota & abrotanum ſic Golgata coprotinuſq;

populus quidam
apud Sidoniũ. viri propriũ. ventus auſtralis.

Ballonotus ſic Deiotarus ſic Euronotuſq;

a byttowe or a
virinomen. viri nomen. myre drombie.
apud Claudianũ. apud Uale. Flac. auis paluſtris.

Odotheus Sabotes & onocrotalus ſociatur.

vt Lodouicus. Geno:
uefa. Clodoueus.

O ſuper u/raro (niſi ſit propriis (breuiatur. O ante u.

V ante conſonantes in mediſs.

mournynge. Lucani patria.
vt lugubris. Corduba in hiſpania. tibicine mulieres.

V Præ b breuies, ambubaiæ tamen aufer, V ante b.

deus Egyptiorũ
vt ſolubilis. volubilis. amnis. ſalutifer. in ſpecie canis.

Lubilis a verbo: inſuberq; ſaluber Anubis

apud Colu. copulatio maritalis.

Corruba adiungas. varium ſed connubium ſit.

a hedge ſparowe. ſwyfte. a bryde.
vt ſambucus. curruca. tam adiectiuũ q̃ ſubſtantiuũ.

Ante c longa ſit u. breuies volucer volucriſq; V ante c.

alo (to bryuge vp) manifeſto. a cloke with a hood.

Educo & enucleo coniungas bardocucullus

vt diſpudet (to be aſha:
med). Repudiũ. i. obrẽ
a vonte or a ſhayte. pudẽdã recuſatio. to rumme. to enforme.
vt teſtudo. contudi a cõtundo. erudo. erudio.

V præ d produc. ducta a breuibus tamen aufer. V ante d.

in ſimplici nõ reperitur. ſi vſq; eſt dictũ corripi: vt carnifex vetuſte p carnifex.

V ſuper f ſolum breuies in compoſitiuis, V ante f.

a conjet iugum.
vt lanugo. vt coniugium.

Ante g longa ſit u: breuibus ſed ducta notentur. V ante g.

Nituit a cẽſet ſanguiſugã pduci ſm naturã primatiui: alij aſſerunt corripi contra primatiui naturam.
vt ſingulus (euery oon) vt curriulis. contribulis. edulis.

V ſuper l breuies: produc deducta per ulis V ante l.

O in mediis.

Producitur cõpolita a bule greco. i. consiliũ. vt hęc ppria Cherobulus. Archibulus. Passbulus. Thrasibulus. Cleobulus. Producitur etiã cõpolita a dulos. i. seruus. vt Theodulus. Philodulus. ppria. Heroduli sacroũ ministri.

regio in Italia. to flatter. viri nomen.

Et bule. & dulos. & Apulia adulor Iulus

¶ Apulia nomen mulieris cũ p exili scribitur ꝙ corripit primã. Appulia cum pp/du plici est regnũ Italie.

tuberculũ in gingiuis nascens.

a ponge spryngolde. viri nomen. angl. a codde.

Iunge & adulescens & Amulius atq; parulis

populus.

aculeus parus. regio Aphrice. Getulus. idem qõ parulis.

Sic & aculeolus, Gætulia. us addito epulis

a wyne presse. quicqd alicuius industria

pulum vinariũ. apud Baptistam. lucrifactũ est. dactylicũ carmen.

Torcular iungas Betuliasicq; peculium,

viri nomen. apud Iuuencũ.

Adde Tramulius. at zabulones est variatum

vt legumen. argumentũ. vt a moneo monumentũ.

V ante m. V super m produc, sed nomina ducta secundę

a noceo nocumentũ. a doceo.

A verbo in mentum breuies veluti documentum

inobediens.

vt contumax. contumelia a tumeo. existimo. viri propriũ.

Et ducta a breuibus, sic autumo vel Columella

.i. sanus. oppidi nomẽ apud Sillitũ. a goorde.

incolumis. sanitas. fluuij nomẽ apud Luca. li. ij. et cucumer.

Cum nato columen: sic Crustumium cucumisq;

viri propriũ.

teste Seruio. oppidi nomẽ. apud Ausoniũ.

hoc Crustumerũ. et hi ri. rotũ. onis. fructus vtilitas.

Crustumerum sic crustumeri, Lucumo emolumentum

proriũ viri ꝙ appellatiuũ: qui

post mortem patris natus est. pueri nomẽ apud Horatium

vel posthumus. verbũ inhonestũ. in exodo. synerese in vltima.

Posthumus atq; mius, sic irrumo Pactu(q;)metus

vt lacuna a podel ot lake. mõtis ꝙ fontis ppriũ. apud Baptistã.

V ante n. V super n longa est, breuis Albunea albunecarq;,

populi nomen.

vt Cẽturipe oppidũ Cicilie. apud Tibullum.

V ante p. V præ p breuies, sed Arupinus tibi longa

a purse.

viri nomen. a marsupium singulari.

Est & Erigdupus 'dictis marsupia iungas.

ppria Syrie malefici. luxurio. dicturio.

vt Iturael. vt esurio. parturio. itẽ verba meditatiuę formę

V ante r V super r produc, breuies tamen in rio verba

O In mediſs.

luxuria.penuria.luxuries.eſuritio. .i.finite.

In ria flue ries.ritio. ſic nomina clauſa.

moreſcenum multo faſtidio fuauiſſima quęq; degustare. vocē gallinę emittere. p primatiuo ſcateo. qđ eſt fontiū et hero aſſ.

Deme ligurio ſic cucurio iunge ſcaturit

Iuppiter Anxur⁹ dicebatur apō cāpanos. hinc Anxur oppidū. ppli Gallie. vel bituriges. .i.cauus. dux qui centum militibus preeſt. onis.

Anxurus & Bituri camurus ſic Centurioq;

qui decem militibus preeſt. pplus de liguria. a Ligur. oppidum Sicilie.

Decurio Liguris ſic Centurupe lemuruſq;

nuncius deorum.

A Ligur.uris. Liguria regio Ligurin⁹ proprium viri.

Mercurius, maſuri ac ab iuſq; lemuria produc.

ſcarlet. viri nomen. viri nomen. onis. oppidū apud Sillium.

Purpura Palphurios breues Saburo Satura adde

herba notiſſima. ſauorem. impleo vel ſatio. plenus. a ſatur. caſa vel domicula paſtorie. a tugurio.

Et ſaturęa ſimul ſaturo ſaturi tuguriq;

a grype. a vultur. vulturius. viri nomen.

Vulturis atq; rius, varium Mamurius extat.

mulierū propria. vt Meduſa. Creuſa. regimenta Sabinorū vbi erat horatij agellus.

V produc ſuper f. ſed Blanduſiam breuiabis

Italie oppidum. Italie oppidū. a Canuſius poſſeſſio. V ante f.

Brūduſium, Canuſi vel ab um. iungas Canuſinus

a canuſinus. ppli apud Priſcianū. cōtra primatiui naturā. a Perufia.e.

Et Canuſinatus ſic Caduſiſ Peruſinus

viri nomen. Eubuſus.

Ac Ebuſus proprium. variatur at inſula dicta

poſſeſſiuū a Siracuſe.arū. a Venuſia Samnitū colonia patria horatiſ.

Sicq; Syracuſius Venuſinus ſic Hieruſalem

ciuitas Sicilie. viri propriū. idem.

Longa Syracuſæ. breuies Voluſus Voluſi(q;)us

vt prepatium. cōfuto. refuto. cōtra multos. arbor(a ſeruye tree)

Ante t longa ſit u. ſed defruta & arbutus auſer

.i.longus. Minutius ppriū. vetus antō cauſa metri. V ante t. Defrutū vinū decoctūvſq; ad mediā partē.

Et diuturnus item iungas ab ius Minutiq;

cōparatiuus a diu. apud Virg. in diris. cōpoſitū a diu. a Prudentio.

Longa diutius eſt ſic lecta diutinus eſto,

De vltimis ſyllabis.

poete nomen. rayne.

V ante u. vt Pacuuius. pluuia.

V ſuper u breuies exceptio nulla videtur.

De vltimarum ſyllabarum quantitate.

Syllaba quæ conſtat vocis/fine vltima fertur
Quæ quanta eſt iſtis ſit nota modis tribus apte.
Diphthongo/poſitura/præcepto quoq; certo

¶ Ultima ſyllaba ea dr q̃ terminat dictio quotuis ſyllabarũ: monoſyllabaq; ipſa qñ a ſe incipiunt finiuntq; inter vltimas ſyllabas numerãtur. Cognoſcit aũt vltima ſyllaba tribus modis. diphthõgo: vt muſae. prae. poſitione: vt felix/dicũt/frõs. precepto et regula: vt inferius dicemus.

nihil aliud eſt negare q̃ dicere aliq̃d non eſſe.		qui fingit elegantia .i. cãtus. carmina	bonus nõnũq; p bonitate accipitur. bona rerũ ſubſtãtia.	
vt vltra.	nego. citra.	ama. vt muſa.	poeta. ſcãna.	bona. hectora.

A finita. Vocis fine ſit a longum. ſed in a breuis omnis

proprie vrbs ſiue oppidũ vñ orti ſiue oriundi ſum⁹ q̃ patria cois oim parẽs ſit/aliq̃n puincia ipſa ex qua orti ſumus: ꝫ improprie.

vt vltra. vt ab hac patria. muſa. vt Aenea. Anchiſa.

Caſus: præterq̃ ſextos quintumq; creatum

Anchiſe q Ue=
neris filius. Capis filius.
vt Aeneas. Anchiſes.

Ex as es recto breuies: ita ſic quia iunge

puto. i. cogitare. opinari. ſcire vel deputari.		.i. mina. vellibra. vt da. mna.	ſtatum emittere. ſta. na. fla.

Antea poſtea ſic puta. ſed monoſyllaba longa

	ſolemnis dies	
cibus p angelos miniſtratus.	q̃ dñs noſter trãſiuit a mortẽ ad vitam.	
vt manna.	paſcha.	vt a. k.

Barbara cum græcis ſic nomina litterularum

Urg. Triginta magnos. Juuenalis. Quadragenta dedit.

Sunt coĩa: ginta longa eſt: genta breuiſq;

vt me. te ſe. de. pte.

Vox quæ finit in e monoſyllaba longa tenetur

.i. ambo.
vt vterq;. neq;.

Tolle q; pro & ſecum ſic iuncta: ne pro an/veq; pro vel

De vltimis ſyllabis.

.i. mea cauſa.
vt tute. huiuſce. hiſce. vt meapte. tuapte. noſtrapte.

Et te ſe compoſitis breuies pteq; p pręeunte. **E finita.**
vt domine. mare. cubile. ille. ſancte.

Vox quæ finit in e (ſi non monoſyllaba) curta eſt.
vt huius muſae. poetae.

Diphthongo at produc primi flexus genitiuum.
huic muſae. poetae. he muſae. poetae.

Singlarem & ternum ſic pluralem quoq; rectum
vt o muſae. poetae. vt bone ſancte.

Et quintum, iungas iſtis muliebris in eq;
modo decore/
modo fortiter. amate. a docto. a recto.
vt pulchre/pulcherrime. vt ille. ipſe. iſte. vt docte. recte.

Cuncta adiectiua & pronomina: ductaq; terno
probe a probo. i. bene.

Caſu aduerbia quum formando e conficis ex o

Sed bene corripias ſemper/male iungitur illi,
vror Ulyſſis. .i. Diana.
vt penelope. Phebe.

Sunt finita per e ferme gręca omnia longa
filius Eni: grădis flumus
comachi Parthor. trăſi: filius Agamē: filius fuit.
medici. ēs Babylonē. nonis regis q Laerte re:
quedă pducĭtur. vt Ariſtotele. Eufrate. Clitemneſtre. gis Ithaci.

Ni quintis ternę & ſextis vt Oreſte & Vlyxe
vt ab hoc die. meridie. ab hac ſpecie. glacie.

E quinti flexus ſexto producere debes
edendi cupiditas a cōſumpcyon. vt hodie. pridie.

Sicq; fame tabe/coniungas nata dieq;
.i. valde.

Sicq; fere ferme quare/aſt apprime breuis ſit,
vt doce. mane. unde. mone.

E longum donat ſemper modus imperialis
.ſ. numero. in plali cotripitur docete. paſſiua eni cotripiuntur. vt docere.

Singlari/flexus actiua voce ſecundi
.ſ. flexus.

Sed caue ſiue vale (cum terni ſunt) breuiantur,
vt domini. illi. docti. bibi. audi.

Finalem produc i, ſed communia ſunto **I finita.**
vt ſicubi. inibi.

Hæc mihi ibi tibi vbi ſibi ſic ſua compoſitiua,
vt huic amarylli. o amaryllı.

I græcis terno quinto/& niſi cum quaſi curtes,

De vltimis syllabis.

vt do. sto. flo. no.

O finita. O semper longat vocis monosyllaba fine
flauit⁹ quip vtor et
Tyberim fluit. vis Martis. .i. extollere.
vt Anio. Nerio. virgo. magnifico.

O dat communem vox non monosyllaba quæuis.
vt huic dño. ab hoc dño. huic falso. ab hoc falso.

O longat terno & sexto flexura secunda.
.i. magis.
falso. vero. impendio. .i. frequenter.

Ductaq; ab ijs aduerbia/sed communia crebro
Sedulo sero modo cito mutuo & ergo profecto
vt amando. docendo. legendo.

Sicq; gerunda per o/sed pruduces ego raro.
vt Dido. Alecto. Erictho quedã venefica.

Græca per o magnum semper producta locabis.
vt genu. cornu. vt dic. duc.

V/c. V fine est longum veluti c. sed breuiabis
mõ ãusq.
mylke. mõ ẽdiu.

M/b/d/g/ p/t. Lac nec cum donec fac. sed pronomen hic anceps.
M/b/d/cum g/p/t/finales corripe semper
ꝑpue postulare.
vt petit p; o petiuit. haud. aut. vt forent. abest.

Syncopa ni quando diphthongus vel positura.

H/l. vt ah. vah. vt cerulcal. semel.

H fine est longum semper: tamen l breuiabis.
vt Michael. Gabriel.

Sed sol nil produc/sic barbara cuncta locabis.
vt Titan. Pean. .i. quin vel sed.

N. N producetur finalis. corripe forsan
.i. deinde. idẽ. .i. proinde
.i. verũtamẽ. vt dein. exin. proin.

Eorsitan attamen an simul in cum compositiuis.
vt nomen nominis.

Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta.
.i. vicine. .i. satisne. .i. egone. .i. nemone.

Sic vidin atq; satin vel egon. nemon tamen anceps.
.i. menc. tene. .i. quibus. syllaba.

Men ten produces & quis pœnultima longa est
.i. declinationis. vt Bellerophon. Symon.

On ternæ breuies ontis vel onis genitiuo
propriũ viri.
vt Salomon.

Quod format, contra produces quod facit onis.

De vltimis ſyllabis.

vt Eneas. Laerten. Anchiſen. declinationis.

Quartus in an vel in en prima communis habetur.

vt ceſar. pater.

Finalis breuis r. ſed produc quæ genitiuo — **R finita.**

mediũ ſpatium qđ eſt inter celũ et terram.	interdũ pro aere ponitur quẽadmodũ celũ.	cũ inuenire incipiũt virgulta ⁊ frondes ac flores arborũ atq; herbarũ.

Eris formabunt aer æther & hiber ver.

.i. ꝯre.	ꝑprijũ viri.	fluuius triticũ.	Umbrie.	ſimile.	vt impar. diſpar.

Cur, Lar, far, Nar, fur, cor, par, ſic a pare nata.

opus homeri de ilio vel troia: no bello.

vt maieſtas. vt Ilias. Iliados vel dis. — **As finita.**

As fine eſt longum, breuies tamen omnia græca

vt pleiadas. troadas. hiadas.

Quæ dos dant genito, plurali as græcaq; quarto,

vt dies. fides. Libyes. vt atlantides. troades.

Es longa, at breuies terne pluralia græca — **Es finita.**

cura, ſolicitudo/ moleſtia. vt ades. ſubes. cũ ceteris natis.

Inquies atq; penes/ſic es verbum & ſibi iuncta.

qui pedes militat. a knyght/a ſquyer/or a horſman.

vt pedes peditis. eques equitis.

Creſcentis geniti & quibus eſt pœnultima curta

onis maſcula q; comma gerit ⁊ fit dẽ ferit. ⁊ machina bellica.	opinio rorum.	vſiores partes populi.	partes domorũ. mutis vrbis. lapideus amitus.	

Tolle fides aries res ſpes plębes pariesq;

vincula pedũ lignea.

dea frugũ. the fyre tree. vt compes. tripes.

Atq; Ceres abies & pes ſimul a pede nata.

vt lapis. legis. vt lis litis. ſamnis ſamnitis.

Is breuis, at produc genitum quod format in itis — **Is finita**

ꝑprie auribꝰ pcipere aliq̃ credere ⁊ ꝓcipienti parere vel fateri. vt audis.	inſtruere ornare et quaſi muneribꝰ cõplere.	accipere. extrahere. metaphorice videre. aliq̃ aut de ſu. mere. nõnũq̃ cõfodere. vulnerare. defatigare. vacuare. haurio.

Atq; vel is verbum & quarti perſona ſecunda.

de vniuerſis vr. vrbe in minori Aſia, Troiis.

vt muſis. bonis. omnis.

Præſentis ſinglaris, pluralis quoq; caſus,

De vltimis syllabis.

vt sis. vis. vt quis. adis. videris.

Is fine elongant monosyllaba sic sua nata.

Sed breuis est is quis bis sic mis tis geniti olim.

filia celi et Ueste vxor Neptuni.

ponitur etiã pro mari. ppriũ viri. ppriũ mulieris.

vt Thetys Thetyos. Aris Arinis. Soteris Soterinis.

Græcaq; per is produc quinto rectus quibus est par

Troie fluuius.

vt Simois Simoentis. Pyrois Pyroentis. ↄ silia.

Sed quę dant entis genitiuo corripiuntur.

insula in Egeo vna ·i. sol. cõfusio elemen: totũ. mons in insula cycladũ. Itache.

vt os oris. flos floris. vt Ilios. Lemnos. chaos. Neritos.

Os finita, Os fine est longum, cum græcis corripe os ossis

dea sapientie. gentile nomẽ a Pallas. ex Arcadia. ppriũ mulieris.

vt Pallados. Arcados ab Arcas. Thaidos a Thais. voti effector. nõ potens compos & impos.

Græcorum & genitos, ijs addas

iudex inferni

vt Androgeo. Minos Minois.

Græca tamen genito quibus est o longa vel ois.

vir fortis semideus et plus ab homine habens. heros.

Produci debent velut androgeos simul heros

Vs finita vt tempus. vt mus. thus. pus. plus.

Finalis breuis us, tamen est monosyllaba longa.

dea terre/terra elementum.

vt tellus telluris. salus salutis.

Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta

vt huius manus.

Et quarti flexus tam singlaris genitiuus

he manus. has manus. o manus.

Quam rectus quartus plurales sic quoq; quintus.

insula in Egeo martis sacra Veneri. vt Amathus amathũs. Phi: Edipus. podis. filiꝰ Laii regis Thebani ↄ Jocaste. eus Phicũtis. Welãpy podis. amithõis filiꝰ argiuꝰ vates ↄ medicꝰ. fit hõ nolens filius Otrei fratris Hecube. Izfacit pãthus

Græcum untis vel odis genito dans, sic quoq; Panthus,

Finis quantitatis syllabarum.

6451

CVVHITINTONI æditio cum interpretamento Franciſci nigri. Diomedes de accentu in pedeſtri oſone potius q̃ ſoluta obſeruanda.

ACcentus eſt acutus, vel grauis, vl̃ inflexę oſonis elatio vocis vtẽtio vel inclinatio/aut inflexo ſono regens verba. Nam vt nulla vox ſine vocali/ita ſine accẽtu nulla eſt. ⁊ eſt accentus (vt quidam recte putauerunt) velut anima vocis. Accentus dictus ab accanendo: q̃ fit quaſi quidam cum ſyllabe cãt⁹. apud grecos igitur proſedia dicitur. Accẽtus quidã faſtigia vocauerũt: q̃ p capitibus lr̃arũ ponerẽtur. alij tenores vel ſonos appellant. nonnulli cacumina retinere maluerunt. Sunt vero tres. Acutus. grauis. ⁊ q̃ ex duobus factus eſt/circũflexus. Ex ijs acutus in correptis ſemper: interdũ productis ſyllabis verſatur. Inflexus in ijs que producũtur. Grauis aũt per ſe nunq̃ cõſiſtere in vllo ẜbo põt: ſed in hijs in quib⁹ inflex⁹ eſt aut acutus. Ceteras ſyllabas obtinet in grecis itaq̃ dictionibus cũ acutus tria loca teneat. vltimũ/penultimũ/⁊ antepenultimũ. Circũflexus aũt cũ q̃libet ſyllabarũ ſit dictio nõ tenebit niſi penultimũ locum. Ois igitur pars oſonis hãc rõnẽ pronũciationis detinet. Ois vox monoſyllaba aliq̃d ſigñs ſi breuis eſt acuetur: vt mel. fel. ⁊ ſi poſitione longa fuerit acutũ ſcilz tenorẽ habebit: vt ars. pars. pix. nix. Si aũt lõga natura fuerit flectetur. vt lux. ſpes. flos. ſol. mons. fons. lis. Ois vero diſſyllaba priorẽ ſyllabã aut acuit aut flectit. Acuit vel cũ breuis eſt vtraq̃. vt citus. latus. erat. vel cũ poſitione lõga eſt vtraq̃: vt ſolers. vel alterutra poſitione lõga dum ve natura longa ſit. vt ponthus. cohors. Si ẜbo prior ſyllaba natura longa/⁊ ſequens breuis fuerit flectit̃ prior: vt luna. Roma. In triſſyllabis aũt ⁊ tetraſyllabis⁊ deinceps ſ.ba ſyllaba ab vltima ſp obſeruãda ſi hec ſit natura longa flectitur. vt romanus. ceteg⁹. marin⁹. criſpin⁹. amic⁹. ſabin⁹. q̃rinus. lectica. Si ẜbo eadẽ poſitione lõga penultima poſitione fuerit acuetur. vt catullus. metell⁹. marcell⁹. Ita tñ ſi poſitione lõga nõ ex muta ⁊ liq̃da fuerit: nõ mutabit accentũ: vt latebre. tenebre. ⁊ ſi nouiſſima natura longa itaq̃ penultima poſitione lõga fuit. penultima tñ acuet: nõ inflectetur ſic natura. vt Athene. Thebe. Cumę. tabelle. feneſtre. Sin aũt media aut nouiſſima breuis ſit/p̃ma ſeruabit acutũ tenorem. vt Sergius. mauli⁹. aſſa. fiſcina. Si oẽ tres ſyllabe lõge fuerint media acuetur: vt romani. legati p̃tores. pnola q̃ duplici modo declinãtur aut corripiũt aut p̃ducũt: vt illius. ipſius. Sane greca ẜba grecis accẽtib⁹ efferim⁹ ſi ijſdẽ lr̃is enũciauerim⁹ in latinis: neq̃ acut⁹ accẽtus i vltima ſyllaba poni põt/niſi diſcretionis cauſa. vt in aduerbio pone i ẜpoſitis dictionib⁹ vn⁹ accẽtus eſt/nõ min⁹ vna parte oſonis. vt maleſan⁹. Interea loci in peregrinis aũt ẜbis ⁊ barbaris noib⁹ marie i interiectionibus nulli certi ſunt. In ijs enĩ accentuũ lex certa eſſe nõ põt. quũ ſit abſurdũ a turbato tenoris/exigere tenorẽ rõnẽ. accentuũ legẽ vel diſtinguendi ratio/vel diſcernendi ambiguitates/vel neceſſitas ſepe cõturbat. Inuentunt q̃dã noia omnyma ẜbis ſiñs alia quoq̃ aduerbijs: de q⁹ q̃d dici põt: niſi q⁹ accentus ſit arbiter diſcernẽs vtriuſq̃ ſigñi differentiã: ſicut parẽs a pareo/es. Participiũ porẽ p̃ducit. vt in Virgiliano illo. Jamq̃ ibat dicto parẽs. Aliq̃n eſt nomẽ ſigñs idẽ q⁹ pater. et tunc priorẽ corripit. vt in illo Virgiliano. Salue ſancte parẽs. Idẽ intelligendũ eſt de ceteris partibus orationis. Ola tñ huiuſmodi facilius ex metrica ſtructura cõprehendũtur. Hec Diomedes de accentu.

De accentu vſitatiore & apud recentiores magis obſeruato.

ACcentus tonus eſt per quem fit ſyllaba queuis
Cognita: quãdo acui debet/vel quando grauari.

Accẽtus eſt tonus/ſonus/tenor/vel prenũciatio vnde q̃uis ſyllaba cognoſcit: quãdo acui ⁊ eleuari: quando aũt grauari ⁊ deprimi debet.

Accentus triplex: fit acutus, vel grauis, inde
Eſt circũflexus: qui nunc fit rarus in vſus.

WI. p. 166.

Accēt⁹ est triplex. grauis. acut⁹. ⁊ circūflex⁹. sed apō rectiores rarior est circūflex⁹.

Syllaba cum tendit sursum est accentus acutus.
Est grauis accentus sed syllaba pressa deorsum.
Fit circūflexus grauis in prima: sed in altum
Attollit mediam, postrema grauis reciditq;.

Acutus accētus ē cū syllaba sursum tendit et eleuatur. vt p̄ma huiꝰ dictionis dñs. Grauis aūt accētus est cū syllaba deorsum deprimitur ⁊ grauatur: vt patet in media ⁊ vltima illiꝰ dictionis dñs. Circūflexus vero est quū p̄ma deprimit media eleuatur: vltima aūt in grauē recidit vel deprimitur. vt in Romanus/amare.

¶ Præcepta generalia de accentu.

Accentu effertur monosyllaba dictio acuto.
Sed dissyllaba vox leuat exacuendo priorem/
Et grauat accentu depresso posteriorem.
Si polysyllaba vox breuiauerit antesupremam/
Quæ p̄cit hanc acues, sint depressæq; sequentes.
At polysyllaba vox cui fit pœnultima longa/
Ipsam tunc acuit: postrema deinde grauabit.

¶ Generalia accēt⁹ p̄cepta sunt tria. Primo. ois dictio monosyllaba acuto accētu est proferenda. vt lux. est. sunt. Deinde ois dictio dissyllaba acuto accētu p̄cē syllabam eleuat/posteriorē ꝯo depresso accētu deorsum grauat. vt cōstans. pater. piꝰ. felix. Postremo. ois dictio polysyllaba habēs penul. breuē acuit antepenultimam: depressis sequentibꝰ syllabis. vt audio. amauimus. leticia. Ois dictio polysyllaba habēs penul. longā/acuit eandē: depssa postrema. vt laudarunt. amaret. sacerdos. Dictio polysyllaba habēs penul. longā/⁊ vltimā breuē fm quoddā ī penultima circūflectitur: vt in amare. romanus. ⁊ huiusmodi.

¶ Præcepta specialia de impedimentis veri accentus.

Accentum impediunt concisio/quęstio/voces
Encleticę/æquiuocatio/necnon compositura.

¶ Impeditur verus accentus quattuor modis. scilz cōcisione. interrogatione. p voces encleticas/per equiuocationē/⁊ compositionem.

Accentum vocis concisio seruat eandem
Qualem seruaret si vox perfecta maneret.

¶ Concisio naturalē ⁊ verū accentū impedit. Nā super quācunq; syllabā erat accentus in dictione integra sup eandē remanet in dictione cōcisa. Accidit aūt cōcisio in dictionibus apocopatis: vt benefac/cniꝰ vltima acuit. vt penultima in eiꝰ integro benefacē: idē accidit in vocatiuis apocopatis: quoꝝ nti corripiuntur in antepenultima. vt Virgilius Virgili. Mercurius Mercuri/⁊ hmōi: tales vocatiui acuunt penultimā ꝙuis breuē. Itē de cōcisis in as accidit. vt nostras. vestras. cuias. Arpinas Rauēnas. quoꝝ nti olim in atis desinebāt: vt nostratis. Idē etiam accidit (vt quidam sentiūt) in syncopatis. sed hoc in pedestri oratione potius attenditur ⁊ nisi dissyllabis tertie persone contingit. vt fumat p̄ fumauit. Virg. Iliū et omnis humo fumat neptunia Troia. In aliis enī syncopatis penultima est obseruanda: vt generalia p̄cepta p̄tius ostendunt.

Finali verbo clausę quæ quęrit acutum
Vox dabit accentum: vt nonne vides quid ago?

¶ Interrogatio impedit naturalē ⁊ verū accentū: finalē enī dictionē orationis interrogatiue acuit siue breuis siue longa fuerit. vt in illo Virgiliano. Nōne fuit satꝰ tristeis Amaryllidis iras? Atq; superba pati fastidia? Nōne Menalcā ⁊ Terentiꝰ. Poccine est huiusmodi factum? hoccine est officium patris.

Encleticę voces postremam acui pręeuntis
Vocis conficiunt/ipsę accentuq; grauantur
Accentum seruant in compositis & eandem,
Ast in corruptis/cum vocalis variatur
Hanc legem amittunt,sunt hiccine deniq; testes.

Enclesis siue voces encleticę naturalē accentū impediūt. Nā faciūt vltimā syllabā dictionis p̄cedētis acui q̄ grauari deberet/ꝛ ille ipse grauātur: vt dixitq; serione: tocoue/Encletice voces sunt tres dūtaxat.q; pro et/ne pro an/ve p vel. Eundē accentū seruant in dictionibus cōpositis quales sunt pleriq; plerecq;.dsq;. vnusquisq;. vterq;.vbiq;.ꝛ hmōi:ꝛ in his non sunt encletice voces/sed syllabice adiectiones.Ceterū in corruptis cōpositis hanc potestatē amittūt:vt in his.hiccine.isticcine.illiccine.vndiq;.deniq;.qō quidē accidit ꝓpter corruptionē p̄cedētis vocalis.Nā hiccine cōponīt de hicce et ne:vnde si integra maneret/diceretur hiccene: sed euphonię causa e in i/mutatur.Siīliter vndiq; cōponitur de vnde ꝛ q;.

Encleticę voces iunctę fini rationis
Quæ quęrit :retinent accentum semper acutum.

¶ Encletice voces in fine orationis interrogatiue posite/nō grauātur sed acuto accentu efferūtur:vt ecquis hic est paterner

Cum vox quæ encletica est:dicas & itaq; & vtiq;
Syllaba cum adiecta est harum tunc prima acuetur.

¶ Itaq; et vtiq; duplici accētu efferūtur.Q̄n eni itaq; sumit ꝓ et ita/tūc q; est vox encletica:et hec syllaba ta acuitur/ꝛ q; grauatur.Siīliter vtiq; quū sumit pro ꝛ vt: hec syllaba ti acuitur ꝛ q; grauatur.Sed aliq̄n itaq; sumit ꝓ igitur/ꝛ vtiq; ꝓ certe ꝛ tūc q; est syllabica adiectio:ꝛ acuuntur in prima eorū syllaba.

Vt varium sensum dabit æquiuocatio vocis
Sic leuat accentum varie quandoq; grauatq;.

¶ Equiuocatio interdum mutat eiusdē syllabe accentū:vt in hac dictione caligonā q̄n est nomē penultimā acuit:q̄n vero verbū antepenultimā acuit. Siīliter i hac dictione decoro/as.q̄n venit a decor penultimā acuit.quando a decus antepenultimam acuit.et idem de multis alijs intelligendū est que in quantitate syllabarum facile dinoscantur.

Accentu exacuunt primā coniuncta:vel inde
Vt sentit Priscus q̄q̄ pœnultima longa est.

¶ Cōpositio aliq̄n naturalē accentū impedit.Nā oia cōposita ab hoc aduerbio inde(vt sentit Priscianus) antepenultimā habēt acutā:lz naturaliter (cū penultima sit longa)ea potius acui deberet.Enituntur quidā affirmare cōposita a q̄n/ interꝰ/longe/sursum/ꝛ hmōi siīlia accētu ꝓnūciari debere hac usūpta dūtaxat ratione se tuentes:videlz ne hmōi dictiones videantur esse due partes: at q̄ delira est illa opinio.Nōne hmōi cōpositio accidit in alijs dictionibus:vt in describo.emigro. quā igit rōne acuerēt aīpenul.plꝰ illis suprāmemoratis q̄ in his.Ceterū cū nulla authoritate ꝓbata saltē/sua dicta ꝓfirmāt cor opinioni erronee haud assentiēdū cēseo.

Accentum seruant in compositis facit & fit.
Qualem seruabant dum simplicitate manebant
Compositum quando vocalem seruat eandem.

¶ Q̄n huic v̄bo facio vel fio(vt Prisciano placuit)integris manētibꝰ aliud v̄bū infinitū aīi ea cōponitur nō solū sīgtiones ꝛ cōiugationes integras in eis seruamus/sed etiā accētꝰ.vt calefacio.cis.cit.tepefacio.cis.cit.ꝛ hmōi. In scōa eni ꝛ tertia psona penul.acutaꝰ q̄uis sint breues.Siīliter caleīo.fis.fit.tepefio.fis.fit.finales seruant accentus.In oibus alijs cōpositis penultima syllaba est obseruāda: et sm generalia precepta eorū accentus est moderādus.

Cum post me te se positum nobis quoq; vobis
Cum voce encletica naturā seruat eādem
Post sextos quis qui finalis cum sit acutus.

¶ Hec prepō cū vbi ponit ablatiuis horū pronoim me / te / se / nobis / vobis cū encletica dictione eandē naturā retinet. Nā vltimā dictionis precedētis acuit et ea ipsa grauatur: vt mecū / tecū / secū / vobiscū / nobiscū: ac si vnica esset dictio cū pronole precedenti. Ceterū qñ hec prepō cū postponitur ablatis huius nolo qs q̄nō seruat hāc naturā / sed finalis acuitur ipsa: vt quicūq; / quecūq; / quacūq; / quibuscūq;. Author est Priscianus li. xiiij. vbi de prepositionibus meminit.

¶ Annotatio.

¶ Accedit etiā cuiusdam p̄ceptū satis probabile sit. necne / doctorū p̄mitto iudicio / affirmās oēs grecas et barbaras dictiones in ia terminatas / in penultima p̄ducī: et acuto accētu proferri debere hmōi quasi versiculos adducit.

Barbaricis græcis semper producitur ia.
Est breuis in nostris vt controuersia verbis.

¶ Et paulo post infert. Itē quedā latina: vt rectoria / vicaria / abbathia / cātharia q̄nia in penulti. p̄ducunt q acuto accētu p̄ferri debēt. At ipse hmōi vocabula nō latina immo barbara dicere: nusq; enī apud probos authores reperiuntur hmōi. Inoleuit (nō dubiū) apud plerosq; hmōi vsus / si nō poti⁹ abusio est dicēda: vt obnixe cōtendā hmōi greca / q barbara iuxta terminata q̄ authore (ac veri⁹ vt loquar) errore ducti / me latet: in penul. accentu acuto p̄ferri debere. Ceterum veritati (vt mea fert opinio) magis cōsentaneum videretur oppositum. Nā probatoq; p̄ceptis q poetarū carminib⁹ satis cōpertū est / hmōi greca q barbara: nisi pauciorib⁹ q̄ in syllabarū quātitate explicuimus exceptis / in penul. corripi: hmōi et similiū errorū causas probe dilucidat p̄spicacissim⁹ ille Seneca. inter causas (inquit) malorū nostrorū est: qō ad exemplar viuimus: nec ratione cōponimur: sed cōsuetudine mala abducimur. Quod si nulli facerēt / nolimus imitari: quū plures facere ceperit: quo frequēti⁹ quasi honestius dicim⁹. Causas etiā humani erroris asserit philosoph⁹ metaphysice scdo p̄cipuas esse: cōsuetudinē / q populi testimoniū. Roges fortasse quū vsus q̄si altera lex (vt vulgo dicitur) apud plerosq; adeo inoleuit: vt huic cōtrarie sit difficile / q quasi laterē (vt ferunt) lauare q̄ ipse hac in re faciendū cēseo dicā qō alij docti sentiūt. Quos accētus admisit setē eccl'ie dignitas: sicubi inter ecclesiasticos legas / aut canas cosdē imitādos q obseruādos dignū duxeris. Nolit enim eccl'ie dignitas grāmatices p̄ceptis omnino se subiici. Ait enī diuus Gregorius plogo moraliū. Indignū vehemēter existimo paginā diuinā regulis grāmaticalib⁹ subdi. Ceterū inter eruditos sicubi vel legas vel disputes: vsui ne erroneo / an potius p̄batorū authoritati immiti sit / pbabiliter: tuo relinquo iudicio.

¶ Exempla authorū de iis que in ia efferūtur.

Bia.	Iuuenalis.	O Libya diffunge boues dum tubera mittas.
Cia.	Virgilius.	Qui se Bebrycia veniens de gente ferebat.
	Ouidius.	Ambraciam versusq; vident sub imagine saxum.
Dia	Horatius.	Successit vetus his comedia nō sine multa Laude.
Phia.	Virgilius.	Eternū sophie cōiunctum carmine nomen.
Gyia.	Ouidius.	Venit adoratos elegyia nostra capillos.
Lia.	Virgilius.	Et fluuiū vinclis vinxaret Chloalia ruptis.
Chia.	Horatius.	Inachia langues minus ac me.
Mia.		
Nia.	Virgilius.	Prouehitur pelago vicina ceramia iuxta.
Pia.	Horatius.	Optat ephyppia bos piger / optat arare caballus.
Ria.	Virgilius.	Est locus hesperiam grais cognomine dicūt.
Sia.	Iuuenalis.	Occurris fronte obducta cen Marsia victus.
Thia.	Propertius.	Cynthia prima suis miserū me cepit ocellis.

¶ Aelij Anthonij Nebrissensis de accentu grecarum hebraicarūq; dictionū cōtra Alexandrū.

¶ Alexander dogmatiſtes. i. q̄ ſibi ipſi et illis q̄ modo in ſua verba iurarunt p̄cepta quedā reliquis omnib⁹ inaudita ꝓpoſuit: illud in primis tradit qō cantāt laudāt amāt/et quaſi oraculum quoddā Apollinis p̄te ſe ferūt. Ois(inquīt)barbara vox nō declinata latine. accentū ſuper extremū ſeruabit acutum. Credas ex eadē officina ꝓdiiſſe: vnde alia hmōi p̄cepta q̄ ſermonis latini reliquias fundit⁹ euerterūt. Sed eſto neſcierit latine: q̄ ſua etate res literaria dormiebat: nunq̄d. i. nōne cum barbaris hoc eſt hebraicis dictionib⁹ p̄cepta dabat? oportuit hebreos cōſulere iſs de rebus: quarum ignoratione tenebatur? ſed q̄ in Gallia res geſta eſt: nō erat illi copia hebrei cuiuſdaz p̄ceptoris vnde illa diſceret. q̄d reliquarū nationū aſellos bipedes ita ne oportuit rationis habenas alteri p̄mittere: vt quaq̄ duceret ſequerētur. Neq̄ enī ea authoritate fuit Alexander qua Pithagoras: cuius diſcipuli ſatis magnā rebus dubiis ꝓbationem afferre putabāt: ſi ab illo ſe audiſſe dicerēt vñ emphaticon apud illos erat ipſe dixit. Cū igit illud ſit ſimul oim grāmaticorum cōſenſu receptum: dictiones peregrinas niſi literaturā mutauerit cū ſuo accētu: ad nos migrare oportere cōſulamus. tā nō hebreos: quorū genus inſtiſſimo quodam dei iudicio: non tamē ſine magna lr̄arum iactura extinctū eſt: ſed vnumquē piam ex regeneratis nuper in xpo/vel mediocriter hebraice lingue peritū et comperimus tertium quoq̄ verbū apud illos: etiā ex iſs q̄ latinā declinationē admittere nō poſſunt: accētu acuto in penul. atq̄ etiā nōnūq̄ in tertia a fine ꝓferri debere. Itaq̄ quū dicimus Ebel accentu in fine acuta nō grece ꝓferim⁹: q̄ apud illos in fine grauātur: nō latine: q̄ nullū latinū nomē niſi corruptum vltimā acuit: non hebraice/q̄ illi primā accentu acuto ꝓferūt. Igit nulle harū triū linguarū quib⁹ ecclesia vtitur: ſed ſuo(hoc eſt ab ignoratia)nato: accētu iſti ꝓnunciant quū ꝓferendum ſit Abel accētu in prima. atq̄ pari ratione non dicemus accentu acuto in fine abiſai: ſed accētu acuto in penul. vt in his ſequētib⁹: abimelec/berſabe / carnaim/ celeth/ caſſen/eſau/ezel/eugadi/euphrata/gomer/ieſabel/iſboſeth/nuphiſboſeth/ lameth/mathuſale/ramatha/thamnata/iared/heber/iaphet/ſuza/thamataim/ ephraim/berzellai/iſſai/medai/hedrai/vlai/ſali/eliezar/phares/zarā/ſophtim: q̄ alia prope innumera que perperā ab ignario huius lingue atq̄ rationis litera rie proferuntur. In tertia quoq̄ a fine cōplura ex hebreis nō declinatis enunciant accētu acuto: vt ionathan oſanna nabuchodonoſor maheleleel. Atq̄ ex iſs etiam q̄ declinātur: vt vrias. tobias: que in tertia a fine acuūtur.

¶ Dictiones hebraicas latine declinatas accentum habere latinum.

Ex ſuperiori regula cōſequens illa eſt. oēs dictiones hebraicas ſi latina declinatione inflectā: etiā accētu latini ratione ſed debere. Hec p̄ceptio ab oib⁹ in cōmune grāmaticis recepta eſt: atq̄ cōfeſſa: ſed neq̄ diffitētur eā grāmatiſte: q̄ſquidē ipſi dicit: ſi latine nō declinātur accētū habere acutū in fine: igitur e diuerſo ſi latine declinātur latinū accentū habeāt oportet. At q̄ hec p̄ceptio latiſſime patet: idq̄ nō modo in hebraicis dictionibus. ſed in iſis: q̄ etiā i latinū ſermonem ex greco venerunt. Sed de grecis in latinū cōuerſis mox de hebraicis/quam rationē apud nos obſeruēt pauca dicēda ſunt: atq̄ illud in primis de quo iā pridē cum oi barbaria digladiati ſum⁹. Nullū videlicet barbarū nomē poſſe inflecti: q̄ō terminationē declinabilē atq̄ accentū latinū nō habeat. Atq̄ econtrario ſi declinētur accentū quoq̄ habeant latinū neceſſe ſit. Cū igitur Adam/Abraam/ et hmōi neq̄ accētum: ſed neq̄ latinā terminationē habeāt q̄ declinari poſſit/nulla ratione inflecti latine poſſunt. q̄ quidā ex noſtris fecerūt atq̄ in obliquis Ade /Abrae/ dicere nō dubitarunt: ſed q̄ recte ipſi viderint. Priſcian⁹ libro. v. de octo partib⁹ in hec verba p̄cipit. Nola barbara indeclinabilia nō ſolū in am: ſed etiam i alias quoq̄ terminationes nulla latina vel greca declinatione ſunt moderāda: niſi transferātur in aliquā formā declinabilē: q̄ quidā hiſtorici fecerunt: vt Abraam (inquit) abrae mus/ami. Idem quoq̄ refert Flauius Joſephus in primo hebraicarum antiquitatū libro. Nola inquit propter ſcripture decorū greci ad delectationē legētiū mutauerūt. Neq̄ enī ē gētis nr̄e(inq̄t)r hmōi formis vti: ſed licr vnū quidē ſchema q̄ finē nolm ſit vn⁹: vltimas tñ nolm ſyllabas aliē illi declināt. Hoc itaq̄ apud eos neceus appellatur, vt Abraam abraam⁹: ſi hec forma in oi ſchemate cuſtoditur. Hec Jo-

sephi ẏba quẽ admodũ ꝙ Prisciani superiora manifeste ostendũt: sub illa terminatione nullo modo posse declinari: cũ q̃ nulla dictio latina nisi corrupta accẽtum habet in fine: tũ q̃ in am terminatum vnũ est tantũ apud latinos idq; indeclinabile nequã: qõ ipm argumẽto est illa quoq; indeclinabilia esse. Qõ si terminationẽ habent declinabilem accentũ vero barbarũ: hoc est in fine acutũ nihilo plus declinari possunt: vt iuda/bala/dauid/ezras/israel: Quod si vsplam declinata reperis puta: iude/bale/dauidis/ezre/ israelis: tum ipsos obliquoe/tũ primam nominũ positionem accentu latino efferas oportet: vt bala/bale. ezras/ezre. accẽtu in prima: sicut musa/muse. lucas/luce. dauid accẽtu in ꝑma dauidis i eadẽ: ad ꝓportionẽ bogud bogudis. qõ solũ nomẽ ex terminatis in d/apud latinos declinat. Israel quoq; accẽtu in penultima sicut et michael. dicẽte valerio flacco in argonautica. Nec et odoratus flagranti crine Michael. Sed oia hmõi obliquos ideo producunt: q̃ a grecis per e/longũ scribuntur. Quare si vsplam abrae/iude/ade/dauidis: ꝙ similia legis. necesse est latino accentu efferas. atq; in recto abraas/adas/ iudas/dauid accentu latino enũcies: aut nihil olno est totũ hoc negotiũ: quod grãmaticen appellamus.

Noia hebraica ex greco traducta accentum latinum habere

Que vero noia ex hebreo sermone ꝙ grecũ/forma declinabili in latinũ venere: si declinationẽ habent grecã/accẽtu quoq; greco moderanda sunt. Que si latina declinatiõe inflectunt: accẽt⁹ quoq; latini regulã sequãtur oportet. Nã cũ latine lingue illud sit ꝓprium: vt dictiões integras in vltima syllaba nunq̃ acuat: aut circũflectat: ſz in dictiõib⁹ dissyllabis primã: i polysyllabis q̃ penulti. habẽt lõgã/eãdẽ acuant: q̃ vero breuẽ in tertiã a fine transferat accẽtum: greci suã quandã rõnẽ sequẽtes ꝙ vltimas dictionũ syllabas acuere vel circũflectere possunt ꝙ penultima exãte lõga accẽtũ in antepenultimã trãsferre. atq; ecõtrario: existẽte breui i eadẽ accẽtũ collocare. Cũ itaq; noia in a/vel in as terminata i/iota ante a/habẽtia q̃ apud illos breuis est in penultimã ꝓferant accẽtu acuto. Latini i antepenultimã trãsferũt. ꝓptera qõ (quẽ admodũ dixim⁹) latini sermonis regula nõ patitur: vt penulti. existẽte breui accẽtus in eadẽ collocetur: ſz in tertiã a fine accẽtus trãsferatur. Itaq; nõ dicem⁹ cũ grecis. Abdias/ die. penultima acuta: qñ latine declinamus: sed abdias/ abdie. accẽtu in antepenultimã trãslato. Cadit etiã accẽt⁹ in antepenultima olim horũ sequentium. Ezarias. Ezechias. Esaias. Hieremias. Jeconias. Josias. Mathatarias. Ozias. Ouias. zacharias. Barachias. Thobias. Urias. tactũ hec duo vltima etiã ratione hebraice literature accẽtũ habeãt in antepenultima: quẽ admodum ꝙ maria: qõ nomẽ apud hebreos celebre doctissimus ꝺ̃ penultima breui posuit in carmine. Claudian⁹. Preparat ꝙ marie pulchros: ſz luce minores Eligit ornatus. Sedulius quoq; in paschali. Quis fuit ille nitor marie cũ xps ab aluo Processit. Eadẽ quoq; ratio est nomĩm grecorum i/iota in penultima habẽtium ante a/finalem: vt sophia/philosophia/symphonia/phãtasia/chirurgia/melãcolia/categoria/vsia. et ab ode es. cõpositis: quod interpretatur cãtus: vt prosedia/ tragedia/ comedia/psalmedia/meledia: et ab arche qõ est ꝓncipatus: vt toparchia/manarchia. hierarchia/tetrarchia: ꝙ a logos qõ est sermo: vt theologia/astrologia/tropologia/ethimologia: et a graphe scriptura. vt orthographia/chronographia/topographia. ꝙ a mache ches. vt gigãtomachia/naumachia/batroconyomachia. et a nomos quod est lex: vt astronomia/ chironomia/ antinomia. Que vero apud illos per ei diphthõgon ante a scribuntur in eadẽ hoc est penultima habent accentum. itaq; hac ratione dicemus dulia/hyperdulia. Angaria non vt isti proferũt dulia ꝙ hyperdulia: angaria in tertia a fine: latria ꝙ idolatria: nõ latria ꝙ idolatria in penultima. similiter perihermenia/pedia/mechia: accentu in penultima sunt enunciãda: eadẽ ratione zedochium/orphanotrophium/ichthiotrophium ꝙ alia propẽ innumera accentu in penultima ꝓferri debent.

¶ De arte punctuãdi.

¶ Punctus est sectio siue incisio: orationẽ distinguẽs intellectũ ꝙ spũs lectoris refocilãs. Pũcti sunt nomĩ s. suspẽsiuus/geminus pũctus/comma/colõ/period⁹/interrogatiu⁹/exclamatiuus seu admiratiu⁹/semipunctus siue ꝓnectiuus/ ꝙ parẽtpthis.

¶ Suspensiu⁹ pũctus est simplex virgula q̃ solet dctis gratia poni: anteq̃ sem⁹ alig cuius clausule haberi possit. vt mors.

¶Semi⁹ punctus est quo vtimur: vbi clausula maiorē q̄ndā q̄letē habet ⁊ tamē sensum imperfectū. vt mors / vltimus vite terminus:

¶Cōma est punctus planus in superiori parte linee posit⁹ / vel inferiori cū virgula superius elevata: vbi clausula videtur esse cōpleta ⁊ tñ est impfecta. vt mors / vltimus vite terminus: terribilis est his:

¶Colon est punctus planus / in inferiori parte linee positus. quo vtimur vbi sensus est pfectus: a toto tamē corpore abruptus. vt mors / vltim⁹ vite termin⁹: terribilis est his: quorū cū vita omnia extinguuntur.

¶Periodus est punctus planus / qui ponitur in fine clausule: qñ nō mō pfect⁹ sensus sed ipse sermo. vt qō sequitur / q̄si de nouo inchoari videatur. ⁊ ponitur in inferiori parte linee: virgula curua inferius circūflexa hoc modo, vt mors / vltimus vite terminus: terribilis est his: quor⁹ cū vita ola extinguūt, nō his q̄rū laus emori nō pōt.

¶Interrogatiuus punctus est q̄ interrogationē sīgt. ⁊ ponitur in superiori parte lince cū virgula elevata. vt. hic pietatis honos: sic nos in sceptra reponis?

¶Exclamatiuus siue admiratiuus est q̄ admirationē cū exclamatione sīgt. ⁊ ponitur in supiori parte linee cū virgula elevata sic. proh deū fidem / qd est contumelia si hec non est / adeon quenq̄ infelicem / vt ego sum?

¶Semipūctus siue cōnectiuus est virgula q̄ in fine linee ponitur cū dictio imperfecta est cuius pars in sequentem lineā transit. ⁊ sic depingitur:

¶Parentheſis est interpositio siue inclusio vnius clausule intra aliā qua e medio remota / sensus tamen pstat integer ⁊ perfectus / ⁊ duabus virgulis conueris (quasi semicirculis) cōcludi solet: hoc modo. Eneas (neq̄ enī patrius cōsistere mētē passus amor) rapidū ad naues premittit Achatem.

¶De metris.

Est iūctura pedum numero finita modoq̄;
Metrum vel carmen: veluti finit Diomedes.

¶Metrū siue carmen (vt Diomedes diffinit) est pedū iūctura nūero modoq̄ finita. Uel metrū est cōpositio pedū ordine statuto decurrens modos / positiones / sublatio neq̄ ꝓseruāns. Differt metrū a rithmo (vt idē asserit) q̄ metrū certa q̄litate ac nūero syllabarū tēporūq̄ finitur: certisq̄ pedib⁹ cōsistit ac clauditur. Rithmus autem tēpor⁹ ac syllabarū pedūq̄ cōgruentia in infinitū multiplicat ac profluit.

¶De metri accidentibus.

Ista decem spectant ad metrum. pes, locus, ordo,
Cæsura, ac mensura, & depositura, figura.
Appellatio vel nomen, species, genus adde.

¶Metro accidūt decē: pes / locus / ordo / cesura / mēsura / depositio / nomē siue appellatio / figura / genus / et species.

¶Diffinitio pedis.

Pes metri est in quo vel syllaba bina reposta
Vel plures: spacio certo comprænditur apte.

¶Pes (cuiusdē testimonio) est duarū plurīū ve syllabarū certo spacio comprehensio.

¶Pedum numerus.

Viginti octo pedes metri sunt (teste Perotto)
Pyrrhicius, spondęus, vel iambus, sicq; trochæus,
Dactylus, & tribrachus, anapęstus, iunge molossum,
Amphimacrus, sic amphibrachus, bacchius, & anti
Bacchius, sic dispondęus, proceleumaticusq̄;
Sic antipastusq̄;, diambus, vel choriambus /
Et ditrochæus / maior sic & minor Ionicus pes.

Iſs pæon primus iungatur/ſicq; ſecundus.
Et ternus, quartus. totidem iunges epitritos.

¶ Pedes metri (authore Perotto) ſunt octo ꝛ vigmti nūero: videlicet Pyrhicius/ſpōdeus/iābus/trocheus. Tribrachus/moloſſus/anapeſtus/dactylus amphibrachꝰ/amphimacrus/bachiꝰ/antibacchius/pœleumaticus/diſpōdeus/diābus/ditrocheus/antipaſtus/choriambus/ionicꝰ maior/ionicus minor: epitritus primꝰ/epitritꝰ ſcōs/epitritus tertius epitritus/quartus: peon primus/peon ſecundus/peon tertiꝰ/peon quartus.

¶ Pedum diuiſio.

Pedū: aliꝭ ſimplices dicūt/aliꝭ duplices/aliꝭ hetroplici. ſimplices pedes ſūt illi q̄ſi nec alteriꝰ admixtione i verſu gradiūtur. Simpliciū: aliꝭ biſſyllabi/aliꝭ triſſyllabi.

¶ Simplices pedes biſſyllabi ſunt quattuor.

¶ Pyrrhicius, ſpondæus, iambus, trochæus.

Pyrrhicium ex breuibus faciet biſſyllaba binis.
Spondæum ex binis faciet biſſyllaba longis.
Syllaba longa breui ſubiecta vocatur iambus.
Ex longa atq; breui pes dicitur eſſe trochæus.

¶ Pyrrhicius q̄ ꝛ piambus dibrachꝰ dibreuis vl̄ egeon grece dr: cōſtat ex duabus breuibus tēpoꝝ duoꝝ: vt deus. ante eni breuis q̄ longa ſyllaba repta eſt: vt primus vnū q̄ duo. Ideo aūt pyrrhicꝰ dictꝰ eſt ꝓpter pyrrhiciā: qr breuē ſyllabā ꝓferētes hoīm arctioꝛē labris cōarrētibus explicam: q̄ cōpoſitio hmōi modulationis Pyrrhicie cōuenit/vel a Pyrrho Achillis filio/q̄ crebris ꝛ citis modulationib⁹ bis breuiter pmnentē dypeū genib⁹ mēbens ꝛ p hūc terroꝛē hoſtib⁹ immittēs inferebatur. Cū ergo ḡaus vult breuit accedētis oſtētare mobilē decurſionē pyrrhicio pede cōmētꝰ eſt. Et ideo metrū pyrrhiciū a Pyrrho repertū ꝛ illuſtratū cognominauit: ſed ipſe pedū mobilitatē q̄ tripudiās ꝛ cinelias eriā cognominatꝰ/vel qr primꝰ victoria potitꝰ/eo gñe metri laudatꝰ eſt. Uel a Gradiuo Bellone filio: q̄ cū p mōtes ꝛ difficilia collīū cōcitato curſu capte more viatores ſuperaret: quoties p̄datoria vice graſſaretur: huic pedi/q̄ calore velo citatis tripudio mobilitatis acies flāmarū emularentur.

¶ Spōdeꝰ huic cōtrariꝰ: q̄ ꝓſtat ex duabus lōgis/tēpoꝝ quattuor: vt heroe. ꝛ habet tres ſolutiones. ſoluit eni in dactylū/anapeſtū/ꝛ pœleumaticū. Dictus eſt aūt ſpōdeus apo tis ſpōdis: hoc eſt a libatione vel ſacrificio. Nā in tēplis ſpōdaica carmina cōponebat ne libātes ſonū abominoſe vocis audirēt/vel vt duabus lōgis melediſſe: quaſi duplicib⁹ ꝛ iugibus vocib⁹ ꝓſpera deoꝝ volūtas firmaretur. Uñ ꝛ Numa pōpiliꝰ diuinare ſolitꝰ/hūc pedē pōtificū appellauit: cūq; ſoleas minores eq̄s greſſib⁹ circulātes indueret/ſpōdaico melo patrios placabat mdigetes.

¶ Jambꝰ damniꝰ vel gradariꝰ: verſu maledico habilis ꝓſtat ex breui ꝛ lōga/tēpoꝝ triū: vt dies. dictus eſt aūt iābꝰ para to tābizin: hoc eſt a cōtumelia: q̄ maledici hoc gñe carminis vtebātur. Ul̄ a Jāba puella q̄ turpiter hoc carmine lacerata atq; ol gñe cōuitij affecta: laq̄oyta ſibi cōſciuit: vel a Jāba Niobes ancilla q̄ Cereꝝ dolere rapte ꝓſerpinam cruciatā: apudq; heraꝝ ſuā i Attica hoſpitatā hoc carmine laudauit. Uel ḃr iābus q̄ſi iābos a triūphatore Libero: q̄ hoc carmine laudatꝰ eſt. Uel para to ballin tonion: hoc eſt a telī iaculatione: vñ ꝛ Warti dicatꝰ eſt q̄ cū crebro pugnas iniret: telū cū clamore torquebat: vñ ꝛ breui ꝛ longa ſyllaba cōſtat. Nā hi qui iaculant: breui acceſſu in extētum paſſum ꝓferūtur: vt fortiori nixu telū ꝓfirmēt. Uñ ꝛ pīci apuli hūc pedē Daunīū a duce Daunio appellarūt. q̄ is ꝑmus aduerſus Diomedē bellū gerēs gladiali pugna duos dimicare inſtituit: vt collato p̄de/aſſequēte paulatim dextro/diſtētoq; ꝛ p gredīēte ſiniſtro: breui ſucceſſu ꝛ lōgo diſtētu/gradꝰ ſimul ꝛ viſus firmaret: hāc q̄ gradiariā pugnā appellauit gradiuo Warti dicatā.

¶ Trocheus/rutilus/vel choreus. cōſtat ex lōga ꝛ breui/tēpoꝝ triū: vt Roma. dictꝰ eſt aūt trocheus apo ꝛo trochu: hoc eſt a rōne. nā eiꝰ modulatio met: oꝝ cōpoſitio ni apta eſt q̄ rotatim et volubiliter mecdunt. Uel q̄ ſm muſicos ocyoꝛi melo ex ro-

te situ ⁊ volubili modo rithmis aptus sit. Uel para to trochein: hoc est discursu: permiet aphoram decurrentiū supne lapidū qui currere ambulātes cogebāt. Uel q̄ currentes saltātesq̄ circa aras in sacrificijs deoꝝ hoc carmine vtebātur. Uel q̄ decursionibus aptꝰ sit. Nam qui in bello laborant quoties amissos ordines reparant ⁊ ex longo ⁊ dispersō ambitu: in breuem ⁊ arctum ordē cogūtur. vnde aurunci hūc pedē rutilum appellauere/ q̄ cū aciem cōstituerent ⁊ prolatis pedibus vestigia iisterent ac scuta brachijs ꝓtenderent breuiterq̄ dextris succedentibꝰ pedibꝰ vestigia sisterent: reductis manibꝰ ingenti clamore: quę vibrauerant tela iaciebant. Quidā aūt hunc pedem Mercurio dicatum volūt qui precipiti festinatione/ ⁊ impetu longo in breuē gressum finire videtur.

¶ Simplices pedes trissyllabi octo.

Ex ternis longis debet constare molossus.

Ex breuibus ternis tribrachus pes dicitur esse.

Binis de breuibus constat longaq̄ anapęstus.

Dactylus ex longa constat breuibusq̄ duabus.

¶ Tribrachus/ tribreuis/ brachisyllabus/ pigmon vel choreus: cōstat ex tribus breuibus a quibꝰ nomē accepit: tēporū trū: vt helena. Dictus est choreꝰ: eius enī compositio choreis conuenit.

¶ Molossus/ vertūnus/ extensipes/ hippius/ vel cautus: cōstat ex tribus lōgis: tēporū sex. vt Eneas. Dictus est aūt molossus: q̄ molossi ad bellum ꝓcedētes huius moderata compositione vtebantur. Uel q̄ hoc pede cōstabāt ode q̄ in tēplo Jouis canebantur in memoriam Molossi filij Pyrrhi ⁊ Andromedes a quo festa molossia dicta sunt. dictꝰ est quoq̄ hippius apo tu hippu. hoc est ab equis: q̄ equestri pugne cōueniens apta compositione modulabantur.

¶ Anapestus et antidactylus cōstat ex duabus breuibꝰ et lōga tēporꝝ quattuor: vt nebule. dictꝰ aūt anapestꝰ recurrendo repercutiēs dactylū sono recipioco obliquitur per antistrophen.

¶ Dactylus vel politicus cōstat ex lōga ⁊ duabus breuibus: temporū quattuor: vt Romulus. dictus est aūt dactylꝰ apo tu dactylu trāslatione iūcturarū. que i digito sunt. Nā quemadmodū in digito lōgiorem primū articulum: sequētes vero breuiores habemus: ita dactylus pmā ꝓductā habet: sequētes vero breues. Uel a tractu digitorū qui ad expmendam organi musici modulationē affectantur. Uel a dactylis ideis: qui ex opis thee i Jdeo monte Crete manuū impressione nati: Jouē custodienda: ne vagitu se parturꝰ proderet: lusus excogitato genere cypeolis eneis iter se concurrebant et tinnitu eris rithmica metra dactylici pedis compositione personantis: infantis vocem celauere.

Amphimacrus binis longis mediaq̄ breui fit.

Amphibrachus breuibus binis longa & media fit.

Bacchius prima curta est longisq̄ duabus.

Anti(q̄)bacchius binis longis quoq̄ curta.

¶ Amphibrachus genus amphibreuis: vel scolius cōstat ex breui ⁊ lōga ⁊ breui: tēporꝝ quattuor: vt carina. dictus est ab amphi ⁊ brachos. i. duabꝰ breuibus: quibus ab vtraq̄ parte longa complectitur. dictus est quoq̄ scolius: q̄ scolio: citharę speciei accommodatus est.

¶ Amphimacrus/ amphimarꝰ/ mensalis/ fescentinus/ vel creticus: cōstat ex lōga ⁊ breui ⁊ lōga tēporꝝ ḡnaꝝ: vt littere. dictus aūt amphimacrus: q̄ breuis syllaba intra duas lōgas ꝓplectit. dictus est etiā creticus. q̄ cretes saltantes eiꝰ rithmica cōpōnere vtebāt. ¶ Bacchius/ enotrius/ tripodiꝰ/ saltans/ vel pi ambus. cōstat ex breui ⁊ duabꝰ lōgis tēporū ḡnaꝝ: vt Athene. dictꝰ aūt bacchiꝰ apo tis bacchis: q̄ a bacchātibꝰ cōuenienter cōponebatur: vel q̄ ditirambicorum carmē: quō in honore Dionysij q̄ Bacchus vt fieri solebat: magna ex parte hmōi pedibꝰ cōstabat.

¶ Palymbacchius/ latiꝰ/ saturnus/ antibacchius/ propōticus/ vel theseleus: cōstat ex duabus lōgis ⁊ breui tēporꝝ ḡnaꝝ. dictus aūt palymbacchius para to palince bacchion: quia illi contrarius sit.

¶ Duplices pedes sedecim.

¶ Duplices pedes sunt illi qui ex duŏ syllabarū cōbinatione conficiuntur.

Pes proceleumaticus de binis pyrrhicijs fit.
Est dispondæus de spondæis quoq; binis.
Ex binis & iambis dicitur esse diambus.
Et ditrochæus fertur de binis esse trocheis.
Anti(q;)past⁹ constat iambo deq; trocheo.
Deq; trocheo & iambo conficitur choriambus.
Ionicus maior spondæo pyrrhicioq;.
Pyrrhicio sic spōdeo minor ionicus fit.
Spondeo primum facies epitritum et iambo.
Inde trocheus spondæus epitritum dantq; secundū
Spondæo atq; & iambo tertius esto epitritus.
Spondæus atq; trochæus quartum faciunt epitritum.
Peon fit primusq; trocheo pyrrhicioq;.
Constat iambo & pyrrhicio peonq; secundus.
Tertius & pæon fit pyrrhicio atq; trochæo.
Pyrrhicio & iambo fiet peon quoq; quartus.

¶ Proceleumatic⁹ cōstat ex duobus pyrrhicijs: hoc est quattuor syllabis breuib⁹ tēporū quattuor. vt abiete. dictus autem proceleumaticus para to ꝓceleu: hoc est ab hortatione ⁊ iussu nautico ad quē ob celeritatē aptissimus videtur.

¶ Dispondeus cōstat ex duobus spōdeis hoc est ex quattuor syllabis lōgis: tēpoꝝ octo. vt oratores. dictus a dis qō est duo et spondeus.

¶ Diambus cōstat ex duobus iambis: hoc est ex breui et lōga/⁊ breui ⁊ lōga tēpoꝝ sex. dictus diambus q⁹ duplici iambo cōstat: vt ꝓpinquitas.

¶ Ditrocheus/dichorius/catatrocheus/cōstat ex duobus trocheis: hoc est ex lōga ⁊ breui lōga ⁊ breui tēporū sex. dictus ditrocheus. q⁹ duplici trocheo cōstat.

¶ Antipastus cōstat ex iambo ⁊ trocheo. hoc est ex breui ⁊ duabus longis ⁊ breui: tē poꝝ sex: vt Alexander. dictus aūt antipastus para to proceleu: qr iāb⁹ ⁊ trocheus ex quibus cōponitur sunt cōtrarij.

¶ Choriamb⁹ cōstat ex trocheo ⁊ iambo: hoc est ex lōga ⁊ duab⁹ breuibus ⁊ longa/ tempoꝝ sex. vt nobilitas. dictus choriambus: q⁹ choro. i. trocheo ⁊ iambo cōponitur vel q⁹ in choris apud veteres celebratissimus fuerit.

¶ Jonicus a minore cōstat ex pyrrhicio ⁊ spōdeo: hoc est ex duabus breuib⁹ ⁊ duabus lōgis tēpoꝝ sex: vt Diomedes. dictus ionicus q⁹ ab ionibus inuent⁹ est vel q⁹ apud illos in vsu frequenti fuit.

¶ Jonicus a maiori cōstat ex spondeo ⁊ pyrrhicio: hoc est ex duabus lōgis/et duabus breuibus: tēporū sex. vt demetrius.

¶ Epitritus vel hippius pm⁹ cōstat ex iāb o ⁊ spōdeo: hoc est ex breui ⁊ trib⁹ lōgis/ tempoꝝ septem: vt capenates. dictus epitritus: qm̄ hic pes ex spōdeo constat qui quattuor habet tempora/⁊ iambo vel trocheo q̄ habēt m̄ tria. Quaternari⁹ vero numerus ad ternarium relatus sesq̄tertiā ꝓportionē facit/q̄ grece epitritos nolak.

¶ Epitritus vel hippius secō cōstat ex trocheo ⁊ spondeo: hoc est ex lōga/ breui/ et duabus lōgis: tēpoꝝ septē. vt cōditores.

¶ Epitritus vel hippius tertius cōstat ex spondeo ⁊ iambo: hoc est ex duab⁹ lōgis breui et lōga/tēpoꝝ septē: vt discordie.

¶ Epitrit⁹ vel hippius quartus cōstat ex spōdeo et trocheo: hoc est ex trib⁹ lōgis ⁊ breui/tēpoꝝ septem. vt cōsultantium.

¶ Peon primus. constat ex trocheo ⁊ pyrrhicio: hoc est ex lōga ⁊ tribus breuibus: tē poꝝ quatuor. vt Stesichorus. dictus autem peon ab inuentoris nomine. vel q⁹ hoc me-

tro Apollinis laudes canebantur: quas peanas vocant.
¶ Peon secūs cōstat ex iambo et pyrrhicio: hoc est ex breui/lōga/ꝛ duabus breuib⁹/ temporū q̄nq;. vt Colonia.
¶ Peon tertius cōstat ex pyrrhicio ꝛ trocheo: hoc est ex duabus breuibus/lōga et breui: temporū q̄nq;. vt referamus. ¶ Peon quartus cōstat ex pyrrhicio ꝛ iābo: hoc est ex tribus breuibus ꝛ lōga/temporū q̄nq;. vt celeritas.
¶ Heteroplici pedes sunt illi qui ex variorū pedū cōbinatione cōficiuntur ꝛ diuidūtur in pētasyllabos et hexasyllabos. Pētasyllabi (vt scribit Diomedes) sunt duo ꝛ triginta. hexasyllabi fo se xaginta q̄tuor: sed qꝝ in vsu frequēti nō sunt: ꝛ ī supiores resoluūt de his meminisse hic nō decreuim⁹: igit̄ q̄ eos nosce cupit diomedē ꝓsulat.

¶ Cæsura.

Est finis vocū in versu cæsura decorus
Cuius sex species, pentemimeris, catatriton.
His heptemimerim, iungas tetrapodiamq;
Bucolice, fic spondeon catalecticon addas.

¶ Cesura metri est sectio ꝛ decora vocū terminatio in versuū medio vt̄ post mediū notata. Cesura sive sectio metri in sex species est diuisa: in pētemimerim. catatriton. heptemimerim. tetrapodiam. catalecticon spondeon. ꝛ bucolicen.

¶ Pentemimeris.

Quando pedes binos partem complens rationis
Syllaba subsequitur/pentemimeris vocitatur.

¶ Pentemimeris/seu semiquinaria est quū post duos pedes sequitur syllaba partē oronis cōplectens. vt Arma vi/rūq; ca/no. habet ex quinq; dimidiū.

¶ Catatriton.

Carmen tu dicas catatriton quando trocheus
In pede fit terno, partem claudens rationis.

¶ Catatriton vel tertia trochica est: quū finita parte orationis tertium trocheum ponis: vt. Nul no/stri mise/rere.

¶ Heptemimeris.

Est heptemimeris comitatur syllaba abundans
Quando pedes ternos, partem claudens rationis.

¶ Heptemimeris/vel semiseptenaria est quū post tres pedes ꝛ vnā syllabā ꝙs oratiōnis expletur: vt. Itali/am fa/to profu/gus.

¶ Tetrapodia.

Quando pedes sequitur post ternos forte trocheus
Dic tetrapodiam, partem complens rationis.

¶ Tetrapodia/vel quarta trochica est quū post tres pedes ꝛ vnā syllabā ꝙs oratiōnis finitur: vt. Sepe il/listra ca/na pre/dixit ab/ilice/comix.

¶ Catalecticon.

Spondæon catalecticon est partem rationis
Explēs: qñ pedes post tres spondeus comitatur.

¶ Catalecticon spondeon: vel quarta spondaica est quū post tres pedes ꝙsinuenitur spondeus partem finiens rationis: vt. Alba/ung pa/tres at/q; alte.

¶ Bucolice.

Quando pedem, quartū comitatur syllaba abundans
Quæ complet partem rationis, vel pede quarto

Dactylus est positus, tu hanc bucolicen vocitabis.

¶ Bucolice est quū post quattuor pedes syllaba supat ī parte orōnis desinēs: vt. Nō o/mnes ar/busta iuuant humi/les. vel quū in quarto pede dactylū ponimus partem orationis finientē: vt. Nos patri/e fi/nes et/dulcia.

¶ Locus.

In versu primus, ternus, quintus, locus impar
Fertur. par quartus, sextus locus, atq; secundus.

¶ Loca in versu: alia paria, alia ꝯo imparia dicūtur. Imparia loca sunt. primus/ tertius ꝛ q̄ntus. Paria aūt sunt: secūdus/ q̄rtus/ ꝛ sextus. et sic deinceps.

¶ Ordo.

Est ordo membri cuiusuis dispositura.
Quattuor has cuius species dicas, monocolon atq;
Distrophon & dicolon, dicolon tetrastrophon addas.
Quartam dic speciem tricolon tetrastrophon esse.

¶ Ordo est membri cuiusq; dispositio in versu: cuius species sunt quattuor. Nā carminū: aliud est monocolon/ aliud dicolon distrophon/ aliud dicolon tetrastrophon/ aliud tricolon tetrastrophon.

¶ Monocolon carmen.

Vnius generis carmen dicas monocolon esse.

¶ Monocolon carmen est illud qđ vbiq; est vniforme. vt prima ode Flacci. q̄ asclepiadeo carmine est cōposita. vt. Mecenas atauis edite regibus.

Distrophon & dicolon carmē generū esto duorū
Quādo post versum est replicatio quēq; secundū.

¶ Dicolon distrophon est illud carmē quod duobus generib⁹ versuū constat a scō facta replicatione. quale est illud Horatianum.

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mitylenē.
Aut Ephesum bimarisve Corinthi
Mœnia, vel Baccho Thebas, vel Apolline Delphos
Insignes, aut Thessela Tempe.

¶ Qđ carmen cōstat primo heroico. scō phalisco tertio iterū heroico.

Binorum generum dicolon tetrastrophon esto
Quādo post quartū quenq; est replicatio versum.

¶ Dicolon tetrastrophon carmē est illud qđ duob⁹ generib⁹ versuū cōstat post q̄rtum quēq; versum facta replicatione. quale est illud Horatianū.

Iam satis terris niuis atq; diræ
Grandinis misit pater & rubente
Dextera sacras iaculatus arces
Terruit vrbem.

¶ Qđ metrū cōstat trib⁹ primis sapphicis hēdecasyllabis/ ꝛ q̄rto adonio dimetro ab eo facta replicatione iterum ad sapphicū.

Ternorum generum tricolon tetrastrophon esto
Quando post ternum quēq; est replicatio versum.

¶ Tricolon tetrastrophon est illud qđ trib⁹ generib⁹ versuū cōstat: q̄n post quartū quenq; versum facta est replicatio: quale est illud Horatianum.

Quis multa gracilis te puer in rosa

Perfusis liquidis vrget odoribus
Grato Pyrrha sub antro
Cui flauam religas comam.

Quod metrū cōstat duobus primis asclepiadeis. tertio pheretratio. ārto glycon co ab eo facta replicatione/iterum ad asclepiadeos.

¶Mensura.

Conueniens metri mensura pedū numerus sit
Certis præceptis quem constituere poetæ.

¶Mensura metri est debitus pedū nūerus: fm poetere gulas ordinatus.

Mensuræ species monometrum dic dimetrumq;.
Tetrametrū trimetrū sic pentametrum hexametrūq;.

¶Mēsura metri in sex partes est diuisa. Nā carminū aliud est monometrū / aliud dimetrū/aliud trimetrū/aliud tetrametrū/aliud pētametrū/ aliud hexametrum.

Vno quod constat pede carmen dic monometrū.
Quod binis constat pedibus carmen dimetrū sit.
Quod trib⁹ ex pedib⁹ cōstat carmē trimetrū dic.
Quattuor ex pedibus quod constat tetrametrū sit.
Pentametrū est carmen qđ quinq; pedes tenet in se.
Hexametrum carmen dic quod senis pedibus sit.

¶Monometrū carmen est illud qđ vnico pede constat. vt illud Ionicum a minore Diomedes.

Dimetrū carmen est illud quod duob⁹ pedibus cōstat. vt illud Ionicū a minore. Sapientes amor odit.

¶Trimetrū carmen est illud qđ tribus pedibus constat: vt illud dactylicum simonidium. Indue palla serica.

¶Tetrametrū carmen est illud qđ ātuor pedib⁹ cōstat: vt illud dactylicon alcmanicum. Uir decens cumulans relliquias tibi.

Pentametrū carmē est illud qđ quinq; pedibus constat: vt illud elegiacū Ouidianum. Res est solicita plena timoris amor.

¶Hexametrū carmen est illud qđ sex pedibus cōstat: vt illud heroicū Virgilianū.

Nate mee vires mea magna potentia solus.

¶Annotatio.

In metris iambis anapęstis siue trochęis
Quod binis constat pedibus dicas monometrum.
Quattuor ex pedibus constans dimetrū quoq; fertur.
Ex senis constās pedibus dicas trimetrumq;
Tetrametrū fertur pedibus quod conficis octo.

¶Illud tamē admonēdū est q⁹ metra iābica/trochaica/ⁿ anapestica duplicib⁹ pedib⁹ cōputantur ascēdūtq; vsq; ad tetrametrū. Uñ monometrū iambicū ꝺr qđ duobus pedibus cōstat. vt est illud iambicū Immo aliud qđ quattuor pedib⁹ constat ꝺr dimetrū: vt est illud iambicū dimetrū Flacci. Amice propugnacula. Trimetrū ꝺr illud qđ sex pedibus constat. Quale est illud iābicū trimetrū. Ibis liburnis inter alta nauiū. Tetrametrū ꝺr illud qđ octo pedibus ꝓficitur / quo vtuntur comici.

¶Depositio.

Carminis est finis cuiusuis depositura
Quattuor hæ cuius species catalecticon atq;
Acatalecticon: hinc hyp & brachi (dehinc) cata iūgas.

¶Depositio metri est vniuscuiuscz carminis desinẽtia: q̃ circa finẽ attẽditur. Depositio metri est quadripertita. Nã carminũ aliud est catalecticon/ aliud acatalecticon/aliud hypercatalecticon/aliud brachicatalecticon.

Syllaba cui defit carmen catalecticon esto.
Acatalecticon est fine id quod clauditur apto
Syllaba cui supereſt ſit hypercatalecticon.illud
Cui pes defuerit brachi(dic)catalecticon esse.

¶Catalecticon est illud qđ minus habet metrice cõstitutionis.nã illi vna tm̃ syllaba deficit/quale est istud senarium iambicum trimetrum.Mea reuideri domo lacunar.

¶Acatalecticon est illud qđ apto ↄlegitimo fine claudit:integer singulorũ metrorum existẽs.Quale est illud Persianũ.Nec fonte labra prolui caballino.

¶Hypercatalecticon est illud qđ supra versus finẽ:vnã vel duas pluresue syllabas hz.quale est illud hexametrũ dactylicon.Aut dulcis musti Vulcano decoqt humorẽ

¶Brachicatalecticon carmẽ est illud:cui vt pfectũ sit deficit integer pes. quale est illud Aristophanũ dimetrũ.Venit optima Calliope.

¶Appellatio.

Ipsis vnde fuit metris ab origine prima.
Impositum nomen:dicta appellatio metri.

¶Appellatio metri est qualitas:vnde ipsis metris a prima institutione nomẽ inditum fuit.

Metra acceperunt varie sua nomina:primo
A dijs vel quibus hæc(vt Pythia)sacra fuerunt.
Siue(vt pindaricũ)de authorũ nomine crebro.
Siue loco(velut Attellanũ)quo canebantur.
Siue a mensura:veluti dimetrũ trimetrũq;.
Siue pedum structura vt dactylicũq; trocheum.
Nunc a fortuna hinc elegeia comica dicta.
A numero interdũ velut hẽdecasyllaba cõstant.

¶Appellatio metri in septem partes est diuisa.nã metra aut a dijs ꝙbus sunt dedicata appellãtur.vt pythiũ:qđ Apollini pythio est cõsecratũ.Aut ab inuẽtoribus ꝙ poetis frequẽter vtẽtibus.vt pyndaricũ a Pyndaro poeta. sapphicũ a Sappho muliere lesbia.simonidiũ a Simonide poeta.
Aut a locis vbi cani consueuerant.vt attellana ab Attellis oppido Italie.
Aut a mẽsura.vt monometrũ.dimetrũ.trimetrum.
Aut a pedũ structura:vt dactylicum/trochaicum.
Aut ab accidenti fortuna:vt elegiaca ab amorũ miseria.
Aut a syllabarũ nũero:vt hendecasyllaba.

¶Figura.

Est excusatum vitium ratione figura
Ornatus causa/primo metri vereperta.

¶Figura(vt inquit Sulpitius)est vitiũ ratione excusatũ/ꝙ ascribit elegãtie: ornatus metri vel causa primo inuẽta. Figurarũ:alie cõstructionis/alie locutionis/ alie dictionis.figure dictionis(nã alias hic pterreo)sunt q̃ sub metaplasmo continentur. Metaplasmus(vt diffinit Diomedes)est trãspositio q̃dã recti solutiq; sermonis in alteram speciem:metri et decoris causa figurata. huius species sunt he. Prothesis Apheresis. Epẽthesis. Syncopa. Paragoge. Apocopa. Ectasis. Diastole. Syneresis. Dieresis. Ecthlipsis. antithesis. Metathesis. Synalepha.

Littera cum vocis capiti:vel syllaba detur

Prothesis est: tollens hæc fertur apheresis esse.

¶ Prothesis est appositio litere vel syllabe principio dictionis. litere: vt in illo virgiliano. Turno gnatoq; patri: vbi gnato p nato posuit. Syllabe: vt alibi apud eũdẽ. Cõcitũ tenui gradũ. vbi tenui p tuli posuit. Huic cõtraria est apheresis q̃ est ablatio litere vel syllabe a principio dictionis. litere: vt in illo Virgiliano. Uela dabãt leti spumas salis ere ruebant. p eruebãt. Syllabe: vt alibi apud eũdem. Mortalia temnitis arma. temnitis pro contemnitis posuit.

Additur in medio vocis cum littera siue
Syllaba epenthesis est / his priuans syncopa fertur.

¶ Epẽthesis est additio litere vel syllabe in medio dictionis. litere: vt apud Virg. Reliquias danaum p reliquias posuit. syllabe: vt apud Horatiũ. Fingere cinctutis p cinctis. huic ꝯtraria est Syncopa q̃ est subtractio litere vel syllabe in medio dictionis. litere: vt in illo Virg. Audiſt eurotas: p audiuit. Syllabe: vt apõ eundẽ: Una bouis q̃ deinde cadis onerarat aceſtes: p onerauerat.

Littera cum fini vocis: vel syllaba detur
Est paragoga. sed hęc tollens apo (sit) copa dicta.

¶ Paragoge q̃ a q̃busdã ꝓparepsis vo: est appositio litere vel syllabe i fine dictionis: vt apud Virg. Alicres admittier otã: pro admitti. huic contraria est apocopa q̃ est ablatio litere vel syllabe a fine dictionis. Litere: vt in illo Virg. Aut duri miles vlixi: p vlixis. Syllabe: vt apud Hora. ode. vj. culpa deterrere ingeni: p ingenij.

Syllaba quæ breuis est longam facit ectasis ipsam
Systola productam contra facit abbreuiari.

Ectasis q̃ diastole vo: est extensio siue ꝓductio syllabe q̃ natura est breuis. vt in illo Virgiliano. Italiã fato ꝓfugus. huic contraria est systole q̃ syllabã natura longã breuiat: vt in illo Virgiliano. Obstupui steteruntq; come: vbi penultimã in steteru cõtra naturam corripuit: sed hmõi licentiã vitare tãq; a scopulo debemus.

Syllaba de binis conflata synęresis esse
Fertur: & in binas diuisa diæresis vna.

Synęresis q̃ q a q̃busdã episynalepha vo: est cõflatio siue cõglutinatio duarũ syllabarũ i vnã. vt in illo Virgiliano. Fierat aeripedem ceruã: scandendo proferendũ est eripedem. Symphonesis que et sinęresis dici potest est cum due syllabe scãdẽdo in vnam coeunt. Symphonesis in quinq; partes est diuisa. Prima. cũ dictionem in vocalem vel m finientẽ: sequitur dictio a vocali incipiens: tunc enĩ illud m cũ vocali preeũte abijcit: vt superᵒ est dictum. Secũda est: cũ in eadẽ dictione due syllabe lõge p vna lõga ponuntur: vt in illo heroico. Unius ob noxã q furias aiacis ollei. olli pnunciari debet. Tertia est quũ in eadẽ dictione due syllabe breues pro vna breui ponuntur: vt in illo heroico. Cozma velatarũ obuertimus antẽnarũ. Quarta cũ in eadem dictione lõga q breuis syllaba p vna lõga ponuntur: vt i illo heroico. Fierat aeripedem ceruam. in scansione eripedem pnũcies. Quinta cũ breuis q lõga syllaba / p longa ponũtur: vt in illo heroico. Atria dependẽt lichni laquearib⁹ aureis. aureis scandẽdo pnũcies: huic contraria est diæresis q̃ est dissolutio vnius syllabe in duas: vt in illo Virgiliano. Aulai in medio: p aule. Idẽ alibi. Uestis ꝓtexai: p ꝓtexit

¶ Annotatio.

I simul u quũ consona sita: diæresis illa
Abmo in vocales aliquando soluere possit.

¶ I et u qñ sita sunt vt cõsonãtes: aliqñ in vocales solui possunt q diæresin. vt in illo virgiliano. Arma virũ tabuleq; troia gaza per vndas. vbi troia trissyllabũ protulit. Similiter vt in illo ouidiano. Te quoq; nũc soluo persoluenda mihi.

Subtrahit ecthlipsis cum vocali præeunte
M quandoq; incipit a vocali dictio sectans.

¶ Ecthlipsis est elisio siue subtractio hui⁹ cõsonãtis m cũ precedẽte vocali. L: hoc

quoties dictio in ni / precedente vocali desinit: et sequens dictio a vocali incipit: vt in illo Virgiliano. Littora multum ille et terris iactatus et alto: quod sic scandi debet. Littora/multū/let ter/ris ia/ctatus et/alta.

Vocalem vocis de fine aufert synalœpha
Quando a vocali comitans vox incipiatur.

¶ Synalepha est ablatio et cōpressio vocalis a fine dictionis quoties sequens dictio ab alia vocali incipit: vt apud Horatiū. Certat ter geminis tollere honoribus

Cum postponatur quæ ante esset littera / fertur
Esse metathesis: vt meliagre loco meleager.

¶ Metathesis est trāspositio litere prepostera / cū litera q̄ ꝓponi deberet postponit: vt in illo Virgiliano. r. At tibi tymbre caput euādri⁹ abstulit ensis. Ouidius. Agnoscens in me frater meleagre sororem.

Dicitur antithesis / cum littera ponitur vna
Pro altra. quæq; potest antistechō bene dici.

¶ Antithesis est positio vnius litere pro alia. que etiā antistechō dicitur: vt in illo Virgiliano. Olli pro illi: de ceteris memorabis infra.

¶ De generibus metrorum inferius manifestabimus.

¶ Expositis iam syllabarum quantitatibus: necnon earum accentibus ac pūctuādi modo: q̄ tam ad solutā ōr pedestrem orationē q̄ tinere videantur. Necnon metro et eius membris nūc ad diuersa metrorū et carminū genera iter est aggrediendū Et primo de illo carminis genere / qō vsitatius et frequentius / grauius / ⁊ pstanti⁹ inter cetera dicitur.

¶ Genus.

¶ Genus mētri est terminus vnuocus multas sub se versūs varietates continens species differentes: que inferius complectuntur.

¶ Carmen heroicum hexametrum.

Heroym hexametrum carmen loca sex tenet in se.
Dactylus exposcit quintum / spondeus sibi sextum.
Hosq; locis reliquis cōmunes ponere possis.

¶ Heroicū carmē hexametrum dactylicū: dictum ⁊ olim pythiū / sex loca siue sedes in se cōtinet et duobus (vt Sulpitio placuit) legitime pedib⁹ conficitur: sc̄z dactylo et spondeo. his duobus pedibus aliqui loci sunt proprij / alij aūt communes. Quintū vero locū dactylus / sextū spōdeus sibi vendicat. Reliqui aūt loci his pedib⁹ sunt communes. et sic scanditur siue modulatur carmen heroicum. Arma vi / rumq; ca / no troi / e qui / primus ab / oris. Heroicū ōr: qñ poetarū princeps Homer⁹. ceteriq; deinceps cum se cępit: heroum (hoc est illustrium virorū) gesta: hoc carminis genere scripserunt. ōr etiam hexametrum / q̄ sex locis siue sedib⁹ ꝑstet. ōr insuper dactylicū q̄ hoc ꝑcipue constet pede. sicut a iambo iambicum. Et ante Homeri etatē pythiū dicebatur: q̄ Apollinis pythij oracula hoc metro reddi consueuerāt. Uel q̄ Apollo cum pythona serpentem Delphis propter vltionē matris nec asset: accole primum in eius honorē hoc carmen cōtexerunt. Exinde heroū laudib⁹ cōscribendis aptissimum. Quo gñe carminis ꝑter ceteros ornatus vsi sunt poete latini. Lucretius. Ennius. Virgilius. omniū facile princeps. Naso. Horatius. Catullus. Propertius. Tibullus. Statius. Papinius. Iuuenalis. Ausonius. Martialis. Silius italicus. Et hi ex gentibus omnes. Ex nostris vero christianis. Iuuencus. Arator. Prosper. Sedulius. Prudentius. Sidonius. Fortunatus. Architrimus. Francisc⁹ petrarcha. Baptista mantuanus et Remacius florenas. suscipit etiam hoc carmen alios pedes: sed rarius idq; poetica licentia / vt troche⁹ / proceleumaticum / anapestū / iambū / tribrachū: vt manifestant carmina sequentia.

¶ Carmen elegiacū pentametrum.

In se pentametrũ carmen loca quinq; tenebit
Dactylus & spondęus cõmunes suntq; duobus
Primis: semipedem debes quibus addere longũ
(Vt vult Sulpitius) pentemimerim vocitatum
Dactylicos binos poscunt duo posteriora
Semipede adiecto: qui iunctus superiori
Semipedi: quinto spondęum conficit apte.

¶ Carmen elegiacũ pentametrũ (authore Diomede) est qđ hexametro ẏ̃n pentametroq; adnumerẽ positis cõficitur: vt illud Ouidianũ. Hanc tua Penelope lẽti tibi mittit Ulyxes. Nil mihi rescribas attamen ipse veni. Elegiacũ (teste Perotto) hexametro ita connexũ est: vt nũq; sine eo positũ reperiatur. vñ quidã vnũ carmẽ illũ esse voluerũt vndecim pedũ. Elegia dicta siue a lugẽdis mortuis. defũctorũ enĩ laudes hoc carmine describi consueuerãt. siue elegia dicta ab eios grece: hoc est miseratione: q̃ tyrrheni greciq; elegias illo carmine scriptitarũt: cui opinioni cõsentire videtur Horatius ad Albium Tibullũ elegiarũ authorẽ scribẽs. q̃ ab ea (q̃ diximus miseratione) elegos miserabiles dicit hoc modo. Heu miserabiles decãtes elegos. Idem in arte. Uersibus impariter iunctis querimonia primũ. Post etiã inclusa est voti sententia cõpos. de inuẽtore huius carminis dubitatur: vt idẽ asserit Horatius sic. Quis tamẽ exiguos elegos emiserit author Grammatici certãt: adhuc sub iudice lis est. hoc tamẽ carminis gñe scripserunt apud romanos Propertius/ Tibullus/ & Gallus imitati grecos: scilz Callimachum & Euphorionẽ. Cõtinet aũt hoc carmen quinq; loca in se & duob⁹ pedibus (vt Sulpitio placuit) conficitur. scilicet dactylo & spondeo. recipit in primo et secundo loco indifferenter spondeum vel dactylum. Deinde pentemimerim: hoc est syllabam superantem / q̃ vel natura vel positione longa esse debet/ deinde duos dactylos: postremo syllabã superantẽ longam vel breuem: que cum semipede ꝓcedente perfectum pedem efficit. Et sic scandi debet. Nil mihi/ rescri/bas: attamen/ ipse ve/ni.

¶ Annotationes.

Carminis hexametri quinto quandoq; poetæ
Spondęũ ponũt: proceleumaticũq; licenter
Et pro spondęo sexto dant sæpe trochæum
Sed vetat heroo claudum miscere trochęum
Sulpitius/ cõmunis erit nãq; vltima semper
Syllaba sicq; docet Fabius/ sic Tullius inquit.

¶ Illud nõ est pretereundũ spondeũ qñq; in q̃nto loco pro dactylo a poetis licẽter vsurpari: vt apud Persium. Et costã lõgo subducimus appennino. Interdũ etiam proceleumaticus in q̃nto ꝓ dactylo vsurpatur: vt apud Uirg. Tityre pascẽtes a flumine reijce capellas. Aliqñ in sexto (vt quibusdam placet) ponitur trocheus ꝓ spondeo: vt apud Uirg. Laocoon ardẽs summo decurrit ab arce. Illud tamẽ vetat Sulpitius. Ultima enim syllaba semper est indifferens.

Ponitur interdũ primo proceleumaticus pes
Et q̃is raro sibi vendicat hunc anapęstus.

¶ Proceleumaticus interdũ in primo loco ponitur apũd poetas. vt apud Lucretiũ. Tenui cauata oculi caua tempora frigida pellis. Quem locũ vendicat (licet raro) anapestus. vt apud Uirg. Fluuio: ũ rex eridanus terra sq; iacẽtes.

Carminis heroi terno quartoq; licenter
Ponit iambum vel tribrachum qñq; poeta.

¶ Nõnunq; in tertio et quarto loco iambum pedẽ et tribrachum / q̃uis licentiose admittit poeta. vt in illo Eneidos nono. Terga fatigamus hasta nec tarda sene-

etus. Idē in quarto pede. Ostendēs artem pariter arcumq; sonantē.

S cum prēiuncta vocali cēdere fine
Debes: & sola a vocis sic fronte aliquando.

¶ S ifa finalis cū p̄cedēte vocali aliqñ ceditur i hexametro. vt in illo Virg. Inter se coīsse viros ⁊ discernere ferro: scādēdo viret pnūcies/p viros et aliqñ etiā sola ceditur. vt in illo Lucretiano. Arboribꝰ veteres decidere falcibus ramos. scādendo proferēdū est falcibu ramos. Cedit nōnunq; a p̄cipio dictionis. vt apud Tibullū. Opereat quicunq; legit viridesq; smaragdos: scādendo ꝓnuncies viridesq; maragdos: sed hmōi iūcture cū rare fuerint prohibite sunt vitande.

Carmen cum incipiat vel ab o/vocali alia ve
Quæ per se vox est perfecta: & dictio sectans
Incipit a vocali/sit subtractio nulla.

¶ Qñ carmen hexametrū aut aliud q̄buis incipit ab o/vel alia vocali q̄ per se pfectā vocē et partē ōionis conficit et sequens dictio a vocali incipit: tūc nulla erit subtractio aut elisio. vt Apud Tibullum. O ego ne possem tales sentire dolores. ⁊ apud Ouidiū. O vtinam tandem lacedemona classe petebat.

V post s/q/g/si vocalis comitetur
Litterulę perdit vim: testes lingua/aqua/suauis.

¶ Vi post g/q/s/sequēte vocali liq̄scit vim lr̄e amittēs: vt in lingua/aqua/suauis: q̄ in scādēdo bisyllabe ꝓferūtur. Virg. Munera sunt lauri q; suaue rubēs hyacynthus.

Is in scandendis vocalem cæde priorem.
Dij/deæ/dijs/ijs/sic ij/eæ/pluralis & ijdem.
Ijsdem/dehinc/deinceps/huic/& cui/deindeq; ꝓ inde
A desum ducta & vocali de comitante.

¶ Subtrahit ꝓ vocaliū in scāsione harū dictionū dij/dee: dijs/ijs/ij/ee/⁊ ijdem pl̄ali ijsdem/dehinc/deinceps/cui/deinde/proinde: ⁊ deducta a desum q̄ties post de immediate seq̄tur vocalis. Virg. Deeq; oēs studiū q̄bus arua tueri. Idem alibi. Idē vēturos tollem⁹ i astra nepotes. Idē in buco. Experiar tu deinde iubeto certe amyntas. Luca. Nō deest plato ieiun⁹ vēditor auri. Iuuenalis. Dehinc clamore pari concurrit ⁊ vice cerī. Horatius. Redde age q̄ deinceps risisti vibidius dum.

In fine hexametri supereſt cū syllaba abundans
Carmē hypermetrū est: quæ syllaba cęsa/sequenti
Cum versu semper scandendo adiungitur apte
Semper hypermetrum vocalis finiet aut m,

¶ Aliqñ in fine carminis hexametri abundat syllaba: qō vbi fit carmē ōi hypermetrū. Et necesse est carmē illud vel mvocalē vel in m lr̄am terminari: ⁊ sequēs carmē a vocali incipere: ⁊ syllaba in fine abūdans abscissa scādendo capiti sequētis carminis annecti debet. vt in illo Virg. Aut dulcis vulcano musti decoquit humorem. Et foliis vndam tepidi despumat aheni. Illa syllaba rem/in fine hexametri superans cū principio sequentis carminis scandi debet. Aut dulcis vulcano musti decoquit humo Ret foliis vndam. ⁊c.

¶ De varia hexametri compoſitione.

¶ In hexametro cōponendo sextuplex fm q̄dā est varietas. hexametrū eni dactylicū appellāt/q dactylo claudit. qle est illud. Preferim⁹ manib⁹ vires ⁊ fōa p̄cantia. qō ⁊ hypmetrū est. Sz apti⁹ hoc exemplū. Sydera pallida distinguūt facta territa luminis. Spōdaicū est illud qō ex solis spōdeis ꝓstat. vt Romani murꝫ albani cinterūt longā. Et dicūtur eqtēporanea: cū oēs pedes vel dactylici vel spondaici sunt/sed spōdaicū fugiēdū est: q tāq; soluta oīo incedit. Cōmune siue periodicū: qō alternis dactylis vel spondeis cōstat. vt Italiā fato profugus laviniaq; venit. Sapphicū quod inter duos spōdeos quattuor habet dactyloe. vt Inferretq; deos latio

genus vnde latinū. Antimachiū: qō bis post duos dactylos habet spōdeū: vt Ante fugā soboles si quis mihi parvulus aula. Absolutū qō oēs partes oronis hz. vt est illud. Heu si tūc fientē rapuisset in ethera manros. hec ꝙ alia carminū diuersa genera tradūt aliqui: sed cū superuacaneū videtur omittimus.

¶ Hexametri carminis vitia.

¶ Vitia hexametri carminis eorūq; nosse operepreciū est indicare. Ea sex putat Maulius Theodorus. Ego plura cōgessi. Acephalum ōr qō incipit a syllaba breui: vt. fluuiorū rex eridanus cāposq; p oēs. Procephalū qō in primo pede vltra quattuor tēpora habet: vt insule ionio in magno quas dira celeno. Lagarū seu laxū cuius in medio vna aut plures syllabe claudicant: vt Cōgredior fer sacra pater et cōcipe fedus. Trūcatum quod in penulti. claudicat: vt Mortē cōtemnunt laudato vulnere gete. hec et scazōtes ꝙ ecades appellat Diomedes cuius librum tertium lege diligenter. Hypermetrum quod vna syllaba abundat. vt Jactemur doceas ignari hominūq; locorūq;. Hiatū qō hz syllabā in medio superantē. aut qō synereſim patitur: vt fixerit acripidē ceruā lz aut ertmanthi. Inane cuius syllaba. in duas p diereſim scinditur: vt Accipe pōpei carmē deductū ab illo. Ex vna enim syllaba due fiunt. nā si lōga corripitur ōr Systole. vt obstupui. steteruntq; come ꝙ vox faucib⁹ hesit. Si breuis producitur ectasis. Si due breues pro vna lōga vel due lōge p vna ponātur Symphoneſis est. hac greci frequenter vtuntur. Spōdaicum qō spōdeum hz in quinto: vt Cornua velatarū obuertimus antennarum. Colossum seu colobū seu solutum. qō prosa oratione incedit. vt dono dicite doq; volentibus cū magnis diis. Asperū qō horret iūcturis. vt Niſee spioq; thaliaq; eymodoceq;. Nec vero est ignorādū quedā ex iis vitia tā hexametri q̄ cuiuslibet carminis esse posse. Hyphymnū in quo singuli pedes terminant dictionē: vt carmē doctum semina simplex ꝑderene scit. Cacophona q̄ vocalium assiduitate squalēt. vt Infernisq; latus ceeq; insula circes Item cū ab eadē cōsonāte singule dictiones incipiūt: vt O tite tute tati tibi tāta tyranna tulisti. Equinoctū cuius vltime silabe sunt: vt Exiret mētes fraternas grata malis lis. dōr ꝙ bicipitia si vltima ſba simpliciter desinat. Itē caudata cū finis duorū in cōsonātes desinit dictiones. Hemistichiū qō inceptū dūtaxat ꝙ semiplenū est. qualia sunt apud Maronē. vt huc cursus fuit. hec Sulpitius.

¶ De carminis heroici decoro.

Carminis heroi si vis seruare decorum/
Pes nūq̄ debet rationis claudere partem
Ni forte in primo, pentemimeri comitante
Vel quarto, quinto ve: offendit turpe secundo.
Sed minus in terno: si illum monosyllaba claudat.

¶ Heroici hexametri decorū (vt ait Sulpitius) lapta pedū ꝓnexiōe ꝙ varietate seruabit. Si pes nō terminet partē oronis/ nisi forte i p̄mo loco: sequēte pētemimeri. vt in illo Virgiliano. Ast ego q̄ diuū incedo regina Jouisq; Et soror et cōiunx. Et ni forte in quarto loco. vt Ucla dabāt leti ꝙ spumas salis ere ruebant. Uel forte i quinto. vt Musa mihi causas memora q̄ numine leso. Illepidū est carmen ꝑsa interciſaq; nimie: oratione succidens. ꝙ maxime si scōs pes partem orationis terminet vehemēter offendit. vt Impulit in latus: et venti velut agmine facto. Qō fiet minus indecore in tertio si monosyllabā desinat ꝙ dictiones exigue sint: vt est illud Horatij. Nō vxor salutum te vult non filius omnes.

Heroum pulchrum est vox quod trisſyllaba finit.
Illepidum est pēta aut qd̄ vox tetrasyllaba claudit.
Gratius incedit quod vox bisſyllaba complet.
Integra si fuerit vox quam ponis pede quinto.
Distortum est carmen quod vox monosyllaba finit.
Pulchrius at constat quod vox encletica claudit.

¶ Decorū est heroicū qō in trisſyllabā desinit ꝙ forti⁹ videt insurgere/ q̄le est illud

Virgilij. Urbs antiqua fuit tyrij tenuere coloni Carthago. Hexametrū est carmen qđ in tetrasyllabā aut pētasyllabā desinit: vt est illud Virg. Nulla venus mutatq; animū flectere hymenei. Et illud Martia. Dis cesareo cedit labor amphiteatro. Gratus est illud carmen qđ in bisyllabā desinit/maxime si pes q̄ntus et integra ꝓsodia vt est illud Virg. Musa mihi causas memora quo numine leso. Distortum est carmen quod in monosyllabā desinit. vt est illud Virgil. Colenāq; tibi diuū pater atq; hominum rex. Pulchrius tamen incedit si monosyllaba enclitica fuerit. vt est illud Horatij. Scilicet vxorem cum summa dotaq; fidemq. Et genus et formam regina pecunia donat.

Dactylici insurgunt connexi quinq; decore.
Quattuor interdū spondęi stantq; venuste.
Dactylus alternis spondæis ítq; decore.

¶Insurgunt et fluunt canore quinq; cōtinui dactyli: quale est illud Enni. At tuba terribili sonitu ꝓcul ere canoro. Incedunt etiā cū decoro q̄tuor spondei/ si ipsa res exigat: vt est illud Virgilij. Occultū inspires ignē/fallasq; veneno. Similiter decorum est carmē cū dactylici pedes alterius vel interiectis spondeis tēperātur. vt est illū Virg. Italiam fato profugus lauinaq; venit.

Quū prędecedentis pendens sententia versus
Comma/colon ve facit: versu cōclusa sequenti
Laudatur carmen quod fiet quando necesse
Est rem continuans/vehemēs vel suaue loquaris.

¶Laudabile est carmen quū sententia suspensa in sequenti versu includitur/cōma siue colon efficiens multoꝝ carminū inter se implicatio: quā cathenā appellāt plurimū lucūditatis habet in loco: vt quū opus sit vt rē cōtinuas/vel vehementia/aut suauitate vtaris. Id qđ in carminibus proxime precedētibꝰ perspicere satis est in promptu.

¶De elegiaci carminis decoro.

Pentametrū pulchre debet concludere sensum
Præcipue ornatum/qđ vox bisſyllaba claudit
Proximū & huic/penta aut qđ tetrasyllaba cōplet.
Absurdum est/quod vox trisſ/vel monosyllaba finit.

¶Decorū pentametrū elegiacū sensum debet cōcludere et ornatissimū est qđ i disſyllaba clauditur: vt est illud Ouidij. Hāc tua Penelope lento tibi mittit Ulyxes. Nil mihi rescribas/attamen ipse veni. Proximū huic est qđ in pētasyllabā aut tetrasyllabā desinit. vt est illud Maronis. Vide concretas per gramina fessa rumas Pendere aut olerū stare cacumiibus. Similiter illud eiusdē Maronis. Vidi pestano gaudere rosaria cultu. Ex oriente nouo rosida lucifero. Absurdum est illud pētametrum qđ vox trisſyllaba aut monosyllaba perficit: quale est illud. Cōmunis paphie dea syderis et dea floris precipit vnius muricis esse habitū. Similiter illud. Mecenas atauis edite regibus.

¶Annotatio.

Litterulæ eiusdem/vocum similes quoq; fines
Crebras vocales/versus vetat ipsa vetustas.

¶Vt decorū carminis seruemus/eiusdē litere aut syllabe assiduitatē: crebras etiā vocaliū cōcursiones dissonātiā q̄ sibilationē magis etiam ex̄ in soluta oratione vitabimus. Permittūtur tamē aliq̄n (licet rarius) apud poetas hmōi iūcture: sed figurate et licenter. vt est illud Ciceronis. O fortunatam natam me cōsule Romā. q illud Enni. O tite tute tati tibi tanta tyranna tulisti. Et illud Enniſ. Merētes flentes lachrymantes ac miserantes.

¶ Seruabimus etiã (vt inqt Sulpitius) in carminib⁹ cõtexẽdis oẽm cultũ cõlatẽ nitatis integritate: ꝟbis vtemur electis/ nũc inauib⁹/ nũc canoris: vt res postulat. Carmẽ figuris aspgemus: facilitate affectib⁹ aliqñ cõmmabim⁹: fabulis historijs ꝙ rerũ doctrina locupletabim⁹ duritiã ꝙ verboꝝ nouitatẽ vitabim⁹: ꝙ qõ maxima virtus oꝛationis est (vt Lactãtius inqt) apte dicem⁹. Ambigue dictã ornamenta ambitiosa (vt monet Flacc⁹) refugiem⁹ a psonarũ ꝙ rerũ decoꝛo nõ deliberabim⁹. Interdũ copiã/ interdũ breuitatẽ: nũc pingue: nũc siccũ dicẽdi gen⁹/ nũc maturum ꝙ graue/ nũc ardẽs erectũ ꝙ cõcitũ amabimus. Carmẽ deducendũ leta intentaqꝫ cura aggrediemur. Antea (si fieri poterit) vt lectiuncula: vel cõmemoꝛatione siliis carminis excitati. Jn ꝟsu etiã faciendo/ scabemus psepe caput rodemusqꝫ vngues nõ de industria: sed cũ distractione intenti: vñ inuento qõ conabamur nobis quasi nõ cõsentientib⁹ pluteũ cedem⁹ stylũ sepe vertem⁹ singulaqꝫ diligẽter examinabim⁹ et an lectione sint digna tenere censebimus. Amicoꝝ pleraqꝫ indicio emẽdabimus. paucis cõtẽti lectoꝛibus: ꝙ belle assentatoꝝ nõ admittem⁹. Luxuriẽtia cõpescem⁹/ aspera leuigabimus/ ꝙ carẽtia virtute tollem⁹. Libri editionẽ nõ precipitabimus ne eã penitentia subsequatur: sed diu vel nonũ in annũ castigabim⁹. Si qd autem emissum fuerit: presertim in adolescẽtia alz in iudiciũ cũ modestia reuocare: in suo gñe cõseruando corrigere. fecere id multi: fecit et ipse Ciceroq totos imitauit academicos. fecit ꝙ Varti. iã grãdioꝛ q inqt. Festinata prioꝛ decimi mihi cura libelli Lapsum manib⁹ nunc reuocabit op⁹. Nota leges quedã: sed lima rasa recẽti Pars nona maioꝛ erit lectoꝛ vtriqꝫ faue. Ad qõ etiã nos hoꝛtari videtur Prisciañ⁹ q fatẽ se quecũqꝫ in suis aduerterit errata: quoad vixerit emendaturũ. Nam (vt Fabius inquit) supuacuus foret in studijs longioꝛ labor si nihil liceret melius inuenire pteritis. Jn versibus etiã cõdendis Lucilij ꝙ Crispini nimis cita ꝙ pceps extemporalitas vitijs nõ vacat. Jnquit enim Horatius. Carmẽ reprehẽdite: qõ nõ multa dies ꝙ multa litura coercuit atqꝫ perfectũ decies nõ castigauit ad vnguem. Laudabile erit carmẽ Euripidis maturitatẽ maronis morã vsino more ꝙ Quintilij limã exptũ Gloriãtur tamẽ aliqui iunatam sibi carminis facilitatem/ quasi virgula (vt aiũt) diuina furore quodã diuino pciti/ vel a musis ipsis (tãqꝫ olim Hesiodo fabulatur) sine studio sibi donatum. Sed audiãt eũdẽ Horatiũ. Natura fieret laudabile carmẽ an arte Quesitum est ego nec studiũ sine diuite vena. Nec rude qd prosit video ingenũ alteri⁹/ sed altera poscit opem res/ ꝙ cõiurat amice. Adiũgantur ideo facili et extemporali ingenio matura diligẽtia. Addo etiã doctrinam. Nam vt idem Flaccus ait. Scribendi recte sapere est principiũ ꝙ fons. multum etiam cum imitatione exercitatio cõferet.

¶ Annotatio.

¶ Quãqꝫ ꝙ hec de carminis decoꝛo dixim⁹: nolim tñ ea a nobis sic dicta existimes vt hanc legẽ semp ꝙ vbiqꝫ quasi affectatã ꝙ nimis rigidã obseruare sis astrict⁹. Jpe eni poetarũ pceps Maro/ medũ pcete alij crebro hanc legẽ (vt in suis est perspicere monumẽtis) ptermiserũt. Ni mirũ nã, vt idẽ inquit) Non oia possumus oẽs. Ille etiam insignis apud grecos Homer⁹ hec ꝙ hmõi obliuisci fatetur. Flaccus. Qñqꝫ bon⁹ dormitat Homer⁹. Permittũtur aũt pꝛeter hanc legẽ multa poetica licẽtia: vt idẽ ait. Sũt delicta tñ quibus ignouisse velimus. Nã neqꝫ chorda sonũ reddit quẽ vult manus ꝙ mens. Nec semper feriet qõcũqꝫ minabitur arcus. Quo magis tamen (vitato indecoꝛo) propius decoꝛo accedas: eo laudabilius erit carmen minusqꝫ offendet: vt idem ait. Verũ vbi plura nitẽt in carmine nõ ego paucis offendar maculis: quas aut incuria fudit. aut humana parũ cauit natura: qd ergo vt scriptoꝛ si peccat idẽ libraꝛi⁹ vsqꝫ quãuis est monitus. venia caret: et citharedus ridetur chorda qñ semper oberrat eadẽ. si latius de hac re cognoscere libeat Horatiũ de arte poetica cõsulito.

¶ De licentia poetica.

¶ Carmina scribendi pmittũtur nõnulla poetica licẽtia: sed hac in re aduertendũ est/ hmõi licẽtiã nõ vsqꝫadeo ptẽdi posse: qñ si liberũ sit scriptoꝛi literarie artis deserere pcepta: ꝙ p suo voto/ vt verba trãsformare vt vitiose inter se iũgere dictiones. Verũ q in grammaticis ꝙ oratoꝛijs disciplinis a magnis authoꝛibus traduntur ea negligere nõ decebit. Sũt eni cuiuis arti limites prestituti: quos licẽter p authoꝛũ iudicio puaricari nefas est. Jmitabimur ergo celebres poetas: ꝙ in quibus illi fere

ad vitiū: cū dignitate ī sunt deserī: in illa incidere (nisi carminis cōmoditate aut necessitate cogamur) minꝰ decet. Nā illud vnū memoria tenere debemꝰ: vnāquāq; orationē auriū iudicio examinari debere / hic ergo pmissus siue licēcia poetica in libris / syllabis / dictionibꝰ inuenit. Nā ab his singulis fit a poetis cōtra p̄cepta trāsgressio. Jn literis quidē (vt superius in figuris diximus) adiectione / detractione / immutatione / transmutatione / peccatur. Additur nāq; in dictiōe litera que p̄cedē tem vocalē breuē facit longā: vt reliquias / religio / reduco. Virg. Reliq̄as danaum. Hora. in epodis. Deus hec fortasse benigna reducet in sedē vite. Detrahitur nōnunq̄ litera. Virg. Atq; immitis Achilli. s / eni vitādi sibili causa detrait. Immutatur: vt olli pro illi. Cūq; opus est longa syllaba r / in s / mutat: vt honos / labos / arbos: pro honor. labor. arbor. Trāsmutatur: vt teucre / euandre / meliagre: pro teucer / euander / meleager. Qō ideo fit / q; duplex in iis noibus est terminatio nti Dicimus. Euandrus / teucrus. Virgilius in. vj. Tum pater Euandrus.

¶ De licentia innouandarū syllabarū.

¶ Jdē quoq; fit in syllabis. Nā dictioni (vt cōmodius quadret versibꝰ) syllaba adiūgitur: vt induperator / p imperator. mauortia / p martia. vel subtrahitur: vt accestis pro accessistis. Virg. Accestis scopulos. Aut mutatur: vt caudicibus p codicibus. Virg in geor. Caudicibus sectus. Conixa p enixa. Jdem. Spem gregis aly|ce in nuda conixa reliquit. Jtem euantes pro ouantes. Jdem in. vj. eneid. Illa chorum similans euantes orgia circum.

¶ De innouandis dictionibus.

¶ Dictiones quoq; additionē seu interpositionē alterius dictionis recipiunt: vt septē subiecta trioni / p subiecta septētrioni. Jmmutationē siue innouationē: vt misereſco p misereor. horreſco p horreo. vel diminutionē: vt pusillꝰ p parue. Uel cōparationem: vt senior p senex. tristior p tristis. Virg. Tristior et lachrymis. Uel peruationē. Virg. Frondea tecta p frodosa. Cōpositionē: vt belliger / thyrsiger. Que q; si in oratione quoq; soluta occurrūt i pedestri tamē licētius pmittūtur. Sciendū est etiā in dictionibꝰ grecis licere vti genitiuo: vel suo vel latino quoad metri cōmoditas exposcit. Virgi. in. vj. eneidos. Jn foribus letum Androgeum / pro androgei. Transmutari etiam a poetis solent dictiones interdum. Virgilius. Varia omnia circum.

¶ De oratione.

¶ Fit insup nōnūq; ad orōnē supuacua dictionis adiectio: q frequētibꝰ contūctionibꝰ cōpacta: qō greci polysynthetō appellāt. Virgi. Athamasq; Toasq; Pelidesq; Neoptolemusq; primusq; Machaon. Jdem alibi. Ore locuta est. qō p pleonasmū. i. accumulationē ōr. Detrahitur similer aliq̄d orōni qō ecthlipsis vnius verbi defectꝰ. Virg. Hec secum me ne incepto desistere victā. in prima oratione deest dixit: i sc̄da aūt decet. Aliq̄n detrahitur dictio p aposiopesin: siue (vt Cicero) p reticētiā. Jdē alibi. Quos ego: sed pstat intelligi q; primā. Subtrahūtur aliq̄n cōiūctiones p dyalitō. Jdē. Jte forte citi date flammā impellite remos. Trāsponitur aliq̄n oratio p hysteron protheron: qñ retrouersō ordine profertur. Terēti. Symbolum dedit cenauit. Transponitur etiam oratio cū casibus viceuersis res sigtur: vt trade rati ventos vbi intelligitur. Trade rates ventis.

¶ De cōmutatione vocabulorū per omnes partes orationis.

Animaduertūtur p̄terea poete vocabulis abuti: q aliud p oēs partes orōnis vocabulū pro alio ponere. Jn noie q̄dem. vt Juuenalis. Bacchanalia vaunt. i. bacchanaliter: hoc est furiose q crapulose. Virg. in geor. Armentaq; pasces. sole recens orto: hoc est recēter. Jdē in geor. vor apprima tenar i. apprime. Jn iis olbus nomen p aduerbio ponitur. Ponitur etiam ppriū p appellatiuo. Virg. hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto dardanus. i. dardanius. de Enea eni loquitur q; a Dardano rege troiano venit. Loco etiā ghis species ponit. Virg. in geor. de equabus amore feruētibus. Illas ducit amor trās gargara transq; sonantē Ascaneū. vbi gargara p q̄busdā mōtibus posuit: q Ascaneū p q̄ousdam flumin ibꝰ. Jnuentor etiam pro re inuenta ponitur. Virgi. Cererēq; canistris expediunt. Cererē q; est dea frugū pro

pane posuit. Item equitem pro equo. Idē i geor. Frena peletronii sapithe gyrosq; dedere. Impositi dorso atq; equitē docuere sub armis. Insultare solo. Equitem. i. equū. Nūerus certus pro incerto ponitur. Idē. O terq; quaterq; beati. Nūerus singularis pro plurali. Idē. Pars in frusta secāt. Casus pro casu. Virg. Currusq; volās dat loria secūdo. Curru. p carrui. Fit etiā alteratio i verbis. Virg. hunc ego si potui tantū sperare dolorē. sperare pro timere posuit. Modus etiā p modo ponit: vt utis paratis ēprimū arma viri. i. ite ⁊ parate. Significatio p sigtione. Virg. Prora aduerti p aduertitur. Idē in geor. Longiq; vrgent ad littora fluctus. p vrgentur. Itē vna prepō p alia ponitur. Teren. Eccū nos amas de sidicina hac. i. ppter hāc sidicinā. hec et multa alia vsurpant poete.

¶De omni gñe metrorū quo vsus est Horatius apū latinos inter poetas lyricos facile princeps.

¶Metrorum vndeuiginti generib⁹ vsus est Horatius li. carminū qui ode inscribit de quibus omnibus inferius dicemus.

¶Carmen asclepiadæū choriambicū.

¶Primū genus est carmē monocolon choriambicū asclepiadeū tetrametrū acatalecticon: ⁊ dr monocolon. i. vniforme: qr nulli est cōiunctū. dr etiā asclepiadeū ab inuētore Asclepiade poeta lyrico. Et choriambicū a pede choriābo pdomināte. et tetrametrū/qr quattuor pedes cōtinet. Et acatalecticon/qr pfecto fine clauditur. Cōficitur aūt ex spōdeo. duob⁹ choriambis/⁊ pyrrhicio. ⁊ sic scanditur. Mece/nas atauis/edite re/gibus. Et fm Diomedē sic cōficitur. Spōdeo. dactylo. cesura. ⁊ duob⁹ dactylis. sic scādit. Mece/nas ata/uis. edite/regib⁹. hoc metro tres odas scripsit.

Mecœnas atauis ędite regibus.
Exegi monumentū ęre perennius.
Donarem pateras grataq; commodus.

¶Hoc metro scripsit Prudentius illum hymnū de accensione ignis.

Inuentor rutuli dux bone luminis.

¶Secundū est dicolon tetrastrophon: constans ex sapphico ⁊ adonico.

¶Dactylicum sapphicū pētametrū hendecasyllabum

¶Dactylicū adonicum dimetrum.

¶Sapphicū pentametrū hendecasyllabū cōficitur ex trocheo. spōdeo. dactylo. et duobus trocheis. et sic scanditur. Jā sa. tis ter. ris niuis. atq; dire. Hoc cōiunctū est adonicū. cōstans ex dactylo et spondeo vel trocheo. et sic scāditur. Terruit / vrbem. Hoc metro tres ⁊ viginti odas scripsit.

Iam satis terris niuis atq; diræ.
Mercuri facundę nepos Atlantis.
Quem virum aut heros lyra vel acriq;.
Vile potabis modicis sabinum.
Integer vitæ scelerisq; purus.
Parcius iunctas quatiunt fenestras.
O Venus regina Gnidi Paphiq;.
Poscimus si quid vacui sub vmbra.
Persicos odi puer apparatus.
Nullus argento color est auaris.
Ne fit ancillæ tibi amor pudori.
Septimi Gades aditure mecum.
Vlla si iuris tibi peierati.

Rectius viues Licini neq; altum,
Ocyum diuos roga in patenti.
Martijs cælebs quid agam calendis,
Mercuri nam te docilis magistro.
Herculis ritu modo dictus o plębs.
Faune nympharũ fugientum amator,
Non vides quanto moueas periclo,
Montium custos nemorũq; virgo.
Impios spartæ retinentis omen.
Pyndarum quisquis studet emulari.
Diue quem proles niobęa magne.
Est mihi nouum superantis annum.
Phœbe syluarũq; potens Diana.

¶Hoc metro etiam scripti sunt hymni quos frequentat ecclesia.

Hymni, Nocte surgentes vigilemus omnes.
Ecce iam noctis tenuatur vmbra.
Quod chorus vatum venerandus olim,
Vt queant laxis resonare fibris,
O sator rerum reparator æui.
Antra deserti teneris sub annis.
O nimis fœlix meritiq; cęlsi.
Christe sanctorũ decus angelorũ.
Virginis proles opifexq; matris.
Iste confessor domini sacratus.

¶Illud notandũ quod in secundo huius hymni versu dicendũ est hoc die ⁊ non hodie: qr primũ pedem oportet esse trocheũ: vt oĕs he predicte ode manifestãt. O pater sancte mitis atq; pie.

¶Ille hymnus pedes nõ seruat: qui hunc hymnũ scripsit syllabas tantũ seruare/ pedes vero minime curauit.

Tertiũ est dicolon distrophon: cõstans choriãbico glyconico ⁊ asclepiadeo sic.

¶Glyconicum choriambicum.

¶Glyconicũ choriambicũ trimetrũ cõstat spondeo/choriambo/⁊ pyrrhicio. sicsc̃ditur. Sic te/diua potens/cypri. Uel fm alios cõstat ex spondeo ⁊ duobus dactylis sic scanditur. Sic te/diua po/tens cypri. Huic cõiungitur asclepiadeũ choriambicũ ⁊ ōr dicolon distrophon. scripsit hoc metro odas duodecim.

Sic te diua potens Cypri,
Cum tu Lydia Telephi,
Mater sæua cupidinum,
Et thure & fidibus iuuat,
Donec gratus eram tibi,
Vxor pauperis Ibici,
Quantum distet ab Inacho,

Intactis opulentior.
Feſto quid potius die.
Quo me Bacche rapis tui.
Intermiſſa Venus diu.
Quem tu Melpomene ſemel.

¶Quartum eſt dicolon diſtrophon cõſtans dactylico archilochio tetrametro hẽ decaſyllabo archilochio.

¶Dactylicum archilochiũ tetrametrum.

¶Hendecaſyllabum archilochiũ.

¶Dactylicũ archilochiũ cõficitur ex quattuor pedib⁹ heroicis (ita q̃ quart⁹ ſemper ſit dactylic⁹ partẽ oronis finiens more bucolici) ⁊ ex tribus vltimis trochaicis. et ſic ſcanditur. Soluitur/acris hy/ems gra/ta veris/⁊ fa/uoni. huic cõnectit hendecaſyllabũ archilochiũ cõſtans duob⁹ iambis/pẽtemimeri/et tribus trocheis: et ſepius primo loco p tãbo ponitur ſpondeus. ⁊ ſic ſcãditur. Trahunt/q̃ ſic/cas: machi/me ca/rinas. Scripſit hoc metro hanc oden ſolam.

Soluitur acris hyems grata vice veris & fauoni.

¶Quintum eſt tricolon tetraſtrophon: ꝓſtãs ex primis duob⁹ verſib⁹ choriãbicis aſclepiadeis: de q̃ metro ſuprus eſt dictũ. Terti⁹ ẽius eſt pheretratius trimeter heroicus: q̃ cõficitur ex ſpondeo. dactylo. ⁊ ſpõdeo. ſic ſcãditur. Sparo/Pyrrha ſub/antro. Quartus ẽius eſt glyconicus. de quo ſuprus diximus. hoc metro ſeptem odas ſcripſit.

Quis multa gracilis te puer in roſa.
O nauis referent in mare te noui.
Dianam tenerę dicite virgines.
Vites humileo me ſimilis Chloe.
O fons blanduſiæ ſplendidior vitro.
Audiuere lite dij mea vita dij.
Quis fles aſteriæ quas tibi candidi.

Sertũ eſt dicolon diſtrophõ. Tres enim ẽius ſunt aſclepiadei choriãbici ſiue dactylici. Quart⁹ glyconic⁹. de q̃b⁹ ſuprus eſt dictũ. Scripſit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario fortis & hoſtium.
Paſtor cũ traheret per freta manibus.
Quis deſyderio ſit pudor aut modus.
Albine doleas plus nimio memor.
Nolis longa ferę bella minantię.
Extremũ Tanaim ſi biberes lyce.
Incluſam danaen turris & cura.
Diuis arte bonis optime Romule.
Iam veris comites quæ mare temperent.

¶His duob⁹ metris: videl⁊ aſclepiadeo choriambico ⁊ glyconico ſcripſit dn⁹ Ambroſius de ſanctis martyribus illum hymnum.

Sanctorum meritis inclyta gaudia.

¶Eſt etiam alius hymnus de euchariſtia.

Sacris ſolennijs iuncta ſint gaudia.

¶Qui tñ hunc ſcripſit/pedũ menſurã ⁊ metrorũ naturã non curans: ſyllaborũ tãtũ

uberũ seruauit. ¶ Est etiã alius hymnus dẽ assumptione diue virginis Marie.

O q̃ glorifica luce coruscans.

¶ Uidetur hic hymnus adeo carmine contextus: sed contra illius metrinatura in postremo pede ponitur spondeus vel trocheus p dactylo: q̃ hũc scripsit: nullum ducem secutus vsus est monocolo tetrastropho. hoc est quattuor versib⁹ eiusdẽ metri: inde post quartũ replicatione facta.

¶ Dactylicum phaliscum tetrametrũ.

¶ Septimũ est dicolon distrophon. Primus enī versus est heroic⁹ archilochi⁹ de q̃ superius est dictũ. Scõs phaliscus dactylicus tetrameter acatalecticus: constãs ex quattuor pedib⁹ heroicis vel dactylicis vel spondaicis: vltim⁹ tamẽ semper spondeus erit. Tertius sepius dactylus. sic scanditur.

Lauda/bunt ali/j cla/ram rhodon/aut Mithy/lenem.
Aut ephe/sum bima/risve co/rinthi.

¶ Scribit hoc metro quattuor odas.

Laudabũt alij clarã Rhodon aut Mithylenem.
Albus vt obscuro detergit nubila cœlo.
Te matris & terræ numeroq; carentis arenæ.
Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrhis.

¶ Choriambicũ aristophanum monometrũ.

¶ Choriambicũ alcaicũ trimetrũ.

¶ Octauum est dicolon distrophon. Primus versus est choriambicus aristophan⁹ cõstans choriambo ⁊ amphibracho/siue bacchio: ⁊ sic scandit. Lydia/dic p omnes. Sequens est choriambic⁹ alcaicus trimeter: cõstãs epitrito scõo: duob⁹ choriãbis ⁊ amphibracho siue bacchio. ⁊ sic scãditur. Te deos o/ro sybarim/cur pperas / amãdo. hoc metro hanc oden solam scripsit.

Lydia dic per omnes.
Te deos oro sybarim cur properas amando.

¶ Dactylicum alcaicum trimetrum.

¶ Iambicũ archilochiũ trimetrũ hypercatalecticon.

¶ Dactylicũ pindaricum tetrametrũ.

¶ Nonũ est tricolon tetrastrophon. ꝑmi duo versus sunt dactylici alcaici trimetri catalectici. Cõstãt aũt duobus iambis/vel spondeo ⁊ iambo cesura/ ⁊ duob⁹ dactylis. Tertius est archilochius dimeter hypercatalectic⁹ pstãs ex primo pede iambo vel spondeo/scõo iambo/tertio spondeo/quarto iambo vel pyrrhicio/deinde syllaba abundãs. Quartus est pindaricus dactylicus tetrameter: cõstãs duob⁹ dactylis ⁊ duobus spondeis. ⁊ sic scanditur.

Vides/vt al/ta:stet niue/candidum.
Sora/cte nec/iam sustine/ant onus.
Syluæ/labo/rantes/gelu que.
Flumina/constite/rint a/cuto.

¶ Scripsit hoc metro triginta nouem odas.

Vides/vt al/ta:stet niue/candidum.
O matre pulcra filiæ pulcrior.
Velox amenum sæpe lucratilem.
Mussis amicus tristiciam & metus.
Natis in vsum læticię styphis.

Iacti beatis non arabum inuides.
Quid dedicatum poscit Apollinem.
Parcus deorũ cultor & infrequens.
O diua gratũ quæ regis antium.
Nunc est bibendũ nunc pede libero.
Motum ex metello consule cinicum.
Aequam memento rebus in arduis.
Nudum subacta ferre iugum valet.
O sæpe mecum tempus in vltimum.
Non semper imbres nubibus hispidos.
Quid bellicosos cancabar & scythes.
Ille & ne fastote posuit die.
Heu heu fugaces posthume posthume.
Iam pauca aratro iugera regiæ.
Cur me quærelis examinas tuis.
Bacchum in remotis carmina rupibus.
Non vsitata nec tenui ferar.
Odi prophanum vulgus & arceo.
Angustam amice pauperiem pati.
Descende cœlo & dic age tibia.
Iustum & tenacem propositi virum.
Cœlo tonantem credimus Iouem.
Delicto maiorũ immeritos lues.
Eli vetusto nobilis ab lamo.
O nata mecum consule Maulio.
Cœlo supinas si tuleris manus.
Vix est puellis nuper idoneus.
Thyrrhena regum progenies.
Qualem ministrũ fulminis alitem.
Ne forte credas interituraq;.
Quæ cura patrũ quæve quiritium.
Phœbus volantem prælia me loqui.

¶ Alcaicum choriambicũ pentametrũ.

¶ Decimum est monocolon choriambicũ alcaicum pentametrũ: cõstãs ex spondeo trib⁹ choriambis & pyrrhicio. Hoc metro tres odas scripsit. sic scãditur.

Tu ne, quæsieris, scire nefas, quẽ mihi, quẽ tibi.
Nullam, Varre sacra, vitæ prius, seueris ar, borem.
O cru, delis adhuc, & Veneris, muneribus, potens.

¶ Iambicum trimetrum archilochium.

¶ Iambicũ trimetrũ hipponactiũ catalecticon.

Undecimũ est dicolon distrophon. ꝓmꝰ ꝟsus est iãbicꝰ archilochiꝰ dimeter acatalecticꝰ: cõstat enim amphimacro/ꝛ duobꝰ iambis: siue alterutro spondeo. Sequẽs ꝟsus est iãbicꝰ trimeter hipponacteus catalecticꝰ. Cõstat aũt q̃lꝫ iambis ꝛ syllaba superante. hoc metro solã vnã odem scripsit. que sic scanditur.

Non ebur/neq; au/reum.

Mea/reui/det in/domo/lacu/nar.

¶ Sapphicũ alcaicũ trimetrũ ionicum.

Duodecimũ est monocolon carmẽ ionicũ sapphicũ a minori trimetrũ acatalecticon cõstãs tribꝰ ionicis a minori. hoc metro solã vnã odem scripsit. q̃ sic scanditur.

Miseratum est/ne amori/dare ludum.

¶ Dactylicum archilochiũ dimetrum.

Tertiũdecimũ est dicolon distrophon. ꝓmus ꝟsus est heroicꝰ hexameter de q̃ supra dixim⁹. Scꝰ est dactylicꝰ archilochiꝰ dimeter catalecticus. cõstãs duobꝰ dactylis ꝛ syllaba superante. hoc metro scripsit solã vnã odem. que sic scãditur.

Diffu/gere ni/ues rede/unt iam/gramina/cãpis.

Arbori/busq; co/mę.

¶ Iãbicũ hipponactiũ trimetrũ acatalecticon.

¶ Iãbicũ archilochiũ dimetrũ acatalecticon.

Quartũdecimũ est dicolon distrophon. ꝓmꝰ ꝟsus est iambicꝰ hipponactiꝰ trimeter acatalecticꝰ ꝓcipue ornatꝰ est q̃ sex iãbis cõstat. sic scãditur. Bea/tus il/le q̃/procul/negotijs. Admittit tñ q̃lꝫ spondeũ in locis imparibꝰ. vt in illo. Lupis ꝛ agnis quã/to sor/tito ob/tigit. Sequẽs est iãbicꝰ archilochiꝰ dimeter acatalecticꝰ ꝟsus quattuor iambis ꝛ ille apprime venustus: qualis est sequẽs. Magis/ve thom/bus aut/stari. Recipit tamen in locis imparibus spondeũ. vt in illo. Value/ salu/bres cor/pori. his duobus iambicis scripsit odas decem.

Ibis liburnis inter alta uauium.

Beatus ille qui procul negotijs.

Parẽtis olim si quis impia manu.

Lupis & agnis quanto sortito obtigit.

At o deorum quicquid in cœlo regit.

Quid immerentes hospites vexas canis.

Quoquo cœlesti ruitis aut cur dexteris.

Rogare longam puditam te sæculo.

Quando repostũ cecubũ ad festas dapes.

Mala soluta nauis exit alite.

¶ Iãbici metri duo sunt gña: alterũ de quo diximus supra quo vsi sunt rectiores: alterũ apud vetustissimos comicos tragicos in vsu fuit: qꝫ testat Horatiꝰ. hñc socci sumpsere pedẽ grãdesq; cothurni: ꝓmisq; hoc carmine scribere cepit Archilochꝰ de quo idẽ. Archilochũ proprio rabies armauit iambo. huic Archilocho Licãbes ciuis lacedemoniꝰ Neoboles filiã despõsauit. qua postea negata: indignatꝰ Archilochꝰ in patrẽ et filiã iãbicis carminibus ita mordaciter inuectꝰ est: vt pater impatiens contumeliarũ: morte iambos illius vitare studuit. Nã ad laqueũ cõfugit/ seipm suspendit. Vñ Ouidꝰ in ibin. Tincta licãbeo sanguine tela ferã. Errat autem Archilochus poeta pariue. Jambicũ carmen est maledicũ: a iambimin qꝫ est maledicere. vt scribit Diomedes. Alij a tapto grece qꝫ est noceo. alij a iãbizo qꝫ apꝫ ãtiq̃s dicebat ꝓ tumeliose vitupero violo. Jn iãbographꝰ q̃ iãbicis carminibꝰ scribit. apꝫ grecos ꝓcipue huiꝰ carminis scriptores fuerũt Archilochꝰ ꝛ hipponax: apꝫ ro

manos aũt Lucillius et Catullus. Scribit Priscianus veteres comicos ac tragicos latinos in iãbico ordinibus in locis indifferẽter posuisse quoq; pedes: videlicet iambum/tribrachũ/anapestũ/dactylũ/et spondeũ: sed vltimo loco iambũ vel pyrrhicium solũ. de quo latius paulo inferius dicemus.

¶ Iãbico archilochio dimetro (de quo superi⁹ dixim⁹) scribunt etiã (qs etiã canit ecclesia) sexaginta decẽ hymni. In locis imparibus immiscẽt quoq; pyrrhici⁹ & trocheus cõtra illius metri legẽ. Et sunt monocoli tetrastrophi: qi post quartũ quẽq; versum fit replicatio eiusdem metri: & sunt isti qui scanduntur sic.

O lux/bea/ta tri/nitas.
Conditor alme syderum.
Adesto sancta trinitas.
Aeterne rerum conditor.
Magnę deus potentiæ.
Summę deus clęmentię.
Telluris ingens conditor.
Tu trinitatis vnitas.
Cœli deus sanctissime.
Deus creator omnium.
Lucis creator optime.
O satis rerum conditor.
Rector potens verax deus.
Rerum deus tenax vigor.
Audi benigne conditor.
Summe largitor premij.
Christe redẽptor oim.
Consors paterni luminis.
A patre vnigenitus.
A solis ortus cardine.
Saluator mundi domine.
Te lucis ante terminũ.
Splendor paternæ gloriæ.
Plasmator hominis deus.
Primo dierum omnium.
Rerum creator optime.
Ecce tempus idoneũ.
Tu Christe nostrũ gaudiũ.
Veni redemptor gentiũ.
Verbũ supnũ ꝓdiẽs a pre.
Vox clara ecce intonat.
Vexilla regis prodeũt.
Martyr dei qui vnicum.

Iesu/quadra/gena/riæ.
Iesu saluator sæculi.
Iesu nostra redemptio.
Iã Christus astra ascenderat.
Iesu saluator sæculi.
Iesu redemptor omniũ.
Iesu corona virginum.
Nũc sancte nobis spiritus.
Veni creator spiritus.
O glorioſa fœmina.
Quẽ terra ponthus ęthera.
Aeterne rex altissime.
Christe qui lux es & dies
Ex more docti mystico.
Ad cœnam agni prouidi.
Aurora lucis rutilat.
Sermone blãdo angelis.
Iam lucis orto sydere.
Somno refectis artubus.
Ales diei nuncius.
Clarum decus ieiunij.
Impleta gaudent viscera.
Exultet cœlum laudibus.
Verbũ supernũ prodiens.
Iesu dulcis memoria.
Iesu amator clęmentiæ.
Exultet cor præcordijs.
In Annæ puerperio.
Nox & tenebræ & nebula.
Lux ecce surgit aurea.
Aeterna cœli gloria.
Chorus nouæ Hierusalem.
Tu Christe nostrũ gaudium.

Hymni.

Deus tuorũ militum. O nata lux de lumine.
Rex glorioſe martyrũ. Cœleſtis formã glorię.
Hoſtis Herodes impie.

¶ Sũt etiã alij hymni q̃ iãbico hipponactio trimetro acatalectico monocolo decurrere vid̃tur: ſed cõtra illu⁹ metri naturã recipiũt locis impar⁹ aliqñ trocheũ impar⁹ aũt ſpondeũ vel pyrrhiciũ/aliqñ trocheũ: ſed q̃ hos ſcripſerũt ſyllabarum nũero ſeruato pedũ legẽ nõ curabãt. ſic ſcãdunt. Annu/e chri/ſte: ſeculo/rũ do/mine. Aure/a lu/ce et/deco/re ro/ſeo.

¶ Trochaicum dimetrũ alcinaueũ acatalecticon.

¶ Alij ꝓcres ſunt hymni q̃ trochaico dimetro alcinaueo acatalectico incedere videnť. Sed q̃ eos ediđit hui⁹ metri naturã neutiq̃ obſeruauit: immiſcet enĩ in oib⁹ locis tã ſpondeũ q Jambũ q̃ pyrrhiciũ q ſynalephã q ecthlipſim nõ admittit. Trochaicũ alcinaueũ dimetrũ acatalecticon cõſtat ex quattuor trocheis: q ſic ſcandit.
Quos vi/des ſe/dere/celſo. hoc metro videnť hymni conſcripti de beata Anna.
Hymni. Jn En/me pu/erpe/rio. Felix/Anna/prea/liſo.

¶ Trochaicũ dimetrũ catalecticon euripideũ.

¶ Trochaicũ dimetrũ catalecticon euripideũ cõſtat ex tribus trocheis et ſemipede/hoc eſt ſyllaba ſuperãte. Trochaico alcinaueo (de q̃ dixim⁹) q hoc trochaico euripideo hymni ſequẽtes vidẽtur incedere: ſed q̃ eos ſcripſerũt (vt in aliꝭ hymnis) nõ pedũ menſurã: ſed ſyllabarũ nũerũ (vt ſepi⁹ dixim⁹) obſeruãt. Confundũt enĩ alios pedes undifferẽter nũc iambũ nũc ſpondeũ/nũc pyrrhiciũ. ſic ſcandũtur.
Pange/lingua/glori/oſi. Preli/um cer/tami/nis.

¶ Et dicũtur dicoli diſtrophi verſus. q̃ poſt ſcõm quẽq̃ verſum fit replicatio. Primus verſus acatalecticus qui perfecto ſine claudit̃. Scõs eſt catalectic⁹ cui in fine deeſt ſyllaba que perficeret carmen. hoc modo incedũt ſequẽtes.
Hymni. Pange lingua glorioſi. Sancte dei precioſe.
Corporis myſterium. Chriſti miles glorioſus.
O maria noli flere. Feſtum matris glorioſi.
Collaudemus Magdalene. Mundi ſalus affutura.
Eſtimauit hortulanum. Luſtra ſex qui iam peracta.
Urbs beata hieruſalem. Crux fidelis inter omnes.
Tibi Chriſte ſplendor patris.

¶ Jambicũ dimetrũ anacreontiũ catalecticon.

Jambicũ dimetrũ catalecticon anacreontiũ: cõſtat ex trib⁹ iãbis q ſyllaba: ſic ſcãditur. Preceps/amo/re ſe/no. hoc metro q trochaico dimetro alcinaueo acatalecticõ incedere vidẽtur ille hymn⁹. Cultor dei memẽto. q vbi dicolos tetraſtrophos: qꝝ ꝑmi duo ꝟſus ſunt anacreontij iãbici: et duo poſteriores trochaici alcinauei. ſed i ſcõa replicatione ſolo iambico anacreontio ꝓ q̃ttuor ꝟſus vtiť. Jn replicationibus ſequẽtib⁹ (nullo ordine ſeruato) hec metra inuicem confundit. hoc modo ſcanditur.
Cultor/dei/memen/to. Te fon/tis et/aqua/cri.
Rorem/ſubiiſſe/ſanctum. Te crii/mate/inuo/matum.

Trochaicũ dimetrũ Ithiphalicũ brachicatalecticon.

Trochaicũ dimetrũ ithiphalicũ brachicatalecticõ: vbi illõ qõ cõſtat ex trib⁹ trocheis: vt. Bacche/lunge/tigres. hoc metro hymni ſequentes ſunt ſcripti: q̃ſic ſcãdũtur.
Hymni. Aue/maris/ſtella. Aue/mater/Anna.

¶ Et ſunt monocoli tetraſtrophi: qꝝ poſt quartũ quẽq̃ verſum fit replicatio: hec de hymnis collegimus. ¶ De odis quas ſequẽtias appellãt: qñ pauce ac potiꝰ mille debitã metri menſuram cõplectuntur: de ijs aliquid precipere omittimus.

¶ Jambicum ſapphicũ acatalecticon.

¶ Quintũdecimũ eſt dicolon diſtrophon. Primꝰ ꝟſus eſt hipponactij trimeter acatalectic⁹ de quo paulo ante dixim⁹. hoc modo. pecti/nihil me ſi/cut an/tea / iuuat. Scõs eſt ſapphicus iambic⁹ dimeter acatalectic⁹: q̃ſi heroica pẽtemimeri. q̃ttuor iãbis hoc modo. Scribere/ꝟſicu/los amo/re per/cuſſum/graui. hoc metro hãc odem dictauit ſcripſit. Pecti nihil me ſicut antea iuuat.

¶ Iambicum archilochium heroicum.

¶ Sextūdecimū est dicolon distrophō. ꝑm⁹ ꝟsus est heroic⁹ hoc mō. horrida/tēpes tas ce/lū cō/fraxit/q ignes. Sequēs est archilochius iābic⁹ heroicus ꝙstās dimetro iābo/duob⁹ dactylis/cū syllaba superāte: vt pētemimeri heroica. hoc mō scanditur. Niues/q̄ de/ducūt/iouē/nūc mare/nūc syluę. Ubi diligēter attendas vltimū dactylū: nūc syluę/apprime licēter esse positū. Nā syluę trisyllabū fecit Horatius. Os Pusicianus. et post eū Tortellius affirmat. scripsit hoc metro vnam oden.

¶ Horrida tempestas celum contraxit et imbres.

¶ Septimūdecimū est dicolon distrophon. ꝑmus ꝟsus est heroicus hoc mō. Mollis in/ertia/cur tā/tā dis/fuderit/imis. Scōs iābicus archilochi⁹ dimeter acatalecticus de quo supra dictū est. hoc modo scāditur. Obli/uio/nem sen/sibus. Scripsit hoc metro duas odas.

Mollis inertia cur tantam diffuderit imis.

Nox erat et celo fulgebat luna sereno.

¶ Duodeuigesimū est dicolon distrophon. prim⁹ ꝟsus est heroic⁹ hoc modo. Altera tam/teri/tur bel/lis ci/uilibus/et as. Alter iābic⁹ hipponactius trimeter acatalecticus de quo supra dictū est. hoc mō scanditur. Suis/et ip/sa ro/ma vi/ribus ruit. scripsit hoc metro vnā dūtaxat oden.

Altera iam teritur bellis ciuilibus et as.

¶ Undeuigesimū est monocolon cōstans iambico hipponactio trimetro acatalectico de quo diximus. hoc modo scanditur. Jā ick/fica/ci do/ manus / scientie. Hoc metro hanc solam oden scripsit.

Jam iam efficaci do manus scientie.

¶ habes iā cādide lector/de omni gne metrorū quo vsus est Horatius Flaccus.

¶ De comedia et tragedia.

Comedia/(vt inqt Diomedes) est ꝓuate ciuilisq; fortune sine periculo vite ꝓpreh̄ensio: dicta apo ten com̄. Come eni greco appellātur pagi. i. cōuēticula rusticoꝝ. ita tuuēt⁹ (vt ait Uarro) attica circa vicos ire solita est. q ꝙst⁹ sui causa hoc genus carminis ꝓnūciabat. Nā postq̄ Athenas ex agris cōmigratū est: et hi ludi constituti sunt sicut Rome cōpitalicij ad canēdū prodibāt: q ab vrbana come: q oda comedia dicta est. ¶ De poetis comicis.

¶ Poete ꝑmi comici fuerūt. Sussariō. Rullus. q Magnes: hi veterꝭ discipline locutatoria q̄dā mimus scite q venuste ꝓnūciabāt. Scōa etate fuerūt Aristophanes. eupolis. q cratin⁹. q̄ q ꝓcipū vitia sectati acerbissimas comedias ꝓposuerunt. tertia etas menādri per ynthie q philomonis. q̄oēm acerbitatē comedie mitigarūt atq; multiplicia argumēta grecis erroribꝰ secuti sunt. Ab his romani fabulas trāstulerūt. Et cōstat apud illos ꝑmo latino sermone comediā Liuiū andronicū scripsisse huic Plautū q Terentiū subsecutos. Tragedia (vt idē ait) est heroice fortune in aduersis cōprehensio. Tragedia (vt q̄dā volūt) ōr a tragos q̄ est hircus / q ode. i. cantus: qm̄ olim authoribus tragicis: tragos. i. hircus ꝑmiū cātus ꝓponebat q̄ liberalib⁹ die festo libero patri ob hoc ipsum immolabat: qr (vt ait Uarro) hirci depascūt vitem. vñ Horatius in arte poetica. Carmine qui tragico vilem certauit ob hircum. Uox etiā agrestes mutauit. Alij putāt a fece: quā grecorū quidā trigon appellāt: tragediā notatam ꝓ mutatiōnē l̄rārū i/videlz in a: qm̄ olim nōdū ꝓsonis a Thespide aut Thespi reptie: tales fabulas puncti ora fecib⁹ agitabāt/vt rursum Horatiꝰ testatur. Ignotum tragice genꝰ inuenisse camene. ōr et plaustris vexisse poemata Thespis. Que canerēt agerētq; puncti fecibus ora.

¶ De comedie q tragedie differentia.

¶ Comedia et tragedia differūt: qm̄ in tragedia introducūtur duces heroes reges in comedia hūiles atq; ꝓuate ꝙsone. In illa luctus/ exilia/cedes. in hoc amores virginū raptus. Deiñ q̄ illa frequēter q pene semp dātur rebꝰ letis erit⁹ tristes q libertorū fortunarūq; portū in petius admissio: tristicia nāq; tragedie ꝓpriū est. Jō euripides petēte archilao rege vt de se tragediā scriberet. Abnuit q̄ peccatus ē ne accideret archilao aliq̄d tragedie. ꝓpriū ostēdēs nihil aliud esse tragediā q̄ miserarum cōprehensionem. ¶ De metris quibꝰ comici et tragici scripserūt.

Metro iābico scripserūt tā comici q̄ tragici. vt testat Pusicianus i opere suo de comicis ꝟsib⁹. Cū nō solū Terentius: sed Plautus etiā Ennius Actiusq; q Nonius Pacuuius Turpiliusq; q omnes tā tragedie q̄ comedie latine veteris scriptores: eodem

metri mō iambici sunt vsi: vt in oībus locis indifferenter ponerēt q̄nq; pedes. s. iābum/anapestū/dactylū/spondeū/absq; postremo loco vel iambū vel pyrrhicū ponō posuisse inueniuntur. Miror q̄dā abnegare in Terētij comediis metra: vel ea q̄si arcana quedā: et ab oībus doctis semota sibi solis esse cognita affirmare. Qō vt vel imperitie/vel arrogātie vitiū effugiam⁹: breuiter de supradictis metris authorū testimoniū ⁊ vetustissimor⁹ asseram⁹. Sciendū est igit q⁹ iambici vsus vel monometri sunt duobus pedib⁹ simplicib⁹ cōiuncti/vel dimetri ex quattuor pedib⁹ vel trimetri ex sex: vel tetrametri ex octo. Nā pētametri ex decē. vel hexametri ex duodecim rarissime inueniuntur. Ergo trimetris ⁊ tetrametris frequēti⁹ vtunt comici. Aliis vero raro: ⁊ in medio dispersis pnūciationis rithmice causa/⁊ distinctionis. ideo aūt spondeū vel dactylū in scōo loco vel quarto posuerunt / quod inuenerunt etiam apud grecos vetustissimos (q̄uis tñ raro) fieri hoc idē: q̄q; a rarissime necessitate carminis vim consonātis amittit apud comicos: hec aūt frequētia dactyli et spondei facit vt pene dissoluta pro pedestri similia esse videantur personarum sermocinatio. Hec Priscianus.

¶ Iambici metri (vt inq̄t Siponti⁹) duo sunt gñā. alterū apud vetustissimos comicos tragicosq; in vsu fuit. Qō testat Horatius. Hūc socci sumpsere pedē grandesq; cothurni. Primusq; hoc carmine scribere cepit Archilochus. de quo idē. Archilochum proprio rabies armauit iambo. altero aūt minores vsi sunt.

¶ Ver⁹ iābicū comicū ac tragicū ōr: hoc aūt ꝓprie purū trimetrū appellatur suscipitq; tres pedes inuicē mutatos: iābū/pyrrhicū/⁊ spondeū. nec nisi raro apud veteres in vsu fuit atq; vetus iambicum in sedibus imparibus: hoc est prima/tertia ⁊ q̄nta/q̄nq; pedes scripsit. dactylū spōdeū choreū siue trocheū anapestū ⁊ a q̄ nolatur iambū. in sedib⁹ paribus: hoc est scōa et q̄rta anapestū choreū et iambū. sexta sedes etsi varie vsurpetur: ꝓprie tñ iambū ⁊ pyrrhicū recipit. Nouū aūt in ꝑmo tertio q̄nto pede iambū aut spondeū recipit. in scōo quarto iambū. in sexto iambū vel pyrrhicū. Illud diligēter animaduertendū est metrū ab eo pede ex q̄ precipue cōstat vocari: neq; tñ eo solo ꝓprie: sed alios pedes suscipere. Optimū tñ esse iambum q̄ō vno pedū gñe hoc est iambo a quo nominatur constat.

¶ De scansione metrorū comicorum.

¶ Cū comici ⁊ tragici nūc monometro iambico/nūc dimetro/nūc trimetro aut tetrametro vtuntur restat vt de eor⁹ scānsione aliq̄d dicamus. Et primo de trimetro iambico hipponactio: quo primū vsus est Teren. comicus in prologo andrie sic.

¶ De trimetro iambico hipponactio.

¶ Poe. iambus. ta cū. iamb⁹. primant. dactylus. mad seri. spōdeus. bendap. spondeus. pulit. pyrrhici⁹. in hoc iābico trimetro multe fiunt elisiones per synalephā et ecthlipsim sicut et alibi quare in comicis scandendis oportet hoc precipue annotare diligens lector.

¶ De iābo trimetro hipponactio ⁊ dimetro archilochio.

¶ Uos i/spondeus. stec in/iambus. traffer/spōde⁹. tabi/iābus. teso/pyrrhicius. sta/iambus. Ades/iambus. dum pau/spondeus. cis te/spondeus. volo/iambus vt pyrrhicius.

¶ De monometro iambico.

¶ Imma. trocheus/lind. iambus. Hoc aduertēdū est q⁹ comici trocheū loco iābi sepius admittunt: vt diximus.

¶ De tetrametro.

Quid est/iambus. qō ti/choreus. bi me/pyrrhicius. ars ⁊/spōdeus. fice/pyrrhici⁹. rhoc pos/spondeus. sit am/iambus. plius/pyrrhicius.

¶ Illud annotandū comicos nō idē metrū ꝓtinue seruare: sed nūc monometrū. aut dimetrū: nūc vero trimetrū aut tetrametrū ꝓm varios sermonis affectus.

¶ Lōdini in ędibus VVinandi de VVorden vicesimo quarto supra sesquimillesimum nostrę salutis anno.